

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FRACTURED
Trust

A FRACTURED ROCK STAR ROMANCE

L.M. DALGLEISH

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

L.M. Dalglish

Çatlak Güven

Parçalanmış Bir Rock Yıldızı Romantizmi

Telif Hakkı © 2021 L.M. Dalglish tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt, tarama veya başka herhangi bir yolla çoğaltılamaz, saklanamaz veya iletilemez. Bu kitabı kopyalamak, bir web sitesine göndermek veya izin almadan başka herhangi bir yolla dağıtmak.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Birinci baskı

Kapak resmi Wildheart Graphics tarafından yapılmıştır

*Bu kitap Reedsy'de profesyonel olarak dizilmiştir
Daha fazlasını [reedsy .com](https://reedsy.com) adresinde bulabilirsiniz*

Bağımsız yazar arkadaşlarıma. Tavsiye ve yardım için her zaman yanımda olduğunuz ve sevginizi her zaman paylaştığınız için teşekkür ederim.

Bölüm 1

Noah'ın pazıları neredeyse iki saat boyunca davula vurmaktan yanıyordu. Kalbi davulun ritmiyle birlikte güm güm atıyordu, Her vuruşun sarsıntısı kemiklerinde yankılanıyordu. Devasa sahnenin arkasındaki davul yükselticisinin üzerindeki koltuğundan, mekânı dolduran on binlerce hayranı kuşbakışı görebiliyordu. Tepesinden süzülen spot ışıkları dönüşümlü olarak onu körleştirip gölgede bırakırken, çığlık atan yüzleri flaşlarla ortaya çıktı. İşte tam burada, Fractured grubuyla birlikte kapalı gişe oynayan bir kalabalığın önünde çalmak, onun *yaşamak* için can attığı şeydi.

Zac yükselticinin birkaç adım ötesinde duruyordu. Çalarken karanlık başını bas gitarının üzerine eğmiş, derin, ritmik tonlar Noah'ın davullarının zonklayan nabzına karışıyordu. Sahnenin uzak tarafında, Tex'in elleri kiraz kırmızısı elektro gitarının telleri üzerinde şimşek hızıyla hareket ediyor ve enstrümandan güç akorları çıkarıyordu. Mikrofonu doğru eğilmiş olan Connor'a sırtarak bis şarkılarının sözlerini söylüyordu. Şu anda ABD müzik listelerinde bir numarada yer alan bir şarkı.

Bir ayağıyla kick davul pedalını, diğer ayağıyla hi-hat'i kullanan Noah, şarkıya güç veren gevşek ritme geri dönmeden önce birkaç hızlı ve temiz dolgu yaptı. Kalabalığın heyecanından yararlanarak, son dizeye geldiklerinde tempoyu yükseltti. Tex onu vurdu

bir bakış attı, kaşları çatıldı, elleri ayak uydurmak için klavyenin üzerinde daha hızlı hareket ederken gülümsemesi genişledi. Bir dakika sonra Noah, makineli tüfek gibi bir trampet sesi ve Tex'in gitar riff'ine bir tom-tom kontrpuanıyla bis performansını tamamladı. Hayranlardan gelen onay kükremeleri kulaklarında yankılandı.

Şarkının son notaları kaybolurken, Noah sopalarını havaya kaldırdı, hava çığlıklar ve bağırışlarla dolarken yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı. *Bu duyguyu. Bu duyguyu seviyordu.* Kalabalığın enerjisi birkaç saniye önce davuluna vurduğu gibi tenine vuruyordu ve bir an için oturup bu duyguyu içine çekmesine izin verdi. Sonra ayağa kalktı ve setinin arkasından manevralar yaparak çıktı, yükselticiden aşağı atladı ve hayranlarına teşekkür eden diğer üç adama katılmak için sahnenin önüne doğru yürüdü.

Konser bitmişti ama sadece damarlarında dolaşan adrenalinle bir saat daha çalabilirdi. Bu gece daha fazla davul çalmayacak olsa da, kafayı bulmanın başka yolları da vardı. Bir kulüpte birkaç kadeh içki ve bir kadınla geçireceği birkaç saat muhtemelen işine yarayacaktı.

Çilek sarısı bir parıltı başını döndürdü. Gözüne çarpan şeyin ne olduğunu bulmak için sahnenin yan tarafındaki alanı tararken nabızı hızlandı. Biri siyah Fractured şapkasının altındaki uzun saçlarıyla dikkatini çeken birkaç kadın ses teknisyeni, kaşlarını çatıp bir amfiyi işaret ederken kalabalığın görüş alanının dışında derin bir sohbete dalmışlardı.

Noah hayranlarına geri döndü. Yüzündeki gülümsemeyi korudu ama daha önce içini dolduran coşku yavaş yavaş kayboldu ve onu bitkin bıraktı. O ilk birkaç saniyeden nefret ediyordu. Karşısındakinin o olmadığını fark ettiği o an.

gördüm. Sonrasında içinde hep savaşılan öfke ve hayal kırıklığından nefret ediyordu.

Sekiz ay önce Chicago'da lise aşkı Summer'la karşılaştığından beri, zihni onu onun sesini duyduğuna, saçının bir parıltısını gördüğüne, kalabalığın içinde yüzünü gördüğüne ikna etmeye çalışıyordu.

Her şey kafasını karıştırıyordu.

Gülümsemesi hâlâ yerinde olan Noah, sahneden ayrılmadan önce seyirciye son bir veda selamı vermek üzere grup arkadaşlarına katıldı. Soyunma odasına doğru ilerlerken, hayranlarının kükremesi hâlâ kulaklarında çınlarken, Tex ona yetişti ve sırtını sıvazladı.

Gitarist viskiyle yumuşattığı Güneyli ağzıyla, "Başardın," dedi. "Son kıtayı hızlandırmak dahiceydi. Sana yetişmek için acele etmem gerekti ama setin sonuna hayranlık uyandırıcı bir hava kattı."

Noah, Summer'la ilgili düşüncelerini bir kenara itti ve Tex'e sahte bir 'oh olsun' sırtışı yaptı. "Dur, yüzümü kızartıyorsun."

Tex dövmeli ön koluyla alnındaki teri silerken gülmekle yetindi ama Connor dönüp omzunun üzerinden Zac'in yanında, önlerinde yürürken konuştu. "İtiraf etmeliyim dostum, beni şaşırttın. Şarkının çoğunda cebinde oturup ritmi lanet bir makine gibi kaya gibi sağlam tuttun. Saçma sapan karmaşık yalamalarından biriyle patlamayı bekleyip durdum. Ama bunun yerine tempodaki o ince artışla bizi vurdun. Mükemmeldi."

Övgü dolu sözleri içinden akıp gidiyor, çilek sarısını gördüğünden beri omuzlarını düğümleyen gerginliğin bir kısmını hafifletiyordu. Gerçi kendine karşı dürüst olsaydı, Chicago'dan beri, yaklaşık son sekiz aydır gergin olduğunu söylerdi.

Durması gerekiyordu. Summer'ı tekrar görmenin ona yaptığı her neyse onu atlatması gerekiyordu. Şu anda mutluluktan havalara uçuyor olmalıydı. Bir değil iki başarılı grubun davulcusuydu, para basıyordu ve etrafı hayranlarıyla çevriliydi. Bunun yerine, on bir yıl önce, sonunda evleneceğini düşündüğü kız başka bir adamın kollarına doğru yürüdüğünde neler olduğunu takıntı haline getirmişti.

Kız kardeşi Eden, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle koşarak Tex'in yanına geldiğinde, yanından geçen uzun sarı saçlar onu düşüncelerinden uzaklaştırdı.

"İnanılmazdın!" Noah'inkinden bir ton daha koyu olan mavi gözleri -Grup arkadaşına bakarken gözleri hayranlıkla parlıyordu.

Tex sırtarak onu kaldırdı, böylece bacaklarını beline dolayabilirken dudaklarını onunkilere dikti. Eden ellerini Tex'in uzun, güneşten ağarmış kahverengi saçlarına gömüp öpüşmeyi derinleştirdiğinde, Noah gözlerini kaçırdı. Yarı gülümseme, yarı yüz buruşturmayla ağzını büktü. Başlangıçtaki çekincelerinden sonra, sonunda küçük kız kardeşinin en iyi arkadaşlarından biriyle çıkıyor olmasına alışmaya başlamıştı. Tex'le birbirlerini ne kadar mutlu ettiklerini fark etmesi bu fikre alışmasında önemli bir rol oynamıştı. Ve adamı on beş yıldır tanıyordu; gitarist Eden'a iyi davranacaktı. Bir müzisyenle birlikte olmak başlangıçta onun için istediği şey olmasa bile.

Ne de olsa, bunun yol açabileceği sorunları zor yoldan öğrenmişti.

Noah'nın yarım gülümsemesi, Summer'ın görüntüsü tekrar düşüncelerine girdiğinde soldu. Summer, aptalca bir şekilde birlikte bir hayat kuracağını düşündüğü kız. Fractured'ın ilk turnesindeyken kalbini kırmasının üzerinden on yıldan fazla zaman geçmişti. Onu Chicago'da diğer grubu Crossfire ile sahne alırken tekrar görmek onu sarsmıştı.

Onu hâlâ içinden çıkmaya çalıştığı acı dolu anılar çukuruna atmıştı.

Zihni sekiz ay önceki o geceye geri döndü. Onun deniz köpüğü yeşili gözlerini ve altın sarısı saçlarını gördüğünde kalbinin göğsüne nasıl çarptığını ve bir an için nefesinin nasıl kesildiğini. Bakışları onunkilerle kilitlendiğinde sanki aradan on bir yıl geçmemiş gibiydi. Sanki ikisi de hâlâ on sekiz yaşındaydı ve kız onun setini bitirmesini bekliyordu, böylece onu kamyonetine götürebilecek ve kamyonetin kasasında, yıldızların altında onunla sevişebilecekti. Eskiden yaptığı gibi.

Ama sonra gözleri düştü ve başını başka yöne çevirdi. Noah'nın yıllar önce üstesinden geldiğini sandığı acı, sanki başından beri oradaymış, göğsünün derinliklerine gömülüymüş gibi, yeniden içine doğru kabarmıştı.

Çünkü artık onun değildi ve çok uzun da değildi.

Bunu bildiği halde, Noah konserin sonunda onun peşine düşmekten kendini alamamıştı, orada ne yaptığını bilmek istiyordu, bir yanı onu görmeye geldiğini söylemesini umuyordu, Crossfire'da olduğunu bile bilmediği ortaya çıkınca hayal kırıklığına uğradığı için kendine kızıyordu.

Onunla konuşurken etkilenmemiş gibi görünmek için elinden geleni yapmış olsa da, acı dolu anıların telaşı onu sertleştirmişti. Arkadaşının gözleri şaşkın bir merakla ikisi arasında gidip gelmişti. Ve Summer'ın yeni boşandığı bilgisini veren de o olmuştu. Bu yorum Summer'ın ona dehşetle bakmasına neden olmuştu. Ama Noah'nın çenesi, hayatını paylaşmak için kendisinden başka birini seçtiğini hatırlayınca sıkılmıştı. Hem de herhangi birini değil, eskiden arkadaşı olarak gördüğü birini.

Bu öfkeyi kendini ondan geri çekmek için kullanmıştı. Onu yakalayıp yıllar önce kendisinden neden ayrıldığına dair bir açıklama talep etmesini engellemek için. Neden Deacon'a kaçtığını. Bunun yerine her zaman yaptığı şeyi yaptı, öfkesini ve acısını olabildiğince bastırdı, sonra ona ve arkadaşına kibarca -soğukkanlı da olsa- bir hoşça kal dedi ve uzaklaşmalarını izledi.

Orada durmuştu, koruması hayranlarının yaklaşmasını engellemek için yanındaydı; nedense kızın dönüp kendisine bakıp bakmayacağını görmek istiyordu. Sanki dönüp bakarsa bir şey ifade edecekmış gibi. Arkadaşı omzunun üzerinden birkaç kez şaşkın bakışlar fırlatmıştı ama Summer kapıdan çıkarken bakışlarını ileriye sabitlemişti.

Noah gecenin geri kalanını art arda açılan kulüplerde, sonsuz miktarda alkol ve ona eşlik etmekten mutluluk duyan bir sürü kadınla geçirmiş, gülümsemiş, gülmüş ve kızın kendisine baktığında gözlerinde beliren soğukkanlılığı hatırlayarak içmişti.

Ve bunu son sekiz ay boyunca sürdürdü. Çünkü her şey yolundaymış gibi davranabildiği sürece, yüzündeki gülümsemeyi koruduğu sürece, alkol ve kadınlara biraz fazla düşkün olmasının ne önemi vardı? Bu en iyi başa çıkma stratejisi olmayabilirdi ama göğsündeki boşluk hissi kaybolana ve her şey normale dönene kadar onu idare edecek şey buydu.

On bir yıl önce olduğu gibi.

Noah otomatik pilotta arkadaşlarını soyunma odasına kadar takip etti. Bir duş ve bir iki bira şu anda kulağa oldukça iyi geliyordu.

* * *

Bir saat sonra Noah kendini, menajerleri Drew'in bir gösteri yapmaları için ayarladığı gösterişli bir Los Angeles kulübünün VIP bölümünde bir kanepede otururken buldu. Birasından bir yudum alıp kalabalığı dikkatle tarayarak etrafına bakınırken dizleri huzursuzca sallanıyordu. Connor ve Tex'in arasına sıkışmıştı. Her ikisinin de kucaklarında kadınları olduğu düşünülürse, pek de sevdiği bir yer sayılmazdı. Ve o kadınlardan biri de kız kardeşiydi.

Masanın karşısında Zac'in bakışlarıyla karşılaştı ve arkadaşı ona sırtınca gözlerini devirdi. Ama Zac birasının kalanını bitirip bara doğru başını sallayınca Noah rahatlayarak diğer iki grup arkadaşının arasından sıyrıldı ve boş şişesini masaya bırakıp başıyı takip etmeye başladı. Grubun güvenlik görevlilerinden biri gizlice arkalarından geliyordu.

Noah boş bir tabureye kayarak dirseğini bara dayarken, "Kurtarma için teşekkürler," dedi.

"Arkadaşım ve kız kardeşim öpüşürken yanlarında oturmaktan çok mutlu olacağımı sanmıyorum."

Noah ürperdi. "Evet, gecemin en önemli olayı sayılmaz."

Zac'in arkasında duran, biri sarışın diğeri esmer iki kadın dikkatini çekti; kıkırdıyor ve heyecanlı gözlerle ikisine bakıyorlardı. İkisi de ateşliydi ve belli ki küçük, boyalı elbiseleriyle etkilemeye Ama Noah onlara ilgilendiğini gösteren herhangi bir işaret verirse, işin içine girecek türden bir flörtleşmeyle uğraşacak havada değildi. O anda canının istediği son şey, yatakta iyi vakit geçiremeyecek kadar yıldızlara kapılmış ve kendini beğenmiş bir kadının üzerine titremekti. Gerçekten istediği şey, kim olduğu umurunda olmayan biriydi - sadece ona ne kadar iyi hissettirebileceğiydi.

Çilek sarısı saçları ve soluk yeşil gözleri aklından geçti ve hemen barın arkasında servis yapan adama bir shot içmesini işaret etti; Summer'ı kafasından atması gerekiyordu. Barmen bardağı önüne bıraktığında Noah bardağı aldı ve hemen bir tane daha içmek için eliyle işaret ederek içti.

Zac onu izledi; koyu renk kirpikli ela gözleri değerlendiriyordu. "İşler nasıl dostum?"

Noah arkadaşına dönüp gülümsemeden önce ikinci kadehi geri fırlattı. "Tamam." Sonra Zac'in bakışlarının ağırlığını hissederek sırttı ve etrafını işaret etti. "Yani, şikâyet edecek ne var ki? Hayat güzel."

Zac homurdandı, sonra konuyu değiştirdi. "Başka bir Crossfire turuna hazır mısın?"

Noah başını salladı, bir elinin parmakları bara vurarak ritim tutuyordu. "Evet, tekrar yollara düşmek iyi olacak. Son birkaç haftadır huzursuzdum."

Crossfire, Zac'le birlikte yönettikleri yan proje grubuydu. Fractured ara verdiğinde zamanlarını doldurmak ve Zac'in solistlik yapma arzusunu gerçekleştirmek için bir yol olarak başlayan bu proje, kendi başına bir hayata dönüşmüştü. Crossfire başarılıydı. Çok başarılıydı. Elbette Fractured ile aynı seviyede değildi - dünyanın en büyük gruplarından birinin iki üyesinin kadronun yarısını oluşturması kesinlikle popülerliklerine zarar vermemişti - ama ilk albümleri listelerde hızla yükselmişti. Sekiz ay önce Summer'la karşılaşmasına neden olan ilk mini turneleri kapalı gişe oynamıştı. Ve birkaç hafta içinde, onlar ve Crossfire'ın diğer iki üyesi, kuzenler Beau ve Devon, tekrar yola çıkacaklardı.

"Fractured turnesi başlamadan çok önce dönmüş olmayacağız. Oldukça yoğun bir program. Bu senin için sorun olmayacak mı?" Zac ona sordu.

Noah yüz ifadesini endişesiz tutmaya özen gösterdi. Başcının, iki başarılı grupta yer almanın gerektirdiklerini yerine getirme becerisini sorgulayıp sorgulamadığını merak etti. Ya da belki de onu endişelendiren Noah'nın son birkaç aydır dikkatinin dağınık olmasıydı.

Son birkaç yıldır Crossfire'ın bir parçası olmak Noah'ın tam da ihtiyacı olan şeydi; çok fazla boş zaman geçirmekten nefret ederdi. Ancak Fractured'ın aradan dönmesi ve tekrar turneye çıkmaya başlamasıyla işlerin nasıl değişeceği konusunda bazı endişeleri olmadığını söylerse yalan söylemiş olur. Crossfire'ı geliştirmek her ne kadar eğlenceli olsa da, Noah'ın aklındaki bir numaralı önceliğin Fractured olduğuna şüphe yoktu. Sadece Zac'in de aynı şeyi hissedip hissetmediğinden emin değildi. Ya da hissetmiyorsa bunun gelecek için ne anlama gelebileceğinden.

Ama Noah endişelerini Zac'e yüklemek yerine sadece omuz silkti ve gülümsedi. "Beni meşgul ediyor. Uzun süre hareketsiz oturmayı sevmediğimi biliyorsun."

Arkasında büyük bir varlık ve omzunda büyük bir el ona Tex'in barda onlara katıldığını söyledi. "Hayır, gerçekten mi? Hareketsiz oturmayı sevmiyor musun? Asla tahmin edemezdim," dedi Tex, ağzının kenarları sırıtarak.

"Dilini kız kardeşimin boğazına sokmaya ara verdin, değil mi?" Noah gözlerini ona dikti.

"Sadece ona başka bir şey verene kadar-"

"Sakıncası var mı!" Noah havladı ve hem Zac hem de Tex'in kahkahalara boğulmasına neden oldu.

"Ne söyleyeceğimi sandın bilmiyorum," dedi Tex, barmenden bir bardak su ve bir viski isterken kehribar rengi gözleri keyifle parlıyordu. "Kızıma boğazını ıslatacak bir şeyler alıyorum sadece."

Noah kaşlarını çatarak Tex'e baktı. "Neden kız kardeşim hakkında konuşurken söylediğin her şey uygunsuz geliyor?" diye homurdandı ve Zac ile Tex'in tekrar kıkırdamasına neden oldu.

"Kirli bir zihnin varsa elimden bir şey gelmez," dedi Tex. Barmenin sipariş ettiği içkileri önüne koyduktan sonra kaldırdığı boş shot bardağına baktı. Noah'nın bakışlarıyla karşılaştığında kehribar rengi gözleri endişeyle parladı. "Summer'ın durumu hakkında bir şeyler yapacağımı sanıyordum."

Noah'nın ayağı taburesinin ayağına vurmaya başladı. Tex birkaç ay önce onun son zamanlardaki dengesiz davranışlarının Summer'la bir ilgisi olduğunu anlamış ve bu konuda onunla yüzleşmişti. Ama kısa bir süre sonra Edenla aralarının nasıl bozulduğunu düşününce, bu konuyu Noah'ya bir daha açmamıştı. Ta ki şimdiye kadar.

"Onunla konuşmayı hiç düşündün mü?" Tex sordu.

Dinlerken Zac'in kaşları kalktı. "Summer'ın telefon numarası sende var mı?"

Noah başını salladı. "Onu aramayacağım." Menajerleri Drew'dan Summer'ın numarasını ve adresini bulmasını istediğinden bahsetmedi. Bunu Drew'a yaptırmanın sapıklık olup olmadığından emin değildi. Ama eğer isterse, bugünlerde boynuna ve omuzlarına neredeyse kalıcı olarak yerleşmiş gibi görünen gerginlikle ilgili bir şeyler yapabileceğini bilmesi gerekiyordu.

Tex ve Zac'in bakıştıklarını fark etti ve gözlerini devirdi. "Özür dilerim, burada oturmam dedikodu seansınıza engel mi oluyor?"

Çünkü gitmemi istiyorsanız, şurada bir arkadaşta ihtiyaçları varmış gibi görünen çok çekici birkaç bayan var."

Tex, Noah'nın bakışlarını barın ilerisinde duran iki kadına doğru takip etti. Fractured'ın üç üyesinin sadece birkaç adım ötede olması değil, aynı zamanda ikisinin de onlara bakıyor olması karşısında heyecandan *bayılmak* üzereymiş gibi görünüyorlardı. Zac, Noah'nın kimden bahsettiğini görmek için arkasını dönme zahmetine bile katlanmamıştı. Sadece başını salladı, ağzı alaycı bir gülümsemeyle kıvrılmıştı.

Tex tekrar Noah'ya baktı ve kaşlarını kaldırdı. "Herkesin senin 'hiçbir şey beni alt edemez' numaranı yuttuğunu düşünebilirsin ama durum öyle değil. Kendini alkole boğmak hiçbir şeyi daha iyi yapmaz. Ben bunun canlı kanıtıyım. Ve kendini kadınlara boğmanın da Summer'ı aklından çıkaramayacağına daha da eminim. Bunu anlaman gerek, Noah. Onu görelî aylar oldu ve sen hâlâ normale dönmedin."

Noah bir kadeh daha içmek için barmene eliyle işaret etme dürtüsüne direndi. Ne yazık ki Tex haklıydı. Her şey yolundaymış gibi davranmak işe yaramıyordu. Alkol ve kadınlar da yardımcı olmuyordu. Belki de kurşunu ısırp Summer'ı araması gerekiyordu. Bu işi bitirmeliydi. Son sekiz aydır, hatta son on bir yıldır aklını kurcalayan soruları ona sorabilirdi. Böylece nihayet kafası rahat bir şekilde her şeyi geride bırakabilirdi.

"Belki onu görmeye giderim," dedi gayri ihtiyari.

Onu görmeye gitmek mi? Bu da nereden çıktı şimdi? Sadece onu aramayı düşünüyordu. Yıllar önce yaptığı şeyi neden yaptığını öğrenmek için onu gerçekten görmesi gerekiyor muydu? Bir kez acı dolu anıların altında sürüklenme riskini almak istiyor muydu? Ya da belki de

Suçlu olan acı dolu anılardı. Belki de onu yavaş yavaş boğan tüm iyi anıların ağırlığıydı.

Zihni onu durduramadan oraya götürdü.

Etraflarında bir perde gibi sarkan gül altın rengi saçlar; mutlulukla parıldayan soluk yeşil gözler; yüzünü kendine doğru çekerken başparmakları pembe lekeli yanakları okşuyor; dudakları ağzını yakalamadan önce çenesinde geziniyor...

Noah'nın kalbi acıyla çarptı. Biri bara, diğeri kalçasına olmak üzere iki elini birden vurduğunu, ayrıca bilinçsizce şarkılarından birine ritim tutarken ayağının taburenin ayağına çarptığını fark edince pes etti ve barmenden bir shot daha istedi.

Belki de konuştuklarında onunla yüz yüze gelmeye ihtiyacı vardı. Belki de neyin yanlış gittiğini ilk ve son kez açıkladığında onun gözlerindeki gerçeği görmeye ihtiyacı vardı. Çünkü devam etmek için sahip olduğu tek şey mesajında söyledikleriydi. Ve birkaç hafta sonra onunla konuşmak için eve gittiğinde gördüğü manzara hafızasına kazınmıştı.

Noah'ın kararlılığı arttı. Cevaplara ihtiyacı vardı. O zamanlar alamamıştı. Gördükleri hakkında onunla yüzleşmemişti. Sadece yürüyüp gitmişti. Onu yakalamalı ve birlikte geçirdikleri iki mükemmel yılı çöpe atarak ne sandığını sormalıydı. Sahip olacaklarını düşündüğü geleceği çöpe attığını.

Barmenin önüne koyduğu kadehi aldı ve boğazından aşağı süzülürken yanmanın tadını çıkararak geri fırlattı. Cevapları istiyorsa, onları almasının tek bir yolu vardı.

Bölüm 2

Summer odanın etrafına dizdiği tüm boş kutulara baktı ve alnını ovuşturdu. Tanrım, bunu dört gözle beklemiyordu.

Hayatınızın on yıldan fazlasını nasıl toparlayıp onun ve onunkiler olarak bölümlere ayırırsınız? Tüm o küçük hatıraları ve anıları nasıl ayırır ve kimin neyi alacağına nasıl karar verirsiniz? O son adımı nasıl atar ve birlikte yaşadığınız hayatın altına nasıl bir çizgi çekersiniz?

Boşanmasının üzerinden sekiz ay geçmiş olmasına rağmen, bu aylar neredeyse arafta kalmış gibi hissettirmişti - bir zamanlar Deacon'la paylaştığı evde yaşarken, o hâlâ bir uzlaşma umuduyla şehrin öbür ucundaki bir daireye taşınmıştı. Boşanma davasını açan kendisi olsa da, evliliğinde başarısız olduğunu hatırlatan bu son hatırlatma hâlâ canını yakıyordu.

Ama en azından sonunda bitmişti. Evleri satılmıştı ve şimdi kendini toparlaması, bir plan yapması, hayatında yarattığı karmaşayı çözmesi gerekiyordu.

Summer içini çekti ve bileğinden bir saç bandı çıkardı. Uzun saçlarını yüksek bir at kuyruğu şeklinde topladı, en yakındaki nesneyi, sehpadan bir kitabı aldı ve bir kutunun içine bıraktı. İşte, şimdi bir başlangıç yapmıştı.

Bir saat sonra, eşyalarını zar zor toplayabilmişti. Neredeyse Deacon'ın orada olup ona yardım etmesini dileyecekti. Ama bu eşyaları toplamak

yan yana paylaştıkları hayat acı verici bir şekilde garip olacaktı. En son yüz yüze konuştuklarında adamın savurduğu incinmişlik ve öfke dalgaları yüzünden hâlâ haşlanıyordu. Bu iki hafta önce, babasının emlak şirketindeki yönetici asistanlığı işini bıraktığını söyledikten sonra olmuştu. Bu kararı, eski kocasıyla çalışmaya devam etmenin umduğu gibi kolaylaşmak yerine zorlaştığını nihayet kabul ettikten sonra vermişti.

Haberi pek iyi karşılamamıştı.

Summer bir mola verdi, kendine bir fincan nane çayı yaptı ve mutfak masasına oturarak hala boş olan kutulara ve etrafta paketlenmeyi bekleyen her şeye baktı. Başını ellerinin arasına aldı. Hayatı nasıl bu hale gelmişti?

Boşanmadan önce Deacon'la aralarında bir süredir gerginlik vardı ama Deacon bunu kabul etmeyi hep reddetmişti. Sanki görmezden gelirse ortadan kalkacakmış gibi. Ne zaman endişelerini dile getirmeye çalışsa, Deacon her şeyin yolunda olduğu, sağlıklı bir ilişkinin normal iniş çıkışları olduğu konusunda ısrar ederek onları görmezden geliyordu - inişlerin çıkışlardan çok daha fazla olduğunu kabul etmek istemiyordu. Bu konuda konuşmak istememiş, danışmanlık almak istememişti. İlişkilerinin kötüye gitmesine verdiği tek tepki, onu evde tek başına üzölmeye ve endişelenmeye bırakarak işte daha uzun süre geçirmek olmuştu.

En azından ona çalıştığını *söylemişti*. Summer'ın zihni, onun işte daha geç saatlere kadar kalmasının başka bir nedeni olabileceği düşüncesinin üzerinden bir taş gibi atladı. Adamın bir ilişkisi olduğunu varsaymak onun için çok ama çok kolaydı. Geç saatlere kadar süren gecelerinin ne kadar sıklaştığını fark ettiğinde ilk aklına gelen bu olmuş ve onu aldatıyor olabileceği düşüncesiyle banyoda ağlayarak uzun saatler geçirmişti. Ama sonra, o asla

şüphelerinden başka bir şey yoktu. Garip telefon görüşmeleri olmamıştı, yakasında parfüm ya da ruj yoktu ve sonunda eve geldiğinde her zaman yorgun ve biraz yıpranmış görünüyordu.

Sonunda cesaretini toplayıp başka biri olup olmadığını sorduğunda adamın yüzünde beliren teslimiyet ifadesini hâlâ hatırlıyordu. Başını hayal kırıklığıyla . Deacon onu sorduğuna şaşırmayacak kadar iyi tanıyordu. Güven sorunları onunla tanışmadan çok öncesine dayanıyordu.

İstenmeyen bir anı canlandı.

Merdivenlerin başında kendi içine kıvrılmış oturuyor, aşağıdaki odada konuşulan sert sözleri dinliyordu. Anne ve babası arasındaki bu sürekli gerginlik yeni bir şeydi, şimdiye kadar mutlu ve istikrarlı olan aile hayatının dinamiğinde korkunç ve açıklanamayan bir değişimdi. Gecenin karanlığında ancak yarım yamalak duyulan boğuk tartışmalar birkaç hafta önce birdenbire ortaya çıkmış gibiydi.

On iki yıl boyunca annesiyle babasının kavga ettiğini neredeyse hiç görmemişti. Şimdi ise tek yaptıkları bu gibi görünüyordu. Bu kadar öfkeye neyin sebep olduğunu anlayamıyordu ve ikisi de sorularına cevap vermiyordu. Yanlış giden şeylerden kendisinin sorumlu olup olmadığını merak etmeye başlamıştı. Bu yüzden yatak yerine buradaydı. Ne yapmış olabileceğini ihtiyacı vardı, böylece bunu nasıl düzeltebileceğini çözebilirdi.

Ama şimdi bir yanı kulaklarını kapatıp yatak odasına kaçmak istiyordu. Olmuyormuş gibi davranmak. Çünkü annesinin sesinde daha önce hiç bu kadar acı duymamıştı.

"Bunu bana nasıl yaparsın?" Kelimelerde yankılanan azap, Summer'ın sinirlerini endişeden tırnaklarıyla kazımasına neden oldu.

Babasının sesini ayırt etmek daha zordu. Her gibi içini sıcaklık ve güven duygusuyla doldurmayan daha alçak bir gümbürtü. Zorlandı

kulakları. "Sana söyledim Tina, bu bir hataydı. Aptalca bir hata."

Summer'ın içini bir rahatlama duygusu kapladı. Yanlış bir şey yapan o değildi. Babası yapmıştı. Yine de rahatlama uzun sürmedi. Çünkü anne ve babası birbirlerine neredeyse hiç kızmazlardı. Ve asla böyle olmazdı. Annesinin her an paramparça olacakmış gibi ses çıkarmasına neden olacak kadar kötü ne yapmış olabilirdi?

"Bir hata mı?" Annesi acı acı gülüyordu. "Peki bu hatayı kaç kez yaptın?"

Sesi tekrar gelmeden önce bir duraklama oldu. "Şu an önemli değil."

"Önemli değil mi? Bana bunun tek seferlik bir şey olduğunu söylemiştin. Kalmana izin vermem için bana yalvardın, böylece işleri yoluna koymaya çalışabilirdik. Summer'ın iyiliği için." Adını duyan Summer dizlerini göğsüne doğru çekti ve kollarını dizlerine doladı. "En azından denemezsem bencillik ediyormuşum gibi hissettirdin bana. Ama bu sadece bir kez değildi, değil mi? Ve bunu yaparken dikkatli bile değildin. Bunun bana, bize ne yapacağını umursamadın. Summer'ı nasıl inciteceğini düşündün mü?"

"Summer'ı bu işe karıştırma, şu anda onun bir önemi yok." Acı Summer'ın içini parçaladı. Önemi yok muydu?

"Onu bu işin dışında mı bırakayım? O senin kızın. Seni seviyor. Bunun onu etkilemeyeceğini mi düşünüyorsun? Neler olduğunu bilmek istemeyeceğini mi düşünüyorsun? "Neden" -annesinin sesi takıldı- "artık buralarda değilsin."

Summer'ın kalbi durdu. Buralarda değil mi?

"Bilmiyorum. Ona işlerin yolunda gitmediğini söyle. Ona ayrı büyüdüğümüzü söyle. Bilmiyorum. Gerçek dışında her şeyi söyle."

"Evet, Tanrı korusun, senin ne kadar bencil bir pislik olduğunu görmesin. Tanrı korusun, birinin senin gözlerinin içine bakarak

ve sizi sevdiklerini söylerler, bir yandan da arkanızdan iş çevirirler. Ya da şöyle mi demeliyim, arkalarından-"

"Tanrım, Tina. Eğer bu boku ona kusmaya başlarsan-"

"Merak etmeyin. Onun hayallerini yıkmayacağım. Erkekleri daha yeni fark etmeye başladı. Umarım gerçek aşka ve sonsuza dek mutlu yaşamaya inandığı birkaç yıl daha geçirir ve sonra bunların saçmalık olduğunu anlar."

Babasının sesi yükseldiğinde Summer'ın kalbi göğüs kafesine çarptı. "Tanrım, Tina. Bak, üzgünüm, sana ne kadar üzgün olduğumu söyledim. Seni sevdiğimi biliyorsun, ben sadece-"

"Beni seviyor musun?" Annesinin sesi neredeyse bir tıslamaydı. "Eğer beni sevseydin, bunların hiçbirisi olmazdı."

Summer'ın alt dudağı titredi ve kendine sarıldı.

"Seni seviyorum. Sadece... Kahretsin. Onu aramaya gitmedim. Beni kovaladı. Sürekli flört ediyor, bana dokunuyor, o kısa etekleri giyiyor. Tanrı aşkına, ben sadece bir erkeğim, ancak bu kadar baştan çıkarılmaya dayanabilirim."

"Ve sen hayır diyemedin mi? Flört etmesine izin mi verdin? Sana dokunmasına izin mi verdin? Bunu yapmasına izin verdin ve onu durdurmaya çalışmadın. Sonra da seni becermesine izin mi verdin?"

Summer anlamını daha yeni öğrendiği bu kötü kelimeyle irkildi, vücudu önce ısındı sonra soğudu, mide bulantısı ve endişe karnını sert bir düğüm haline getirdi.

Annesinin sesi yükselmeye devam etti. "Ona hayır diyemedin mi? Evde seni bekleyen, sevdiğin bir karın ve kızın olduğunu?"

Yanaklarından aşağı kaynar yaşlar süzülürken Summer'ın nefesi hırıltılı bir şekilde girip çıkıyordu. Artık dinlemek istemiyordu. En hiç dinlememiş olmayı diledi. Vücudunu açtıktan sonra sürünerek

yatağına tırmandı ve başını yastığına gömdü, umutsuzca sabah uyandığında her şeyin korkunç bir rüya olduğunu görmeyi umuyordu.

Ama kulak misafiri olduğu sözler hâlâ yüreğini dağlarken ve aşağıdaki odada hâlâ boğuk bir tartışma yaşanırken uykuya dalması uzun zaman aldı. Ertesi sabah nihayet uyandığında ve hala bunların hiçbirinin gerçek olmadığını umarak aşağıya indiğinde, annesi ıslak yanaklarıyla mutfak masasında oturuyordu ve babası gitmişti.

Summer gözlerini kapadı ve derin bir nefes alarak acı dolu anıyı kendinden uzaklaştırdı. Şimdi bile, on yedi yıl sonra, göğsünün sıkışmasına neden olacak kadar güçlüydü.

Ve sonra Nuh vardı.

Arkasından Deacon'ın sesi geldi. "Üzgünüm Summer, ama sanırım bunu görmem gerekiyor."

Hayır. Summer bu anıyı daha fazla ilerlemeden kapattı. Eğer ailesiyle olanları hatırlamak canını yakıyorsa, Noah'yı düşünmek bıçak gibi kesiyordu.

Hala.

Yıllar boyunca eski erkek arkadaşıyla ilgili anılarını derin bir mahzene itmeyi başarmış, acısını sıkıca kilitlemişti. Ondan kurtulabilmesinin, evliliğine odaklanabilmesinin tek yolu buydu - her ne kadar yanlış tavsiye edilmiş olsa da - işe yaramıştı.

Ama Tanrım, onu aylar önce o konserde tekrar görmek onu derinden sarsmıştı. Kendi mütevazı hayatı darmadağın olurken, mega-başarılı, zengin, ünlü ve evrensel olarak arzulanan eski sevgilisiyle karşılaşmaktan daha aşağılayıcı bir şey olabilir miydi? Arkadaşının yeni boşandığını 'ağzından kaçırması' durumu daha da kötüleştirmişti.

Ve Noah'ın on sekiz yaşındayken ne kadar seksi olduğunu unuttuğunu söylemek yalan olsa da, onu yetişkin bir adam olarak görmek - altı fit artı geniş omuzlar, yontulmuş elmacık kemikleri, yanıp sönen mavi gözler ve cehennem gibi seksi sakallar

-Onu sersemletmişti. Adam hem hatırladığı Nuh'tu hem de tamamen yabancıydı. İri ve heybetli, davul çalmaktan kasları gergin ve sertleşmiş, teni terden parlıyor ve nemli sarı saçları omuzlarına dökülüyordu. Gözleri onu yakıp kavurmuştu, ama yıllar önce yaptıklarının anısına duyduğu öfke ve o bu kadar açıkken hayatından daha fazlasını yapmadığı için duyduğu utancın birleşimiyle ona bakmakta zorlanıyordu.

Neden orada olduğu konusunda onu sorguya çektikten sonra -sanki onu takip ettiğini falan düşünüyormuş gibi aşağılayıcı bir şekilde- ondan yeterince hızlı uzaklaşamamıştı. Ama kapıdan kaçmak üzereyken, kalbi çılgınca çarpmaktan yavaş yavaş kurtulurken, onun bakışlarıyla son bir kez karşılaşmak için neredeyse karşı konulmaz bir dürtüyle savaşıyordu. Orada durup onun gidişini izleyip izlemediğini görmek için. Omzunun üzerinden bakmaya o kadar yaklaşmıştı ki, başı dönmeye bile başlamıştı. Ama kendini tam zamanında durdurmuştu. Çünkü başarılı, ateşli, aldatan eski sevgilinizin onu takip ettiğinizi düşünmesinden daha kötü bir şey varsa, o da sizi ona son bir kez bakarken yakalamasıdır.

Aslında, onu geç. Ona son bir kez bakmak için dönmek ve onu çoktan gitmiş, sizi daha önce olduğu gibi toz içinde bırakmış bulmak olurdu.

Bu yüzden güçlü davranmış ve kapıdan çıkarken başını dik tutmuştu.

Ama daha sonra, arkadaşı Bree onu eve bıraktıktan sonra, sessiz, boş evinin ortasında durmuş, aynı boşluğun içinde kabardığını hissetmişti. Çantasını sehpanın üzerine bırakmış, kanepeye çökmüş ve yıllardır olmadığı kadar hıçkırığa hıçkırığa ağlamıştı.

Kalbi kırık gençliği için, yıllar önce yıkılan hayalleri için, Deacon'la birlikte kurduğunu sandığı ama etrafında yıkılan geleceği için ve Noah Taylor'a aşık olduğu o iki kısa yıl boyunca hissettiklerini bir daha asla hissedemeyeceğinden korkan bir parçası için ağlamıştı.

Summer yüzüne dokundu ve gözyaşlarının yeniden yanaklarından süzüldüğünü görünce dehşete kapıldı. Öfkeyle onları bir kenara fırlattı.

Kendine hakim ol, dedi. Boşanması için ağlıyor olmalıydı - bir işi olmadığı ve kışını kaldırmazsa yakında yaşayacak bir yeri olmayacağı gerçeği için - muhtemelen bir daha asla göremeyeceği bir adam için değil.

Summer tam atkuyruğunu yeniden sıkılaştırmış, yeni bir toparlanma turuna hazırlanıyordu ki kapısı çalındı. Kapıya doğru yürürken kaşlarını çatı, açmadan önce güvenlik zincirinin yerinde olduğundan emin oldu çünkü gözetleme deliği yoktu. Muhtemelen Deacon'dı çünkü onu kendilerine bir şans daha vermeye ikna etmek umuduyla rastgele zamanlarda uğramaya başlamıştı. Ama tedbirli olmak üzmekten daha iyiydi.

Kapıyı aralayıp aralıktan baktı, keskin bir nefes aldı ve şaşkınlıktan neredeyse tökezleyerek geri çekiliyordu; onu durduran tek şey kapı kolunu sıkıca kavramasıydı.

"Noah," diye nefes aldı.

Bölüm 3

Noah boşluktan Summer'ın bakışlarıyla karşılaştı ve tepki vermemek için kendini zorladı. Soluk yeşil gözleri kocaman ve şaşkındı, dolgun pembe dudakları ona bakarken aralanmıştı. Genç bir delikanlıyken ve onu her gün görürken bile, onu görmenin her zaman olduğu gibi göğsüne bir darbe gibi çarpmasından nefret ediyordu. O zamanlar, bunun birbirleri için yaratıldıklarının kanıtı olduğunu düşünmüştü.

birbirleri için. Şimdi sanki vücudu ona ihanet ediyormuş gibi hissediyordu.

Ama lanet olsun, her zaman olduğu gibi muhteşemdi. Ne yazık ki daha da güzeldi. Genç kızlık yüzünün yumuşak kızlığı şimdi narin bir oval şeklinde yontulmuştu, yüksek elmacık kemikleri ve kaşları o güzel, geniş gözlerin üzerinde zarifçe kanatlanıyordu.

Hâlâ kısmen açık kapıdan ona bakıyordu ve ona sanki bir zamanlar onu seven adam değil de davetsiz bir misafirmiş gibi bakması onu kızdırıyordu.

"İçeri girebilir miyim?" Sesi amaçladığından daha sert çıkmıştı.

Summer kapının mandalını açmak için hareket etmedi. "Burada ne yapıyorsun, Noah?"

"Seninle konuşmam gerek."

Kaşlarının arasında bir çizgi oluştu. "Nerede yaşadığımı nereden biliyorsun ki?"

Sinirini dizginledi. "Adresiniz pek de sıkı korunan bir sır değil." Dudakları birbirine yapıştığında, sesini alçaltması gerektiğini fark etti, yoksa kapıyı yüzüne kapatabilirdi. O zaman bu yolculuk boşa giderdi. Boğazını temizledi. "İçeri girebilir miyim? Lütfen."

Summer, onun hoşuna gitmeyecek kadar uzun süren bir aradan sonra, güvenlik zincirini çözebilmek için kapıyı kapattı. Tekrar açtığında, onun girebileceği kadar geniş tuttu. Adam onun yanından geçerek oturma odasının ortasına doğru yürüdü, sonra döndü ve Summer'ın garip bir şekilde ayakta durduğunu, sırtını neredeyse kapalı kapıya dayadığını gördü. Kollarını sıkıca karnına ve onu izlerken kaşları birbirine çatılmıştı.

Gözlerini onun yüzündeki şaşkınlıktan ayırdı ve odayı taradı. Bazıları kısmen dolu, bazıları hâlâ boş olan ambalaj kutuları odanın çeşitli yerlerinde duruyordu.

Hareket mi ediyordu?

Bakışları mekânın geri kalanını da içine aldı ve alnı kırıştı. Summer tam orada durmasaydı, buranın onun evi olduğuna asla inanamazdı. Bir renk cümbüşü, yumuşak kumaşlar ve duvarda asılı güzel resimler görmeyi bekliyordu; etrafını ona neşe veren şeylerle çevrelemeyi her zaman sevmişti. Ama bu oda -tek renkli boya düzeni ve minimalist mobilyalarıyla, tamamen cam, metal ve soğuk taşlarla- ona hiç benzemiyordu. Kabul, burası kocasıyla paylaştığı bir evdi -aklı bu kelimeye takıldı- ama yine de tanıdığı Summer'a dair kanıtlar olmalıydı.

Belki de tanıdığınızı sandığınız Summer'ın aslında hiç var olmamış olması dışında.

Ona bakmaya isteksizdi, odayı incelerken onu görmezden gelerek kabalık ettiğini biliyordu, bir daire çizerek döndü, gözleri

sade bir alan. Bakışları, yanındaki yarısı dolu kutulardan birinin tepesinde duran çerçeveli bir fotoğrafa takıldı. Fotoğrafi eline aldı ve Summer'ın sade, dantelli beyaz bir elbise giymiş, elinde bir buket tutan ve siyah takım elbiseli, sırttan Deacon'ın yanında durduğu resme baktı.

Noah'nın eli çerçevenin etrafında sıkılaştı. Sonunda gözlerini, kendisini hâlâ temkinli bir şekilde izleyen Summer'a çevirdi.

"Nereye taşınyorsun?" Havadan sudan konuşmakla pek ilgilenmiyordu ama onca yıl önce ne haltlar döndüğüyle ilgili bir tartışmaya girmek de pek çekici değildi.

Noah yüzünü buruşturduğunu fark etmedi. "Henüz emin değilim."

" topluyorsun ama nereye taşınacağından emin değil misin?"

Alt dudağını dişlerinin arasına alarak tereddüt etti. Adam onun cevap vermesini beklerken, ona doğru düzgün bakma fırsatını yakaladı. Bakışları, ince pembe gömleğinin altındaki dolgun göğüslerinden aşağıya, belinin zarif kıvrımlarına, kalçalarının kıvrımlarına ve siyah taytının mükemmel bir şekilde sergilediği uzun bacaklarına kaydı. Hâlâ inceydi ama kesinlikle on sekiz yaşındakinden daha kıvrımlıydı.

Onu kıyafetlerinden sıyrıp elleri ve ağzıyla kıvrımlarını keşfetme hayali aklından geçti ve omuriliğine doğru bir sıcaklık yayıldı. Çenesini sıkan Noah onu uzaklaştırdı; soyunmayı düşünmek isteyeceği son kişi oydu. Gözlerini tekrar yukarı kaldırdı ve ilk kez kadının gözlerinin altındaki gölgeleri ve omuzlarındaki hafif çöküklüğü fark etti. Stresli görünüyordu ama boşanmanın da insana bunu yapabileceğini tahmin etti.

Sonunda Summer kendini kapıdan sıyırdı ve adım öne çıkarak hâlâ elinde tuttuğu fotoğrafı çekip aldı. Onu kutuya geri koydu ve üstünü katladı. "Ev daha yeni

satıldı; biraz zamanım var. Sadece toparlanmaya bir an önce başlamak istedim." Titreyerek nefes verdi ve adamın bakışlarıyla karşılaştı, gözleri temkinli ve çekingendi. "Neden buradasın, Noah? Seni tekrar görmeyi beklemiyordum."

Noah ondan uzaklaştı ve duvarda eskiden başka resimlerin asılı olduğu açık renk lekeleri inceledi. Bunlardan kaç tanesinin Deacon'la paylaştıkları hayatın mutlu anılarını yansıttığını merak etti. Birbirlerine deli gibi aşık gençlerken ikisinin birlikte çektiydikleri fotoğraflardan herhangi birine hâlâ sahip olup olmadığını düşünmesine izin vermedi.

Noah elini ağzına götürdü, sonra tekrar ona döndü. "On bir yıl önce aklından neler geçtiğini bana açıklamanın zamanı geldi diye düşündüm."

Summer'ın dudakları aralandı, gözleri büyüdü. "Affedersiniz?"

"Evet," dedi ve p'yi patlattı. "Seni Chicago'daki konserde görmek beni düşündürdü. Ve benden neden ayrılmaya karar verdiğine dair bana doğru düzgün bir açıklama yapmadığını fark ettim." Ses tonunu rahat -neredeyse küstah- tutmaya çalıştı, onu görmenin aklını ne kadar karıştırdığını tam olarak belli etmek istemiyordu. "O zaman tek aldığım histerik bir telefon mesajıydı" - onun öfkeli soluğunu duymazdan geldi- "ve seni geri aradığımda bana hiç cevap vermedin."

Summer'ın gözlerinde öfke parlıyor, elmacık kemikleri ve kulaklarının uçları kızarıyordu. "Histerik mi? Benimle dalga geçiyor olmalısın. Beni bir sürüngen gibi takip ettikten sonra buraya gelip bir açıklama talep etmen ve beni histerik olmakla suçlaman büyük cesaret. Neyi kanıtlamaya çalıştığını bilmiyorum Noah, ama yaptıklarından sonra sana hiçbir şey borçlu değilim - ne o zaman, ne de şimdi." Topuklarının üzerinde döndü ve kapıya doğru yürüdü, elini kapı koluna koydu, belli ki kapıyı çekip açacak ve gitmesini isteyecekti.

Ama henüz gitmeye hazır değildi. Ve her nasılsa, onun geldiğinden beri sahip olduğu gergin, bastırılmış tavrını bırakıp sinirlendiğini görmek ona bir şeyler yapmıştı. Kendi öfkesini tam olarak daha yumuşak olmayan ama o kadar da sivri olmayan bir şeye dönüştürdü.

Çıktıkları zamanlarda Summer'ı öfkeli görmek her zaman hoşuna gitmişti. Bunun nedeni her zaman kendisi değildi ama Summer'ın gözleri parlayıp yanakları kızarıncaya kadar onunla dalga geçtiği ve ona haddini bildirmeye hazırlandığı anlardan payına düşeni almıştı. İşte o zaman oyunu bırakır ve ağzını kendi ağzıyla kapatırdı. Dudaklarının kenarını şakacı bir şekilde yalarken kızın ince bedenini kendine doğru çekerdi, ta ki kız sinirli bir of çekip ağzını açana kadar. Sonra, onu anlamsızca öperek uzun dakikalar geçirdikten sonra ayrılır, ona gülümserken saçlarını kulaklarının arkasında düzeltir ve onu kızdırmak için söylediği her şey için özür dilerdi.

Ama o zamana kadar atlatmış olurdu. Çabuk öfkelenir, çabuk affederdi. Bu onun kızıydı-

İşte tam da bu anda, bu anıdan duyduğu keyif kayboldu. Çünkü çok uzun zamandır onun sevgilisi olmamıştı.

Birdenbire Noah burada ne halt ettiğini bilmiyordu, eskiden tanıdığı birinin yüzünü giyen bu yabancının evinde duruyordu

-Eskiden sevdiği biriymi ve onu hiç tanıyıp tanımadığını merak ediyordu. Onu hiç sevip sevmediğini.

"Haklısın Summer. Bana hiçbir şey borçlu değilsin. Belli ki bu bir hataydı, o yüzden izin verirseniz havaalanında beni bekleyen özel bir jetim var."

Son iğrenç yorumu yaptığı için kendisine kızgın bir şekilde ona doğru ilerledi, bu kasabayı terk edip Los Angeles'a dönmeye hazırды.

ve onun muhteşem hayatını - muhteşem olması için Summer'a ihtiyacı olmayan bir hayat.

Kapıya vurulan sert bir ses Summer'ın sıçramasına neden oldu ve Noah olduğu yerde durdu.

Summer ona baktı ve yüzünde düşüncelerinin oynaştığını görebiliyordu. Kapıyı açıp da Noah'nın orada durduğunu gördüğünde kapıdaki her kimse ne düşünecekti? ABD'deki çoğu insanın ve dünya çapındaki insanların büyük bir kısmının tanıyacağı biri.

Sırıttı ve kollarını kavuşturdu, onun ne yapacağını görmek için bekledi. Yap.

Summer ona kaşlarını çattı. Ama kapı tekrar çalındığında gözlerini açtı ve kapıyı çekerek döndü. Kadın keskin bir nefes aldı ve Noah'nın çenesi o kadar sıkıldı ki arka dişlerinin kırılabileceğini düşündü.

"Deacon, burada ne yapıyorsun?" Summer sesinde çınlayan gerginlikle sordu.

Deacon cevap vermeye fırsat bulamadan Noah bir adım öne çıkarak eski arkadaşının görüş alanına girdi. "Bugün bu soruyu çok soruyorsun gibi görünüyor, Günışığı."

Summer gözlerini kırpıştırarak ona baktı ve Noah yüz ifadesini kayıtsızca korudu, onun için eski lakabını kullanmasının kasıtlı olmadığını bilmesini istemiyordu. Sadece ağzından kaçmıştı.

Deacon'ı Summer'ın önünde dikilirken görmek tansiyonunun fırlamasına neden olsa da Noah rahat görünmek için büyük çaba sarf ediyordu. Öte yandan Deacon hiçbir şey saklamıyordu, yüzündeki çatık kaşlar Noah'yı eski karısının evinde bulunduğu için ne kadar mutsuz olduğunu gösteriyordu. Daralmış bakışlarını Summer'a çevirdi. "Onun burada ne işi var?"

Ses tonundaki düşmanlık Noah'ın omurgasının sertleşmesine neden oldu. Summer'ın gözleri Deacon'la onun arasında gidip geliyordu, kaşlarının arasındaki o çok tanıdık küçük kırışıklık. "Ben gerçekten-"

"Summer ve ben sadece arayı kapatıyorduk. Konuşacak çok şeyimiz var," diyerek Noah onun sözünü kesti. *Bu saçmalık da nereden çıkmıştı?* Buradan defolup gitmeliydi, dostça bir buluşmadan başka bir şey olmayacağı belli olan bir şey için etrafta dolaşmamalıydı.

Summer'ın gözleri onunkilere dikildi. Sonra bakışlarını, koyu kahverengi gözlerini tekrar Noah'ya kilitlemiş olan eski kocasına çevirdi. Uzandı ve dikkatini tekrar kendisine çekmek için Deacon'ın koluna hafifçe dokundu. Bu basit, tanıdık hareket Noah'nın sinirlerinde ani bir parlamaya yol açtı, ikisinin kaç tane böyle sıradan dokunuşu paylaştığını düşündükçe yumrukları sıkıldı. O kadar da sıradan olmayan kaç dokunuş. *Samimi* dokunuşlar.

Summer sesini alçaltıp Deacon'a bir şeyler söylerken Noah bakışlarını kaçırdı; Deacon alaycı bir tavırla homurdanarak onun yanından geçip odaya girdi.

"Demek eşyalarını topluyorsun." Deacon'ın sesini tedirginlik doldururken çenesindeki bir kas esnedi. Noah gözlerini adama dikti. Çok fazla saldırganlık sergiliyordu; Summer'la fiziksel bir ilişkiye girmiş olma ihtimali var mıydı? Gerginlik Noah'nın sırtını düğümledi, *Deacon*'ın -herhangi birinin- ona elini sürdüğü düşüncesi içinde farklı türde bir öfkenin alevlenmesine neden oldu. Ama onun vücut dilini izleyerek kendini sakinleştirdi. Onda herhangi bir korku görünmüyordu, sadece görmekten hoşlanmadığı sessiz bir enerji vardı. Sanki Deacon'ın varlığı onun içindeki doğal canlılığın bir kısmını emmişti.

"Zamanı gelmişti, sence de öyle değil mi?" diye cevap verdi ellerini kalçalarına sürterek.

Deacon'ın sesi alçaldı ama Noah onu hâlâ duyabiliyordu. "Burada kalmandan mutlu olacağımı biliyorsun. Evi satmak senin fikrindi. Tüm bunlar senin fikrindi."

Noah boşanmanın Summer'ın fikri olduğunu duyunca içinde oluşan memnuniyet dalgasına engel olamadı - Deacon denen herif bunu hak etmişti. Kızın gözleri eski kocasının omzunun üzerinden kayarak onunkilerle buluştuğunda, Noah ona kendini beğenmiş bir sırıtış attı.

Yanaklarında bir kızarma oldu ve dikkatini tekrar Deacon'a çevirdi. Noah hâlâ sırtarak sert siyah deri koltuğa çöktü, dirseklerini dizlerine dayadı ve utanmadan öne doğru eğildi, böylece onun ne söyleyeceğini duyabilecekti.

"Deacon, bunu konuşmuştuk. Biliyorsun..."-gözleri eski kocasına dönmeden önce tekrar Noah'a doğru kaydı, sesi alçaldı-"işe yaramadığını biliyorsun."

"Gayet iyi çalışıyordu. Mutluyduk."

"Mutlu değildim. Senin de mutlu olduğuna inanamıyorum."

Deacon onun elini tuttu ama Summer başını sallayarak elini geri çekti. "Lütfen Deacon, seninle bu konuşmayı yapmaya devam edemem."

"Bu konuşmayı hiç yapmamalıyız!" Dönüp Noah'ya baktı, bakışları daralarak ikisi arasında dolaştı ve sonunda Summer'ın üzerine düştü. "Sorun o mu? Boşanmak istemenin nedeni o mu? Yine onunla mı yatıyorsun?" Deacon'ın sesi suçlamayla cınladı ve Noah kendini ayakta buldu.

Summer, Noah'nın fırsat bulmasına fırsat vermeden konuştu. "Hayır, değilim. Bu sabah ortaya çıktı. Onu uzun görmemiştim..." Kadın sözünü kesti ve Noah onun birkaç ay önce görüşüklerini bilmesini istemediğini fark etti ve bu onu her şeyden çok kızdırdı.

"Bir süre önce Chicago'da yaptığımız o toplantıdan beri," diye araya girdi ve kızın gözlerinin kızgınlıkla parıldamasını biraz fazla memnuniyetle izledi.

Deacon geri dönüp Summer'a baktı. "Benden boşanmanın sebebi o mu? Kalbini kıran adam mı? Bu çok aptalca bir karar, Summer. Bunu tekrar yaptığında ne yapacaksın? Babamın şirketindeki görevinden ayrılmakta aptalca ısrar ettiğin için işin yok ve yaşayacak yerin de yok. Hayatın şu anda tam bir karmaşa ve bu sefer seni mahvettiğinde, parçaları toplamak için yanında olamayacağım."

Buz gibi bir öfke Noah'yı kırbaçladı. Sadece geçmişte Summer'a kazık attığı imasına değil, yüzündeki kederli ifadeye de. Hiç düşünmeden, yalnızca içgüdüleriyle hareket ederek öne doğru bir adım attı ve Deacon'ın karşılık olarak geri adım atmasına neden oldu.

"Onun bir işi var. L.A.'de."

Bölüm 4

"Ne?"

Summer ve Deacon aynı anda cevap verdiler, ancak Deacon'ın daha yüksek ve sert olan sesi Summer'ın nefes nefese olan sesini bastırdı. Noah ona baktı, kollarını aldatıcı bir rahatlıkla kavuştururken kaşlarını kaldırdı. Summer'ın bakışları istemsizce tişörtünün kollarının pazularının üzerinde gerilmesine kaydı ve hemen ardından tekrar ona baktı. Adamın mavi gözleri anlaşılmaz bir duyguyla titreşiyordu.

Ama Noah cevabını Deacon'a yöneltti. "Evet, Summer ve ben bunu Chicago'da konuştuk." Ses tonu öylesine kayıtsızdı ki neredeyse eski kocasının dişlerinin gıcırdadığını duyacaktı.

Summer gözlerini Noah'dan ayırmıyor, onun bu hikâyeyle nereye varmaya çalıştığını merak ediyordu. Neden onu savunma zahmetine girdiğini merak ediyordu. Daha önce ona ne kadar kızgın olduğu düşünüldüğünde, intikam almak için ona zalimce bir şaka yapıyor olabileceğine yarı yarıya inanıyordu. Ama... Noah hiçbir zaman zalim olmamıştı. Bazen , bazen kendi iyiliği için fazla rahat ve gevşekti -bu ziyarette bunu pek görmemişti- ama asla zalim değildi. En azından kasıtlı olarak.

"Kız kardeşim müzik terapisi stajını bitiriyor ve kâr amacı gütmeyen bir şirket kuruyor. Ona yardımcı olacak birini arıyor ve Summer'ın tam da ihtiyacı olan becerilere sahip olduğu ortaya çıktı."

Deacon dönüp ona baktı, kara kaşları birbirine çatılmıştı. "Bu doğru mu?" diye sordu.

Eski kocası kötü bir adam değildi ama yıllar geçtikçe ona, karısı olmak dışında hiçbir amacı yokmuş gibi davranmaya başlamıştı. Tek amacı ona hayatında ve kariyerinde destek olmaktı. Dürüst olmak gerekirse, o da buna inanmaya başlamıştı. En azından yakın zamana kadar, tüm hayatını bir başkasının amigosu olarak geçirmeye hazır olmadığını anladığında. Daha önce söylediği aşağılayıcı sözler de canını yakmıştı. Bu yüzden olgunca olmayabilirdi ama Deacon'ın gözlerine tereddütsüz baktı. "Bu harika bir fırsat." Tam olarak yalan sayılmazdı.

Deacon'ın kaşları çatılmıştı ve bakışları Noah ile onun arasında gidip geliyor, yüzü kızarıyordu. "Yani Los Angeles'a mı taşıınıyorsunuz?"

Bu hareketinden pişmanlık duymaya başlayan -doğasında var olan dürüstlük onu tedirgin ediyordu- ve gerçeğin eninde sonunda ortaya çıkacağını bilen Summer, dudaklarını birbirine bastırıp başını sallamakla yetindi. Noah'ya baktı, ama onun sol yanağındaki gamzenin parladığını gördü, çünkü aldatmacasına uyduğu için ona sırtıyordu. Gözlerini kaçırarak bakışlarını Deacon'da sabit tutmaya çalıştı. İkna edici olmalıydı çünkü Deacon'ın omuzları çöktü ve içinden pişmanlık geçti.

Yine de uzun sürmedi, çünkü doğruldu ve öfkeli gözlerini ona çevirmeden önce Noah'a dudak büktü. "Ne olursa olsun bunu hak ediyorsun. Ve eğer kalbini tekrar kırdığında koşarak bana geri dönebileceğini sanıyorsan, kendini kandırıyorsun demektir."

Bir şekilde iki eski sevgiliyle karşı karşıya geldiği ve birini kendine olan saygısını pekiştirmek için diğerine yalan söylemek için kullandığı bir duruma düştüğü için sinirlenerek omuzlarını dikleştirdi. Deacon'a elinden sert bir bakış fırlatarak, "Kalbimi kırmayacak çünkü ben

ne de o bunu istiyor. Bu bir işle ilgili, başka bir şeyle değil. Ve sana koşarak geri dönmeyeceğim Deacon, çünkü sahip olduğumuz şey gitti. Ve bu sadece benim ya da senin suçun değil, ikimizin de suçu. Ne olursa olsun, artık fırtınada benim limanım değilsin. Yani gelecekte *biri* kalbimi kıracak olursa, bununla kendi başıma başa çıkmayı öğrenmem gerekecek. Şimdi toparlanmaya geri dönmem gerekiyor, peki buraya ne için geldin?"

Deacon ona ters ters baktı, ancak bakışlarındaki öfkenin ardında acı vardı ve bu acı bir şekilde hâlâ kadının yüreğini sızlatmayı başarıyordu. Bakışlarını Noah'ya çevirdi. "Bunu onun önünde tartışmamayı tercih ederim. Neden onu dışarı çıkarmıyorsun, bir kahve içerken konuşuruz?"

Summer ikisiyle de konuşmak istemiyordu. Odadaki yoğun gerilim enerjisini hızla tüketiyordu ve Noah giderse Deacon'ın onu nasıl sorgulayacağını düşünmeye bile dayanamıyordu. Önce onun gitmesini sağlamalıydı ve ne yazık ki bunu yapmanın tek bir yolu vardı. "Üzgünüm, Noah ve benim konuşmamız gereken çok şey var." Noah'ya bir bakış attı. "*İşle* ilgili şeyler. Belki daha sonra konuşmak istediğin her neyse beni arayabilirsin."

Deacon'ın çenesi sıkıştı ve zihninin Noah'yı evden nasıl uzaklaştıracağı üzerine çalıştığını neredeyse görebiliyordu. Olanlardan sonra Noah'ya karşı hep bir düşmanlık beslemişti, iki adamın önceden arkadaş oldukları düşünüldüğünde bu garipti. Ama kalbinin onarılamayacak kadar kırıldığını düşündüğü zamanlarda onu ona çeken şeylerden biri de buydu. O zamanlar ağlayabileceği bir omuz, kederinin fırtınasından kaçabileceği bir sığınak olmuştu. Ve eğer aralarındaki şeyler çok ileri, çok hızlı gittiyse, bunun suçlusu oydu. Summer bu düşünceyi sertçe bir kenara itti. Bu tür pişmanlıklar için on yıldan fazla bir süre geçmişti.

Sonunda, hâlâ kollarını kavuşturmuş bir şekilde duran ve utanmadan konuşmalarını dinleyen Noah'dan kurtulmayı planlamadığını kabul etti.

"Peki, seni sonra ararım o zaman," dedi Deacon ve kapıya doğru ilerledi. Kadın da onu takip etti ve adam dışarı çıkarken kapıyı açık tuttu. Deacon onun önünde durdu, eğildi ve dudaklarını yanağında gezdirerek onu şaşırttı; bunu yaparken gözleri Noah'a kaydı. Sonra döndü ve her sarsıcı adımında tedirginliği belli olan adımlarla uzaklaştı.

Kaşlarını çatan Summer döndü ve Nuh'un yüzündeki öfke parıltısını yakaladıktan sonra bu parıltı yerini eğlenen bir kayıtsızlığa bıraktı. Noah onu istememiş olsa da, Deacon ayrıldıktan sonra onunla bir araya gelerek kardeşlik kurallarını çiğnemiş gibi görünüyordu. Ve görünüşe göre bu rock yıldızlarının bile kolay kolay atlatamayacağı bir şeydi.

"Çok eğlenceliydi," dedi Noah. "Onu neden seçtiğini anlayabiliyorum. Ne kadar çekici." Son sözleri neredeyse bir alay gibi çıkmıştı ve Summer'ın sabrı aniden taşı.

"Senin de gitmen gerek."

"Ama biz hiç konuşmadık-"

"Evet, kalbimi kırdığın zamanı anımsayacak havada değilim Noah. O yüzden gitsen ve biz de bunu unutup hayatımıza devam etsek nasıl olur? Bunun senin için neden önemli olduğunu bile bilmiyorum. O zamandan beri yaralı gururunu yatıştıracak bir sürü kadın olmadı değil, eğer tüm mesele buysa." Daha fazla bir şey söylememek için dilini ısırды. Kıskanç bir eski kız arkadaş gibi görünmek istemiyordu.

Adam uzun bir süre ona baktı ama kız onun mavi gözlerinin ardında neler olduğunu bir türlü anlayamadı. "Sence de biz

iş hakkında konuşalım mı?" diye sordu.

"İş mi? Bunu sadece Deacon'ı kızdırmak için uydurmadın mı?" "Hayır. Eden' ona yardım edecek birine ihtiyacı var ve bence sen iyi bir uygun. Ve sizi burada tutan pek bir şey yok gibi görünüyor."

Summer başını salladı, onun kız kardeşi için çalışmak üzere Los Angeles'a taşınması konusunda ciddi görünmesine şaşırmıştı. Düşüncelerini toparladı. "Öncelikle, bunun neleri içerdiğini bile bilmiyorum. İkincisi, insanlara iş teklif etmeden önce Eden'dan geçmen gerekmiyor mu? Ve üçüncüsü, birlikte daha fazla zaman geçirmemizin gerçekten iyi bir fikir olduğunu düşünüyor musun?"

Noah elini kaldırdı ve parmaklarıyla cevapları saydı. "Sharing the Spotlight adında, başarılı kayıt sanatçılarını desteğe ihtiyacı olan daha küçük, tabandan gelen müzik temelli hayır kurumlarıyla , kâr amacı gütmeyen bir kuruluş kuruyor. Bunu hayata geçirmesine yardımcı olacak birine ihtiyacı var. Eğer ilgilenirseniz, bunu ona iletirim, ama sizinle bir sorunu olacağını sanmıyorum. Birbirimizle sosyalleşecek değiliz ya. Kız kardeşimin iş yerinde takılmak gibi bir alışkanlığım yok. Ve bahsettiğiniz gibi, kalbinizle ya da"-bakışlarını vücudunda bir aşağı bir yukarı gezdirdi-"diğer kısımlarınızla ilgilenmiyorum. Ne de olsa benim için bu işlerle ilgilenecek başka kadınlar var." Son sözlerinde belli belirsiz bir ısırtık vardı.

Summer'ın yanakları alev aldı ve dudaklarını birbirine bastırdı, adamın ondan böyle bir şey isteyebileceğini düşünmesinden utandı. Ondan sonra birlikte olduğu tüm kadınları düşününce göğsünün nasıl sıkıştığını görmezden geldi. Kendi kendine bunun kıskançlık olmadığını söyledi. Bu sadece onu kaybetmenin onun için hiç önemli olmadığını bilmenin verdiği acıdan arta kalanlardı.

Yine de tarif ettiği iş kulağa ilginç geliyordu. Summer'ın üniversite planları suya düşmeden önce

Halkla ilişkiler bölümünde okuyordum ve Eden'ın yapmaya çalıştığı şeyde bunun bazı yönleri olabilir gibi görünüyordu.

Omuzları çöktü. Herhangi bir resmi vasfı yoktu, sadece yönetici asistanı olarak çalışırken edindiği beceriler vardı. İnsanlarla iyiydi ve organize olabiliyordu ama hepsi bu kadardı. Eden'ın bu pozisyon için çok daha uygun niteliklere sahip bir sürü insan varken onu istediğini düşünmek zordu.

Summer gururunu yuttu. "Bunu yapamam, Noah. Onun ihtiyaç duyacağı becerilere sahip değilim."

Başını eğdi, kaşları birbirine yaklaştı. "Hangi becerilerden yoksun olduğunu düşünüyorsun bilmiyorum ama bu işi yapmaman için hiçbir neden yok. Sadece her şeyi kurup çalıştırırken Eden'a ihtiyacı olan her konuda yardım etmeye istekli olmalısın. Sonra tıpkı onun yapacağı gibi işi öğrenebilirsiniz."

Summer'ın göğsünde küçük bir heyecan kıvrımı açıldı. Bu fikir çılgıncaydı ama en çok ilgisini çeken de buydu zaten. Eskiden daha spontane davranır, yeni şeyler denemeyi severdi. Ama son zamanlarda sanki sadece varmış, her gün bir öncekinin karbon kopyasıymış gibiydi. Eden'ın yapmak istediği şeyin konseptine bayılmıştı; böyle bir şeyin inşasının bir parçası olmak harika olurdu. Noah'nın haklı olduğunu kabul etmekten ne kadar nefret etse de, onu burada tutan hiçbir şey yoktu.

Bir nefes verdi ve ne yaptığı hakkında çok fazla düşünmesine izin vermedi. "Pekâlâ, belki Edenla konuşabilir ve eğer gerçekten sorun etmiyorsa iletişime geçmesini isteyebilirsin." Tereddüt etti, sonra kendini onun bakışlarını tutmaya zorlayarak ekledi: "Numaramı ister misin?" Bu Noah'ya söyleyeceğini düşündüğü son şeydi ama sesi çatlamadan söylemeyi başardı.

Başını iki yana salladı. "Çoktan aldım."

Summer burnunu kıvırdı. "Harika, bu hiç de sapıkça değil." Adamın dudaklarının köşelerinin çok *iyi* hatırladığı gülümsemeyle kıvrıldığını fark etmemiş gibi yaptı. Bunu -ya da kendi dudaklarının otomatik bir tepki olarak nasıl kıpırdadığını- kabul etmek yerine, odanın etrafında duran kutuları işaret etti. "Bunu gerçekten halletmem gerekiyor, o yüzden gitsen iyi olur." Adamın kavga etmeden gideceğini umuyordu.

Yüzünde beliren gülümseme kayboldu ve başını salladı. Summer ondan uzaklaştı ve kapıyı açarak Noah'ın ona doğru ilerlemesini bekledi. Yanına yaklaştığında durakladı ve başını kaldırıp onun masmavi bakışlarının yoğunluğuyla karşılaştığında nabızı sarsıldı. Oraya vardığından beri aralarında kapı olmadan birbirlerine en çok yaklaştıkları andı ve eskiden ona karşı hissettiği çekime fazlasıyla benzeyen bir şeyin çatırtısı teninde dans etti.

Gözlerinde bir şey parıldadı. "Konuşmamız bitmedi, bu sadece bir erteleme." Sesinin tonu o kadar alçaktı ki, kadın bir ürpertiye bastırmak zorunda kaldı.

Yorgun ve az önce olan her şeyin şokunda olan Summer bir nefes verdi. "Sonra görüşürüz, Noah."

Adam onaylamak için çenesini eğip dışarı çıktığında içini bir rahatlama kapladı. Kapıyı arkasından kapattıktan sonra alnını serin ahşaba yasladı. Noah özel jetine binip Los Angeles'a döndükten sonra onu bir daha asla görmeyeceğine ya da ondan haber almayacağına bahse girebilirdi. Zaten muhtemelen hiçbir zaman gerçekleşmeyecek bir iş için nefesini tutup beklemeyecekti.

Summer, eski işinden ayrılmadan önce yeni bir iş bulmadığı için ilk kez pişmanlık duymuyordu. Eski işinden ayrılmadan önce

Deacon -kayınpederinden bahsetmiyorum bile- boşanma sırasında ve boşanmadan sonraki aylarda, ama bu işleri daha iyi planlamamak için bir bahane değildi. İçini çekti ve kendini kapıdan uzaklaştırdı. Yarın birkaç özgeçmiş daha gönderecek ve Tanrı'dan yakında bir iş görüşmesi yapabilmeyi umacaktı.

Birkaç saat sonra, bir kitap ve bir kadeh şarapla kanepesine kıvrılmıştı, yarısı dolu kutular hâlâ etrafını sarıyordu. Kitap okuyarak dikkatini dağıtmaya çalışıyordu ama akli sürekli o öğleden sonraya, Noah'ı kapısında, evinde gördüğü ana gidiyordu. Deacon'la paylaştığı eve. Yüzünü buruşturdu. Rahatsızlıktan bahsetmişken.

Onun bu kadar iyi görünmemesini diledi. Yıllar boyunca, ne zaman düşünceleri ona dönse, on yıldan fazla süren rock yıldızı sefahatinin ona zarar verdiğini hayal etmekten hoşlanırdı. Ama ne yazık ki, onu son gördüğünden bu yana geçen yıllar, zaten haksız yere mükemmel olan bir paketi daha da iyileştirmiş gibi görünüyordu.

Bazen uyurken onun yanına uzanıp gözleriyle onu nasıl süzdüğünü hatırladı -uzun kirpikleri, çenesinin açısı, dudaklarının duygusal kıvrımı- ve nasıl bu kadar şanslı olduğunu merak etti. Onun dikkatini çekmeyi ve korumayı başaran şeyin ne olduğunu merak ediyordu. On yıl, yirmi yıl, elli yıl sonra hâlâ onun yanında yatıyor olup olmayacağını merak ediyordu.

Beklenmedik nostalji uçup gitti ve Summer iç çekti. Çünkü eskiden pek çok kızın ona imrenerek bakmasının ne kadar zor olduğunu da hatırlıyordu. Bunun onu ne kadar güvensiz hissettirdiğini. Ne zaman onun önünde onunla flört etseler, sanki hiç önemi yokmuş gibi koluna nasıl daha sıkı yapıştığını. Ve Noah bunu hiç anlamamıştı. Gerçekten anlamamıştı. Ona sadece onu sevdiğini, ihtiyacı olan tek kızın o olduğunu söylerdi.

Ona inanmayı her şeyden çok istemişti. Ama her zaman göğsünü saran, gittikçe daha sıkı çeken bir korku ipliği vardı; bir parçası her zaman ona olan sevgisinin herhangi bir fırtınayı atlatacak kadar güçlü olup olmayacağını merak etmişti.

Merak etmekte haklı olduğu ortaya çıktı.

Neyse ki Summer'ın telefonu çaldı da geçmişi düşünüp kendini kaybetmeden önce dikkati dağıldı. Telefonu eline aldı ve inledi. Ekranda Deacon'ın adı yanıp sönüyordu.

Telefonu açmamayı düşündü ama sonunda açana kadar adamın aramaya devam edeceğini deneyimlerinden biliyordu. Bu yüzden ses tonunu mümkün olduğunca nötr tutmaya çalışarak telefonu açtı. Sesinin neden çok mutlu -ya da çok üzgün- ya da Deacon'ın Noah'yı gördükten sonra duygusal durumuyla ilgili varacağı sonucu açıklamaya çalışmak zorunda kalmak istemiyordu. "Merhaba Deacon."

Direkt konuya girdi. "Ne oluyor Summer? Noah'yla tekrar görüşerek ne yaptığını sanıyorsun? Seni öylece bir kenara attıktan sonra onu tekrar hayatına aldığına inanamıyorum."

İç çekti ve şakağını ovuşturdu. "Deacon, lütfen dur. Öncelikle, artık kiminle vakit geçirip geçirmeyeceğim konusunda söz hakkın yok. İkincisi, onunla bir daha görüşmeyeceğim. Son sekiz ayda onu iki kez gördüm ve iş hakkında konuşmak istedi. O bana ilgi duymuyor, ben de ona ilgi duymuyorum. Zaten bu seni ilgilendirmez."

Deacon alay etti. "Ben aptal değilim. Eğer seninle tekrar birlikte olmak istemeseydi, kız kardeşi için çalışman için senin peşine düşmezdi."

"Bu çok aşağılayıcı."

"Hadi ama Summer. Öyle demek istemedim. Sadece, birinin senden bir şey istemek için peşine düşmesine neden olacak harika bir yeteneğin yok."

onlar için çalışmanı istiyorum."

Kafatasının tabanı çarpmaya başladı. "Evet, bir sürü yeteneğim olmamasının bir nedeni var Deacon. Üniversiteye gitmemi hiç istemedin, hatırladın mı?"

"Ne anlamı vardı ki? Bir işin vardı; iyi para kazanıyorduk. Neden ders çalışarak zaman kaybedelim ki?"

"Ancak şu anda o işe sahip değilim ve size göre pazarlanabilir hiçbir becerim yok. Sanırım her şeye rağmen üniversiteye fayda sağlayabilirdim."

Bu sadece onu kızdırmış gibi görünüyordu. "Boşanmamızı planladığımdan değil. Hâlâ birlikte olsaydık, yeni bir iş bulmana gerek kalmazdı. Bu senin kararındı, benim değil."

İçini hüznün kapladı; bunu asla anlayamayacaktı. "Seninle tekrar bu işe giremem. İkimiz için de asla iyi bitmez."

"Sırf Noah'yla tekrar yatağa girmeye çalışıyorsun diye-" "Lanet olsun, Deacon. Denemiyorum-"

"Onu asla unutamadın, ki bu çok acınası bir durum, çünkü herkes onun seni ilk kez bir hayranının memelerini ona salladığında unuttuğunu biliyor. Sadece teklif edilen şeyi kabul etmeden önce senden ayrılacak cesareti yoktu."

Sözlerinin gerçekliğinden duyduğu acı göğsünü sarstı ve sanki bu acısının keskin kenarlarını köreltecekmiş gibi göğüs kafesini ovuşturdu. "Tamam, bu konuşmayla işim bitti. Sakinleştğinde beni ara."

Summer telefonu kapattıktan sonra hızla sessize aldı ve muhtemelen hemen geri arayacağını bildiğinden ve onunla Noah hakkında daha fazla konuşmak istemediğinden telefonu yan masaya bıraktı. Artık Noah hakkında düşünmek bile istemiyordu. Titreyerek nefes aldı ve gözlerini kapattı. Görmek

Onu tekrar görmek zor olmuştu ve şu anda hayatında daha fazla zorluğa ihtiyacı yoktu. Onun kendisine hatırlatma yapmasına, acıyı ve arzuyu geri getirmesine ihtiyacı yoktu. Onu istediğinden değil. Onun yanındayken içinde dönen duygular, eskiden hissettiklerinin uzak bir yankısıydı, hepsi bu.

Summer göz ucuyla telefonunun ekranının parladığını fark etti. Deacon'ın aradığını düşünerek üstünkörü bir bakış attı ama mesaj bilinmeyen bir numaradan geliyordu. Telefonu eline aldı ve açmak için kaydıldı, göğsü hızla inip kalkıyordu.

Bilinmiyor: İstiyorsan iş senindir. Eden'a e-posta gönder ve işleri hallet.

Mesajın altına Eden'in e-posta adresini de eklemişti.

Summer'ın nabzı boğazında düğümlendi. Adamın bunu gerçekten yaptığına inanamıyordu. Hem de hemen. Bu konuda ne düşüneceğini bilmiyordu. Ve açıkçası, düşünmekten, kendisiyle tartışmaktan, hayatındaki her şeyi sorgulamaktan bıkmıştı. Eğer eskiden olduğu kıza, yani önünde büyük umutlarla uzanan hayata geri dönmek istiyorsa, birdenbire karşısına çıkan bu fırsatı kabul etmekten daha iyi bir başlangıç olabilir miydi? Parmakları bir an için ekranın üzerinde gezindi, ardından hızlıca bir cevap yazdı, sinirleri midesini bulandırıyor.

Summer: Teşekkürler, Noah. Yardımın için gerçekten

minnettarım. Bilinmiyor: Merak etme, Günışığı.

Summer'ın kalbi bir an tekledi, tökezledi ve sonunda sabit ritmine kavuştu. Bu, onun için eski lakabını ikinci kez kullanışıydı. Telefonunu kucağına bıraktı ve başını koltuğıya yasladı.

O ne halt ediyordu?

Bölüm 5

" **A** Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin, dostum?" Tex sordu.

Dördü, Noah'nın palmiye ağaçlarıyla çevrili havuzuna ve onun ötesindeki okyanusa bakan bir masanın etrafında oturuyordu. Drew, Fractured'ın neredeyse iki yıl çıkacağı ilk turnenin programını onlara anlattıktan sonra masadan kalkmıştı.

Noah omuz silkti ve birasından bir yudum aldı. "Neden olmasın anlamıyorum. Summer'ın bir işe, Eden'in da yardıma ihtiyacı var. Eskiden iyi anlaşılırdı; iyi bir uyum olacağını düşündüm. Ve dürüst olmak gerekirse, o piçin onunla konuşma şekli beni çok kızdırdı."

Tex kaşlarını çattı ve oturan Connor ve Zac'e baktı. "Yani, o anın sıcaklığıyla bunu neden söylediğini anlıyorum. Ama bu devam etmen gerektiği anlamına gelmiyor. Daha fazlası olmadığına emin misin?" "O kapıdan hemen sonra arkamı dönüp ona sadece şaka yaptığımı söyleyecek değildim. Bana itiraf etse de de, zor bir durumda. Bir işe ihtiyacı var, sadece boktan bir işe değil.

Çaresizlikten aldığı bir şey."

Noah elini saçlarının arasında gezdirirken, kendisine bile açıklayamadığı bu durumu arkadaşlarına nasıl açıklayacağını düşünüyordu. "Bilmiyorum. Sanki hatırladığım Summer değildi. Bir şekilde farklı görünüyordu, yenilmiş gibiydi. Ve bahse girerim o dangalağın bununla çok ilgisi vardır. Çünkü

Bana yaptıklarına ne kadar sinirlenmiş olsam da onu o şekilde görmek hoşuma gitmedi." Sinirlenmek hafif bir ifadeydi ama bunun onu hâlâ ne kadar rahatsız ettiğinden bahsetmek istemedi.

"Bu çok asilce bir davranış. Ama onu sürekli görmenin senin için zor olacağını düşünmüyor musun?"

"Hayır, neden olsun ki?"

"Tamam, başka şekilde ifade edeyim. Onu sürekli görmenin senin için işleri *zorlaştıracağını* düşünmüyorsun değil mi?" Tex'in yüzündeki sırıtma ve gözlerini Noah'ın kasıklarına kaydırması imayı vurguluyordu. Diğer iki pislik kıkırdadı ama Noah gözlerini onlara doğru çevirince akıllıca çenelerini kapalı tuttular.

"*Kız kardeşimin* yanındayken aletini kontrol edemiyor olman"-Tex'e kaşlarını çattı, o da ona kayıtsızca gülümsedi-"benimkini kontrol edemeyeceğim anlamına gelmez. Özellikle de sesli mesajla benden ayrılan, aramalarımı cevap vermeyen ve sadece birkaç ay sonra arkadaşım ile evlenen kadının yanında."

Tex kaşlarını kaldırarak, "Evet, onun için yanıp tutuşmamak için oldukça iyi bir neden listesi," dedi. "Ve yine de..."

"*Henüz ve yok.* İsteyeceğim son şey bu boku tekrar yaşamak. Ama onun yardıma ihtiyacı var ve ben kin tutmakla meşgul olduğum için onu ortada bırakacak kadar kindar bir pislik değilim. On yıldan fazla oldu ve ondan bir şey isteyecek değilim. Beni tatmin edecek pek çok başka seçeneğim var."

"Bu doğru. Ama ben de öyleydim ve bu beni durdurmadı," dedi Tex ve Noah bu hatırlatma karşısında yüzünü buruşturdu. "Yaşadığın tek gerçek, uzun süreli ilişki Summer'la olan ilişkindi. Onun için deli oluyordun; bunu hepimiz biliyorduk. Herkes ikinizin birlikte olacağınızı düşünüyordu. İkiniz de aynı odadayken aranızda hiç hissetmediğim bir çekim, bir enerji vardı."

Ne kadar ateşli olurlarsa olsunlar, başka bir kadınla yaşadığınızı görmedim. Yani, orada oturup bizi bunun geçtiğine ikna etmeye çalışabilirsin, sahip olduğun şeye geri dönmek için cazip olmayacağına, ama bunu yediğimden emin değilim." Onay için Connor ve Zac'e baktı.

Connor öne doğru eğildi, yeşil gözleri ciddiye ve ince İrlandalı tonu endişesini vurgulamak için normalden daha güçlüydü. "Bakın, ne demek istediğinizi anlıyoruz. İyi bir şey yapıyorsun, muhtemelen onun hak ettiğinden daha iyi bir şey." Noah içgüdüsel protesto tepkisini bastırdı, çünkü Connor haklıydı. "Ama şu anda yapacak çok işin var. İki grup için davul çalıyorsun, yaklaşan iki turne var ve bu turneler senin üzerinde fiziksel ve zihinsel olarak büyük bir baskı yaratacak, ihtiyacın olan son şey seni umursamadığını zaten kanıtlamış olan biriyle yeniden ilgilenmeye başlamak."

Dirseklerini masaya dayamış öne doğru oturan ve dinlerken şişesini kendi buğusunun halkasında dalgınca döndüren Zac, başını kaldırıp Noah'nın bakışlarıyla buluştu. "İkinizin arasında her ne olduysa, bunun ikinizin de birbirinizi önemsememenizle ilgili olduğunu sanmıyorum."

Noah omuz silkti, Summer söz konusu olduğunda hissetmediği -ne yazık ki hiç hissetmediği- bir soğukkanlılık taklidi yaptı. "Oraya gitmek istesem bile -ki istemiyorum- Summer gitmez. O zamanlar benimle birlikte olmayı kaldıramıyordu; o zamandan beri bir şeylerin değiştiğinden şüpheliyim. Ve ben aynı hatayı iki kez yapacak kadar aptal değilim."

Tex birasından bir yudum alırken ona değerlendirci bir bakış attı, sonra omuz silkti. "Muhtemelen haklısın."

Noah bir süre üç arkadaşını inceledikten sonra başını salladı ve konuyu değiştirdi. "Sonunda hep birlikte turneye çıkacağımıza inanamıyorum."

tekrar. Çok uzun zaman oldu."

Tex sırtıttı. "Evet, uzun zaman oldu. İki ay boyunca o ranzalara geri dönmeyi nasıl kaldıracağımdan emin değilim ama her gece sahnede yeniden rock yapmayı dört gözle bekliyorum."

Noah onu inceledi. "Eden nasıl? O kadar uzun süre yok olman onu rahatsız etmiyor mu?" Tex turnedeyken kız kardeşinin geride kalmayla nasıl başa çıkacağı konusunda endişelenmişti. Ondan uzak kalacağı düşüncesiyle yaşadığı bariz üzüntüyü bir kenara bırakırsak, Eden iyi görünüyordu. Belki de bu onun Summer'dan daha güçlü bir insan olduğu anlamına geliyordu ya da belki de Eden'ın Tex'e olan hisleri Summer'ın ona olan hislerinden daha derindi.

Noah orada biriken gerginliği dağıtmak için boynunu yuvarladı. *Tekrar Summer'ı düşünmeye başladı.* Parmakları bir şeylere vurmak için kaşınıyordu ve sandalyesinin koluna vurarak bir ritim tutturdu.

Tex'in gülümsemesi bir parça azalmıştı. "O iyi. Uçakla gelip bizimle buluşabileceği birkaç hafta sonu planladık, böylece bütün iki ayı birbirimizi görmeden geçirmek zorunda kalmayacağız. Bunu başarabileceğimden emin değilim."

Noah başını salladı. Diğer ikisine baktı. Connor'ın karısı Lexie de grubun resmi fotoğrafçısı olduğu için onlarla birlikte seyahat edecekti. Bu ikisinin durumu iyiydi; birbirlerine deli gibi aşıklardı ve Fractured turnedeyken ayrı kalma konusunda endişelenmelerine gerek yoktu. Lanet olası Connor'ın şu anda dünyada umurunda bile değildi, her ne kadar Lexie'yle ilk bir araya geldiklerinde her şeyi mahvetmeye çok yaklaşmış olsa da. Çok yaklaşmış ama bir şekilde ilişkiyi kurtarmayı başarmıştı. Kendini beğenmiş piç kurusu şimdi güneşin altında oturmuş, yüzünde Noah'ya karısını düşündüğünü belli eden uzak bir gülümsemeye sandalyesinde dinleniyordu.

Noah'nın gözleri Zac'in eğlenen gözleriyle buluştu ve Zac'in şu anda biriyle birlikte olup olmadığı hakkında hiçbir fikri olmadığını fark etti. Bas gitarist kimseyle bir ya da iki aydan fazla çıkmazdı ve kartlarını göğsüne çok yakın tutan bir adam olduğu için, genellikle herhangi onun biriyle görüştüğünü öğrendiğinde ilişki bitmiş olurdu.

Dışarıda eğlendikleri bir gece Noah ona bunun ne olduğunu sormuştu. Zac o kadar uzun süre içkisine bakmıştı ki Noah onun cevap vermeyeceğini düşünmüştü. Ama tam omuz silkip konuyu değiştirecekken, Zac ters bir şekilde, "Böylesi daha iyi," demiş ve sonra bu konuda daha fazla konuşmayı reddetmişti.

Ve Noah bunu anladı. Paylaşmanın kralı da değildi. Sonuçta, muhtemelen zaten dizlerine kadar kendi boklarına batmışken neden herkese duygusal yükünüzü yükleyesiniz ki? Yüzünde bir gülümseme tutmayı ve onu rahatsız eden her neyse çözülene kadar her şeyin sırtından atılmasına izin vermeyi tercih ederdi. Duygularını dizginlemeyi tam olarak başaramadığı zamanlar içinse, davulcu olmanın iyi yanı buydu. Kendini daha iyi hissedene kadar çalgının canına okuyabilirdin.

Zac ayağa kalktı ve Noah'nın bar dolabından kendine bir bira daha aldı. Koltuğuna geri oturdu, üstünü kırdı ve bir yudum aldıktan sonra bakışlarını Noah'ya dikti. "Crossfire turu için yola çıkmamıza iki hafta var. Gitmeden önce stüdyoya girip Beau ve Devon'la birkaç kez daha pratik yapmak bizim için iyi olur."

Noah sandalyesine geri oturdu ve bacaklarını . "Evet, bu harika. Biraz boş zamanım var. Ayarla ve bana haber ver."

Connor eğildi ve elini masaya vurdu. "Unutmayın, yeni Fractured albümü için de bazı şarkıları bir araya getirmeye başlamamız gerekiyor. Ne yönde ilerleyeceğimize dair iyi bir fikre sahip olmak istiyorum.

Tura çıkmadan önce, yani siz döndükten iki ay sonra. Siz gitmeden önce bir başlangıç yapmaya çalışmalıyız ki siz yokken Tex ve ben üzerinde çalışabilelim."

"Evet, sığıdırırız." Zac'e baktı, o da onaylamak için çenesini eğdi. Bir kez daha aklını kurcalayan bir soru vardı. Crossfire ve Fractured ile işler uzun vadede nasıl yürüyecekti? Her ikisine de aynı düzeyde bağlılığı sürdürmek mümkün müydü? Değilse, o zaman ne olacaktı? Zac'in herhangi bir endişesi varmış gibi görünmüyordu ama yine de Zac kafasında neler olup bittiğini anlamayı kolaylaştırmıyordu. Noah şimdi ona bakarken, yeşil-altın gözleri sakince okunamıyordu, Zac'in Crossfire'in başına tam zamanlı olarak geçmek için Fractured'dan ayrılmayı düşünüp düşünemeyeceğini tekrar düşündü.

Noah'nın karnında içi boş bir sızı filizlendi. Fractured on beş yaşından beri onun hayaliydi ve o ve diğerleri bir grup kurma fikrini ilk kez ortaya atmaya başlamışlardı. En iyi üç arkadaşıyla birlikte hayatını kazanmak için müzik yapmak; bununla ne kıyaslanabilirdi ki? Grubun dağılabileceği fikri onu dehşete düşürmüştü. Fractured olmasaydı hayatı için ne gösterebilirdi ki?

Kahretsin, neşelenmesi gerekiyordu. Summer'la yaşadığı bu şey onu gerçekten şaşırtmıştı. Burada, Malibu sahilindeki evinin havuzunda arkadaşlarıyla takılıyor, sevdiği işi yaparak başarılı bir kariyere ve ihtiyaç duyabileceğinden çok daha fazla paraya sahipti ve eski sevgilisinin düşüncelerinin onu daha iyi hale getirmesine izin veriyordu.

Noah birasının geri kalanını içti, sonra boş şişeyi masaya bıraktı ve başını arkaya eğerek arkadaşlarının şarkı listeleri ve konser tarihleri hakkındaki konuşmalarını dinlerken güneşin yüzünü ısıtmasına izin verdi. Her şey girecekti. Hem Fractured hem de Fractured'a elinden gelenin fazlasını verebilecek kapasitedeydi.

Çapraz ateş. Zac hiçbir yere gitmiyordu. Summer'a gelince, diğer herkesin endişelerine rağmen, onun ayaklarına kapanmayı planlamıyordu. Daha önce söylediklerinde ciddiymi. Aynı hatayı ikinci kez yapmasına imkân yoktu.

Bölüm 6

Summer küçük yatak odasının etrafına -şimdi açılmayı bekleyen tüm kutulara- baktı ve hafif histerik bir kahkaha attı. Nasıl olur da Los Angeles'ta, on yılı aşkın bir süredir görmediği eski erkek arkadaşının kız kardeşiyle işe başlamak üzere olduğu, orta derecede berbat bir apartman dairesinde bulmuştu kendini.

Son birkaç hafta telaşlı geçmişti. Eşyalarını toplamayı bitirmiş, Eden'a e-posta göndererek işe başlama tarihlerini ve maaşını ayarlamış, sonra da nerede kalabileceğini bulmaya çalışmıştı. Burası en iyi daire değildi - biraz köhneydi ve komşunun televizyonunun duvarlardan gelen sesi mahremiyetin sorun olabileceğini söylüyordu - ama iş görürdü. Ve dürüst olmak gerekirse, Deacon'la uzun süredir yaşadığı evden çıktıktan sonra nihayet derin bir nefes alabileceğini hissetti. Bu onun için yeni bir başlangıçtı. Hayatını düzene sokmak, gerçekte kim olduğuyla yeniden bağlantı kurmak ve hayattan ne istediğini bulmak için bir şans.

Berbat dairesine rağmen bu meydan okumaya hazırды. Eden e-posta yoluyla Spot Işığı Paylaşmakla neyi amaçladığını daha fazla açıklamıştı ve bu fikir Summer'ı etkilemişti. Eden'in amacı, yoksul çocuklara ve yetişkinlere müzik terapisi sağlayanlar gibi daha küçük, genellikle göz ardı edilen müzik temelli hayır kurumlarını, onları desteklemeye istekli kayıt sanatçılarıyla buluşturmaktı. Bu destekler -uzun vadeli ya da tek seferlik-

bağış toplama etkinliklerinin kamuoyunda farkındalığı artırması ve çeşitli amaçlara yönelik desteği güçlendirmesi umulmaktadır.

Eden ayrıca, paralarının en çok ihtiyacı olan insanlara ulaşacağından emin olarak, isteyen müzisyenlerin kişisel olarak bağışta bulunabilecekleri, incelenmiş hayır kurumlarının bir listesini sunmak istedi.

Summer, ihtiyacı olanlar için büyük bir fark yaratabilecek bir şeyin parçası olma fikrini çok sevdi. Bu fırsatı yakalamak ve onunla birlikte koşmak istiyordu. Deacon'la yaşadıkları yüzünden üniversiteye gitme fırsatını kaçırmış olsa da, bu yine de anlamlı bir kariyere sahip olamayacağı anlamına gelmiyordu. Ve bu işin bir anlamı vardı. Sadece bu konuda akıllı davranmalı, çok çalışmalı ve Noah'la yaşadığı potansiyel garip durumun kendisini ya da kız kardeşiyle olan ilişkisini etkilemesine izin vermemeliydi.

Kız kardeşinin kendisini bu pozisyon için istediğini belirten mesajı aldığından beri Noah'dan hiçbir haber almamıştı. Eden tüm iş detaylarını doğrudan e-posta yoluyla ona göndermişti. Summer internette gördüğü ufak tefek haberlerden onun şu anda Crossfire ile turnede olduğunu öğrenmişti ve yakın zamanda onu bir daha görmeyeceği için rahatlamış olsa da, şu anda Los Angeles'ta, Malibu'da yaşadığı yerden çok uzakta olmadığının farkında olup olmadığını merak etmekten kendini alamıyordu. Bu gerçeği sadece Eden laf arasında bahsettiği için biliyordu.

Her nasılsa, artık Noah'nın yaşadığı yere yakın bir yerde yaşadığını bilmek, onun farkındalığını zihninin arkasında sürekli can sıkıcı bir vızıltı haline getiriyordu. Rastgele anlarda düşünceleri ona dönüyor ve onun ne yaptığını merak ediyordu. Tur otobüsünde miydi? Konser mi veriyordu? Bir kadınla mı?

Bu son düşünce, bunca yıl sonra bile hâlâ içinden bir acı saplanmasına neden oluyordu. Acaba hep böyle mi olacaktı, yoksa bir gün

onun başka biriyle birlikte olduğu düşüncesi karşısında hiçbir şey hissetmeyecekti. Tanrım, öyle olmasını umuyordu. Uzun zamandır birlikte olmadığı, genç kalbini kırmış ve belki acınacak biri olması dışında şu anda onu daha az önemsemeyen biri için acı çekmek ona kendini zavallı hissettiriyordu. Ve bundan nefret ediyordu.

Summer yatak odasının penceresinden dışarı bakarken aklı Noah'la ilk kez konuştuğu güne gitti. Lise ikinci sınıfın sonundaydı; annesiyle birlikte yeni bir başlangıç için Ohio'ya taşınmalarından sadece birkaç ay sonraydı. Kampüste kütüphaneye doğru yürüyor, bahar güneşinin tadını çıkarıyor ve sadece bir hafta önce on altı yaşına girmiş olmanın keyfini çıkarıyordu.

"Hey, bekle!"

Summer döndü, seslenen kişinin kendisiyle konuşup konuşmadığından emin değildi. Kendisine doğru koşan sarışın çocuğu görünce nabızı hızlandı. Elbette onu tanımişti. Noah Taylor, okulun en seksi ve en popüler çocuklarından biriydi.

Yaklaştıkça onun kararsızlığını görmüş olmalıydı, çünkü önünde durduğunda gülümsedi. "Evet, seninle konuşuyorum."

Summer ona göz kırptı. "Uh..."

Daha geniş sırttı. "Sadece merhaba demek ve kendimi tanıtmak istedim. Ben Noah." Sanki bilmiyormuş gibi. "Sen Summer'sın, değil mi?"

Adamın bakışları altında yanakları ısındı. "Evet mi?" Bu neden bir soru olarak ortaya çıkmıştı?

Ona güldü ama kötü bir şekilde değil. "Pek emin görünmüyorsun."

Kendini toparladı. Çünkü o, pırıl pırıl mavi gözleri ve karmakarışık sarı saçlarıyla gerçek hayatta gördüğü en sevimli çocuklardan biriydi,

ve ona gülümserken yanağında derin bir gamze belirmesi, sağduyusunu kaybetmesi gerektiği anlamına gelmiyordu.

"Merhaba. Evet, ben Summer. Bir şeye ihtiyacınız var mı?" Okuldaki en popüler çocuklardan birinin neden onunla konuştuğunu hâlâ anlayamıyordu. Popüler olmadığı söylenemezdi; bir sürü arkadaşı vardı. Ama havalı kalabalığın içinde de değildi.

Gözlerindeki parıltı ve yüzüne yayılan seksi gülümseme midesinin yerinden oynamasına neden oldu. "Biliyor musun, adın sana çok yakışıyor," dedi onun sorusuna cevap vermek yerine.

"Öyle mi?" Her zaman, çilek sarısı saçları ve yeşil gözleri yerine altın sarısı saçları ve mavi gözleri olsaydı isminin ona daha çok yakışacağını düşünmüştü.

Noah sadece başını salladı, yüzünde hâlâ o muhteşem gülümseme vardı. "Evet. Belki bir süre çıktıktan sonra neden böyle düşündüğümü sana anlatırım." Kızın çenesi düştüğünde kıkırdadı.

"Ne?"

Omuz silkmesi kolaydı ama gözlerindeki bakış, rahat vücut dilinin izin verdiğinden daha fazla ağırlık taşıyor gibiydi. "Yani, tamam, henüz ilk randevumuza çıkmadık ama şimdiden iyi gideceğini hissedebiliyorum. O yüzden evet, bir süre çıktıktan sonra sana nedenini söyleyeceğim."

Kalbi göğsünde yavaşça çarpmaya başladı. Baş belada olabilirdi...

Summer bu anıya verdiği tepkiyi kontrol etmek için alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı. Her şeyin nasıl başladığını düşünmek işleri daha da kötüleştirmekten başka bir işe yaramayacaktı. Tüm acılarını ve hayal kırıklıklarını ait oldukları yerde, geçmişte tutması gerekiyordu.

Summer başını arkaya eğdi ve gözlerini kapattı, sonra kendi kendine güldü. Tanrım, neden eski tarih üzerinde duruyordu ki? Dört gözle beklediği yeni bir işi vardı; kendi ayakları üzerinde durmayı ve hayatını kendi bildiği gibi yaşamayı öğrenecek, arkadaş edinecek ve biraz eğlenecekti. Çok uzun zamandır sahip olmadığı bir şey. O da

Ne de olsa Los Angeles; burada eğlence fırsatları boldu. Yüzüne bir gülümseme yayıldı ve kendini yatağına attı, vücudu kendi aldığı yepyeni yatağın yayları üzerinde bir aşağı bir yukarı zıpladı.

Ani bir dürtü onu ele geçirdi ve bunun saçmalığı hakkında çok fazla düşünmeden yatağın üstünde ayağı fırladı ve zıpladı. Zıplamaya devam etti, kıkırdamaya başladı; bu yaşta bu kadar çocukça bir şey yaptığı için yarı mahcup, yarı da bunu yaptığı ve kimsenin umurunda olmadığı için mutluydu. Ona aptalca davrandığını ya da kendini utandırdığını söyleyecek kimse yoktu. Ona gözlerini devirecek kimse yoktu. Ve ne kadar aptalca olursa olsun, tam o anda, yeni yaylı yatağının üzerinde zıplayıp dururken Summer kendini yıllardır olmadığı kadar özgür ve mutlu hissediyordu. Bu ona her şeyden çok doğru şeyi yaptığını söylüyordu.

Nefes nefese yatağına yığıldı. İçgüdüleriyle hareket ederek, her şeyi fazla düşünmemeye çalışarak komodinin üzerindeki telefonuna uzandı ve Noah'ya hızlıca bir mesaj gönderdi.

Yazın: Teşekkür . Bu işi almam için bana yardım etmek zorunda değildiniz ve bunu gerçekten takdir ediyorum. x

Yazdıklarına bir an için baktı, sonra sonundaki x işaretini sildi

-Hepsini silmeyi ve öylece düşündü. Alt dudağını çiğnedi, parmağı silme düğmesinin üzerinde geziniyordu, ama sonra aniden kararlı bir şekilde

Gönder. Burada yeni bir hayat kuracaksa, doğru bir başlangıç yapmak istiyordu. Ve eğer bu Noah'ya ona büyük bir iyilik yaptığı için teşekkür etmek anlamına geliyorsa, o zaman bunu yapacaktı.

Telefonunu yerine koyduktan sonra ellerini karnına dayadı ve batmakta olan güneşin aydınlattığı hafif filigranlı tavana baktı. Kendi kendine gülümsedi, uzun zamandır kaybolmuş bir memnuniyet duygusu içini kapladı.

Telefonunun bip sesi onu ürküttü ve kalp atışlarının nasıl hızlandığının farkında olarak telefonu açmadan önce kendini birkaç saniye beklemeye zorladı. Noah'ın ona mesaj atıyor olabileceği düşüncesi onu bu kadar heyecanlandırmış mıydı? Kendini kontrol etmesi gerekiyordu. Her ne kadar ona bir iyilik yapmış olsa da, o artık onun arkadaşı değildi. Artık onun için hiçbir şey değildi, sadece ihtiyacı olduğunda ona yardım eden biriydi. Ona minnettar olmak ve ondan haber almak için heyecanlanmak tamamen farklı iki şeydi.

Telefonu eline aldı ve yeni mesaj simgesinin yanında Noah'nın adını görünce ona dokundu.

Bir şey değil.

Summer onun kısa cevabı karşısında yaşadığı hafif hayal kırıklığıyla yüzünü buruşturdu. Kendine kızgın bir şekilde tam eşyalarını yerleştirmeye devam edecekti ki telefonu tekrar öttü.

Pazartesi günkü iş için iyi şanslar, Günışığı.

Yüzüne yayılmaya çalışan gülümsemeyi bastırmak olması gerekenden daha zordu. Ona Günişığı demesi her zaman hoşuna gitmişti. Deacon ona Summie diyordu, bu iyiydi ama bu lakap onu hiçbir zaman Noah'ın ona Günişığı demesi kadar . Özellikle de elleri kızın başka yerlerine kötü şeyler yaparken kulağına fısıldadığında.

Bu düşünce vücudunu bir kızarıklık kapladı ve telefonunu yatağı atıp . Tamam, bu kadarı yeterliydi. Hafıza şeridinde dolaşmaya gerek yoktu; o yol sadece çıkmaz bir sokağı çıkıyordu. Kendini organize etme zamanı gelmişti. Hazırlanması gereken bir iş vardı.

* * *

Summer, Eden'in kendisine e-posta ile gönderdiği adresin önünde dururken nemli avuçlarını kalçalarına sürttü. Manhattan Sahili'nden çok uzak olmayan, zemin katta küçük bir ofis bloğuydu ve Eden'in kirayı nasıl ödediğini merak etti. Sonra da kendi kendine gözlerini devirdi. Eden Noah'ın kız kardeşiydi. Ve sanki Summer onun şimdi Tex'le çıktığı haberini duymamış gibi değildi. Dünyaca ünlü iki rock yıldızının kız kardeşi ve kız arkadaşı olduğunuzda, şehrin kötü bir yerinde köhne bir ofis kiralamanız pek olası değildi. Noah ve Tex'in gençken bile ne kadar korumacı olduklarını hatırlayınca, ikisinin de Eden'in güvenli olmayan bir yer kiralamasına izin vereceklerini düşünemiyordu.

Summer durduğu yerin üstündeki duvara baktı ve ön kapıya doğru yöneltilmiş son teknoloji ürünü güvenlik kamerasını görünce gülümsedi. Ama gülümsemesi kısa sürede soldu. Erteliyordu. Muhtemelen artık nihayet burada olduğu için

Noah'nın küçük kız kardeşini yıllar sonra ilk kez görecekti; sinirleri altüst olmuştu.

Eden ona e-posta yoluyla samimi davranmıştı ama pek konuşkan sayılmazdı ve Summer, Eden'in kardeşinden ayrıldığı için kendisine kin besliyor olabileceğinden endişelenmekten kendini alamıyordu. Bu durum Noah'ı pek etkilememişti. Ama Eden küçük bir kızken kız kardeşiyle hep iyi geçinmişlerdi ve Summer, Noah'la ayrıldıktan sonra Eden'in hayatından aniden kaybolmasının onu incitip incitmediğini merak etti.

Summer derin ve sakin bir nefes aldıktan sonra kendini toparladı ve buzlu camlı kapıyı çaldı. Bekledi ama cevap gelmedi ve omuzları çöktü. Sonra kendine kızarak omurgasını yeniden sertleştirdi. Nasıl olmuştu da kendini her zaman bu kadar yenilmiş hissediyordu? Omurgasını ne zaman kaybetmişti? Eden her zaman tatlı bir kız olmuştu ve Summer yanlış bir şey yapmamıştı. Kaç lise çifti, içlerinden biri rock yıldızı olmasa bile, bu kadar uzun süre devam ki? Eden'in ona kızması için hiçbir neden yoktu ve eğer öyle olsaydı Summer'a iş teklif etmezdi. Summer çenesini kaldırdı ve daha sert vurdu.

Bu kez kapının diğer tarafından ayak sesleri duyuldu. "Geliyorum!" diye bir kadın sesi duyuldu.

Kapı açıldı ve Summer'ın gözleri büyüdü. "Eden?"

Eden'in büyüyüp bu kadar güzel olması sürpriz olmamalıydı, ne de olsa iyi genler ailesinden geliyordu. Ama yine de, hatırladığı o çelimsiz küçük kızın böyle bir afete dönüştüğünü görmek şok ediciydi. Summer'a üstü örtülü bir merakla bakan bir afet.

"Merhaba Summer, görüşmeyeli uzun zaman oldu." Eden'in ses tonu dikkatlice nötrdü ve Summer'ın kısa süre önce sertleşen omurgası yeniden solmaya başladı. Dişlerini sıkarak omuzlarını dikleştirdi ve Eden'in gözlerinin içine baktı. Eden'in neden kardeşinin tarafını tuttuğunu anlayabiliyordu ama hatalı olan Summer değildi ve suçluluk duyması gereken bir şey varmış gibi davranmayı reddediyordu.

Yüzüne bir gülümseme yapıştırdı. "Seni tekrar görmek gerçekten çok güzel." Eden için çalışacağından, doğru bir başlangıç yapmak istiyordu.

Eden bir an duraksadıktan sonra doğuştan gelen nezaketi devreye girdi ve gülümseyerek karşılık verdi. "Ben de sizi gördüğüme sevindim. İçeri gelin lütfen." Summer'ın geçmesine izin vermek için kapıdan geri çekildi, sonra da arkasından kapattı.

Summer küçük, düzenli ofiste etrafına bakındı. Karşılıklı iki masa vardı, her ikisinde de bilgisayarlar ve telefonlar yerleştirilmişti. Açık tuğlalı duvarları güzel çekilmiş fotoğraflar kaplıyordu, bunların çoğu Fractured'ın canlı performanslarını gösteriyordu. Bunlar arasında Noah'ın davul çalarken, kalabalığa bakarken yüzünde kendi iyiliği için fazla seksi bir gülümseme olan birkaç harika aksiyon fotoğrafı da vardı.

Gözlerini başka yöne çevirip aydınlık ve samimi alanın geri kalanını inceledi, sonra yüzünde okunamayan bir ifadeyle onu izleyen Eden'a baktı. Summer yutkundu. "Bana bu işi verdiğin için çok teşekkür ederim Eden. Gerçekten minnettarım. Noah sana durumumu anlattı mı?" E-posta alışverişleri sırasında Summer'ın neden işe ihtiyacı olduğu konusuna hiç girmemişlerdi, sadece pozisyonun ayrıntılarını konuşmuşlardı.

Eden'in ifadesi yumuşadı. "Boşandıktan sonra evden taşınmak zorunda kaldığını ve bir işin olmadığını söyledi. O senin bir

İhtiyacım olan şey için iyi bir uyum."

"Umarım öyledir. E-postamda da söylediğim gibi, herhangi bir resmi vasfım olmayabilir ama son on bir yıldır yönetici asistanı olarak çalışıyorum. Eski sevgilim de aynı şirkette çalıştığı için ayrıldım ve bu gerçekten çok garipti. Ve dürüst olmak gerekirse, farklı bir şey denemek istedim. Ama bu, organizasyon ve bağlantı kurmada iyi olduğum anlamına geliyor. Ve çalışkan biriyim." *Tanrım, saçmalıyordu.* Summer durakladı, derin bir nefes aldı, sonra daha sakın bir şekilde sözlerini bitirdi. "E-postalarımda yeterince söylemediysem, burada yapmak istediğiniz şey fikrini ve bunun bir parçası olmak için gerçekten heyecanlıyım. O yüzden neye ihtiyacınız olursa bana söyleyin."

O konuşurken Eden onu inceliyordu, yüz ifadesi daha da yumuşamıştı. Yanaklarını şişirdi ve Summer'a sıcak bir gülümseme verdi. "Bu tam da ihtiyacım olan şey. Müzik terapisi stajımı bitirirken her şeyi yoluna koymaya çalışmak biraz idari bir kabus oldu. Fractured'la olan ilişkim nedeniyle sektörle içli dışlı olmama rağmen, insanları bir araya getirmek hâlâ zor bir iş. -Ajanslar, menajerler, hatta müzisyenlerin kendileri bile bizi fark etmeli. İnsanların onlar için neler yapabileceğimiz hakkında konuşmalarını sağlamak için biraz ivme gerekiyor. Hayır kurumlarında ise tam tersi bir sorun yaşıyorum, destek almak için sıraya giriyorlar. Bu nedenle, uygun şekilde incelendiklerinden emin olmak, ardından önceliklerini belirlemek ve hangi sanatçının onlarla uyuşabileceğini bulmak için yardıma ihtiyacım var."

"Peki tıklamaları önemli mi?" Summer sordu.

Eden'ın mavi gözleri parladı. "Evet, bu çok önemli. Bunun ruhsuz bir alışveriş olmasını istemiyorum - sadece ünlüler kendilerine iyi bir reklam yapmak istiyorlar. Tanıtımını yaptıkları hayır kurumlarını gerçekten önemsemelerini istiyorum. Çok değerli zamanlarını ve genellikle de paralarını

Müziğin ihtiyacı olanlar için ne kadar önemli olabileceğini dünyaya göstermek. Bunu, şarkılarının doğrudan etkisinin dışında gerçek bir fark yaratma şansı olarak görmek."

Eden'in coşkusu açıktı, konuşurken yüz ifadesi hareketliydi. "Yaptıkları iş konusunda tutkulu hissetmelerini istiyorum. Çünkü destekledikleri amaca karşı bir bağ hissetmezlerse, bu kendini gösterecektir. Ve tabii ki hayır kurumlarının da sanatçıların kendileri için uygun olduğunu düşünmeleri önemli. Örneğin Hristiyan temelli bir hayır kurumunun bir death metal grubu tarafından temsil edilmesini gerçekten istemezsiniz." Durakladı ve alt dudağına dokundu. "Yani, Hristiyan bir death metal grubu olmadığı sürece, sanırım."

Summer güldü. "Ne demek istediğini anladım."

Eden o anda Summer'ın hâlâ ofisin ortasında durup çantasını tuttuğunu fark eder gibi oldu. Summer'a en yakın masayı işaret etti.

"Bu senin olacak. Her şeyi kurup çalıştırırken birlikte yakın çalışmamız gerekecek, bu nedenle küçük bir alanda olmak başlangıç için iyi olacak. Ama kim bilir, eğer işler yolunda giderse, bir aşamada ofis alanımızı artırabiliriz. Belki birkaç kişi daha dahil olur."

"Yardım etmek için buradayım. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle patron."

Eden, Summer'a kapıyı açtığından beri ilk kez gerçekten parlak bir gülümseme verdi. "Pekâlâ, sen bilgisayarını ve e-postanı açıp çalıştırmaya ne dersin, biz de tüm bilgi işlem işlerinin çalıştığından emin oluruz. Sonra oradan devam ederiz."

Summer onun gülümsemesine karşılık verdi. "Kulağa hoş geliyor." Çantasını masasının altına koydu ve tam oturmak üzereydi ki Eden ona .

Summer onun bakışlarıyla karşılaştı, sarışın kadının ciddi ifadesi karşısında sinirleri yeniden alevlendi.

"Bunu sadece bir kez söyleyeceğim, sonra peşini bırakacağım ve bu ilişkiye yeni bir başlangıç yapacağız. Kardeşimi incittin. Hem de çok kötü." Summer itiraz etmek için ağzını açtı ama Eden onu durdurmak için elini kaldırdı. "Eminim yaptığın şey için kendine göre nedenlerin vardı. En azından öyle olduğunu umuyorum. Ne olduklarını duymak istemiyorum, ikinizin arasında olanlara karışmak bana düşmez. Ama bu iş için seni önermiş olması, bir parçasının hâlâ seni önemsedığını düşündürüyor bana. Bu yüzden, aranızda ne olursa olsun ya da olmasın, onu bir daha incitme. Lütfen."

Summer'ı bir kızarıklık kapladı, midesi düğümlenirken sıcaklık teninde karıncalanan bir dalga halinde ilerledi. Umutsuzca kendini savunmak istedi. Eden'a Noah'nın kalbini kırmadığını, tam tersi olduğunu söylemek istiyordu. Ama Eden'ın duymak istemediği ve kız kardeşiyle gerçekten konuşmak istemediği tüm acı verici ayrıntılara girmeden bunun ne yararı olacaktı? Eden bu işin peşini bırakmaya niyetliyse, uzun vadede bunun gerçekten bir önemi var mıydı? Eden'ın Noah'nın ona neden iş teklifi yaptığı konusunda ne düşündüğünden bağımsız olarak, ikisi de yeniden bir şeyler başlatmakla ilgilenmiyordu. Summer kendini savunmak yerine yutkundu ve başını salladı.

Eden gülümsedi, sonra ellerini birbirine vurdu. "Pekâlâ, işe koyulalım!"

Bölüm 7

TNoah'nın telefonunun bip sesi onu uyandırdı. Oteldeki yatağına uzanmış, yorganını çıkarmıştı, havanın serinliği tenine değiyordu ona çıplak olduğunu gösterdim.

Bir gözünü açıp tek başına olup olmadığını iki kez kontrol etti. Evet, yatağı boştu, çok şükür. Daha önceki turlarda birkaç kez çok fazla içmiş ve sabah uyandığında yanında hâlâ bir kadın yatıyordu. Sonra, günün soğuk ışığında onları kapı dışarı etmek zorunda kaldığınız, numaralarını değiştirmek ya da tekrar buluşmak istediklerinde kendinizi kötü hissettiğiniz o garip an vardı. Onlara bir gece önce istediklerini vermek, ardından herhangi bir beklenti oluşmasına izin vermeden mutlu bir şekilde yollarına devam etmelerini sağlamak çok daha iyidir.

Sekiz ay önceki ilk Crossfire turuna benzer şekilde, bu da mini bir turdu - sadece dört hafta - bu nedenle yol boyunca sadece birkaç otelde konaklama yapıldı. Çoğu gece otobüste uyudular. Ancak önceki turnelerin aksine, bir şehirde geceledikleri tek seferde bile hiçbir kadını odasına geri getirmemişti. Nedenini bile açıklayamıyordu, sadece şu ana kadar kimsenin dikkatini çekmemiş gibi görünüyordu.

Mesaj bildirimi tekrar çaldı ve inleyerek telefonuna uzanıp saati kontrol etti. Sabah dokuz. Vücudunun onu ikna etmeye çalıştığı kadar saçma bir erken saat . Ama dün geceki partiden sonra

Geç saatlere kadar çalıştıktan sonra Devon ve Beau Austin'deki gece hayatına göz atmak istemiş, o da Zac ile birlikte onlara katılmıştı. Noah diğerlerini Altıncı Cadde'deki kulüplerden birinde bırakıp bir arabayla otele döndüğünü, sonra da tökezleyerek odasına girdiğini, soyunduğunu ve kendini yatağa attığını hayal meyal hatırlıyordu. Saatin gece üç civarında olduğunu düşünüyordu.

Ekranı kaydırды, sonra mesajı netleştirmek için birkaç kez gözlerini kırıştırdı. Mesaj Eden'dan geliyordu ve gözleri karmakarışık kelimeler arasından Summer'ın adını seçerken Noah'ın zihni berraklaştı. Doğrulup yatak başlığına yaslandı ve mesajı tekrar okudu.

Hey Noah, Summer konusunda haklı olduğunu bilmeni istedim, o harika biri. Onu bana gönderdiğin için teşekkürler. Umarım turunuz iyi gidiyordur! xox

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. Summer'la işlerin yolunda gittiğini duyduğuna sevinmişti. Summer'ın iyi bir iş çıkaracağından ya da Eden'la iyi anlaşacaklarından pek şüphesi yoktu ama bu durumun işe yaramayacak kadar garip olma potansiyeli olduğunu da inkâr edemezdi.

Bu fikri Eden'a ilk önerdiğinde, Eden isteksiz davranmıştı ve bunun nedenini biliyordu. Summer'la çıktıkları iki yıl boyunca, Summer küçük kız kardeşinin hayatının büyük bir parçası olmuştu.

Ta ki aniden öyle olmayana kadar.

Eden'a Summer'la arasında olanları temel hatlarıyla anlatmıştı. Ama sonraki haftalarda ve aylarda tam olarak ne kadar berbat durumda olduğunu, kalbinin kırılmasının yanı sıra Fractured'ı kaybetmeye ne kadar yaklaştığını ayrıntılarıyla anlatmamıştı. Eğer o zamanki menajerleri onu gruptan çıkarmakla tehdit ettikten sonra akli başına gelmeseydi,

şu anda çok farklı bir yerde olabilirdi. Kızın bilmemesinin herkes için daha iyi olacağını düşündü.

Bir yanıt verdi.

Noah: İşlerin yolunda gitmesine sevindim, kısa şeyler. Turne iyi gidiyor. Şu anda Austin'deyim. Dün gece Beau ve Devon'ı dışarı çıkardık. Bu bok için çok yaşılanıyorum.

Cevap hemen geri geldi.

Eden: Bu sana bu yaşta gençlere ayak uydurmayı öğretir.

Noah sırttı. Eden ondan sekiz yaş küçüktü. Ama aralarındaki yaş farkı hiçbir zaman sorun olmamıştı. İkisi neredeyse annesi ve babası onu hastaneden eve getirdikleri andan beri yakındılar

-Normalden biraz daha geç, çünkü erken ve kalbinde bir delikle doğmuştu. Delik eninde sonunda kendiliğinden kapanmıştı ama bu yüzden anne ve babası onu büyütürken biraz aşırı korumacı davranmışlardı. Bu ve en başta ona hamile kalmanın onlar için ne kadar zor olduğu.

Ve evet, Eden zaman zaman onu aşırı korumacı olmakla da suçlamış olabilir. Ama ona göre o sadece ağabeylik rolünü yerine getiriyordu.

Bu da tabii ki onun küçük kız kardeşi rolünü ciddiye aldığı ve yaşı da dahil olmak üzere her şey hakkında onunla acımasızca dalga geçtiği anlamına geliyordu.

Noah telefonunu tekrar komodinin üzerine bıraktı, aklı Eden'in ilk mesajına, Summer'a kayarken gülümsemesi soldu. Ne yapıyor , nerede yaşadığı, Los Angeles'tan hoşlanıp hoşlanmadığı... Gözleri telefonuna kaydı ve bir süre telefonda kaldıktan sonra telefonu kapattı. Her ne kadar bir yanı - geri çekilmeye zorladığı bir yanı- onun nasıl olduğu hakkında daha fazla bilgi edinmek istese de kendini tuttu. Üzerine düşeni yapmıştı. Artık bu işin peşini bırakması ikisi için de en iyisiydi.

Noah boğuk bir iniltiyle kendini yataktan dışarı sürükledi, banyoya doğru ilerledi ve duşa girdi. Ilık suyun altında durarak, dışarıda geçirdiği bir gecenin ardından, fotoğraf çektirmek için ya da onları gece için odasına götüreceği umuduyla kendisine yaklaşan kadınlar sayesinde tenine yapışmış gibi görünen alkol ve parfüm kokusunun akıp gitmesine izin verdi.

Kurulanıp giyindikten sonra Noah diğerlerine bir mesaj gönderdi. Zac'ten otelin restoranında kahvaltı ettiğini söyleyen bir mesaj aldı. Ne Beau ne de Devon cevap vermişti, o yüzden hâlâ uyuduklarını düşündü. Bir şapka aldı ve alnına doğru çekti, ardından süitten ayrıldı.

Restorana giren Noah, Zac'i odanın arka tarafında tek başına bulana kadar etrafı taradı. Birkaç masa ötede oturan güvenlik görevlilerine başıyla selam vererek oraya doğru ilerledi.

Zac de yorgun görünüyordu. İkisi de neredeyse otuz yaşındaydı ve on yılı aşkın süredir bu işi yapıyorlardı. Beau ve Devon hâlâ yirmili yaşlarının başındaydı, dolayısıyla Eden'in yorumu da bu yöndeydi. Bu ikisinin de onun bugünlerde hissettiği gibi hissetmeye başlamaları için daha birkaç yılları vardı.

Noah, Zac'in karşısındaki masaya oturduktan sonra bir bardak aldı ve masanın ortasında duran sürahiden kendine bir portakal suyu doldurdu.

masa. Birkaç uzun yudum aldıktan sonra, "Hatırlat da artık bu ikisine ayak uydurmaya çalışmayayım," dedi.

Zac homurdandı. "Kendini korudun." Kaşlarını çattı. "Son gittiğin yerde seninle ilgilenen o küçük sarışına ne oldu? Ortadan kaybolduğunda, Devon'ın kucağında oturduğunu görene kadar onu da yanında götürdüğünü sanmıştım."

Noah koltuğunda kıpırdandı. "Dün gece pek iyi hissetmiyordum." Dudakları yukarı kıvrıldı. "Ve biliyorsun, diğer ikisine bir şans vermemin adil olacağını düşündüm. Yani, onlar davulcu değil, bu yüzden alabilecekleri her türlü yardıma ihtiyaçları var."

Zac güldü, sonra arkasına yaslanıp kollarını kavuşturdu, Noah'ya bakarken yüzünde hâlâ bir gülümseme vardı. "Summer'la işlerin nasıl gittiği hakkında bir şey duydun mu?"

Lanet olası sezgisel pislik. "Aslında bu sabah Eden'dan haber aldım. İşler yolunda gidiyor gibi görünüyor." "Bu çok iyi. Ben-"

Zac'in kahvaltısının gelmesiyle yarıda kesildi. Garson kız masaya yanaştı, elinde yumurta, pastırma ve kızarmış ekmekle dolu bir tabak tutuyordu. Güzeldi ama onlara hizmet edecek olmanın verdiği heyecan ve sinirle gözleri fal taşı gibi açılmıştı, tabağı Zac'in önüne koyarken sallıyordu. Zac ona teşekkür ettiğinde kıpkırmızı oldu. İri kahverengi gözlerini Noah'a çevirerek, "Size bir şey ikram edebilir miyim efendim?" diye sordu.

Noah, Zac'in tabağını işaret etti. "Onunla aynı şeyi alacağım, teşekkürler." Kız hâlâ kızarak başını salladı ve siparişini almak için koşarak uzaklaştı.

Noah meyve suyundan bir yudum daha aldı, yemeğinin gelmesiyle dikkati dağılan Zac'in Summer konusunu kapatacağını umuyordu. Ama o daha konuşacak başka bir şey bulamadan Zac hemen konuya girdi.

"Onu çok göreceğini düşünüyor musun?"

Noah kaşlarını kaldırdı ve geri çekilen garsonun arkasından baktı. "Muhtemelen sadece kahvaltımı bıraktığında. Tabii sonrasında biraz eğlenmek istiyorsa o başka."

Zac sırtıttı. "Aptal numarası yapma. Kimden bahsettiğimi biliyorsun."

Noah omuz silkti ve dalgın bir şekilde parmaklarıyla masaya vurarak ritim tuttu.

"Bundan şüpheliyim. Onu arayıp akşam yemeği için eve davet etmeyi planlamıyorum. Bana kalırsa o sadece kız kardeşimin yardımcı çalışanı, hepsi bu."

Zac bir an ona baktı, sonra başını geriye attı ve güldü. Başının bariz eğlencesi karşısında Noah'nın ağzının kenarları yukarı doğru seğirdi. "Bu kadar komik olan ne, ahmak?"

Zac cevap vermeden önce ağırdan aldı, başını sallarken gülümsemesi devam ediyordu. "Dürüst olmak gerekirse ciddi olup olmadığını anlayamıyorum."

"Neden ciddi olmayayım ki?"

"Çünkü son on beş yılda ağzından bir sürü saçmalık çıktı Noah, ama bana sevdiğin, kalbini kıran, peşinden koştuğun ve iş teklif ettiğin kadının *sadece* kız kardeşinin iş arkadaşı olduğunu söylemeye çalışıyorsun."

Noah omuz silkti ve ses tonunu hafif tuttu. "Tamam, belki *sadece* kız kardeşimin iş arkadaşı olmayacak. Ama hiçbir zaman arkadaş olmayacağız, ne fark eder ki?"

Zac'in gözleri parmaklarının keten masa örtüsüne hızlı hızlı vurduğu yere kaydı ve Noah elini sabit tutmaya zorladı.

Bazen bu lanet söylemden nefret ederdi. Kısmen davulcu olmasının, kısmen de doğal huzursuzluğunun bir sonucuydu bu. Her zaman çok fazla enerjisi vardı; her zaman hareket etmek zorundaydı. Annesi ve babasının ona bir davul seti ana nedeni de buydu. Bu

tüm bu fazla enerjiyi yakmak için mükemmel bir yol olmuştu. Ailesi bodrumlarını ses geçirmez hale getirmiş, setini kurmuş ve onu serbest bırakmıştı. Ve o ilk deri setinin arkasına oturduğunda, saatlerce çok fazla coşku ve yeterli olmayan bir beceriyle ona vurduğunda, tüm o huzursuzluk, uğraştığı endişeler veya korkular, geriye kalan tek şey içinden geçen ritim olana kadar kanayıp gitmişti. İhtiyacı olan her şey buydu.

Yaza kadar.

Çünkü ona başka bir şey daha getirmişti... dinginlik. Onun yanında yatarken, kollarını ona doladığında, tatlı kokusunu içine çektiğinde kendini... sakin, huzurlu hissediyordu. Hareket etme ya da bir şey yapma, hatta davul çalma dürtüsü yoktu. Sadece o anda orada olmak. Onunla birlikte.

Ama uzun zamandır buna sahip değildi ve onsuz yaşamayı öğrenmişti, tıpkı o hayatına girmeden önce onsuz yaşadığı gibi.

Zac'in sesi onu düşüncelerinden geri çekti. "Aradaki fark, onun orada olduğunu biliyor olman," diyordu. "Artık onu aklından çıkarmanın bir yolu yok. Eden onun hakkında konuşacak, muhtemelen arkadaş olacaklar, bu yüzden onu bir yerlere davet etmek isteyecek. Buna hazır mısın? Onu düzenli olarak görmek zorunda kalmaya hazır mısın?"

Noah inledi. "Lanet olsun dostum, üçüncü derece için çok erken. En azından mideme biraz yemek girmesine izin ver."

Kusursuz bir zamanlamayla garson kız geri dönmüştü, tabağı adamın önüne koyarken yanakları hâlâ pembeydi. "Teşekkürler tatlım," dedi ve pembelik birkaç ton koyulaşırken kendi kendine gülümsedi.

Uzaklaşmak yerine birkaç saniye tereddüt etti ve Noah Zac'e eğlenen bir bakış attı. Zac koltuğunda geriye yaslandı, dudakları kıvrıldı

ona acımadan önce ağzını birkaç kez açıp kapatmasını izledi. "Gitmeden önce bir imza ister misiniz?"

Bir nefes verdi ve başını salladı. "Özür dilerim, daha önce hiç ünlü biriyle tanışmamıştım. Ve Fractured benim tüm zamanların en sevdiğim grubu."

Arkasından derinden gelen bir sesle sıçradı. "Bu acıttı."

Beau ve Devon onun dikkati dağılmışken arkasından yaklaşmışlardı ve Crossfire gitar ve bas gitaristinin dağınık siyah saçları ve ışıltılı mavi gözleriyle ona gülümsediğini görünce daha da afallamış görünüyordu

-Gözleri biraz kızarmış olsa bile.

"Oturun yerinize ve hayranlarımızı çalmaya çalışmaktan vazgeçin," diye alaycı bir şekilde homurdandı Noah. "Onu duydunuz, *biz* onun favorileriyiz." İki adam onun ve Zac'in yanındaki kabine geçtiler ve Noah arkasını döndüğünde garsonun şaşkın gözlerle masanın etrafına baktığını gördü. "Üzerine yazacak bir şeyiniz var mı?" diye nazikçe sordu.

Sipariş almak için kalemini ve not defterini kaldırdı ve bunları ona uzatırken utangaç bir şekilde gülümsedi.

"Bunu kime yapmalıyız?"

"Beth'e."

Bir Beth'in nasıl görünmesini bekliyorsanız öyle görünüyordu, tatlı ve masum. Gençti ama çok genç değildi, muhtemelen yirmili yaşların başındaydı. Devon ve Beau'nun gözlerindeki ışıltıdan eğlendiklerini, onu ve Zac'i kendilerine tercih ettikleri konusunda şakalaşırken kızın güzelce kızarmasını sağladıklarını görebiliyordu. Ama tabii ki onlar orada oturmuş o büyüleyici sırtışılarıyla ona gülümserken, not defterini de imzalamalarını istedi. Eğer kız en ufak bir işaret verseydi, Zac'in daha fazlasını isteyeceğinden emindi.

Masum flörtler, içlerinden biri onun rock yıldızı fantezilerini yerine getirmekten mutluluk duyacaktır.

İmza için teşekkür ettikten sonra Devon ve Beau'nun siparişlerini aldı ve omzunun üzerinden bir kez daha gülümseyerek onları yalnız bıraktı. Onun uzaklaşmasını izleyen Noah, utangaç ve güzel Beth'le uğraşmak için neden aynı dürtüye sahip olmadığını çok fazla düşünmemeye çalıştı.

Gül sarısı saçların parıltısı. Uzun kirpiklerin arasından ona bakan yeşil gözler, sesi çalışmaya başlamadan önce kalbinin çok uzun bir atışı. "Sen Summer'sın, değil mi?"

Bu anının hemen ardından çok daha acı verici bir anı geldi.

"Bunu nasıl yaparsın? Beni sevdiğini sanıyordum!" Sonra kırık bir fısıltı, "İşimiz bitti, Noah. Bitti."

Tanıdık bir gerilim Noah'ın sırtını düğümledi. Şu anda bile o lanet mesajı hatırlamaktan nefret ediyordu. Summer'ı kaybettiğini ve ertesi güne kadar bunun farkına bile varmadığını hatırlamaktan nefret ediyordu.

Bunu takip eden puslu, sarhoş aylarda, o lanet konser sonrası bilgilendirme toplantısında otururken onun aramasının sesli mesaja gitmesine izin verdiği için sık sık kendini dövmüştü. Menajerlerinin konser sonrasında onlar için hazırladığı halkla ilişkiler saçmalığı yüzünden dikkatinin dağılmasına neden izin verdiği üzerinde çok fazla durmuştu.

Belki de niyetlendiği gibi her gece yatmadan önce onu aramaya devam etseydi, işler farklı bir şekilde sonuçlanabilirdi. Turneye bu şekilde başlamıştı; her zaman onu düşündüğünü bilmesini istiyordu. Ama turne ilerledikçe, yolda geçirdikleri uzun günler ve katılmaları beklenen bitmek bilmeyen halkla ilişkiler etkinlikleri daha fazla zarar vermeye başlamıştı. Yani, daha sık yatağa düşüyor, çok geç kalıyor ya da arayamayacak kadar bitkin düşüyordu.

Endişesinin tavan yapacağını bilmeliydi. Sınırlarını zorladığını fark etmeliydi. Tek mazereti

genç, aptal ve dünyanın tepesindeydi. Ve görünüşe göre ona olan aşkına fazlasıyla güveniyordu. Çünkü ne kadar çuvallamış olursa olsun - önceliklerinin kaymasına ne kadar izin vermiş olursa olsun- *asla* ama *asla* onun yaptığı şeyi yapacağına inanmazdı.

"Dostum, davul çalmaya biraz ara ver. Her gece yeterince çalmıyor musun?" Devon'ın sesi düşüncelerini böldü. Noah yere baktı. Farkına bile varmadan bıçağını ve çatalını eline almış, bir yandan anılarında kaybolurken bir yandan da masaya kesik kesik vuruyordu.

O alametifarikası olan rahat sırtışını yerine oturttu. "Sürekli pratik yapmadan ellerimi kullanmakta benim kadar iyi olamazsın. Bu yüzden kadınlar davulcuları tercih ediyor, değil mi?"

Devon kıs kıs güldü. "Sanırım bu turda çok fazla solo pratik yapıyorsun. Aldırdığımdan değil. Dün gece seviştiğin sarışın gerçekten iyi vakit geçirmemizi sağladı. Davulcunun ellerini kaçırmış olabilir ama bir gitaristin parmaklarını ne kadar hızlı hareket ettirebildiğini takdir ediyor gibiydi."

Noah omuz silkti, şakalaşmanın etkisiyle rahatladı ve gülümsemesi daha samimi bir hal aldı. "Eminim öyledir. Muhtemelen bir davulcunun ne kadar iyi çaldığını deneyimleyemedikten sonra kendisini daha iyi hissettirecek bir şeye ihtiyacı vardı."

"Yanlış anladın dostum, baltamı ne kadar iyi kullandığıma bayılıyordu." Beau homurdandı ve gözlerini devirdi.

"Evet, beş dakika boyunca bunu takdir etmiş olabilir. Ama gitaristlerin davulcularla aynı dayanıklılığa sahip olmadığını biliyorsun. Ben tüm gece boyunca vurmaya devam edebilirim."

Devon başka bir karşılık vermek için ağzını açtı ama Noah sesini alçaltıp boğuklaştırarak devam etti. "Ve bunu saatlerce sürdürdükten sonra, işte o zaman mükemmel tempoyu buluyorum. Benimkini hissettiğin yer

İçinin derinliklerinde bir nabız gibi atıyor. İşte o zaman daha yükseğe ve daha yükseğe inşa ediyorum, daha sert ve daha sert vururken seni de yanımda götürüyorum. Ta ki gerginlik o kadar artana kadar. Dayanamazsın. Dayanamazsın. Dayanamazsın. İşte o zaman,"-ellerini masaya vurarak diğer üçünün sıçramasına neden oldu-"doruğa ulaşırsın." Geniş gözlerle kendisine bakan yüzleri görünce sırttı. "Ve sonra, tam da teriniz teninizde kurumaya başladığında. Tam nabzınız nihayet yavaşlamaya başladığında. Ritim hemen başlar... geri... tekrar yükselir."

Devon boğazını temizledi. "Haklısın. Seninle daha iyi vakit geçirebilirdi."

Beau da katıldı. "Kahretsin dostum, sanırım az önce pantolonuma boşaldım."

Dördü de güldü ve Noah koltuğa yaslanarak rahatladı. Her şey yolundaydı. Summer'ı düşünerek zamanını boşa harcıyordu. Artık aralarında hiçbir şey yoktu.

Hiçbir şey.

Bundan emin olmuştu.

Bölüm 8

Summer yeni işine iki haftadan biraz fazla olmuştu ve işini çok seviyordu. Şimdiye kadar anlamlı bir iş sahibi olmanın kendisi için ne kadar önemli olduğunu fark etmemişti. Yönetici asistanı olmakta yanlış bir şey yoktu ama bu iş ona hiç uymamıştı. Oraya sadece Deacon'ın karısı olduğu için gelmişti ve başlangıçta ona mantıklı gelmişti. babasının şirketinde onunla birlikte çalışmak.

Aslında planı, her şey olup bittikten sonra üniversiteye yeniden başvurmaktı; ama işler öyle yürümemişti. Deacon onun yanında olmasını seviyordu ve her ikisinin de sabit işleri varken onun okumak için izin almasının bir anlamı olduğunu hiç düşünmemişti. Şimdi geriye dönüp baktığında Summer, Deacon'la birlikteyken neden istediği şey için daha fazla çaba göstermediğinden emin değildi. Belki de denizde kaybolduğunuzda tekneyi sallamamaya çalışmanın daha kolay olması dışında. Ve o da kaybolmuştu. Şimdi geriye dönüp baktığında bunu görebiliyordu. Kaybolmuştu ve sağlam zemine nasıl geri döneceğine dair hiçbir fikri yoktu.

Ancak o zamanlar bu konuda neden daha fazlasını yapmadığından bağımsız olarak, şimdi işinden duyduğu memnuniyetsizliğin onu yıprattığını ve yıllar boyunca farkına bile varmadan benlik duygusunun aşınmasına katkıda bulunduğunu fark etti. Durmak bilmeyen gelgitlerin yavaşça aşındırdığı bir kaya gibi. Ama şimdi,

Eden için çalışırken, her gün yaptığı şeyin birileri için gerçek bir fark yaratacağını biliyordu. Ve bu onu mutlulukla dolduruyordu.

Eden sözüne sadık kalmıştı. Artık Noah'dan bahsetmiyordu; kendi payına düşeni söylemiş ve Summer'ın cevabını olduğu gibi kabul etmişti. Summer Eden'ı her zaman sevmişti ama Noah'nın kız kardeşi onu son gördüğünde sadece on yaşındaydı. Hayatlarının tamamen farklı aşamalarındaydılar. Şimdi, aralarında hâlâ sekiz yıl olmasına rağmen, ikisi de yetişkindi. Ve Summer'ın Eden gibi bir müzik geçmişi olmasa da, yaptıkları iş konusunda en az onun kadar tutkulu olduğunu fark ediyordu. Telefonda plak şirketleriyle, grup menajerleriyle ya da hayır kurumlarıyla konuşmadıkları zamanlarda, öğle yemeklerinde birbirleriyle sohbet ediyor, hayatlarından kesitler paylaşıyorlardı.

Arkadaş olmak.

Bu sabah Summer, yardım kuruluşlarından gelen ve hizmetlerinin ne anlama geldiğini soran telefonlara bakıyordu. Başka bir aramayı kapattıktan sonra, bu işe dahil olmayı düşünen tanınmış bir plak sanatçısının temsilcisine bir yanıt yazmaya başladı.

Biri ofisin kapısını çaldığında başını kaldırıp bakmaya zahmet etmedi. Eden küçük mutfaklarından çıkıyordu ve teslim edilmekte olan paketi alabilecek kadar yakındaydı. Summer, Eden'in sesinin şaşkın ama mutlu tonu ve ardından çok tanıdık gelen erkeksi bir kahkaha konsantrasyonunu bozana kadar ziyaretçinin bir teslimatçı olmadığını fark etmedi.

Summer'ın nabızı hızlandı ve bilgisayar ekranına bakarken parmakları klavyenin üzerinde kıpırdamadan durdu, arkasını dönüp onu tekrar görmek istemiyordu. Ama ofisin ne kadar küçük olduğunu düşünürsek, bunu yapmak zorunda olduğunu ya da inanılmaz derecede kaba görünmesi gerektiğini biliyordu.

İfadesini sakinleştirmeye çalışarak ve içinde dolaşan sinirlerin görünmemesini umarak oturduğu yerde döndü. Gözleri onun göğsüne -çok kaslı göğsüne- takıldı, sonra isteksizce , düz beyaz tişörtünün boynunda açıkta kalan bronz tenine, boğazının güçlü sütununa, köşeli çenesini kaplayan sarı kirli sakalına ve dudaklarının baştan çıkarıcı kıvrımına kayd ve sonunda kız kardeşininkine çok benzeyen ama yine de çok farklı olan canlı mavi gözlerine indi.

Noah doğrudan ona bakıyordu ama ne düşündüğü hakkında hiçbir fikri yoktu; yüz ifadesi hiçbir şey ele vermiyordu. "Merhaba, Noah." Sesi istediğinden daha gergin ve nefes nefese çıkmıştı, bu da can sıkıcıydı. Ama kendisini onu tekrar görmenin yaratacağı etkiye tam olarak hazırlamamıştı.

"Summer," diye onayladı. Sesi soğuk değildi ama sıcaklıkla da dolup taşmıyordu. Bu da anlaşılabilir bir şeydi. Burada çalışmak onun fikri olsa da, bu pek de rahat bir durum değildi. Onun yanında nasıl davranması gerektiği konusunda en az kendisi kadar kararsız olduğunu tahmin ediyordu.

Dudaklarını ıslattı ve adamın gözleri bir saniyeliğine ağzına kayd, sonra daha da aşağılara kayd. Summer bu sabah tembel davrandığı ve sadece bir omzundan sarkan rahat bir vintage grup tişörtü ve bir kot pantolon giydiği için kendine lanet etti. Bugün müşterilerle herhangi bir toplantıları olmadığı için gayet kabul edilebilir bir iş kıyafeti gibi görünüyordu. Ama Noah'nın bakışları, tişörtünün ince kumaşının göğüslerine yapıştığı yerde oyalandıktan sonra onunkilerle buluşmak için yükseldiğinde, biraz daha zırh benzeri bir şey giymiş olmayı diledi. İçinden bir ses buna ihtiyacı olabileceğini söylüyordu.

Görünüşe göre ofisi dolduran ani gerginlikten habersiz olan Eden, masasına geri döndü ve kağıtları toplayıp yerleştirmeye başladı

kendi klasörleri. "Noah beni yemeğe götürmeye ve muhtemelen turnede ne kadar harika olduğunu anlatmaya geldi." Kardeşine doğru arsız bir sırıtış fırlattı.

Gözlerini Summer'dan çevirdi ve kız kardeşine göz kırptı, yüzünde sıcak bir gülümseme belirdi. "Yani, ben her zaman harikayım, bu yüzden sana söyleyecek yeni bir şey var mı bilmiyorum."

Eden güldü ve Summer'ın göğsü sıkıştı. İşte hatırladığı Noah oradaydı... daha önce. Her şey ters gitmeden önceki. Sevecen, eğlenceyi seven. Onun bu yönünü gerçekten önemsendiği insanlar için sakladığını tahmin ediyordu. Eski sevgilisine değil. *Ona* değil. Bu onu üzmemeliydi. Üzmemeliydi. Ama göğsündeki sızı ona öyle olduğunu söylüyordu.

"Kulağa hoş geliyor," dedi, en az onun kadar soğukkanlı davranmak için elinden geleni yapıyordu. Yüzünde hoş bir gülümseme ve sesini sabit tuttuğu sürece, kalbinin göğüs kafesine nasıl çarptığını bilmek zorunda değildi.

Noah ona döndü, gözleri tembelce yüzünde geziniyordu. Eden'in yüzündeki sıcak gülümseme solmuş, geriye sadece gözlerinin kenarlarındaki hafif kırışıklıklar kalmıştı.

"Evet," dedi Eden. "Ve Fractured ile tekrar turneye çıkmadan önce mümkün olduğunca çok öğle yemeği sığdırmam gerekiyor."

Noah hâlâ ona bakıyordu, bu yüzden Summer "Fractured turuna ne kadar kaldı?" diye sordu.

"İki buçuk ay." "Bu yorucu olmuyor mu?"

Bu kez Noah'nın ağzının kenarları yukarı doğru çekildi. "Benim bir sürü... dayanıklılığım var."

Son kelimedede sesi alçaldı, alçak ve kadifemsi bir tonda çıktı. Summer'ın dudakları aralandı ve gözlerini ona dikti. *Flört mü ediyordu?* "Oh, um, uh,

Bu iyi o zaman." Sözcüklerin üzerinde tökezledi, anılarla dolup taşıyordu. Çok fazla anı - flört etmek, gülmek ve dokunmak gibi. Bahsettiği dayanıklılığın ilk elden deneyiminden bahsetbile. Yanaklarına bir sıcaklık yayıldı ve bilgisayarına dönmek için arkasını döndü.

Summer en azından iş yapıyormuş gibi davranmaya çalışacaktı ki Eden aniden çantasını masasının üzerine bıraktı. "Üzgünüm, Noah. Ben hazırım ama gitmeden önce hemen tuvalete gideceğim. Bir dakika içinde dönerim." Ofisin küçük banyosunun bulunduğu arka odaya doğru eğildi.

Küçük odayı gergin bir sessizlik doldurdu. Noah yakınlarda belirirken orada öylece oturmanın tuhaf olduğunu hisseden Summer nefes aldı, masasından bir dosya aldı ve ayağa kalkarak dosya dolabına doğru birkaç adım yürürken ona gülümsedi.

"Demek iki grup, ha? Meşgul olmalısın," dedi dosyayı yerine geri koyarken. Havadan sudan konuşmak hiç ona göre değildi.

Ona doğru döndü ve onu birkaç adım ötede durduğu yerden kendisini incelerken buldu. Adam bir süre onu izledikten sonra ağzının kenarlarında bir gülümseme belirdi. "Öyle de diyebilirsin. Ama beni bilirsin, meşgul olmayı severim."

Sarsılarak başını salladı. Tanrım, onun yanındayken neden bu kadar gergindi; nabızı hızla atıyor, nefesi çok hızlı geliyordu. Evet, garip ve rahatsız ediciydi ama iki yıldır çıkıyorlardı. Çok uzun zaman önceydi belki ama o zamanlar onun yanında hiç garip davranmamıştı. Aslında, gülünç yakışıklılığı ve cazibesi dışında, onu bu kadar cezbeden şeylerden biri de buydu elbette - birbirlerine ne kadar iyi uyum sağladıkları. Aralarındaki ilişki ne kadar kolaydı. Sanki birbirleri için yaratılmışlardı.

"Hatırlıyorum," dedi, gözleri adamın sağ elinin parmaklarına kaydı, parmaklar adamın kaslı, kot pantolonlu kalçasına huzursuzca vuruyordu, bu hareketi çıktıkları zamandan çok net hatırlıyordu. Bu anıyı hatırlayınca neredeyse gülümseyecekti. "Hareket etmeyi birkaç dakikadan fazla bıraktığın tek zaman-"

Sözünü kesti ama artık çok geçti; adamın gözleri hatırlamak için alev alev parlıyordu. Çünkü ikisi de onun gerçekten rahatladığı, gerçekten sakinleştiği tek zamanın sevişmelerinden sonra olduğunu biliyordu. Onu ikinci ya da üçüncü kez çığlık çığlığa doruğa çıkardıktan sonra, nihayet kendini bıraktıktan sonra, onu yan yatırır, kollarına sarar ve ona sarılırdı. Bazen öylece uzanırlar, kalpleri aynı ritimde atar, birbirlerini içlerine çekerler, tamamen tatmin olurlardı. Ya da konuşurlar, gelecek için planlar yaparlar, hayallerini paylaşırlardı. Bazen bu şekilde uykuya dalıyorlardı, ama aynı sıklıkla, sonunda parmaklarını hafifçe teninin üzerinde gezdirmeye başlıyordu ve farkına bile varmadan, tekrar içinde oluyor, ona sözleriyle ve dokunuşuyla onu sevdiğini söylüyordu. Onu kendine daha da sıkı bağlardı.

Ta ki her şey yerle bir olana kadar.

Gözlerinde dönen fırtına onun da kendisiyle aynı şeyleri hatırladığını söylüyordu. Bu konuyu açacak kadar ne düşünüyordu ki? Ortak geçmişlerini anımsamak istemiyordu. Güzel günlere gülebilecekleri türden dostane bir ayrılık yaşamamışlardı. Geçmişten bahsetmek için çok fazla acı, söylenmemiş çok fazla şey vardı.

Ama sözlerini geri alamadı ve Noah'nın yüzündeki ifadeye bakılırsa, anıları onda bir şeyleri tetiklemişti. Gözlerinin etrafındaki deri gergindi ve yavaş ve yumuşak adımlarla ilerlerken bakışları kızın içine işliyordu,

Avını takip eden bir aslan gibi. Bu yeni Noah'tı. Tanımadığı, daha sert, daha yoğun olan.

Adam kızın önünde durdu ve kız ona bakarken boğazı kurudu. "Beni hareketsiz tutan tek kişi sendin. Kendimi senin içinde kaybetmek, işte o zaman her şeyi bırakabilirdim."

Noah küçük ofis alanına sığmıyordu. Sadece fiziksel büyüklüğü değil -Bu kadar yakın durduğunda onun üzerinde nasıl da yükseliyordu ama aralarındaki havada hâlâ kıvılcım saçan elektrik, ciğerlerindeki oksijeni emiyordu. Adamın mavi gözleri, farkında olmadan canlandığı anılar yüzünden fırtına öncesi okyanus gibi karardı. Summer'ın nefesi tepki olarak sığlaştı. Hiçbir şey söylememeliydi. İkisinin de unutmak istediği bir geçmiş neden gündeme getirsin ki? Özellikle de ona bu işi bulma iyiliğini yapmışken.

Bu gergin anı hafifletmeye çalışarak gergin bir kahkaha attı. "O seksti Noah, *ben* değil. Tüm o endorfinler vücuduna hücum ediyor. Sadece biyolojik bir tepki. Eminim kiminle olursan ol"- boğazı düğümlendi-"fiziksel olarak..." aynıdır. Sesi kesildi ve adamın gözleri elmas gibi sertleşip çenesi gerildiğinde yine yanlış bir şey söylediğini fark etti.

Adam bir adım daha attığında, Summer istemsizce geri çekilmekten kendini alıkoymak zorunda kaldı. Bunun yerine çenesini kaldırdı ve bakışlarını onunkilere kilitledi. Noah artık her kimse, korkacağı biri değildi. En azından fiziksel olarak.

Elini uzatıp çenesini kavrayabileceği, avucunda kirli sakalının törpüsünü hissedebileceği kadar yaklaştığında durdu. Parmakları yanı başında seğirirken bile kendi kendine, kesinlikle yapmak istemediği bir şey olduğunu söyledi. Yine de içine çekti. Temiz, taze narenciye kokusu

ve sıcak erkek teni içini doldurdu ve onu doğrudan on sekiz yaşına geri götürdü ve kollarına sarıldı, vücutları birlikte hareket etti, yüzü boynunun kıvrımına gömüldü - teninin kokusu kendi kişisel afrodizyakıydı.

Kafasını temizlemek için salladı ya da belki de anının gücünü inkâr etmeye çalıştı. Ama düşüncelerinin yönü belli olmuş olmalıydı çünkü gözleri tekrar bakışlarıyla buluşmadan önce kısa bir süreliğine dudaklarına kaydı. Öfke mavinin derinliklerinde yanıyor, başka bir şeyle, daha da hararetli bir şeyle savaşıyordu. Ama kazanan öfke oldu. Öne doğru eğildi, nefesi Summer'ın kulağında gezindi, tüyleri diken diken oldu, ama sözleri Summer'da buz gibi bir şok etkisi yarattı. "Eğer mesele sadece seks olsaydı, Summer, son on bir yılda becerdiğim onca kadını düşününce çok daha rahat olurdum."

Kendisine ait acı ve öfke bıçak gibi kesildi ve keskin bir nefes aldı. Bunu ona söylediğine inanamıyordu. *Ne aşağılık herifti.*

Hâlâ yakınına eğilmişti, gözleri hâlâ onunkilerin üzerinde karaydı ve kadın gözlerini bir kez kırptırdı, sonra tekrar kırptırdı. Ona bir vuruş yaptığını bilmenin tatminini yaşatmayacaktı - onu başka kadınlarla düşünmek hâlâ onu incitecek güce sahipti.

Omuzlarını geriye çekti, adamın gözlerinde parıldadığını düşündüğü pişmanlık belirtisini görmezden geldi ve sessizce ona bakarak, "O zaman senin için üzülüyorum, Noah. On bir yıl huzur bulamamak için uzun bir süre."

Yüzünde acıya benzer bir şey parladı ama o daha emin olamadan kayboldu. Adam bir saniye daha kadının bakışlarını üzerinde tuttu, ifadesi artık okunamaz haldeydi. Sonra, Eden'in ayak sesleri arka odadan duyulurken, "Bana hâlâ bir açıklama borçlu olduğunu unuttuğumu sanma," diye bağırdı. Geri çekildi ve iki adım geri attı, gözleri onunkilere kilitlenmişti.

İçindeki gerginlik titreşti ve parmakları yanı başında seğirerek kalçasına vurmaya başladı.

Summer hırıltılı bir nefes verdi ve aralarında bir şey olduğu belli olmasın diye kaslarını gevşetti. Noah da rahatlamıştı, Summer içeri girdiğinde kız kardeşine doğru döndü, yüzünde yine o sıcak, alaycı gülümseme vardı. "Yeterince uzun sürdü."

Eğer Summer küçükken iki yılını onun yüz ifadelerini ezberleyerek geçirmemiş olsaydı, olanlardan hiç etkilenmediğine bile inanabilirdi. Kız kardeşiyle şakalaşırken tamamen rahatlamıştı. Ama çenesinin keskin açısı ve gözlerinin koyu mavisi onun sakin olmadığını gösteriyordu.

Siktir et onu. Bunu sadece onu incitmek için söylemişti ve bunu tekrar yapmasına izin vermeyecekti. Eğer birlikte olduğu tüm kadınları yüzüne vurmak istiyorsa -özellikle de ilk başta neden ayrıldıklarını düşünürsek- o zaman ondan tamamen uzak durmasını tercih ederdi. Onun saçmalıklarına ihtiyacı yoktu. Tek istediği bu işi yapmak, Eden'la çalışırken eğlenmek ve burada, Los Angeles'ta kendine ait bir hayat kurmak, yapmak istediği şeyi yapmaktı. Başka kimseye borçlu olmadan. Yanlış yaptığı şeyler yüzünden duyduğu suçluluk duygusu onu engellemeyecekti.

Ve muhtemelen Eden'dan başka arkadaşlar edinmesi gerekiyordu. Çünkü Eden'ın arkadaşlığından ne kadar hoşlansa da, Noah'yı görme riski olmadan onunla iş dışında takılamazdı. Ve bugün birbirlerinin etrafında vakit geçirmelerinin ne kadar kötü bir fikir olduğunu kanıtlamıştı.

Onun kendisini etkilemesine izin vermemeye kararlı olan Summer, Noah'la birlikte kapıya doğru ilerlerken Eden'a gülümsedi. "İyi eğlenceler."

Eden olduğu yerde durdu ve hızlıca Noah ile onun arasına baktı. "Çok özür dilerim Summer, düşünemedim. Bizimle gelmek ister misin?"

Summer daha kötü bir şey hayal edemiyordu. Dudaklarındaki gülümsemenin hissettiğı kadar donuk ve samimiyetsiz görünmemesini umdu. Verdiğı cevapla tamamen ilgisiz bir şekilde pencereden dışarı bakıyor gibi görünen Noah'ya bakmadan cevap verdi. "Teşekkürler, ama yapmam gereken birkaç arama var, o yüzden daha sonra bir şeyler atıştırırım. Siz ikiniz güzel bir öğle yemeğı yiyin."

Eden'ın bakışları tekrar Noah ile onun arasında gidip gelirken kaşlarının arasında küçük bir kırııklık oluştu. "Tamam, birazdan görüşürüz."

Noah ayrılırken veda etmedi ve Summer da ona veda teklif etmedi. Umarım kız kardeşini çok sık görme ihtiyacı hissetmezdi, çünkü Summer kuyruğunu kısıtırıp kaçmak istemeden böyle bir etkileşimi daha kaldırıp kaldıramayacağını bilmiyordu.

* * *

Eden öğle yemeğinden döndüğünde Noah ofise gelmemiştı ve bunun için Summer minnettardı. Ama Eden'ın mutlu gülümsemesi ve çalışırken bıyık altından mırıldanması ona kardeşiyle iyi vakit geçirdiğini söylüyordu. Summer söyledikleri için Noah'ya ne kadar kızsada, Eden'la hâlâ ne kadar yakın olduklarını görmek güzeldi.

İkisi de günü neredeyse bitirmişlerdi. Summer bilgisayarını kapatıp toparlanmaya başlamıştı ki Eden poposunu masanın üzerine koyarak onu şaşırttı.

Summer'ın kaşları birbirine çarptı, Eden'ın yüzündeki dalgın ifade karşısında endişeye kapıldı. Aklı hemen Nuh'a gitti. Acaba o

kız kardeşine bir şey söyledi mi? Bu işe girmesine yardım ettiği için pişman mıydı? Noah onu artık yanında istemediğine karar verirse Eden onu kovacak mıydı?

Eden ona bakmaya devam ederken Summer'ın içi endişeyle burkuldu. "Ne oldu?" diye sormak için kendini zorladı.

"Noah öğle yemeğinde beni düşündüren bir şey söyledi."

Tanrım, bir şey söylemişti. Summer'ın karnına bir kurşun ağırlığı yerleşti. Bunu bilmeliydi. Harika bir iş, yeni bir başlangıç; tüm bunların gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu fark etmeliydi. Noah'nın onun hakkındaki fikrini değiştireceğini anlamalıydı.

Tekrar.

Summer boğazındaki kuruluğa rağmen yutkundu. "O da neydi?"

"Buraya geldiğinden beri çok dışarı çıkıp çıkmadığını sordu. Bu da bana arkadaş olma konusunda çok ihmalkâr davrandığımı fark ettirdi. Bu yüzden, bu Cuma Lexie ve benimle dışarı çıkmak isteyip istemediğini sorarak bunu düzeltmek istiyorum."

Summer'ın içine bir rahatlama dalgası yayıldı ve mecazi baltanın düşmesini beklerken omurgasının kaskatı kesildiğini fark ederek hafifçe sarktı. Nefes verdi, sonra Eden'a gülümsedi.

"Kulağa eğlenceli geliyor. Aklında ne var?" Lexie'yle henüz tanışmamıştı ama Eden'ın Connor'ın karısı hakkında çizdiği resim, fotoğrafçının tanımak isteyeceği biri olduğunu düşünmesine neden oldu.

Eden'ın gözleri bir an için başka yöne kayd, sonra Summer'ın bakışlarıyla tekrar karşılaştı ve gülümsedi. "Şey... çocuklar Cuma günü bir yardım konseri veriyorlar ve senin de bizimle gelip izleyeceğini umuyordum."

Summer gözlerini kırıştırarak ona baktı. "Fractured konserine gitmemi mi istiyorsun?" "Evet, eğlenceli olacak!"

Eğlenmek mi? Eden daha önce Noah'yla aralarındaki gerilimi gerçekten hissetmemiş miydi? "Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum."

Eden'in gözleri parladı. "Lütfen bizimle gel Summer. Noah ile aranızın biraz bozuk olduğunu biliyorum ama o sahnede olacak. Dışarı çıkıp biraz kız kıza vakit geçirmek sana da iyi gelecek. Ayrıca Lexie'yle de tanışacaksın."

"Bilmiyorum Eden; Noah'nın beni orada isteyeceğini sanmıyorum."

"Bence Noah'ın ne isteyip ne istemediği sizi şaşırtabilir," dedi Eden. "Hiçbir şey onu rahatsız etmiyormuş gibi davranmayı seviyor, ama o şeytani gülümsemesinin ardında çok şey oluyor ve bazen ben bile ne düşündüğünü bilmiyorum. Ama sana garanti ederim ki, eğer seni orada istemeseydi, seni davet etmekten bahsettiğimde beni hemen sustururdu."

Summer dilini ısırdı. Noah, onu rahatsız *ettiğini* bilmesine izin vermeden önce herhangi bir sorun yaşamamıştı. "Ona beni davet edeceğini mi söyledin?"

"Fikri ortaya attım ve bir şeyler söylemek için bolca fırsatı vardı. Ama söylemedi, yani hepimiz iyiyiz. Her neyse, kardeşimin hayatını belirlemesine izin veremezsin. Çıktığınız dönemde bunu yapmıyordun, şimdi de kesinlikle yapmamalısın." Eden muzipçe sırıttı, gamzesi parladı, gülümsemesi Noah'ınkine o kadar benziyordu ki Summer'ın da refleks olarak gülümsemesine neden oldu.

Bunu gerçekten düşünmemeliydi. Az önce olanlardan sonra olmazdı. Ama Summer birdenbire dışarı çıkıp eğlenmek için yanıp tutuşmaya başlamıştı. Çok uzun zaman olmuştu. Boşandığından beri neredeyse hiç dışarı çıkmamıştı. Eski arkadaşlarının hepsi Deacon'la da arkadaştı, çünkü Deacon onun tek başına dışarı çıkmasından pek hoşlanmıyor, bir çift olarak bir şeyler yapmalarını tercih ediyordu. Çoğu da iş arkadaşıydı. Deacon'ın babası şirketin sahibi olduğu için,

Bu, ikisi arasında işler kötüye gittikçe, takılmak için davetlerin kuruduğu ve onu her zamankinden daha yalnız hissettiği anlamına geliyordu.

"Şey... Sanırım eğlenceli olabilir. Çocukları canlı çalarken görmeyeli uzun zaman oldu."

Eden gülümsedi. "Mükemmel, harika olacak! Gelip seni ve birlikte gidebiliriz."

"Tex ile gitmek istemiyor musun?"

"Noah ile birlikte gelebilir. Neredeyse yan yaşıyorlar."

"Tamam, kulağa hoş geliyor o zaman. Teşekkürler Eden, dört gözle bekliyorum." Summer hem heyecandan hem de korkudan titreyerek ürpermesine engel olamadı. Noah kendi halindeyken, davul çalarken her zaman karşı konulmaz biri olmuştu. Onu orada görmek pek çok güzel anıyı geri getireceği gibi, geçmişte yaşanan her şeyi de hatırlatacaktı. onları parçalara ayırdı.

Ama bu artık onun hayatıydı. O da onun hayatının içindeydi; kenar mahallelerinde bile olsa. Daha önce olanları düşününce, ikisinin de mesafelerini korumaktan mutlu olacaklarını düşündü. Eden ve Lexie'yle birlikte eğlenecek ve sonra eve dönecekti.

Bölüm 9

Buma günü gelip çatığında, Summer'ın karnında sıcak bir beklenti vardı. Bunun sonunda arkadaşlarıyla dışarıda bir gece geçirme şansı bulmanın heyecanı mı yoksa mazoşist bir parçasının Noah'ın tekrar oynamasını dört gözle beklemesi mi olduğunu bilmiyordu. Ve açıkçası, bilmek de istemiyordu. Tek istediği dışarı çıkmak, rahatlamak ve harika bir müzik dinlemektir. Müzik.

Summer o akşam işten çıktıktan sonra eve gidip duş aldı ve siyah dar kot pantolonunu, ayak bileği botlarını ve turkuaz renkli, vücudu saran bir atleti giydi. Saçlarını kıvırdı, kirpiklerine rimel sürdü ve biraz ruj sürdü. Yansımasına bakarak aynanın önünde iki büklüm oldu ve giydiği şeyin uygun olup olmadığını merak etti. Hem çok fazla çaba sarf etmemiş gibi görünecek kadar rahat görünüp görünmediğini hem de iyi görünüp görünmediğini. Ne de olsa eski erkek arkadaşını sahnede kadınlar ona külotlarını fırlatırken görmek zorundaysa, bunu yaparken seksi görünmek istiyordu.

Telefonu Eden'dan gelen bir mesajla bipleli ve Summer aynaya son bir kez bakarak kızarmış yanaklarını ve fazla parlak gözlerini fark etti. Kapıda çantasını kaptı ve kapatıp kilitledikten sonra aceleyle aşağı indi. Binadan çıkarken Eden'in kendi arabasını kullanmadığını, siyah bir şoförlü sedanın arkasında oturduğunu fark edince bir an için yavaşladı. O yaklaşırken, iri yarı şoför arabadan indi.

ve kapısını açmak için yanına geldi. Summer gülümseyerek ona teşekkür etti ve kısa, ışıltılı bir elbise ve diz üstü çizmelerle her zamanki gibi muhteşem görünen Eden'in yanına kayd.

"Arabayı senin kullanacağını sanıyordum," dedi Summer, şoför tekrar arabaya binip vites taktı ve sorunsuzca kalktı.

Eden güldü. "Tex çok fazla endişeleniyor. Eğer onunla birlikte gitmiyorsam, yanımda birinin olması onu daha iyi hissettiriyor." Arabanın ön doğru başını salladı. "Will onun en sevdiği korumasıdır."

Öndeki iri adam dikiz aynasından Summer'ın gözleriyle buluştu ve ona başıyla onay verdi.

Summer gülümsedi ve ona mahcup bir şekilde el salladı. Bu ünlü rock yıldızı olayı ona tamamen yabancıydı, çünkü Fractured Noah'la ilişkisini bitirdiğinde büyük bir çıkış yakalamaya başlamıştı. Ama Tex ve Eden arasındaki ilişkiyi duymak hoşuna gitmişti. İri yarı, dövmele gitarist belli ki sırlıslıkla aşık ve bunu göstermekten çekinmiyordu ki bu çok tatlıydı. İlişkileri henüz o kadar yeniydi ki Eden'ı erkek arkadaşından bahsederken sık sık kızarıp yakalıyordu. Örneğin şimdi, Tex'in ne kadar koruyucu olduğundan bahsederken yanaklarının pembe renk alması gibi.

Ama aynı zamanda içini bir sızı kapladı çünkü bu kadar mutlu olmanın nasıl bir his olduğunu merak etmekten kendini alamıyordu. Bir şeyin bu kadar doğru hissettirmesi. Bir zamanlar buna sahip olduğunu düşünmüştü ama . Ve sonra kendini aşık olmadığı bir adama bağlama hatasını yapmıştı - en azından başlangıçta değil - ve tüm yanlış nedenlerden dolayı. Tanıdık suçluluk duygusu göğsüne doğru ilerledi ama onu itti. Hatalarını düzeltmek için adımlar atmıştı. Tek umudu sonunda pişmanlığının geçmesi ve Deacon'ın her ikisi için de doğru olanı yaptığını fark etmesiydi.

Ve belki bir gün, eğer şanslıysa, onu Tex'in Eden'ı sevdiği kadar seven biriyle tanışacaktı. Eskiden Noah'yı sevdiği kadar seveceği biriyle. Gerçi yirmi dokuz yaşındayken başarısız bir evlilik yapmış olmak kendine olan güvenine pek yardımcı . Hâlâ güvensizlikleriyle mücadele etmek zorunda kalacağını bilmek de .

Tanrım, şimdi de kendini depresyona sokuyordu. Summer kendini içten içe azarladı. Hayatını yeniden yoluna koyuyordu ve kaderin ona hazırladığı şeyle yüzleşecek ve bunu yaparken eğlenmeye çalışacaktı.

Mekâna vardıklarında, Will onları arka girişe götürdü, ön taraftaki hayran kuyruğunun yanından geçtiler, kot pantolon ve tişört giyenlerin arasında çok sayıda cılız giyimli kadın, hatırladığı endişeyle midesinin yavaşça dönmesine neden oldu. Kendine bunun artık endişelenmesi gereken bir şey olmadığını hatırlattı.

Arabadan indiklerinde bir güvenlik görevlisi onlar için kapıyı açtı ve içeri girdiler. Otuzlu yaşlarının ortalarında görünen sarı saçlı çekici bir adam onların girişini fark etti ve Eden'a sıcak bir şekilde gülümseyerek yanlarına geldi, sonra da elini Summer'a uzattı. "Merhaba, sen Summer olmalısın. Ben Drew, Fractured'ın menajeriyim."

Uzattığı elini sıkan Summer ona gülümsedi. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum."

Gözleri bariz bir merakla ona dikilmişti ve Summer onun Fractured ile olan geçmişini bilip bilmediğini merak etti. Noah'la birlikteyken grubu başka biri yönetiyordu ve Drew'un ne kadar zaman önce onun yerine geçtiğini bilmiyordu.

Drew ikisine de Summer'ın boynuna astığı Tüm Alanlara Giriş kartını verdi, ardından onları birkaç koridordan geçirdi ve sonunda çukur ile sahne arasındaki güvenli alana götürdü. Başını sallayarak

Güvenlik görevlilerine kapıyı açıp geçmelerini bekledikten sonra, yüzüne tuttuğu kamerayla kenarda duran minyon, esmer bir kadını işaret etti. "Lexie orada. İyi eğlenceler çocuklar, gösteriden sonra görüşürüz." Onlara sırtıttı ve Summer da Eden'in peşinden gitmeden önce ona karşılık verdi.

Lexie onlar yaklaşırken kamerasını indirdi ve onları fark ederek döndü, güzel yüzüne ışıltılı bir gülümseme yayıldı.

"Merhaba Eden," dedi ve Noah'nın kız kardeşine sarıldı. Sonra hâlâ gülümseyerek Summer'a döndü. "Sen Summer olmalısın. Sonunda seninle tanışmak çok güzel."

"Sizinle tanışmak da harika. Son iki haftadır ofisimizde fotoğraflarınıza hayranlıkla bakıyordum."

"Oh, teşekkür ederim. Bunlar benim en sevdiklerimden bazıları. Eden'in iş yerinin duvarlarını süsleyen eski resimlere sahip olamazdık." Eden'a göz kırptı, sonra da sahneyi işaret etti. "Açılış grubu çıkmak üzere, yani siz tam zamanında geldiniz."

Lexie iri gri gözlerini tekrar Summer'a çevirdi. "Çocukları bir süredir ilk kez mi oynarken göreceksin?"

Lexie'nin geçmişini bildiğinden emin olan Summer aniden utanarak saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Evet, uzun zaman oldu."

"Onları izlemekten asla yorulmuyorum. Hep birlikte olduklarında elektrikleniyorlar." Lexie'nin bakışlarında hiçbir yargılama yoktu ve Summer'ın gergin kasları gevşedi. Lexie'den şimdiden hoşlanmıştı. Lexie'nin Connor'ın karısı, Eden'in da Noah'ın kız kardeşi olduğunu ve Tex'le çıktığını düşünürsek, bu ilişkinin yürüyüp yürümeyeceğinden emin olmasa da, Summer iki kadınla da arkadaş olabileceğini umuyordu. Noah'yla araları pek iyi olmasa bile.

Eden çantasını karıştıırıyordu ve sonunda muzaffer bir bakışla bir matara çıkardı. Etrafına gizlice göz gezdirdikten sonra kapağı açtı ve Summer ile Lexie'ye sıırttı. "İçecek bir şey ister misiniz?"

Eden'ın yüzündeki muzip ifade karşısında Summer'ın dudaklarında bir gülümseme belirdi. Şişeyi aldı, güçlü alkol kokusunu aldı ve sarışın kadına kaşlarını çattı.

"Sadece bizi ısıtacak küçük bir şey." Eden'ın gülümsemesi genişledi.

Summer gülererek küçük bir yudum aldı, boğazını yakıp yakmayacağını merak ediyordu. Ama içki şaşırtıcı derecede yumuşaktı.

Şişeyi Lexie'ye uzattı, o da bir yudum aldıktan sonra Eden'a geri verdi. "Tex beni viskiye alıştıırıyor," dedi o da biraz içtikten sonra. "Beni Jameson'la başlatıyor ama o ortalıkta yokken araya biraz soda sıkıştırıyorum." Bir yudum daha aldı, sonra fısıldadı, "Ona söyleme."

Summer güldü. "Yemin ederim." Şimdiden eğlenmeye başlamıştı. Bir yanı orada eski sevgilisinin grubundan başka bir grubu görmeyi dilese de, bir yanı, kabul etmek istemediğinden daha büyük bir yanı, onları tekrar çalarken görmeyi dört gözle bekliyordu. *Onu* tekrar çalarken görmek için.

O daha ne olduğunu anlamadan ışıklar söndü ve açılış grubu sahneye ıktı. İyiydiler ve Summer diğeri iki kadınla birlikte müziğın ağır ritmini dinleyerek durdu, şişeyi paylaştılar, hepsi giderek kıkırdarken alkolün sıcaklığı ona yayıldı. Summer kız arkadaşlarıyla takılmayalı çok uzun zaman olmuştu. O kadar çok eğleniyordu ki, açılış grubu konserini sahneden ayrıldığında hiç endişe duymadı. Işıklar tekrar söndüğünde, içi heyecandan başka bir şeyle dolmadı. Ve ne zaman

Sahnenin arkasındaki büyük video ekranı pürüzlü, mavi çizgilerle aydınlanırken, hayranlarının kulakları patlatan kükremeleri karşısında adrenalini yükseldi.

Ekranın önünde dört siluet belirlediğinde Summer'ın kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Çığlıkların ve ısıkların sesi giderek yükseliyor, bir ses dalgası Summer'ın üzerine çöküyordu. Işıklar tekrar yandığında, herkesin görmeyi beklediği dört adam tam karşısında duruyordu.

Gözlerini on sekiz yaşından beri görmediği üç kişiye sabitledi. Tex cüssesi, güneşten kavrulmuş uzun kahverengi saçları ve dövmeleriyle hemen tanınabiliyordu; siyah saçlı Connor, kendisininkinden çok daha canlı olan yeşil gözleri, karısına kalpleri durduran bir gülümseme verirken hemen Lexie'ye doğru parladı; ve Zac, gözleri kalabalığın üzerinde gezinirken koyu renk yakışıklı yüzü ciddiye.

Onları bu şekilde görmek çok garipti - erkekler, hafızasında hâlâ yaşayan gençler değil. Kocaman yıldızlar, bir zamanlar tanıdığı umut dolu çocuklar değil. Son on yılda ne kadar çok şey kaçırdığını fark ettiğinde göğsünde donuk bir ağrı zonkladı. Ama eğlenmeye, acı dolu anılara takılıp kalmamaya kararlı olan Summer, sırtarak Eden'dan viski şişesini aldı ve bir yudum daha içti. Sonra dikkatini tekrar sahneye çevirdi.

Sonunda, davul setinin arkasına yerleşen Noah'ı gözlerinin aramasına izin verdi. Vücudundaki alkol, aksi takdirde bakışlarını uzaklaştıracağı halde onu izlemeye devam etmesine bile izin verdi.

Elindeki sopaları havaya fırlatıp yakaladığında ve parmaklarının etrafında döndürdüğünde, gençken bu numarayı yaptığını hatırlayıp gülümsedi bile. doğru baktı ve gözlerini üzerinde yakaladı. Gözlerini kırıştırdı, ilk içgüdüğü başka tarafa bakmaktı ama kendini durdurdu. Adamın kaşlarını çatabileceğini, onu orada görmekten rahatsız olabileceğini düşündü, özellikle de

Son etkileşimlerinden sonra. Ama onu şaşırtacak şekilde, başını sallayıp kalabalığa dönmeden önce birkaç saniye boyunca bakışlarını onun üzerinde tuttu.

Küçük, rahatlamış bir gülümseme dudaklarının kenarlarını yukarı kaldırdı. Tex'in parmakları gitarının tellerinde gezinirken, Zac'in basının alçak tonları orta kulağının hassas kemiklerinde yankılanırken, Noah'ın kick davulu ritmi başlatırken ve Connor'ın derin, lirik sesi duyularına doğru yol alırken bu gülümseme daha da genişledi.

Summer uzun zaman önce Fractured'in müziğini takip etmeyi bırakmıştı, istemeden radyoda duydukları dışında. Ama onları şimdi dinlemek ona ne kadar iyi olduklarını hatırlattı. Etrafındaki hava, açılış gösterisi sırasında olmayan bir elektrikle titreşti ve bilinçli bir düşünce olmadan vücudu tepki verdi, nabız gibi atan ritme göre hareket etti.

İlk şarkı kalabalıktan gelen sağır edici bir beğeni çılgılığıyla sona erdi. Noah kısa bir giriş tom roll'uyla hemen bir sonraki şarkıya başladı, ardından Tex şarkının son birkaç aydır çok fazla çalındığı için Summer'ın bile hemen tanıdığı imza riffini söyledi. Hayranlar çılgına döndü ve heyecana kapılan Summer da onlarla birlikte tezahürat yaptı. Connor ilk dizeye başladığında, sesi siyah kadife kadar yumuşak ve karanlıktı, Summer kendini herkesle birlikte şarkı söylerken buldu.

Birkaç şarkı sonra, şarkı aralarında Noah arkasına uzandı, gömleğini kavradı ve başının üzerinden çıkardı. Teninde parıldayan ter, sert kaslarını vurguluyordu ve kalabalıktan gelen çığlıklar ve bağırışlar Summer'a gördüklerini ne kadar onayladıklarını anlatıyordu.

Gülümsemesi soldu. Bu tür bir hayranlıkla kim rekabet edebilirdi ki? Hayranlar ve gruplarla mı? Eden'a baktı, o da ona bakıyordu.

Tex'in gözlerinde tüm kalbi parlıyordu ve bunu nasıl yaptığını merak ediyordu. Ve Lexie, kamerasını kalabalığa doğru çevirmiş, birçoğunun kocasıyla bir gece geçirmek isteyeceğini bildiği hayranlarının fotoğraflarını çekiyordu. Bunu nasıl yapmıştı? İkisi de dışarıda kendilerini mutlu bir şekilde erkeklerinin önüne atacak bu kadar çok kadın olduğunu bilmenin üstesinden nasıl geliyordu?

Bir anı onu pençelerken Summer'ın nefesi kesildi.

"Dikkatli olacak kadar bile umursamadı Meg. Bunun geri dönüşü yok."

Annesinin sessiz ve öfkeli sözleri Summer'ın başını televizyondan çevirip annesinin Meg teyzesiyle konuştuğu mutfığa çevirmesine neden oldu. Summer sesi hafifçe kıstı ve ne konuştuklarını duymak için kulaklarını zorladı.

Babası bir hafta önce taşınmıştı ve annesi her ne kadar cesur bir yüz ifadesi takınmaya çalışsa da kırmızı çerçeveli gözlerini saklayamıyordu. Summer annesinin de kendisi gibi her gece ağlayarak uyuduğunu düşündü.

Meg Teyze dudak büktü. "Ona asla güvenmemeliydin, Tina. O güzel, genç şeyi işe alır almaz, bu şekilde sona ereceğini bilmeliydin."

Mutfaktan sessizlik sesi geliyordu. Summer televizyona dönmek, izlediği o güzel filmde -prensın sonsuza dek kaldığı ve prensesi asla geride bırakmadığı filmde- kendini tekrar kaybetmek üzereydi ki annesi tekrar konuştu. "Summer'a ne diyeceğim? Küçük bir kıza babasının neden geri gelmeyeceğini nasıl açıklarsınız? Onu sevmesi ve koruması gereken adamın gittiğini ona nasıl anlatırsınız?"

yirmi iki yaşındaki fahişeyi hamile bırakmayı başardı."

Summer'ın kalp atışları durdu. Hamile bırakmak mı? Bu bebek sahibi olmak anlamına gelmiyor muydu? Hayır, olamazdı. O babasının tek bebeğiydi. Onun yerini alamazdı... değil mi? Gözyaşları kabarıp tekrar taşarken kendini kanepede küçük bir top haline getirdi.

Artık bilmiyordu.

Teyzesi konuştu. "Zor olduğunu biliyorum. Ama Summer'ın hayatın gerçeklerini öğrenmesi gerekiyor. Erkekler böyledir. Yenilik isterler. Yüzlerine vurulduğunda karşı koyamazlar. Bob'dan sonra neden tekrar evlenmeyi denemedim sanıyorsun? Erkekler kalp kırıklığı için hazır bekliyorlar."

"Kendimi çok aptal hissediyorum." Summer'ın annesinin sesi boğuk çıkıyordu. "Ona güvenmiştim. Beni bu şekilde inciteceğini hiç düşünmemiştim. Onun için yeterli olduğumu düşünmüştüm. Ama değilmişim. Yeterli değilmişim."

Mutfaktan gelen boğuk hıçkırıklar Summer'ın kendi hıçkırıklarının daha sert gelmesine neden oldu ve onları bastırmak için bir elini ağzına götürdü. Televizyonun sesini eskisinden de yüksek açarak ikisinin de gözyaşlarının sesini bastırmaya çalıştı.

Summer gözlerini kapadı ve anıyı unutmak için elinden geleni yaparak tırtıklı bir şekilde nefes verdi. Cevabı bilmek istese de Eden ya da Lexie'ye bunu nasıl hallettiklerini soramazdı. Bu konuyu açmanın hiçbir anlamı yoktu. Karşılığında alabileceği sorulara da cevap vermek istemiyordu. Hem ne anlamı olabilirdi ki? Artık Noah ile bir ilişkisi yoktu. Bir kez yanmıştı; kendini tekrar ateşe atmakla ilgilenmiyordu. Böyle bir seçeneği olduğundan değil... Bu da iyi bir şeydi, çünkü bu istediği son şeydi.

Summer bunu aklından çıkarmak için elinden geleni yaptı, bunun yerine konserin geri kalanının tadını çıkarmaya odaklandı. Üçü de şişeyi bitirdi ve Summer yeniden rahatlayabildi. Ritme ayak uydurdu, kalçaları Noah'ın davulunun göğsünde atan ikinci bir kalp atışı gibi hissettiren amansız vuruşuyla hareket etti. Birden fazla kez Noah'ı onlara doğru bakarken yakalamıştı ama kız kardeşi seyirciler arasındayken bunun onun için normal olup olmadığını ya da kız kardeşinin orada olmasının onu rahatsız edip etmediğini bilmiyordu. Yine de bir süre sonra umursamayı bıraktı.

Belki alkoldendi, belki iki yeni arkadaşıyla eğleniyordu, belki de inanılmaz müzik onu yumuşatıyordu ama Summer, Noah ile ateşkes yapma zamanının geldiğine karar verdi. Geçmişin acıları üzerinde durmak ona hiçbir fayda sağlamıyordu; ilerlemeye odaklanması gerekiyordu. Ve bunu yapmanın onu affetmekten ve arkadaş değilse bile dostane tanıdıklar olmaktan daha iyi bir yolu olabilir miydi? Bu o kadar iyi bir fikir gibi görünüyordu ki, bir sonraki bakışında ona geçici bir gülümseme bile verdi.

Bir saniye boyunca dikkatle baktı, elleri hiç durmadan hareket etti ve karşılığında kalbinin göğsünde teklemesine neden olan beklenmedik bir gülümseme gösterdi.

Tamam, bunun nedeni muhtemelen onu son zamanlarda pek gülümserken görmemiş olmasıydı ve kesinlikle kendisine gülümsediğini de görmemişti - sadece buna alışık değildi. Ve her zaman çok seksi bir gülümsemesi vardı. Summer'ın zihni, onu öpmeden hemen önce saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırırken ona gülümseyen Noah'nın anılarına kaydı; söylediği bir şeye gülerken gözlerinin kenarındaki kırışıklıklar; seviştikten sonra dudaklarının samimi kıvrımı; onu boşalttıktan sonra bacaklarının arasından ona verdiği hınzır sırıtış...

Ani bir ateş gibi Summer'ın vücudu anında ısındı ve zihinsel olarak kendini tokatladı. Düşünmesi gereken şey bu değildi. Asla *yakın* arkadaş olamayacak olsalar bile Noah'yla dost olmak istiyordu ama kesinlikle güzel zamanların anılarına dalmak istemiyordu.

Dikkatini dağıtmaya çalışan Summer, sahnede Tex'i izlerken yüzünde hâlâ hülyalı bir ifade olan Eden'a döndü. "İnanılmazlar," dedi Eden.

Eden ona baktı ve . "Biliyorum, harikalar. Ve bunu kardeşim ve erkek arkadaşım grupta olduğu için söylemiyorum. Yemin ederim, her albüm daha da iyiye gidiyor. Bu albümde geldikleri noktaya bayıldım. Çok daha kişisel bir havası var. Her şarkının içinde çok fazla duygu var."

Summer'a yaklaştı, gözleri sahnedeki erkeklerin fotoğrafını çekmeye dalmış görünen Lexie'ye doğru kaydı. "Bunu söylediğimi çocuklara söylemeyin," diye fısıldadı, "ama bence bu daha çok Connor'ın Tex'le müziği yazarken aşık olmasıyla ilgiliydi."

"Sadece Connor mı?" Summer alay etti.

Eden'ın yanakları kızardı. "Tex ve ben... görüşmeye başladığımızda şarkıların çoğunu zaten yazmışlardı. Ama arada ondan biraz ilham almış olabilirim."

Summer genç kadının alçakgönüllülüğüne güldü ama bir başka melankoli dalgası onu vurdu. Ah, yeniden böyle aşık olmak.

Çok geçmeden konser sona erdi. Son şarkı, Noah'nın ellerinin tomların üzerindeki bulanıklığı ve Summer'ın kulaklarında bir anlığına çınlayan zillerin patlayıcı çarpışmasıyla sona erdi ve ardından kalabalığın haykırılarıyla bastırıldı. Sahnedekiler hayranları için gülümsüyordu

onay çığlıkları atıyorlardı. Eden Summer'ın elini tuttu ve üçü birlikte kapıya doğru yürüdüler, güvenlik görevlilerinden biri kapıyı açıp onları içeri aldı.

Lexie onları sahne arkasına götürdü ama alkolün verdiği sıcaklık azalıp müziğin verdiği heyecan dağılınca Summer'ın midesini bir endişe kapladı. Konser sırasındaki tüm mutlu, çakırkeyif düşüncelerine rağmen, geçen sefer olanlardan sonra Noah'yla bu kadar kısa sürede tekrar buluşacak gibi hissetmiyordu.

Çığlık atan, tezahürat yapan kalabalığa teşekkür etmekten vazgeçip kendilerine doğru gelmekte olan dört adamı beklemek için sahnenin kenarında durdular. Parlak mavi gözlerin parıltısı nabzını hızlandırdı ve Eden'ın koluna dokundu. "Beni eve götürecek bir arabanın müsait olup olmadığını biliyor musun? Sanırım sen ve Lexie çocuklarla takılmak için burada kalacaksınız ve sonrasında Tex'le eve gitmek isteyeceksiniz."

Şaşkınlık Eden'in gözlerini bir an için açtı ve sonra sildi. Lexie Summer'a sempatik bir gülümseme attı ama ona cevap veren biraz isteksiz de olsa Eden oldu. "Şey, evet. Yani, araba bizi bıraktığı yerde bekliyor olacak. Ve biz de partiden sonra takılmayı planlıyorduk. Ama sen de kalmak istemez misin? Birkaç kadeh daha içebiliriz." Kaşlarını oynattı.

Summer dört adamın kendilerine doğru yürüdüğü yere baktı ve kısa bir süre önceki kararlılığına rağmen sinirleri hâlâ derisinin üzerinde geziniyordu. Henüz Noah ile takılabilecek noktada olduğundan emin değildi.

Bebek adımları.

İki kadına tekrar baktı. "Aslında biraz yorgunum. Bu geç alışık değilim, biliyor musun?" Gülümsedi ama bu gülümseme

Çünkü Eden'ın bakışları Noah ve diğerlerinin neredeyse üzerlerine geldiği yere kaydı, sonra tekrar ona döndü.

Summer'ın gülümsemesine karşılık verdi ama içinde bir parça hüznün de vardı. "Elbette, anlıyorum. Seni arabaya kadar geçireyim."

"Hayır, sorun değil. Dürüst olmak gerekirse, nerede olduğunu biliyorum. Ve sanırım biri seni görmek istiyor." Başıyla Tex'in onlara doğru yaklaştığı yeri işaret etti. Viski rengi gözleri Eden'a sabitlenmişti.

"Oh, tamam, emin misin?"

"Evet, kesinlikle eminim. Beni davet ettiğiniz için teşekkürler, harika vakit geçirdim." Eden'a hızlıca sarıldı, sonra Lexie'ye döndü. "Seninle tanışmak güzeldi."

Lexie sıcak bir şekilde gülümsedi. "Seninle tanışmak çok güzeldi, Summer. Umarım yakında tekrar takılma şansımız olur."

"Bunu gerçekten çok isterim," dedi ve Eden'a döndü. "Pazartesi günü görüşürüz."

Eden başka bir şey söyleyemeden Tex üzerine çullandı ve onu yakaladı. Adamın ağzı kızın ağzına indi ve kız kollarını adamın boynuna doladığında söylemeyi planladığı her şey kayboldu. Connor çok geride değildi, doğruca Lexie'ye yöneldi.

Tex ve Connor'ın arkasından gelen uzun boylu sarışın adama gergin bir bakış fırlatan Summer, dönüp arabanın onları bıraktığını hatırladığı yere doğru hızla ilerlemeden önce kısa ve sıradan bir el sallama riskini göze aldı.

Neredeyse arka girişe ulaşmıştı ki iri bir el üst kolunu sardı. Sıçradı ve döndü, kalbi boğazında gümbürdüyordu ve Nuh'un ışıltılı mavi bakışlarıyla karşılaştı.

"Neden gidiyorsun?" dedi, sesi sertti.

Summer'ın gözleri onun gömleksiz göğsüne kayd; pürüzsüz, bronz tenini hâlâ bir ter tabakası kaplıyordu, son bir buçuk saattir davul çaldığı için kasları sertleşmiş ve belirginleşmişti.

Gözlerini tekrar onunkilerle buluşturmak için yukarı çekerek kendini toparlamaya çalıştı. Hâlâ onu arzuladığı izlenimini vermek istemiyordu.

"Sadece yorgundum. Eve gideyim dedim."

Noah'nın bakışları onunkileri aradı ama sadece başını salladı, hiçbir şey söylemedi ama geri de çekilmedi. Sessizliği doldurmak zorunda hissetti kendini. "Bu arada harikaydın. Yani grup olarak. Harika bir konserdi."

Çenesini eğerek onun sözlerini onayladı ama yine de hiçbir şey söylemedi. Elinin Summer'ın koluna dolandığı yerden sıcaklık yayılıyor, parmakları Summer'ın teninde hafifçe esniyordu. Summer'ın nefes alış veriş hızlandı, nabızı onun yakınlığına tepki olarak çırpındı.

Onun üzerinde her zaman böyle bir etkisi olmuştu. Şimdi bile, her şeyden sonra, onun varlığı hâlâ nefesini kesiyordu.

zamanlarda bile.

Ne kadar yakın durduklarını fark ettiğinde farkındalık kaslarını sıkılaştırdı. Adamın vücut ısısının onu nasıl da sarmaladığını fark ettiğinde kasları gerildi. Ona doğru sallanma dürtüsüyle savaşıyan Summer titrek bir nefes aldı. "Gitmeliyim," dedi.

Noah'nın bakışları kızın ağzına kayd, Summer'ın dili aniden kuruyan dudakları ıslatmak için dışarı fırladığında gözbebekleri parladı. Kavrayışı gevşedi ama onu bırakmak yerine parmaklarını yavaşça Summer'ın kolunda gezdirerek tüylerinin diken diken olmasına neden oldu. Elini onun bileğine doladı.

"Noah," diye fısıldadı.

Gözleri hâlâ kızın ağzında olan adam, başını eğerek onu öne doğru çekti.

Summer'ın dudakları karıncalandı, içinden bir beklenti ürpertisi geçti. "Noah." Bu kez sesi daha da soluksuz çıkmıştı. "Ne yapıyorsun?"

Gözlerindeki kararlı bakış durakladı ve kargaşa yüzünde bir gölge gibi titreşti. Sertçe nefes verdi, elini bileğinden çekip geri adım attı.

"Noah?" sesi ancak bir nefesten ibaretti.

Gözlerini ondan kaçırdı, gözleri bir saniyeliğine kapandı. Onun bakışlarıyla tekrar karşılaştığında tamamen sakindi. "Haklısın. Gitmelisin. Yorgun görünüyorsun." Ses tonu o kadar rahattı ki, sanki son birkaç dakika hiç yaşanmamış gibiydi.

Summer'ın vücudu soğudu ve kalp atışları yavaşladı.

Bu kez başını sallama sırası ondaydı. Sonra hiçbir şey söylemeden arkasını döndü ve kapıdan çıkıp gitti.

Bölüm 10

TKapı Summer'ın arkasından kapandı. Gerginlik Nuh'un boynunun dibini çekiştirdi ve başının içine donuk bir ağrı gönderdi. Ne olmuştu da Onun peşinden böyle koşarken ne düşünüyordu? Tanrı aşkına, o eski sevgilisiydi. Kalbini kıran kadın.

Ama inkar edemezdi, onu sahnenin önünde görmek bir şeyleri tetiklemişti. Çalarken onun varlığının farkındalığı teninde kıvılcımlar çıkarmış; göğsündeki her zonklama davulununkine rakip olmuştu. Set boyunca gözlerinin ona kaymasına engel olamamış, kız kardeşi ve Lexie'yle gülüşünü, omuzlarına dökülen altın sarısı saçlarını ve bakışlarıyla buluştuğunda içinden bir elektrik şimşegi gönderen o soluk deniz köpüğü yeşili gözlerini izlemişti.

Bir süreliğine zihni geçmişe, bunun hayalini kurduğu zamana gitti. Sahnede, tıklım tıklım dolu bir salonda çalışıyordu ve Summer onu bekliyordu, sahneden iner inmez ona sarılmaya hazırды.

Konser bittiğinde aklı hâlâ o boşluktaıdı. Bir an için, ona doğru yürürken, neredeyse onun o muhteşem gülümsemesini ve kollarını ona uzatmasını bekliyordu. Bunun yerine, ona paniklemiş bir bakış atmış, gönülsüzce el sallamış ve uzaklaşmak için dönmüştü.

Ve bir aptal gibi, onun peşinden gitti.

Noah kızın çıktığı kapıyı açtı ve arabaya sağ salım bindiğini kontrol etmek için başını dışarı uzattı. Arka lambaların yolda kaybolduğunu görünce kapının kapanmasına izin verdi, sonra dönüp arkadaşlarına ve kız kardeşine doğru ilerledi. Summer'ı bu şekilde kovaladığına göre deliriyor olmalıydı.

Kendisine kızgın ama yüzüne bir gülümseme yerleştirerek gruba geri döndü. Tek istediği bir duş almak, bir şeyler içmek ve eve gitmekti.

Eden Tex'in elinden kurtuldu ve ona doğru yaklaştı. "İyi misin?"

"Evet, bu gece çok iyiydik."

"Kastettiğim bu değil ve bunu sen de biliyorsun."

Ona sırtıttı. "Neden emin değilim, kısa şeyler." "Noah-"

Ama ona sadece göz kırptı ve duş alıp üstlerini değiştirmek için diğerlerinin peşinden gitmeye devam etti. Tekrar dışarı çıktığında, kendini partinin yapıldığı odaya sürükledi. Şimdi diğerleriyle gülüp şakalaşırken, heyecanlı hayranlarıyla fotoğraf çektirirken, ürünlerini imzalarken ve bazen de bedenleriyle ilgilenirken, ilginin tadını çıkarmak yerine, hâlâ aşağıya bakıp Summer'ı sahnenin önünde gördüğü ve kalbinin yerinden fırladığı anı düşünüyordu.

Aptal değildi. Yıllar önce aralarında ne yaşanmış olursa olsun, onu hâlâ çekici bulduğu açıktı. Hâlâ o yakındayken damarlarındaki statik elektriğin çatırdadığını hissediyordu.

Summer'a iş teklifini ilk yaptığında, bunun tamamen fedakârca olduğunu, sadece eskiden kendisi için bir anlam ifade eden birine yardım etmek olduğunu düşünmüştü. Ama şimdi gerçekten de gizli bir amacı olup olmadığını merak .

SebeP. Bir yanı onu hayatına geri çekmek için bir bahane mi arıyordu?

Heykelsi bir sarışın ona bir kalem ucu uzattı. Noah'ya seksi bir gülümseme vererek zaten dekolte olan üstünü o kadar aşağı çekti ki göğüs uçları neredeyse dışarı fırlayacaktı. "Şurayı imzalar mısınız?" diye mırıldanarak manikürlü tırnağını göğsünün dramatik kabarıklığı üzerinde gezdirdi.

Davetle parlayan mavi gözlerine baktı, sonra yere baktı, kalemin kapağını açtı ve pürüzsüz tenine imzasını attı. Daha önce sessiz teklifi onu baştan çıkarmış olabilirdi ama bu sefer hiçbir şey hissetmedi. Onu bir yere götürüp çırılçıplak soyma isteğı duymadı. Ellerini onun şehvetli kıvrımlarında gezdirme dürtüsü yoktu. Hiçbir şey hissetmedi. Sadece kalıcı bir kayıp hissi. Summer'ı aylar önce gördüğünden beri daha da güçlenen bir his.

Kalemin kapağını kapattı ve gülümseyerek sarışına geri verdi, kızın suratını asarak uzaklaşmasını kasıtlı olarak görmezden geldi.

Zac elinde bira ve gözlerinde parıldayan eğlenceyle ona doğru yürüdü.

"Sanırım onu hayal kırıklığına uğrattın," dedi ve başıyla kadının geri çekildiğı yeri işaret etti. Noah o yöne baktı, kadının umutlu bakışlarıyla karşılaştı ama hemen gözlerini kaçırdı. Bunu hissetmiyordu.

Zac'e döndü ve omuz silkti. "Hayatta kalacaktır. Ya da sen ona yardım edebilirsin."

"Hayır, beni istemiyor," dedi Zac umursamaz bir tavırla.

Noah homurdandı. "Çünkü sen bay yaklaşılmazsın. Tek yapman gereken o uzun kirpiklerini ona doğru savurmaktı, o da koşarak gelirdi. Ama şu anda 'siktir git' titreşimlerin çok güçlü, bu yüzden bunun olmayacağını tahmin ediyorum."

Zac başını salladı ama ağzının bir köşesi kalktı. "Evet, aklımda çok fazla şey var. Bu gece kimseye iyi vakit geçirtemem."

"Aklında ne var?"

"Bu konuda konuşmakla pek ilgilenmiyorum." Noah'nın yüzünü dikkatle inceledi. "Ama içini dökmeye ihtiyacı olan birine benziyorsun."

Noah, Zac'i sorununun ne olduğunu söylemesi için zorlayıp zorlamayacağını tartıştı ama arkadaşının gözlerindeki inatçı parıltıyı görünce bir yere varamayacağını anladı. Bunun yerine, Zac'in konuşma davetini kabul ederek kendini şaşırttı.

İç çekti ve ensesini ovuşturdu. "Summer konusunda ne yapacağımı merak ediyorum."

Zac sanki Noah'nın söyleyeceği şeyin bu olduğunu biliyormuş gibi başını salladı. "Bu zor bir soru."

Noah dikkati dağılmış bir şekilde bir hayranının önüne attığı posteri imzaladı, adamın fotoğraf çekebilmesi için durakladı ve sonra Zac'e döndü. "O artık burada ve benim onun etrafta olmasına alışmam gerekiyor. Yaptığı şeyi geride bırakmalıyım. Ama bu düşündüğümden daha zor olacak."

"Peki ya Summer? Yaptığın şeyi atlatabileceğini düşünüyor musun?"

Noah ona bir bakış attı. "Ben ona hiçbir şey yapmadım."

Zac onu inceledi, ela gözleri değerlendiriyordu. "Öyle mi?"

"Evet, aynen öyle. Görünüşe göre bana güvenmemesi dışında hiçbir sebep yokken benimle ilişkisini bitirdi. Sonra da kaçıp Deacon'la evlendi. Yani hayır, ben ona hiçbir şey yapmadım. Bana bu şekilde davranmasını hak edecek bir şey yapmadım, en azından onun için hiçbir şey ifade etmiyordum gibi."

Zac dinlerken birasından bir yudum aldı. "Evet, bu zor. Bu konuda ne yaptın?"

Noah şaşkınlıkla ona baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Bir gün evleneceğinizi düşündüğünüz kadın iyi bir açıklama yapmadan ayrıldı, peki siz bu konuda ne yaptınız?"

Zac ne demeye çalışıyordu? "Tur programımıza ara verir vermez onu görmek için eve döndüğümü biliyorsun." Noah'nın çenesi gerildi. "İşte o zaman onu ve Deacon'ı gördüm. Öpüşüyorlardı."

"Ve?"

"Ve ne?" Noah'nın sözleri artık kesik kesikti. "Bu konuda ne yaptın?"

Noah bir nefes verdi ve omuzlarını silkti. "Ne ki? O seçimini yapmıştı. Ben de çekip gittim."

Zac avucunu çenesindeki kirli sakalın üzerinde gezdirirken gözleri Noah'ninkilerde sabitti. "Biliyor musun, o zamanlar Summer'la birbirinize aşık olduğunuzdan hiç şüphem yok. Ama dürüst olmak gerekirse? İkinizin de buna hazır olduğunu sanmıyorum."

"Sen neden bahsediyorsun?" Kızgınlık Noah'nın ses tonunu keskinleştirdi. Summer'ı düşünmek bir kez daha duygularını allak bullak etmişti. Sağ elinin parmakları kalçasına vurarak tempo tuttu.

"Summer için savaşmış olsaydın ne olurdu hiç merak ettin mi? Çekip gitmek yerine onu Deacon'dan uzaklaştırsaydın. Onu geri kazanmak için insani olarak mümkün olan her şeyi yapsaydın. Sana güvenebileceğini ona kanıtlamak için."

Noah cevap vermek için ağzını açtı, sonra tereddüt etti ve tekrar kapattı.

Zac cevap vermekte zorlanan Summer'ı izledi ve sonra omuz silkti. "Sen ve Summer ikiniz de gençtiniz ve ikinizin de birbiriniz için savaştığınızı sanmıyorum. Aranızdaki aşktan asla şüphe etmedim; ikiniz birlikte bir odayı aydınlayabilirdiniz. Ama bazen..."-durakladı, bakışları tekrar Noah'a odaklanmadan önce kısa bir süre içe döndü-"bazen bir

Aşk o kadar güçlü, o kadar yoğun olabilir ki, neredeyse korkutucudur. Bazen, böyle bir aşkın sizden koparılmasının ne kadar acı vereceğini fark ettiğinizde, bir an için bile olsa, tutuşunuzu gevşetirsiniz. Çünkü bir şeyin gitmesine izin vermeyi seçmek, ona her şeyinizle tutunup yine de kaybetmekten çok daha az acı verir."

Noah, arkadaşının sözleri kafasında yuvarlanırken Zac'e baktı. Summer'ın gitmesine izin vermeyi o mu seçmişti? İkisi de birbirlerinin gitmesine izin vermeyi mi seçmişlerdi? Elini yüzünde gezdirdi. Kahretsin, bilmiyordu. Belki daha sert mücadele edebilirdi. Deacon'la yüzleşebilirdi. Summer'ı o pislikten koparıp alabilir ve ona kendisi için ne ifade ettiğini gösterebilirdi.

Ama yapmamıştı.

Dönüp gitmişti.

O geceyi hatırlamak, Summer'ın dudaklarını Deacon'bastırdığını, kollarını ona doladığını görmek, Noah'nın içine bir acı yumruğu gönderdi. Ellerini sıkıca kavradı. Zac neden bahsettiğini bilmiyordu. Summer'ın gitmesine izin vermeyi o seçmemişti. Summer onu terk etmişti. Kendisi için savaştık kadar umursamadığı belli olan biri için neden savaşmıştı ki?

Zac onun yüzündeki düşünceleri görmüş olmalı ki başını salladı ve birasından bir yudum daha aldı. "Eminim bir yolunu bulursun," dedi ve sonra uzaklaştı.

Noah sert bir nefes verdi ve yumruklarını açmaya zorladı. Zac yanılıyordu. Summer'ın gitmesine izin vermemişti. Ona sonsuza dek tutunmak istemişti. Bu onun kararıydı, hepsi onun. Ve nedenini asla öğrenemeyeceğine dair korkunç bir his vardı içinde.

Bölüm 11

EDen, Tex'le telefonda konuşurken odanın diğer tarafından Summer'a bakıyordu.

"Mm-hm, mm-hm, kulağa hoş geliyor. Evet, tamam. Hey, sorsam nasıl hissederdin-" Birden gülümsedi, sonra güldü. "Beni çok iyi tanıyorsun." Birkaç saniye daha dinledi, sonra sesini hafifçe alçalttı. "Biliyorum. Ben de seni seviyorum, Tex." Kadının ifadesi neredeyse fazla samimiydi ve Summer yutkunup bilgisayar ekranına bakarken içinde bir kıskançlık dalgası oluştu.

Geçmişteki başarısız ilişkilerin anılarına takılmak yerine, bitirmekte olduğu ve posta listelerindeki tüm hayır kurumlarına göndermeye hazır olduğu bültene odaklanmak için elinden geleni yaptı.

Eden veda edip telefonu kapattı ama klavye sesi yerine sadece sessizlik duyulunca Summer gözlerini kaldırıp ona baktı. Eden yüzünde umutlu bir gülümsemeyle ona bakıyordu ve Summer'ın kaşları yukarı doğru kalktı. "Her şey yolunda mı?"

"Her şey harika. Tex bana Cumartesi gecesi bir bağış galasına davet edildiğimizi hatırlatıyordu. Bütün grup davet edildi. Sessiz bir müzayede olacak."

Summer gülümsedi. "Eğlenceli bir geceye benziyor."

"Uh-huh. Aslında Drew'un da gelmesi gerekiyordu ama o zorunda kaldı," diye devam etti Eden. "Aaaand... Belki sen de gelmek istersin diye umuyordum."

onun yerini al." Summer hemen başını sallamaya başlayınca Eden ellerini çenesinin önünde birleştirdi ve kirpiklerini kırıştırdı. "Lütfen."

Summer gülmekten kendini alamadı ama hemen ayıldı. "Gerçekten emin değilim..."

"Bak, Noah ile aranızın hâlâ garip olduğunu biliyorum ve eğer gerçekten kendini rahat hissetmiyorsan bunu anlarım. Gerçekten anlıyorum. Ama bence bu ikinizin de etrafınızda bir sürü insan varken birlikte vakit geçirmeniz için harika bir fırsat olur. Lexie de orada olacak. Geçen gece bizimle eğlendin, değil mi?"

Eden ve Lexie ile kesinlikle çok eğlenmişti. Ama sonrasında edemediği şey Noah'ın kolundaki eliydi. Onu kendine çekme şeklini. Gözlerindeki bakışı. O anda Noah'nın aklından neler geçtiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Ama yüz ifadesi onu hem heyecanlandırmış hem de dehşete düşürmüştü. Heyecanlandırmıştı çünkü bir zamanlar sevdiği çocuğun ona baktığını neredeyse görebiliyordu ve dehşete düşürmüştü çünkü kalbi kontrolsüzce çarpmış, nefesi kesilmişti ve bir anlığına öne çıkıp parmak uçlarında yükselmek ve dudaklarını onunkilere bastırmaktan başka bir şey istememişti. Ve bu yapmayı göze alamayacağı tek şeydi. Çünkü bu işe, bu yeni başlangıca ihtiyacı vardı ve bir karar yüzünden bunu kaybetmek istemiyordu. İkisinin de sonunda pişman olacağı bir hata.

Yani, kaçacaktı. Eve. Olabildiğince hızlı. Ve su soğuyana kadar düşün altında durdu. Sonra yatağa girmiş ve huzursuz bir uykuya dalana kadar zihnini boş tutmaya çalışmış.

Summer iç çekti. "Yaptım ama..." Eden'a ne söyleyeceğinden emin değildi, bu yüzden belirsiz olmaya karar verdi. "Noah'yla birlikte vakit geçirmemizin yararlı olacağından emin değilim."

Eden burnunu kıvırdı. "Demek istediğim, burada çalıştığınıza göre, ara sıra birbirinizi görmek zorundasınız. Arkadaş olmanız sizin için daha iyi olmaz mı? Ya da en azından dostça davranmanız?"

Eden'ın sözleri Summer'ın geçen geceki düşüncelerini yansıtıyordu. Yine de en azından medeni olmaya çalışmak mantıklıydı. Ve tüm grupla tekrar fikri tamamen sinir bozucu olsa bile, etrafta başka insanların olması kötü bir şey olmazdı.

Eden'ın umutlu ifadesine dönüp bakan Summer, bu gariplikle başa çıkabilecek kadar güçlü olduğunu ve Noah ile aralarında hâlâ kaynamakta olan gerginliği aşmaları gerektiğini kendine hatırlattı.

"Pekâlâ, beni ikna ettin," dedi Eden yumruk sallayınca gülerek. "Ama önce Noah'ya sorman gerek. Onu pusuya düşürmek istemem."

Eden neşeyle elini havada salladı. "Tamam, ama eminim onun için sorun olmayacaktır." Sanki karar çoktan verilmiş gibi devam etti. "Cumartesi gecesi seni alması için bir araba gönderebiliriz. Arabayı Tex'le birlikte kullanmam gerekecek çünkü VIP katılımcılar için kırmızı halı olacak ve Tex bunun için benim de yanında olmamı istiyor. Ama kırmızı halıda yürümek zorunda değilsin. Tabii sen istemiyorsan." Gülümsedi, sol yanağındaki gamze parlıyordu.

"Hayır, böyle iyi. Ve teşekkür , bir araba harika olurdu."

"Giyecek bir elbiseniz var mı? Yoksa seni alışverişe götürebilirim. Gitmen için sana yalvaran ben olduğum için ben ısmarlıyorum."

Summer güldü. "Hayır, sorun değil. Sanırım işimi görecektir bir elbisem var. Bir yıl önce Deacon'la gitmem gereken bir balo için bir tane almam gerekmişti. Ama hiç giyemedim çünkü... şey, çünkü balo yapılmadan önce ayrıldık."

Eden'ın yüzü sempatiyle yumuşadı. "Üzgünüm, Summer."

Summer olabildiğince rahat bir şekilde omuz silkti. "Sorun değil, yani boşanma benim fikrimdi, o yüzden bu konuda üzülecek bir konumda değilim."

Eden'in kaşları çatıldı. "Elbette bu konuda hâlâ üzülebilirsin. İşlerin yolunda gitmediğini fark eden kişinin sen olman, umursamadığın anlamına gelmez."

Summer boğazındaki sıkıntıyı bastırmak için yutkundu ve Eden'a sadece küçük bir minnettarlık gülümsemesi verebildi.

Eden belli ki Summer'ın bu konuda konuşmak istemediğini anlamıştı çünkü devam etti. "Ama biliyorsun, eğer elbisenin senin için kötü anıları varsa, ben yine de bir alışveriş gezisine hazırım."

"Hayır, sorun değil. Bunu giymekten mutluyum. Ben de biraz kullanabilirim, değil mi?"

Eden başını salladı. "Harika. O zaman anlaştık."

Summer elini kaldırdı. "Önce Noah'yı kontrol etmeyi unutma."

"Yapacağım, ama gerçekten bununla bir sorunu olacağını sanmıyorum." Summer'a sırtıttı. "Çok heyecanlıyım. Harika bir gece olacak."

Summer gülümseyerek karşılık verdi, ancak midesinde kelebekler tembelce uçuşmaya başlamıştı bile.

* * *

Dört gece sonra, Summer aynada kendine bakıyordu. Yine. Eden, Noah'nın Summer'ın onlara katılmasında bir sakınca görmediğini bildirmek için ona geri dönmüştü. Belki o da onunla aynı şeyi fark etmişti. Birbirleriyle iyi geçinmenin bir yolunu bulmaları gerekiyordu, aksi takdirde bu durum asla .

Summer zümrüt yeşili, yere kadar uzanan saten elbisesini kalçalarının üzerinden aşağı doğru indirdi ve yakasının çok düşük olmamasını umdu. Los Angeles'a taşındığından beri biraz kilo mu almıştı, yoksa elbisenin ne kadar açık olduğunu mu hatırlamıyordu, emin değildi. Her halükârda, elbisenin güzelliğini ortaya çıkardığına şüphe yoktu. Özellikle de saçları yukarı doğru taranmış ve yüzünden uzakta, boğazının sütununu ve elbisenin derin V'sini ortaya çıkarıyordu. Yine de, Los Angeles'ta bir eğlence endüstrisi etkinliği olduğu düşünülürse, orada daha fazla olmasa bile, aynı derecede açık elbiseler giyen pek çok kadın olacağından emindi.

Summer bir kat ruj sürdükten sonra telefonuna gelen mesajla aracının kapıda olduğunu öğrenmeden önce son bir kez kendine baktı. Derin bir nefes aldıktan sonra dairesinden çıktı, merdivenlerden indi ve şoförün kapıyı açmak için beklediği yere yöneldi. Gülümseyerek teşekkür etti ve arka koltuğa kaydı.

Ne yazık ki bu sefer yalnız olması, dikkatini dağıtacak kimsenin olmadığı anlamına geliyordu. Pencereden geçen arabalara baktı, şehre doğru ilerledikçe düşünceleri dolaştı; tüm erkeklerle tekrar konuşmanın nasıl bir şey olacağını düşündü. Son buluşmalarından sonra Noah ile tekrar konuşmanın nasıl bir şey olacağını. Zihninde onun smokinli görüntüsü canlandı ve ağzı kurudu.

Onu takım elbiseyle en son mezuniyet balosunda görmüştü, turneye çıkmadan kısa bir süre önce. Hafızası canlanırken Summer gözlerini kapattı. Dans pistinde sallanışları; kollarının ona sarılışı, mavi gözlerinin söylenmemiş sözlerle dolu oluşu. Başını eğişi ve dudaklarının onunkilere değişti...

Hava ciğerlerinden neredeyse acı veren bir patlamayla boşaldı. O şeyleri hatırlamak çok fazla acı veriyordu. Tüm bunları bir kenara bırakması gerekiyordu. İhtiyacı vardı.

iyi zamanları düşünmeden Noah'ın etrafında nasıl olacağımı bulmaya
-Çünkü bunlar kaçınılmaz olarak kötüye götürür.

Ancak uzun bir yolculuktan ve konuşacak biri olmadan, kısa süre sonra zihninin daha da geriye gittiğini fark etti.

"İsminin sana neden bu kadar çok yakıştığını düşündüğümü söyleyeceğimi söylediğim zamanı hatırlıyor musun?" diye sordu ona. O ilk günden sonra iki ay geçmişti, birbirimizi tanımakla geçen iki ay, buluşmalarla geçen iki ay, neredeyse her gün birbirimizi görmekle geçen ve asla yeterli gelmeyen iki ay.

Onları kasabalarını çevreleyen kırsal alana götürmüştü ve kasasında oturmuş, her iki yanlarında kilometrelerce uzanan buğday tarlalarının üzerinde batan yaz güneşini izlerken arkalarına yaslanmışlardı. Adamın kolu kızın omuzlarındaydı ve adam boş boş kızın saç uçlarıyla oynuyordu.

Ona bakmak için döndü, bakışlarıyla karşılaştığında kalbi tekledi. Onu kendisine öyle bakarken yakaladığında hep yaptığı gibi. Sanki onun kendisine ait olduğuna inanamıyormuş gibi, tıpkı onun da kendisine ait olduğuna hâlâ inanmadığı gibi. "Hatırlıyorum."

Ama açıklama yapmak yerine buğday tarlalarına baktı. "Biliyor musun, yazın günün en sevdiğim zamanı bu. Güneş batarken ve sıcaklık yeni yeni azalmaya başlarken. Tüm dünya nefesini tutmuş, gecenin üzerine çökmesini bekliyormuş gibi hissediyor."

Dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. "Ben de seviyorum."

"Evet, güneş ışığı çok güzel, yumuşak ve sıcak bir renge dönüşüyor. Gün ortasının sert sarısı değil. Ve her şeyi nasıl gül ve altın tonlarına büründürdüğünü görüyor musunuz?"

Tarlaların üzerinden dışarı baktı. "Görüyorum."

"Bu yüzden adın sana çok yakışıyor. Çünkü saçın bana bunu hatırlatıyor. Bir yaz günbatımının muhteşem gül altın rengi. Bir yaz gününün sonunda güneşin batışını görüp de seni düşünmeyeceğimi hiç sanmıyorum."

Summer dönüp ona baktı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı, kalbi bahsettiği güneş kadar sıcaktı ve onu sevdiğini biliyordu, sadece biliyordu. Onu sonsuza dek sevebileceğini düşündü.

Summer'ın gözleri açıldı, arkalarındaki sızı ona geçmişi düşünmenin ne kadar büyük bir hata olduğunu hatırlattı. Özellikle de geceyi onun yanında geçirecekken ve muhtemelen onun ve kendisinin iyiliği için fazla seksi görünüyorken.

Aklına aniden bir düşünce geldi ve bunu neden daha önce düşünmediğini merak etti. Bu gece onunla bir randevusu var mıydı? Ne tür bir etkinlik olduğunu düşünürsek, olmaması için hiçbir neden yoktu. Büyük olasılıkla bir manken, aktris ya da kendisinin asla kıyaslanamayacağı başka bir çarpıcı kadın. Summer elini karnına koydu ve ani mide bulantısını hafifletmek için bastırdı. Birkaç derin nefes alıp verdi. Eğer o yaptıysa bile, bunun kesinlikle onunla bir ilgisi yoktu. Birlikte değillerdi, çok uzun zamandır da olmamışlardı. Ve ondan sonra koluna giren ve yatağına giren pek çok kadın olmuştu.

Bunun onu rahatsız etmesine izin veremezdi. Ne de olsa onu bir sebepten ötürü terk etmişti. O onun geçmişi idi ve hepsi buydu. Kendine bunu söylemeye devam etmesi gerekiyordu. Tekrar tekrar, ta ki sonunda tutana kadar.

Birkaç dakika sonra araba, neredeyse gün ışığı kadar aydınlık, muhteşem, klasik güzellikte bir binanın önüne yanaştı. Girişe giden merdivenlerin etrafında bir insan kalabalığı birikmişti; kameraların parıltısı kırmızı halının orada olduğunu gösteriyordu. Ancak arabası, yolcularını daha küçük bir kapı setine bırakmak için bekleyen diğerlerinin sırasındaydı,

Muhtemelen kırmızı halıda görünmek istemeyenler için.

Eden ona oraya vardığında mesaj atmasını söylemişti, bu yüzden Summer hemen bir mesaj yazıp gönderdi ve Eden'a vardığını söyledi.

Araba durup da şoför kapıyı açmak için acele ettiğinde Summer, yere kadar uzanan şampanya rengi elbisesi içinde çok güzel görünen Eden'ın girişin hemen içinde durduğunu ve beklerken ona gülümsediğini görebiliyordu.

Summer hızla ona doğru ilerledi ve ona sarıldı. Eden ona yukarıdan aşağıya baktı ve ıslık çaldı. "Muhteşem görünüyorsun." "Teşekkür ederim." Summer'ın eli kendinden emin bir şekilde Eden'ın saten elbisesini. "Sen de."

Eden onun elinden tutup içeri çekti ve süslü bir şekilde oyulmuş ahşap korkulukları olan büyük, kavisli bir merdivene doğru götürdü. En tepeye ulaştıklarında, güzel bir şekilde dekore edilmiş devasa bir balo salonuna girdiler. Kristallerden damlayan avizelerle yumuşak bir şekilde aydınlatılmış ve görkemli çiçeklerle süslenmiş beyaz keten kaplı masalarla doluydu. Summer geniş gözlerle etrafına baktı ve birçoğunu filmlerden, televizyondan ya da dergi sayfalarından tanıdığı, göz alıcı bir şekilde giyinmiş kadın ve erkekleri inceledi. Sinirleri bir anda tepetaklak oldu. Bu tür bir şatafat ve ihtişam daha önce deneyimlediği her şeyden tamamen uzaktı.

Eden belli ki Summer'ın bunaldığını hissetmişti çünkü ona doğru eğildi. "Bu biraz fazla, değil mi? Merak etme, alışacaksın, özellikle de sana bir iki kadeh içki içirdiğimizde. Ve hepsi iyi bir amaç için." Summer'ı dürttü ve onlar yürürken gizlice yan tarafı işaret etti. Summer bakmak için döndüğünde, gözleri bir tanesine takıldı.

Hollywood'un en gözde A-listesi oyuncularını bir masada oturmuş, elindeki şarap kadehine bakarken kumral saçları alnına dökölüyordu. Onlar yanlarından geçerken başını kaldırdı, koyu renk gözleri ikisini de aşağı yukarı süzdükten sonra onlara fazlasıyla çekici, çapkın bir sırıtışla baktı.

Summer kızardı ama karşılığında yüzünde kocaman bir gülümseme oluşmasına engel olamadı. Eğer bu onun kendine olan saygısını artırmadıysa, hiçbir şey artıramazdı.

Kendini daha toparlayamadan Eden onu masalarına doğru çekti ve Summer nefesini tuttu. Aktör bir şeydi, ama buradaki masa, külötların odanın her yerinde kendiliğinden yanmamasına şaşırdı.

Fractured'ın erkekleri masanın etrafında oturmuş, hepsi de kusursuz bir şekilde smokinlerini giymişti: Connor, kolunu Lexie'nin sandalyesinin arkasına sarkıtmış otururken delici yeşil gözleriyle onun yaklaşmasını izliyordu; Tex, kahverengi saçlarını arkaya bağlamıştı, geniş omuzları ve düzgün beli takım elbise ceketiyle daha da vurgulanmıştı; ve Zac, uzun bacaklarını uzatarak oturabilmek için sandalyesini masadan uzaklaştırmıştı, koyu kirpikli ela gözleri onun üzerindeydi, bakışlarında spekülasyon açıktı.

Yanında -Summer sessiz, titrek bir nefes verdi- Noah vardı, omuz hizasındaki sarı saçları Tex'inkiler gibi arkadan bağlıydı, canlı mavi gözleri onunkilere sabitlenmişti. En azından gözleri onun boyundan aşağıya doğru yanan bir yol izleyip tekrar yukarı çıkana kadar.

İstmeden de olsa, vücudu onun durgun bakışlarına tepki verdi ve meme uçları sıkılaştı. Elbisenin altına sütyen giyemediği düşünölldüğünde bunun çok fark edilmemesini umuyordu. Ama yukarı çıkarken gözlerinin göğsünde oyalanmasından muhtemelen şansının olmadığını anladı.

Kuyruğunu kısıtırıp kaçma isteğini dizginleyen Summer masadakilerin hepsine gülümseyerek utangaç bir el salladı. "Merhaba çocuklar."

Bir an için, Noah'yla aralarındaki ilişkinin nasıl sona erdiğini düşününce, hepsinin ona soğuk davranabileceğini düşündü. Ama sonra ayağa kalktılar ve Tex onu yanağından öpüyordu. "Seni tekrar gördüğüme sevindim, sevgilim," dedi o bal gibi yumuşak güneyli ses tonuyla.

Ona gülümsedi. "Sen de, Tex."

Sırada Zac vardı, gözleri hâlâ sessizce kızın yüzünü inceliyordu. Sonra ona çarpık bir sırıtma yaptı. "Çok uzun zaman oldu," dedi sadece. Kız buna nasıl cevap vereceğini tam olarak bilemedi, bu yüzden ona küçük bir onay işareti yaptı, dudakları yukarı kalktı.

Connor'ın selamlaması daha çekingendi ama korktuğu gibi soğuk değildi. Yumuşak İrlandalı tınısını tekrar duymak onu gülümsetti.

Bir de Noah vardı, o da onu selamlamak için ayağa kalkmıştı. Odadaki onca muhteşem erkeğe rağmen, onun gözlerindeki yoğunlukla karşılaştıklarında arka planda kalıyorlardı.

"Summer," dedi, başını ona doğru eğerken sesi adının üzerinde oyalanıyor gibiydi, sarı kirli sakalı çenesini sıyrınıyordu.

Adamın dudakları yanağına değdiğinde İçgüdü gözlerini kapattı. Adam geri çekildiğinde titrek bir nefes aldı, adamın gözleri sanki yüz ifadesini okumaya çalışıyormuş gibi onunkiler arasında gidip geliyordu. Saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırdı ve ona belli belirsiz bir gülümseme verdi. "Merhaba, Noah."

Yüzündeki hafif gerginlik azalır gibi oldu ve Summer'ın eskiden çok iyi tanıdığı o yavaş, muhteşem sırıtış onun yüzüne yayıldı. Summer'ın nabızı atmaya başladı ve ona verdiği tepkiye lanet etti. Ona ihanet etmiş olmasına rağmen, kalbinin ve bedeninin bir zamanlar onun için hissettiklerini unutamadığı gerçeğine lanet okudu.

Noah masaya geri döndüğünde, onun yerine oturacağını düşündü. Ama Lexie ve Eden'in arasındaki sandalyeyi çekip ona bakarak onu şaşırttı, ağzının bir tarafı yukarı kalkmıştı.

"Teşekkür ederim," diye kekeledi, öne doğru bir adım attı ve adam onu geri iterken üzerine çöktü. Summer Lexie'ye baktı, gri gözlerinde bir parıltı vardı ve Nuh'la onun arasına bakıyordu. Summer fark etmemiş gibi davrandı. Lexie her ne gördüğünü sanıyorsa, aslında . Noah da belli ki onunla aynı şeyi fark etmişti; geçmişte geride bırakmanın zamanı gelmişti.

Herkes yerine oturduktan sonra Summer'ın etrafında sohbet yeniden başladı. Summer, ara sıra Lexie ve Eden'la yorum alışverişinde bulunurken, bir yandan da sunucunun kendisi için doldurduğu nefis şarabı yudumluyor ve masanın etrafında uçuşan konuşmalara gülüyordu.

Tex bir yandan Connor'ı işaret ediyordu. "Hendrix'in altı telli sazı için teklif vermeyi planladığını biliyorum. Ve sana şimdiden söylüyorum; onu alamayacaksın."

Connor güldü. "Bunu göreceğiz."

Diğer tarafta Noah Zac'e sırtıyordu. "Şurada 'Zac Ford ile öğle yemeği randevusu kazanma ödülü' için teklif veren epey bir kalabalık var. Hizmetlerini bu şekilde sunman hoş."

Zac homurdandı ve gözlerini devirdi. "Elbette dostum. Eğer doğru hatırlıyorsam, bu iş için benim adımları yazan sendin."

"Hepsi iyi bir amaç için," diye güldü Noah.

"Kendini kaydettirdiğini görmedim." "Başka şekillerde katkıda bulunmayı planlıyorum."

"Evet, açık artırmada bir Neil Peart davul seti olduğunu kaçırdığımı sanmayın. Onu kapmak için ciddi bir para yatırmanız gerekecek."

Noah sandalyesinde arkasına yaslandı ve sırttı. "Çocuklar için her şeyi yaparım." "Çok verici birisin," diye homurdandı Zac.

Summer kendi kendine gülümsedi. Yeniden tüm erkeklerin arasında olmak, onlarla takıldığı zamanlardaki anılarını canlandırıyordu. Ve Noah'yı rahatlamış ve arkadaşlarıyla gülerken görmek... güzeldi. Onun bu yönünü görmeyeli uzun zaman olmuştu. Hayatına tekrar girdiğinden beri aralarındaki etkileşimlerin çoğu daha çok düşmanca olmuştu. Ya da en azından gergindi. Ve eğer bir parçası onun dudaklarının o seksi gülümsemesiyle kıvrılmasını izlemekten biraz fazla zevk alıyorsa, suçu şaraba ve ortama atacaktı.

Eden . "Gidip müzayededeki bazı parçalara bakmak ister misin?"

Summer, ünlüler ve aşırı zenginlerle dolu bir odada maddi durumunun yetersizliğinden dolayı kendini mahcup hissederek, "Yani, isterdim ama herhangi bir şeye teklif verebilecek olduğumu sanmıyorum," dedi.

" değil, sadece bakabiliriz, teklif vermemize gerek yok."

Summer ona gülümseyerek, "Tamam," dedi. Sandalyesini geriye itip ayağa kalktığı anda bakışları karşısında oturan Noah'nın kılere takıldı. Yüzünde hâlâ Zac'le yaptığı konuşmanın sırtışı vardı ama onu izlerken gözlerinde mizahtan başka bir şey parlıyordu ve Summer'ın nefesi boğazında düğümlendi.

Gözlerini ondan ve Eden'ı takip ederek teklif verilebilecek tüm eşyaların yerleştirildiği alana doğru döndü. Bu bir eğlence sektörü müzayedesini olduğu için, gişe rekorları kıran filmlerden ve kült klasiklerden imzalı orijinal film senaryoları, ünlü aktörler ve aktrisler tarafından giyilen kostümler, ikonik aksesuarlar ve imzalı müzik notaları da dahil olmak üzere benzersiz deneyimler, lüks koleksiyonlar ve hatıra eşyalarından oluşan inanılmaz seçki vardı

ve enstrümanlar. Summer tüm inanılmaz eşyaların arasında dolaşırken gözleri fal taşı gibi açılmış, üzerlerinde yazan dolar miktarları karşısında şok olmuştu.

Gözü pleksiglas bir kabın içindeki bir eşyaya takılınca Summer aniden tökezleyerek durdu. Şaşkınlık içinde açıklamayı okudu, parmakları ağzını kapatmak için çırpındı.

Madde 154: Fractured'ın kendi adını taşıyan ilk albümünün tamamını oluşturan orijinal el yazısı çalışma sözleri ve akor açıklamaları.

Gerçek dışılık hissi Summer'a çarptı ve gözlerini birkaç kez kırptırdı. Connor o sayfaları kaplayan kelimeleri ve notları yazarken o da odadaydı. Orada oturmuş, Noah'nın arkadaşlarıyla davul çalmasını izliyordu, yüzünde kocaman bir sırıtış vardı, inanılmaz bir şey yaptıklarından habersizdi. Oradaydı, kalbi ona duyduğu sevgiyle o kadar doluydu ki patlayabilirdi.

Ama şimdi buradaydı. Noah onu toz içinde bırakan dünyaca ünlü bir rock yıldızıydı ve arkasında başarısız bir evlilik vardı. O anılar? Hâlâ çok canlı bir şekilde hatırlayabildiği o geçmiş? Ne kadara gidiyordu... Gözleri listede aşağıya doğru inerek şu anki teklifi buldu ve nefesi kesildi - 290.000 dolar.

Bunun onu neden bu şekilde etkilediğini bilmiyordu. Belki de genç halinin o odada otururken hayal ettiği gelecek ile olayların nasıl geliştiği arasındaki tezattı. Belki de ani bir nostalji dalgasıydı, zamanda geriye gidebilmeyi ve gelecek olan acıdan habersiz, çok mutlu olduğu o anı sonsuza dek yaşayabilmeyi diliyordu. Her neyse, onu bir gelgit dalgası gibi vurdu.

Masalarına bakarken kalbi iki kez çarptı ve gözleri hemen Noah'ninkilere takıldı. Nuh onun yüz ifadesinden bir şeyler anlamış olmalıydı ki sandalyesinde doğruldu ve kaşları birbirine çatıldı.

Ağlama isteği baskın geldi ve Nuh'un bakışlarını kırarak arkasını döndü, en yakındaki sunucuyu buldu ve tuvaletlerin nerede olduğunu sordu. Odanın yan tarafındaki bir kapıyı işaret ettiğinde, aceleyle oraya gitti, kapıyı açtı ve sessiz bir koridora çıktı.

Tuvaletler en uçtaydı ve içeri girdiğinde buranın şatafatı onu şaşkına çevirdi. Buraya tuvalet denip denemeyeceğini ya da daha süslü bir isim olup olmadığını bile bilmiyordu, çünkü pelüş kadife koltuklar ve kilometrelerce uzunlukta mermer makyaj masalarıyla devasa ve şatafatlıydı; hatta tavandan sarkan lanet bir avize bile vardı.

Summer koltuklardan birine çöktü ve nefesini tutmaya çalıştı. İyi ki su geçirmez maskara sürmüştü çünkü kabarıp akan gözyaşlarını tutamadı. Neden ağladığını bile bilmiyordu. O sözleri ve notları görmek onu neden bu kadar etkilemişti. Artık o kadar uzun zaman önceydi ki, sanki o zaman başka birine aitti. Ve belki de sorun buydu. Yıllarca Noah'la olan anılarını bir kenara itmiş, acısının derinliğinden korkmuş, Deacon'ın hatırı için olmadığı biri olmaya çabalamıştı ve bu geceki ani hatırlatma saldırısı ona çok fazla gelmişti.

Derin, sakinleştirici nefesler almaya odaklanan Summer yavaşça duygularını kontrol altına aldı. Oraya geri dönmesi gerekiyordu, yoksa Eden ve Lexie endişelenmeye başlayacaklardı. Kendini toparladıktan sonra ayağa kalktı ve mükemmel cilalı aynaların bulunduğu geniş alana doğru yürüdü. Gözleri hafifçe şişmiş ve kızarmıştı ama rimeli gözyaşlarına dayanmıştı ve yüzünde siyah çizgiler yoktu. Yanaklarında kalan ıslaklığı silmek için bir mendil aldı. Umarım çoğu insan ağladığını fark edecek kadar yakından bakmazdı.

Son bir kez derin ve güçlendirici bir nefes alarak odanın öbür ucuna yürüdü, kapıyı çekip açtı ve dışarı adımını atıp durdu; kapı kapanırken neredeyse alt tarafına çarpıyordu. "Noah? Ne yapıyorsun?" diye boğuk bir sesle bağırdı.

"Odadan o kadar hızlı çıktın ki bir şeylerin ters gitmiş olabileceğini düşündüm." Gözleri kızın yüzünde gezindi, gözlerinde kaldı, kaşlarının arasındaki çizgi derinleşti.

"Ah, hayır, sadece gerçekten... tuvalete gitmem gerekiyordu," diye yarım yamalak bitirdi.

Başını ona doğru eğdi ve kaşlarını çattı, ama bir şey söyleyemeden balo salonundan gelen hafif ses, kapının açılmasıyla aniden yükseldi. Bir grup kadın dışarı döküldü, yüksek sesli, belli belirsiz sarhoş sesleri koridorda yankılanarak onlara doğru ilerliyordu. O tepki veremeden Noah kolundan tuttu ve onu köşeye doğru çekti.

Onu sırtı duvara gelecek şekilde çevirdi ve bırakmadı. "Sorun ne Summer?"

Başını sallamaya başladı ama adam onun sözünü kesti. "Belli ki ağlıyorsun, o yüzden iyiymiş gibi davranmak yerine neden bana söylemiyorsun?"

Tuvalete yaklaştıklarında kadınların çığlıklarını ve kahkahalarını duymazdan gelen Summer, neyse ki onlar tuvalette gözden kaybolunca, gözlerini ona dikti. "Neden umursuyorsun ki Noah?" Bunu küçümseyerek söylemek istemişti ama sesinde çınlayan yalvarış, istediğinden çok daha muhtaçmış gibi çıkmasına neden oldu.

Kadının kolunu bıraktı ve elini saçlarının arasında gezdirdi. "Çünkü bu, bunca yıl sonra bile kurtulamadığım kötü bir alışkanlık gibi görünüyor.

Artık seni umursamamam gerektiği zamanlarda bile. Buna engel olamıyorum."

Summer'ın dudakları aralandı. Onun cevap vermesini beklemiyordu. Onun kendisine bu şekilde cevap vermesini kesinlikle beklemiyordu. Onun sözleriyle içinde bir sıcaklık titreşti ve kendini buna karşı korumaya çalıştı. Ama bu kazanamayacağı bir mücadeleydi. Yüzü hissettiklerinin bir kısmını göstermiş olmalıydı çünkü adamın gözlerinin etrafındaki gerginlik azaldı.

Adam ellerini smokin pantolonunun ceplerine soktu ve kadın adamın karşısında dururken ne kadar muhteşem olduğunu görünce yutkundu, giyinmişti ve çok yakışıklıydı. Bu gerçekten adil değildi.

"İkimiz de en son ne zaman giyinmiştik, hatırlıyor musun?" sordu usulca, bir zeytin dalı gibi. Ya da belki daha bencilce bir şeydi - bu adamın ona ait olduğu bir zamanı hatırlamak için ani bir istek.

Dudakları, o cehennem kadar seksi dudakları yukarı doğru çekilmeden ve sol yanağındaki gamze parıldamadan önce bir saniye boyunca ona sertçe baktı. "Seviyorum." Sesi derinleşmişti. "Ama sanırım mavi giyiyordun ve" -bakışları göğsünden aşağıya doğru iniyordu- "elbisen o kadar... dekolte değildi." Kirpiklerinin arasından ona baktı, gamzesi yine parladı. "Şikayet ettiğimden değil."

Summer usulca güldü. "Saçların daha kısaydı ve"-başını yana eğdi ve bakışlarının onun geniş göğsünde gezinmesine izin verdi-"bu kadar uzun boylu ve... yapılı değildin." Gözlerini tekrar onunkilerle buluşturmak için kaldırdı, adamın onu izlerkenki yoğunluğu nabzının hızlanmasına neden oluyordu. "Şikayet ettiğimden değil."

Onunla flört ettiğine inanamıyordu. Yine de onu karşısında yüzündeki şeytani gülümsemeyle görünce, şimdi kim olduğunu unutmak, aradan geçen yılları unutmak çok kolaydı.

Acıyı unutmak ve sadece güzel zamanları hatırlamak için. Ve bunlardan o kadar çok ki.

Yine de, adam elini uzattığında şok oldu. "Benimle dans eder misin?"

Balo salonundan gelen müziğin hafif tınlarını hâlâ duyabiliyorlardı ve kafasındaki uyarı zillerini görmezden gelerek ona küçük bir gülümseme verdi ve elini tutmak için uzandı. Adam onu kendine doğru çekti ve kadın yarı tökezleyerek adamın kollarına atıldı. Kızın elini kendi eliyle kavrayan adam, diğer elini kızın beline koydu ve ikisi de daha basit, daha az acı dolu bir zamanın anısında kaybolmuş bir halde müzik eşliğinde sallandılar.

Summer ona baktı, onun kendisini izlediğini gördü, gözleri sanki o zaman ile şimdi arasındaki farkları katalogluyormuş gibi yüzünde geziniyordu. Adam onu daha da yakına çekerken belindeki eli biraz daha kaydı, parmakları omurganın oluşunda yavaşça yukarı ve aşağı doğru bir çizgi çizerek arkalarında yakıcı bir yol bıraktı. Adamın nefesi, saçlarını topuz yapmış olan saç tellerini karıştırdı ve kadın neredeyse şiddetli bir ürperti bastırdı.

Arkadaşça davranmak istemişti ama şu anda hissettiği şey bundan çok daha fazlasıydı. Geri çekilmesi gerekiyordu ama uzuvlarını hareket ettiremiyordu. Sadece bir dakika daha, sonra geri adım atacak, gülümseyecek ve diğerlerinin yanına dönmelerini önerecekti.

Tuvalette bulunan bir grup kadın dışarı fırlayıp sarhoş kahkahaları koridorda yankılanmaya başlayınca bir gürültü onu ürküttü. Noah onu sıkıca kavrayarak kendine doğru çekti ve Summer tam yeniden rahatlamaya başlamıştı ki balo salonuna doğru geri dönen gruptan tiz bir ses geldi. "Aman Tanrım, Fractured çocuklarını gördünüz mü? Çok seksi! Bu gece onlardan biriyle takılmak isterdim."

"Yarısı alınmış," dedi bir başka kadın.

"Davulcu değil ama. Kız kardeşimin arkadaşının kuzeni bir konserinden sonra onunla takıldığını söyledi ve görünüşe göre davulcular hakkında söylenenler doğruymuş."

"Ne diyorlar?" diye sordu bir başkası.

Bir ses korosu ona cevap verdi. "Bütün gece devam edebilirler!" Grup uzaklaştıkça bu yorumu şamatalı kahkaha çığlıkları izledi.

Summer kaskatı kesildi, göğsünün etrafında bir bant gerildi.

"Benimle dalga olmalısın," diye mırıldandı Noah, gözleri sıkıca kapanmış ve kaşlarının arasındaki o kırıksıklık ona bakarken geri gelmişti. "Duyduğun her şeye inanma, Summer," dedi, sesinde garip bir aciliyet vardı.

İçine şiddetli bir sızı yayıldı. "Neye inandığının bir önemi yok. Ne yaptığın beni ilgilendirmez. Uzun zamandır da ilgilendirmiyor." Elini onunkinden çekmeye çalıştı ama o tuttu.

"İnsanlar her zaman hakkımızda kötü şeyler söylüyor. Bu doğru olduğu anlamına gelmez."

"Bana bir konserden sonra hiç kimseyle yatmadığını söylemediğin sürece, bunun doğru olma ihtimali olmadığı kadar fazla. Ve sana , ne yaptığın umurunda değil." Tekrar elini çekmeye, ondan uzaklaşmaya çalıştı.

"Belli ki umursuyorsun, aksi takdirde daha önce olduğu gibi hâlâ bana doğru bastırıyor olurdun. Ama söyleyeceğim hiçbir şey bir şeyi değiştirmeyecek; benim hakkımdaki kararını uzun zaman önce verdin." Sesi sert ve gergindi.

"Ben saf değilim, Noah. Bana ayrıldığımızdan beri yüzlerce kadınla yatmadığını söyleyemezsin."

"beri mi? Benden ayrıldığından beri mi demek istiyorsun?"

"Kimin kimden ayrıldığının ne önemi var, bu hiçbir şeyi değiştirmez, değil mi?" diye tısladı. "Ve *ayrıldığımızdan* beri kaç kadınla yattığın da umurunda değil." Adam bu konuyu bu kadar büyüttüğü için son kısmı vurgulamaya özen gösterdi. Çenesini kaldırmadan önce duraksadı ve "Ya da ondan önce." diye ekledi.

Gözleri ani bir öfkeyle parladı ve iri bedenini kullanarak onu duvara yasladı. Kadının çenesini kavradı ve gözlerinin içine bakmaya zorladı. "Hayır. Daha önce," diye hırladı. Yüzü o kadar yakındı ki, bir santim ileri gitse dudakları onunkilere değecekti. Gözlerinin içgüdüsel olarak adamın ağzına kaymasından ve sonra tekrar yukarı fırlamasından nefret ediyordu. Adamın bakışlarında öfke, hayal kırıklığı ve neredeyse acı olduğunu hayal edebileceği bir şey dönüyordu.

"Benden ne istiyorsun, Summer? Yalan söylememi ve senden beri bekâr olduğumu söylememi mi istiyorsun? Lanet olası on bir yıl oldu."

Başını sallamaya çalıştı ama adamın çenesindeki tutuşu çok güçlüydü ve devam etti. "Beni terk ettikten sonra çok uzun bir süre boyunca, başka bir kadına aletimi her soktuğumda senin olmanı dilediğimi söylememi ister misin?"

Gözlerini kapattı; bunu duymak istemiyordu. "Kes şunu," diye fısıldadı.

"Siktiğim sen olmadığın için her seferinde nasıl suçlu hissettiğimi duymak ister misin? Her boşaldığımda gördüğümün senin yüzün olduğunu duymak ister misin-"

Titredi; gözleri hâlâ kapalıydı. "Dur. Dur." Bu sefer daha yüksek sesle.

Sesi de artık daha yüksekti. Sert, pürüzlü. "Yoksa seni hiç düşünmediğimi söylesem daha mı iyi hissedersin? Sen ayrılmaz seni tamamen unuttuğumu söylesem? Elime geçirdiğim her kadınla iğrenç arzularımı tatmin ettiğimi mi? Seni becerdiğimi-"

"Kes şunu!" diye bağırdı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı, çenesini çekip kendine doğru eğildi. Başını eğdi ve ürperdi. *Acı veriyordu. Onun yerine koyduğu tüm kadınları duymak canını yakmıştı.*

Birkaç saniye boyunca tek duyabildiği, Noah'nın artık sessiz olan koridorda yüksek sesle çıkan sert nefesleriydi.

"Summer..." Sesindeki öfkenin bir kısmı gitmiş, yerine pişmanlık gelmişti.

"Sadece git, Noah. Bu -bizim arkadaş olmaya çalışmamız- kötü bir fikir."

Adam kıpırdamayınca kolunun altından sıyrıldı, köşeyi döndü ve koridorda balo salonuna doğru yürümeye devam etti. Noah'nın ayak sesleri arkasından yankılandı ama ona yetişmeye çalışmadı. Summer aydınlık odaya ve masalarına doğru ilerlerken Eden ve Lexie'nin bakıştıklarını gördü. Eve bırakılmayı istemek istese de yapamadı. Bu çok fazla soruya yol açabilirdi. Bunun yerine, yüzüne yapabildiği en mutlu sahte gülümsemeyi yaptırdı, iki kadının arasına oturdu ve Noah yokmuş gibi davranmak için elinden geleni yaptı.

Gece boyunca Connor'ın gözlerinin yanağını yüzünde hissettiğine yemin etse de ona bir daha bakmadı. Bunun yerine, kazananlar açıklandığında alkışladı; Connor imzalı gitarı aldı ve Noah davul setini kaçırdı - teklif vermeyi bitiremedi mi yoksa biri ondan daha fazla mı teklif verdi bilmiyordu. Zac'le randevunun kazananı anons edildiğinde güldü, ismi okunduğunda ona göz kırpan sosyetik bir kadındı. Ve gecenin sonunda, bu güzel akşam için herkese sakince teşekkür etti, Lexie ve Eden'a sarıldı ve arabaya geri döndü. Sonra eve dönüş yolunu yanaklarından süzülen gözyaşlarını silerek ve Noah'nın etrafında olmanın neden iyi bir fikir olduğunu düşündüğünü sorgulayarak geçirdi.

Bölüm 12

"E arth to fucking Noah." Zac'in sesindeki sertlik Noah'yı karanlık düşüncelerinden uyandırdı.

"Ne?" diye sordu.

"Senden bizi saymanı istedim ve sen orada öylece oturup hiçbir şeye bakmadan sopalarını bir majör gibi döndürdün."

Noah parmaklarını bağıetlerinin üzerine kapatıp hareketi durdurdu ve kaşlarını çatarak ne yaptığını unuttuğu için kendine kızdı. Geçen hafta Summer'la birlikte, her şey cehenneme dönmeden birbirlerinin yanında olamayacaklarını bir kez daha kanıtladıkları tren enkazı geceyi hatırlamakla o kadar meşguldü ki. O çok kısa süre için onu tekrar kollarına almak şüpheli bir şekilde cennet gibi hissettirmiş olsa bile.

Hayır, oraya gitmiyorum. Bu bir hataydı ve hepsi bu kadardı. "Özür dilerim, bir an dikkatim dağıldı."

Zac'in gözleri onunkileri delip geçti ama o sadece yavaşça başını salladı. "Tamam, bu son şarkı, o yüzden odaklanmaya çalış. Bu işi bitirmeliyiz ki yeni albümü bir araya getirmeye başlayabilelim."

Noah da başını sallayarak karşılık verdi ve ona üstü örtülü bir merakla bakan Beau ve Devon'a bir bakış attı. Konu davul çalmaya geldiğinde Noah'nın oyun dışı kalmasının ne kadar sıra dışı olduğunu biliyorlardı. Normalde ne kadar kesin olduğu konusunda bir makineydi. Ama ne zaman onlara

sıradan bir sırtıŖıŖla sopalarını birbirine vurarak saymaya baŖlayınca ikisi de bakıŖlarını kaçıırıp müziğe konsantre oldular.

Yarım saat sonra, bazı zamanlamalarla oynadıktan ve Noah biraz karıŖtırmak ve kafasının oyunda olduğunu kanıtlamak için birkaç yeni dolgu ekledikten sonra, iŖlerini bitirmiŖlerdi.

Dördü eŖyalarını topladıktan sonra birkaç bira aıtılar ve eve gitmeden önce dinlenmek için ses yalıtımlı stüdyonun dıŖındaki koltuklara oturdular.

Noah ŖiŖesine bakarken ve etiketi yavaŖça sıyrırken etrafında dönen konuŖmaları ancak yarı yarıya dinliyordu. Birinin kendisiyle konuŖtuęunu fark etmesi bir anını aldı. Kafasını kaldırdı ve Beau'nun bakıŖlarını üzerinde yakaladı. Koyu renk kaŖlarından biri kalkmıŖtı ve Noah'ninkinden birkaç ton daha koyu olan mavi gözleri soru sorarcasına ona bakıyordu.

"İyi misin dostum? Bugün kendinde değil gibisin?"

Noah boğazını temizledi. "Evet, tabii. Sadece aklımda bir Ŗey var, hepsi bu. Ne diyordun?"

"En iyi arkadaşımızın birkaç hafta içinde ziyarete geleceğini söyledim. Onu uzun zamandır görmemiŖtik. Eğer siz ve diğerleri de gelmek isterseniz onu Ŗehre . Ona geręek L.A. deneyimini yaŖatacaęız." "Evet, tabii dostum,"

dedi Noah. Beau ve Devon'a o kadar yakın değildi. Zac, Tex ve Connor ile birlikteydi ama iyi çocuklardı, onlarla takılmaktan keyif alıyordu. İki de Fractured'ın sahip olduğu türden bir baŖarıya aıtılar, ama omuzlarının üzerinde iyi kafaları vardı. İyi iŖ çıkaracaklardı.

Noah gözlerini kırptırdı ve kendi baŖarısından ayrı olarak onların baŖarısını düŖündüęünü fark etti. Bu da nereden çıkmıŖtı? Gözleri sandalyesinde arkasına yaslanmış, yere bakmakta olan Zac'e kaydı, ama ağzını yukarı kaldırarak

Beau ve Devon'ın arkadaşlarının ziyareti hakkında heyecanla konuşmalarını dinlerken köşelere baktı.

Crossfire'ın onsuz devam edeceğini neden düşünmeye başladığını bilmiyordu. Davul çalmak onun hayatıydı. Her ne kadar taahhütlerini nasıl dengeleyeceği konusunda endişeleri olsa da, Crossfire'ı şimdi bırakırsa boş zamanlarını nasıl dolduracağı konusunda en ufak bir fikri yoktu.

Soluk yeşil gözler kafasının içinde gezinirken yüzünü buruşturdu. Evet, bu . Delilik anı-birkaç delilik anı

-Aralarında hiçbir şey yoktu. Aralarında hiçbir şey olamazdı.

Yine de anıları onu geri çekti.

Bu ikinci randevularıydı. Her ne kadar ilk buluşmalarında mükemmel bir centilmen olmaya çalışmış, onu kapısına kadar bırakmış ve yanağına sadece iffetli bir öpücük kondurmuş olsa da, dudaklarını onunkilerin üzerinde hissetmeyi çok istemişti. Şimdi, kızın gözleri ay ışığında soluk bir şekilde parlarken, evinin önündeki kamyonetinde otururken, daha da yaklaştı. Parfümünün kır çiçekleri tarlasını andıran narin kokusu burnunu okşuyordu. Kadının nefesindeki kesikliği duyabiliyor, nabzının boğazının dibinde hızla attığını, gözlerinin hafifçe aralandığını görebiliyor ve onun da kendisi kadar bu konuda istekli olduğunu biliyordu.

Elini kızın saçlarının yumuşaklığına doğru kaydırıp ve başının arkasını kavradı, sonra ağzını kızın ağızına doğru indirdi. Dudaklarının ilk teması vücudunda statik elektrik çarpması gibi bir kıvılcım yarattı. Kadının ağzı adamınkinin altında yumuşak ve uysaldı, teni adamın belinde duran diğer elinin altında sıcacıktı. Bir inilti ile yukarı doğru okşadı, göğsünün kıvrımını kaldırdı ve saçlarına gömdü, böylece başını geriye eğip öpücüğü derinleştirebildi. Dudakları ayrıldı ve adamın dili

Ağzının tatlılığı, iniltisi vücuduna ateş gibi yayıldı. Sonunda geri çekildiğinde, göz kapaklarının açıldığını, soluk yeşil bakışlarının puslu ve odaklanmamış bir şekilde ona baktığını izledi ve aklından, hayatının geri kalanında onu her gün böyle öpebilseydi mutlu olacağı düşüncesi geçti. Garip bir şekilde, bu fikir onu korkutmamıştı. Doğru hissettiriyordu.

Noah şişesini arkaya yatırdı ve son birasını üç uzun yudumda bitirdi, bir cınlamayla masaya bıraktı, sonra Zac'in gözlerini üzerinde yakalamak için yukarı baktı. Tam bir şey söylemek için ağzını açmıştı ki, masanın üzerinde boş şişenin yanında duran telefonu titreşti.

Eline alıp ekranı kontrol etti, sonra ayağa kalktı ve daha iyi duyabilmek için diğerlerinden birkaç adım uzaklaştı.

"Hey, kısa şeyler, var ne yok?"

"Merhaba, Noah. Bak, bana bir iyilik yapmanı istiyorum,"

dedi Eden. "Evet, tabii. Ne istiyorsun?"

"Summer'ı ofisten alıp eve bırakabilir misin?" "Ne? Neden?"

Eden sinirli bir nefes verdi. "Arabası serviste ve onu eve bırakmam gerekiyordu ama bir toplantıya takıldım. Stüdyoda olduğunu biliyorum, yani çok uzakta değilsin."

"Neden onun için bir araba çağırmıyorsun?"

Tekrar konuşmadan önce telefonun ucunda uzun, hamile bir duraklama oldu, kelimeleri aceleyle çıkıyordu. "Çünkü sanırım ayrılmayı düşünüyor ve bunun senin yüzünden olduğunu düşünüyorum ve onunla konuşup bunu çözmeni istiyorum. Çünkü ondan hoşlanıyorum ve onunla çalışmaktan zevk alıyorum. O yüzden bunu düzelt. Lütfen."

Noah'nın parmakları telefonunun etrafında sıkıştı. Summer'ın ayrılmayı düşündüğünü duymak omurgasından aşağı buz damlamasına neden oldu. Eğer Summer giderse, aralarındaki bu meseleyi çözme şansını asla elde edemeyecekti - asla yok olmayacağından korktuğu bu kalıcı acıyı.

"İyi," diye bağırdı.

Eden teşekkür edip Summer'ın adresini sayıkladıktan sonra Noah telefonu kapatıp telefonunu arka cebine koydu, sonra da masadan anahtarlarını aldı.

"Çıktın mı dostum?" Devon sordu.

"Evet, Eden'in ona bir iyilik yapmamı istiyor."

Gitmek için dönerken Zac'in gözlerini tekrar yakaladı. Sanki Noah'nın eski kız arkadaşını almaya gitmek için acele ettiğini bir şekilde biliyormuş gibi soğuk bir eğlenceyle doluydular. Sanki onun ayrılmayı düşündüğünü duyduğunda aklından neler tam olarak biliyormuş gibi. Ve muhtemelen sezgileri kuvvetli piç kurusu da biliyordu.

Noah arka kapıdan küçük, güvenli otoparka yöneldi ve Porsche 911 R'sinin kilidini açtı. Arabaya bindikten sonra kapının açılmasını bekledi ve hızla yola çıktı. Los Angeles trafiğinde ilerlerken parmaklarını direksiyona vuruyor ve Summer'ı gördüğünde ona ne söyleyeceğini düşünüyordu. Çünkü gerçek şu ki onun gitmesini istemiyordu. On bir yıl önce de gitmesini istememişti ama gitmişti ve bu süreçte onu kalbi kırık bir şekilde bırakmıştı. Ve yine de... yine de şimdi kalmasını istiyordu.

Bunun ne anlama geldiğine çok yakından istemedi.

Noah ofise vardığında ne yapacağına karar verememişti. Summer çoktan dışarıda bekliyordu. Üzerinde kısa mavi bir elbise vardı ve etekleri hafif esintide kalçalarının etrafında dalgalanıyordu.

Durduramadan zihninde bir görüntü canlandı: Ellerinin o dalgalanan etek ucunun altında kayması, teninin pürüzsüzlüğü, parmak uçlarının külotunun ipeksi kumaşına sürtünmesi...

Parmakları direksiyonun etrafında sıkılaştı ve çenesi kenetlendi.

Sert.

Arabanın camları renkli olduğu için yanına yanaştığında Summer'ın yüzü şaşkınlıkla karıştı. Yolcu tarafındaki camı indirmek için düğmeye bastı ve orta konsola doğru eğildi. Onun geldiğini fark ettiğinde yüzü kızardı. Son etkileşimlerinin nasıl sonuçlandığı düşünüldüğünde şaşırtıcı değildi.

Yine de öne çıkıp kapıyı açmadan ve içeri kaymadan önce sadece bir saniye tereddüt etti. Kır çiçeklerinin kokusu arabayı doldururken Noah çok derin nefes almamaya çalıştı.

Porsche'yi vitese taktı, gözlerini önüne dikip trafiğe çıkarken onun kendisine baktığını hissetti.

"Eden'a ne oldu?" Sesi yumuşak ve tereddütlüydü. "Bir toplantıda eli kolu bağlandı."

"Ve senden beni almanı mı istedi?"

Kaşlarının arasında bir kırıksıklık olduğunu anlamak için ona bakmasına gerek yoktu.

"Evet." Ayrıntıya girmedi.

Garip sessizlik uzadı. Noah onu gitmemeye ikna etmek için ne söyleyeceğini -ya da bir şey söyleyip söylemeyeceğini- tartıştı. İşi kabul etmesinin kendi fikri olduğunu biliyordu ama bu öneriyi yaparken iyice düşünmemiş olması da mümkündü. Onun artık yanında olmaması akıl sağlığı için en iyi şey olabilirdi. Ama onun için en iyisi bu muydu? Ve lanet olsun, hâlâ onun için en iyi olanı önemsiyordu. Bu

Onun mutlu olmasını istemek, onun güzel gülümsemesini görmek, on yıllık ayrılığın bozamadığı kökleşmiş bir alışkanlık gibiydi. Aralarında ne olursa olsun.

O düşünürken, Summer arabanın içinde etrafına bakınıyordu. Summer ona döndü ve adam ona bakma riskini göze aldığı anda yüzündeki şaşkın ifadeyi görebildi.

"Ne?" diye sordu.

"Bunun senin kullanacağın türden bir araba olacağını düşünmemiştim. Seni hep bir pikapta hayal etmişimdir. Bugünlerde lüks bir tane tabii ki." Sesine alaycı bir hava sinmişti. "Ama arkasına bir sörf tahtası ya da arazi bisikleti atabileceğin bir şey."

Noah Porsche'nin dar sınırlarında etrafına bakındı. Doğruydı; bu arabayı çok sık kullanmıyordu, sahip olduğu birkaç kamyonetten birini tercih ediyordu - gerçi bunların çoğu lüks değil, yenilenmiş klasiklerdi. Ama bazen Los Angeles trafiğinde araba kullanırken, manevra kabiliyeti için bunu seçiyordu. Vites değiştirdi ve kolu onunkine değdi, onun yakınlığının farkındalığı içinde bir sıcaklık dalgası yarattı.

"Ne yani, bu bebeğin üstüne bir sörf tahtası bağlayamayacağımı mı düşünüyorsun?"

Kadın usulca güldü; sesi adamın karnına çarptı. İkisi de başka bir şey söylemedi ama sessizlik olması gerektiği kadar rahatsız edici değildi.

Noah nihayet apartmanın önünde durduğunda, kaşları aşağıya doğru inerek etrafı taradı. "Ne halt etmeye burada yaşıyorsun?"

"Çünkü bunu karşılayabilirim." Summer'ın gözleri, sözlerinin arasından fırlayan ani öfkeyle irileşti.

"Burası güvenli bir mahalle değil."

Summer hafifçe güldü. "Sorun değil, Noah." Noah yumuşamayınca kızın ifadesi değişti. Koluna dokunmak için uzandı. "Dürüst olmak gerekirse, burası güvenli. Özel bir mülk olmaması tehlikeli olduğu anlamına gelmez."

İçinden tedirginlik geçti. Kendisi tehlikeli bir bölgede küçük bir apartman dairesinde yaşarken, onun güvenli bir sitede lüks içinde yaşadığını hatırlatması onu rahatsız etti. Bundan hoşlanmamıştı.

Summer elini geri çekti. "Bıraktığın için teşekkür ederim." Ona küçük, belirsiz bir gülümseme verdi ve o daha iki kez dşnemededen emniyet kemerini çözdü.

"Ne yapıyorsun?"

"Seni kapına kadar geçireceğim."

"Bunu yapmak zorunda değilsin, Noah. Ben her gün kapıma kadar tek başıma yürüyorum."

"Bugün değil," diye .

Arabasının kapısını iterek açtı ve yolcu tarafına doğru ilerlerken arkasından çarptı. Adam ona kapıyı açarken Summer'gözleri büyümüştü.

Uzun bacaklarını salladı ve ayağa kalktı, temkinli bir merakla ona bakıyordu. Anlamıştı çünkü o da neden böyle davrandığından emin değildi. Ama duracak gibi de görünmüyordu.

"Haydi," dedi huysuzca.

Apartmanın n kapısına doğru yürüdüler ve Summer kapının kilidini açarken o bekledi. Ona döndü, aynı belirsiz gülümseme dudaklarını büküyordu. "şey, teşekkrlar-"

"İçeri gelmemi iste." Sesi sertti. Kız ona bakakaldı. "Ne?"

"Seninle konuşmak istiyorum ve bunu burada yapmak istemiyorum." Summer dudaklarını yaladı ve yutkundu.

"Summer, bana sor-"

"Tamam, tabii, içeri gel."

Onu merdivenlerden yukarı kadar takip etti ve küçük ama düzenli olan, duvarlarında canlı resimler bulunan dairesine girdi. Kanepesinin arkasına yumuşak görünümlü bir battaniye asılmıştı. Tam da onun evinin nasıl görüneceğini hayal ettiği gibiydi.

"Neden içeri girmek istedin, Noah?" Summer'ın sesi alçaktı, içinde bir parça endişe vardı; ne soracağını biliyordu.

"Çünkü bilmem gerekiyor."

Summer anahtarlarını küçük bir kaseye bıraktı ve kollarını kavuşturarak gözlerini yere indirdi. Sonra onun bakışlarıyla buluştu ve yumuşak bir nefes verdi. "Tamam, hadi şu işi bitirelim."

Sonunda bu konuşmayı yapacaklarına göre, Noah kelimeleri bulmakta zorlanıyordu. Bir zamanlar hayatının aşkı olacağını düşündüğün kadına neden her şeyi bir attığını nasıl sorarsın? Cevabı bilmek istediğinden emin miydi?

Boğazını temizledi. "Pekala, tamam. Sanırım sadece bir sorum var, Summer. Sana daha önce de sormuştum. Ne oldu böyle?" Kıpırdandı, kendini toparlamadan önce omuzları kısa bir süre sarktı. Doğruldu ve doğrudan onun gözlerinin içine baktı. "Bunu için on yıldan fazla zamanın vardı, Noah. Ya da bütün kadınların birlikte mi?"

Hayal kırıklığı damarlarında cızırdıyordu. Sürekli aynı şeyleri tekrarlıyordu. Onu hiç aldatmamıştı, peki tüm bu saçmalıklar çıkmıştı? Bundan bıkmıştı.

Yeter artık.

Bölüm 13

Noah ona doğru bir adım attı, yüz ifadesi karanlıktı, sinirleri ve başka bir şey onu titretiyordu.

"Birlikteyken hiçbir kadına dokunmadım, o yüzden söyle bana, tüm bunlar nereden çıktı?"

Gözleri kısıldı ve çenesi gerildi. "Kanıtı kendi gözlerimle gördüm."

Hırladı. "Hiçbir şey görmüş olamazsın Summer. Sana daha kaç kere söylemem gerekiyor? Görecek bir şey yoktu."

Summer ona baktı, gözyaşlarının sıcak sızısı gözlerini yakıyordu. Hayal kırıklığı içinde başını salladı. "Bu anlamsız, hiçbir şeyi kabul etmeyeceksin. Hem artık ne önemi var ki? Geçmişte kaldı, ikimiz de hayatımıza devam ettik."

Gözleri onunkilere dikilmişti, cevap verirken sesi boğuk çıkıyordu. "Çünkü belki de hayatıma devam etmedim. Belki hâlâ ne olduğunu ve neyi farklı yapabileceğimi merak ediyorum. Belki de sonunda bu ilişkinin lanet hayaletini dinlendirmek istiyorum. Ve belki turne sırasında senin için geri döndüğümde, benden ayrılalı iki hafta bile olmamışken lanet olası arkadaşımı öptüğünü gördükten sonra bir açıklamayı hak ediyorumdur!"

Summer'ın gözleri büyüdü ve nefesi boğazında düğümlendi. "Sen... sen geri mi geldin? Sen... bunu gördün mü?"

"Evet, geri döndüm. Ve evet, sevdiğim kızı arkadaşımın kollarında görmek için mükemmel bir anda oraya vardım. En azından arkadaşım olduğunu sanıyordum. Meğer onu hiç tanıımıyormuşum. Ya da seni, bu konuda."

Öfke alevlendi, parlak ve sert. "Evet, belki de arkadaşın yaptıklarına katılmıyordum. Bana fotoğrafları gösteren oydu Noah. Tanrı yardımcım olsun, onlara bakmak istemedim ama bilmem gerektiğini düşündü."

Deacon'ın sesi kafasının içinde yankılandı. *"Summer, bence bunu görmelisin."*

Elini salladı ve ona ters ters baktı.

"Biliyor musun! O lanet fotoğraflarda bu kadar kötü ne yapıyordum?"

"Onu öpüyordun!" Summer bağırdı, o zamanlar içini dolduran aynı acı yeniden damarlarında dolaşmaya başlamıştı. Bunca yıldan sonra nasıl hâlâ yüzeye bu kadar yakın olabiliyordu? Şimdiye kadar bunu çoktan aşmış olmalıydı. Sadece bir öpücüktü, hepsi bu, ama o fotoğraf -o öpücük- kalbini ikiye bölmüştü.

Noah'nın yüzü karardı. "Ben..." Şaşkınlıkla başını salladı.

Summer acı dolu bir kahkaha atarak kollarını karnının üzerinde kavuşturdu ve aradan geçen bunca zamana rağmen hâlâ çok net olan fotoğrafı zihninde canlandırdı. "Bir kulüpte kabindeydiniz. Neredeyse sana sarılıyordu ve sen... dilini onun boğazına sokmuştun." İçinden sert bir nefes titreyerek çıktı. Bunu gördüğünde kalbinin nasıl durduğunu hâlâ hatırlayabiliyordu. Sanki bir daha hiç başlamayacakmış gibi hissetmişti. Ve sonunda şişip göğsüne çarptığında canı *yanmıştı*. Kalbinin atışları canını acıtmıştı. "Sen olduğunu biliyordum çünkü deri bileğini görebiliyordum."

"Sen gitmeden önce koluna aldığım manşet. Saçlarına gömülü olan ele bağlı olan kol."

Noah'nın şaşkın ifadesi yavaşça düzeldi ve yüzünde bilinmeyen bir duygu yanıp sönererek ona baktı. Elini gözlerine götürdü ve sertçe nefes verdi. "Siktir." Sonra tekrar, bu sefer daha yüksek sesle. "Siktir!"

Adam bunu hemen inkâr etmediğinde Summer'ın yüreği ağzına geldi. Sanki küçük, mantıksız bir parçası ona deli olduğunu ve böyle bir şeyin hiç yaşanmadığını söylemesini umuyordu. Hâlâ evde aşk acısı çeken bir aptal gibi onu beklerken başka bir kadına asla dokunmamıştı.

Ona ters ters baktı; tüm kasları gergindi. "Artık biliyorsun. Daha iyi hissediyor musun?" Sesini alışılmadık bir acılık kaplamıştı.

"Summer..." Adamın sesindeki acıyla midesi huzursuzca burkuldu. "Bir fotoğraf olduğunu hiç bilmiyordum. O zamanki menajerimiz bizi magazin gazetelerinde hakkımızda yazılanlara bakmamamız konusunda uyarmıştı." Adam ona baktı, gözleri çalkantıyla kararmıştı. "Ben... lanet olsun. Onu öpmüyordum, Summer. O beni öpüyordu."

Summer homurdandı. "Eminim öyledir."

"Hayır, demek istediğim, kelimenin tam anlamıyla üzerime atladı ve beni öptü ve eğer fotoğraf bir saniye sonra çekilmiş olsaydı, onu ittiğimi gösterecekti. Aslında, eğer elim saçlarındaysa, bunun nedeni ağzını benimkinden ayırmaya çalışmamdı." Boynunun arkasını kavradı. "Kulüpteki tanıtım kızlarından biriydi. Halkla ilişkiler müdürleri, üstlerinde kulübün adı olan ve bizimle birlikte otururken çekilmiş fotoğraflarını istedi. Ve nedense bu kız bunun kendisine ellerini ve ağzını üzerime koyma hakkı verdiğine karar verdi."

Belirsizlik Summer'ın içini titretti ve dudağını ısırды. "Öyle görünmüyordu."

"Neye benzediği umurumda değil, olan buydu!" diye kükredi ve Summer yerinden sıçradı. Noah'yı daha önce hiç bu kadar üzgün görüp görmediğini bilmiyordu.

"Başka fotoğraflar da vardı," dedi, inancına tutunmaya çalışarak, o gece gözyaşları içinde onun numarasını çevirmesini sağlayan inancına.

"Peki ne gösterdiler?"

Summer duraksadı, zihnini geriye götürüp gördüklerini yeniden değerlendirirken ağzı giderek kurudu, inancının temeli çatırdamaya ve sallanmaya başladı. "Yanında sıkışmış bir şekilde oturuyordu, kolunu omuzlarına dolamıştın."

"Beni öpmeden önceki fotoğrafları. Kulübün istediği fotoğraflar," dedi. Sesi öfke ve incinmişlikle titriyordu.

Summer parmaklarını önünde birleştirirken titriyordu. "Madem masumdu, neden bana bundan bahsetmedin?"

Noah iki elini de saçlarının arasından geçirdi. "Lanet olsun Summer, muhtemelen yapmalıydım. Ama o zamanlar seninle ne zaman telefonda konuşsam çok stresli oluyordun. Seni arayıp rastgele bir kadının beni öptüğünü söylesem nasıl tepki vereceğini bilmiyordum. Bir fotoğraf olduğunu bilseydim, söylerdim. Tabii ki yapardım. Ama bilmiyordum. Ve en azından ayrılmadan önce benimle konuşmanı umardım."

Summer'ın parmaklarındaki titreme yayılmıştı ve şimdi her yeri titriyordu. "Deacon..." Sesi bir an için kesildi. "Deacon bana bunun gibi başka fotoğraflar da gördüğünü söyledi. Başka gecelerden. Başka kadınlardan. Onları bana göstermek istemediğini, bunun beni daha çok inciteceğini söyledi."

Deacon'ın sözleri kulaklarında yankılandı. "*Çok üzgünüm Summer, ama dahası da var... Görünüşe göre bu bir süredir oluyor...*

Bakma, kendini bu duruma sokma..." Ürpertici bir nefes çekti.

Noah durdu ve başını kaldırarak ona baktı. "Deacon ne dedi?" "O... o bana senin peşinde olduğunu söylemek istemediğini söyledi, ama bilmeye hakkım olduğunu düşünüyordu."

"Ve sana fotoğrafı gösterenin o olduğunu mu söyledin?" Noah'nın sesi alçaktı ama gerginlikle yankılanıyordu.

Summer tereddütle başını salladı.

Öfke buz gibi dalgalar halinde Nuh'un üzerinden yuvarlanıyordu. "O şerefsiz," diye homurdandı. Öfkeyle volta atmaya başladı, küçük mutfağı ile oturma alanı arasında bir ileri bir geri gidip geliyordu. "Lanet olası piç kurusu."

"Noah," diye elini uzattı Summer, onun çılgınca hareketlerini durdurmaya çalışıyordu ama Noah bunu duymazdan geldi. Volta atması onu sakinleştirmek yerine, Noah daha da telaşlanmış görünüyordu.

"Noah!" Summer tekrar dener. "O sadece doğru olanı yapmaya çalışıyordu."

Noah durdu ve ona baktı, gözleri alev mavisi ve vahşiydi. "Doğru şey mi?" Sesi çakıl gibiydi. Ondaki uzaklaştı ve ellerini mutfak tezgâhına dayadı, sırtının çizgileri gerginlikle gerilmişti. Öfke içinde nabız gibi atıyor, kollarındaki kasların kıvrılıp çözülmesinde kendini gösteriyordu. Tezgâha bastırıldığı parmakları neredeyse ritmik bir şekilde esniyordu.

Summer sessizlikte onun nefesinin hırıltısını duyabiliyordu. Onun duygularını kontrol altına almaya çalışmasını izlerken kalbi sıkıca sıkışarak kendine sarıldı. Aniden onun orada olmayan bagetlere uzandığını hayal etti. Eğer yapabilseydi, hissettiği her şeyi sazının üzerine bırakacağını biliyordu.

Ya da her şey farklı olsaydı -eskiden olduğu gibi- ona uzanırdı. Kollarını ona dolar, sıkıca sarılır, fırtına geçene kadar dudaklarını onunkilere bastırırdı. Sonra başını onun göğsüne yaslardı, böylece kulağının altında yavaş ve sabit bir şekilde atan kalbinin sesini duyabilirdi.

Ama işler farklı değildi. Adamın gerginliği daha da artarken o sadece çaresizce öylece durabiliyordu.

"Siktir!" diye bağırdı aniden ve Summer'ın nabzını titretti.

Elleri tezgâhın üzerinde yumruk oldu ama başı omuzlarının arasından aşağıya sarktı. "Lanet olası Deacon." Kırık bir fısıltı gibi çıkmıştı.

Summer daha fazla dayanamadı. İleri atıldı, adamın ellerinden birine uzandı, acı onu boğmakla tehdit ederken tek bir gözyaşı döküldü ve yanağından aşağı süzüldü. "Sana bunun hakkında konuşmamamız gerektiğini söylemiştim, eski yaraları yeniden açmaktan başka ne anlamı var ki?"

Yüzüne baktı, alt kirpiklerinde daha fazla gözyaşı titriyordu. Noah'ın çenesinde bir kas titriyordu, dudakları ince bir çizgi halindeydi, gözleri ona bakarken azapla doluydu, ağır ağır nefes alıyordu.

"Başka fotoğraf yoktu, Summer. Senin gördüğün, böyle bir şeyin yaşandığı tek andı. Başka fotoğraf olamaz." Sesi zımpara kağıdı gibiydi.

Summer Noah'ın yumruğunu tuttuğu yere baktı, parmakları yumruğu gevşetmeye çalışırken parmak eklemlerini . "Deacon dedi ki
-"

"musun Summer? Yalan söyledi. Piç kurusu sana yalan söyledi."

Başını kaldırdı ve ona baktı. "Bunu neden yapsın ki? O senin arkadaşındı."

"Çünkü o kıskanç bir pislikti ve seni hep istiyordu. Her zaman seni benden çalmakla ilgili şakalar yapardı. Ben hep güldüm.

ama Zac ona dikkat etmem konusunda beni uyardı. Bana onun en kötü arkadaş olduğunu söylemişti. Onu dinlemeliydim."

Summer'ın kalbi kaburgalarına çarpıyordu ve nefes almakta zorlanıyordu. "Hayır," dedi. "Hayır. Buna inanmıyorum."

Nuh'un yüzünde acı ve öfke çiçekleri açtı ve mizahsız bir kahkaha attı. "Evet, benden başka herkese inanmak gibi kötü bir huyun var."

Ama Summer elini bırakıp karnını tutarak ve başını sallayarak geri çekilirken, acı sözleri ancak kayda geçti. "Buna inanmıyorum. O bana bunu yapmaz. Yapmaz."

Noah bir adım öne çıktı ve onu omuzlarından yakaladı. "Bir kez olsun bana güven. Sana doğruyu söylediğime inanmak senin için neden bu kadar zor?"

Summer o kadar çok titriyordu ki dişlerinin birbirine çarpmasına şaşırdı. Adamın acı dolu mavi gözlerine baktı ve kendi gözleri daha fazla yaşla doldu. "Çünkü bu, son on bir yılımı bir yabancıyla evli geçirdiğim anlamına geliyor. Eğer sana inanırsam, bu hayatımın son on yılının bir yalandan ibaret olduğu anlamına gelir. Bu,"-boğazından bir hıçkırık koptu-"seni sebepsiz yere incittiğim anlamına gelir."

Ondan uzaklaştı ve Noah tekrar ona doğru bir adım attığında, onu durdurmak için elini kaldırdı. Duyguları o anda onun dokunuşuna dayanamayacak kadar hamdı. Eğer parmaklarını teninde gezdirecek olursa, parçalanabileceğini düşündü.

Birbirlerine baktılar, aralarındaki havada acı, öfke ve pişmanlık dönüyordu.

Noah başını salladı. "Gitmem gerek, Summer. İhtiyacım var... Sadece düşünmeye ihtiyacım var." İleri doğru bir adım attı ama sonra durdu, elini aşağı doğru sürükledi

yüzünü. "Ama bu iş daha bitmedi. Bu konuyu konuşmamız gerek. Deacon hakkında konuşmalıyız."

Başını salladı, dünyası kendi ekseninde dönüyormuş gibi hissediyordu. Belki de onu durdurması gerektiğini düşündü. Aralarında titreşen acıyı hafifletmek için bir şeyler söylemeli, bir şeyler *yapmalıydı*. Ama onun da boşluğa ihtiyacı vardı. Her şey çok fazlaydı, çok bunaltıcıydı. Bu yüzden, adamın kapıya doğru ilerleyişini izledi, eli kapının kolundayken tereddüt etti, sonra kapıyı açıp dışarı çıktı ve kapının arkasından kapanmasına izin verdi.

Summer gözlerini kapattı, bir ürperti geçti. Kafası . Şu anda duygularını işlemeye başlayamıyordu bile. Titreyerek kapıya doğru yürüdü ve tam mandala uzanıyordu ki sert bir ses menteşeleri salladı. Gözetleme deliğinden baktığında tek görebildiği geniş omuzlar ve kaslı bir göğüs oldu. Titrek bir nefes aldı, sonra kolu çevirdi ve kapıyı açtı. "Noah, ne-" Tüm söyleyebildiği buydu çünkü adam bir adım öne çıktı, ellerini saçlarına gömdü ve ağzını onunkine yapıştırdı.

Dudaklarını ayıran şeyin içgüdü mü yoksa kas hafızası mı olduğunu bilmiyordu. Kontrolü ele geçirdiğinde inlemesine neden olan şeyin şok mu yoksa arzu mu olduğunu bilmiyordu. Ve dilinde onun tadı olmadan bir günü nasıl geçirdiğini de bilmiyordu.

Bölüm 14

To tat . Yaz çarptı aracılığıyla Nuh'un duyular, Tanıdık, sarhoş edici, her zaman olduğu gibi. Her zaman olduğu gibi olmuştur.

Öpücük tatlı ya da nazik değildi. İçinde öfke, hayal kırıklığı, istek ve pişmanlık vardı. Bu gece ona saldıran her duygu. İkisine de öğrendiklerini anlamlandırmaları için zaman tanımak amacıyla uzaklaşmaya çalışmıştı ama kalbi göğsünde ritmi bozulmuş bir şekilde çarpıyor, her uyumsuz atış tenini ihtiyaçla kaşındırıyordu. Geri dönmüştü, ona dokunmak için yanıp tutuşuyordu, ağzı onunkinin üzerindeydi - her zaman olduğu gibi.

Ve nabızı boğazında atmaya devam etse bile, parmaklarının arasındaki saçlarının ipeği, dudaklarının yumuşaklığı, göğüslerinin göğsüne bastırılmasıyla içinden geçen duygular yatıştı.

İnledi, ellerini kızın yanaklarına götürdü ve öpücüğü derinleştirebilmek başını geriye yatırdı. Elleri gömleğinin içindeydi, vücudu ona doğru eğiliyordu. Eğer onu kısa süre içinde dairesine geri götürmezse, üzerindeki o dayanıksız küçük elbiseyi yırtacak, kot pantolonunun düğmelerini açmak için aşağı uzanacak, sikini dışarı çekecek ve külotunu kenara itecekti, böylece ona doğru itebilecekti. Böylece bir zamanlar kendisine ait olan her şeyi koridorda geri alabilecekti.

Kız inleyip onu daha yakına çekmek için gömleğini çekiştirdiğinde, adam onu geri geri dairesine soktu. Ağzını onunkinden ayırmadan kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı ve onları odanın diğerk ucundaki kanepeye götürdü.

"Noah," diye soluk soluğa bağırdı. Sesi soluk soluğaydı, uyarılma sesi o kadar tanıdıktı ki, aleti ona duyduğu ihtiyaçla sarsılırken bile kalp atışlarının hızlanmasına neden oldu. Onun içinde olmak istiyordu, onu tekrar altına almak için yanıp tutuşuyordu. Ama yapamadı. Ne kadar istese de, şu an doğru zaman değildi. İkisi de çok incinmişti, duygusal olarak çok yıpranmışlardı.

Onu bu gece beceremezdi. Deacon'ın yaptıklarının ortaya çıkması onu çileden çıkarmıştı ama onun için ne kadar kötüydü. Eğer istediğini yaparsa, kız tamamen kabul edecekti. Ağzını yalayışından, tırnaklarının böğrüne batışından, kendini ona sürtüşünden bunu anlayabiliyordu. Ama onu çok iyi tanıyordu. şu anda dikkatinin dağılmasına, bir süreliğine düşünmemeye ihtiyaç duysa da, her şey bittikten sonra, öğrendiklerinin anısının geri geleceğini ve kendini geri çekeceğini, içine kapanacağını, ne yaptıklarını sorgulayacağını biliyordu.

Ama ikisine de ihtiyaç duydukları bir şeyi vermeden gitmeyecekti. En azından onun tadına bakmadan eve dönmeyecekti.

Onu kucağına aldı ve kanepeye yatırarak üzerine yerleşti. Parmakları elbisesinin yakasına gitti, ona takıldı ve dantelle kaplı göğüslerini ortaya çıkarmak için aşağı çekti. Göğüs uçlarını görünce inledi, sıkı ve şeffaf malzemeye karşı zorlanıyordu. Her iki fincanı da aşağı çektikten sonra dudaklarını indirdi ve sertleşmiş bir tepe noktasını ağzına aldı, dilini ve dişlerini önce birinde, sonra diğerkinde kullanarak, nefes nefese kalana ve ona doğru eğilene kadar.

Her zaman hassas göğüsleri vardı ve hiçbir şey değişmemişti. Adam dikkatini onlara vermeye devam ederken, kalçaları onunkilere sürtünmeye başladı ve eğer yakında ondan istediğini alamazsa, bir ergen gibi pantolonuna boşalabilirdi. Bir eliyle aşağı uzandı ve kızın elbisesinin eteğini tutarak yukarı çekti.

Bir patlamayla meme ucunu serbest bıraktı, sonra arkasına yaslandı, böylece külotunu indirip çıkarabildi, vücudu on bir yıldır ilk kez aç bakışlarına maruz kaldığında nefesinin altında küfretti. Kahretsin, kız muhteşemdi. Tıpkı hatırladığı kadar muhteşemdi. Daha da güzeldi. İçindeki mağara adamı göğsünü yumruklamak, *benimkini* homurdanmak ve ondan ihtiyacı olanı almak istiyordu. Ama bu beklemek zorundaydı. Yakında tekrar onun içinde olacağından hiç şüphesi yoktu. Sadece biraz daha kendini kontrol etmesi gerekiyordu.

Summer gözlerini kocaman açmış ona bakıyordu. "Noah," diye inledi. "Sana ihtiyacım var. İhtiyacım var-"

"Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum, Günışığı."

Ellerini ince kalçalarında gezdirerek göbeğine ulaştı, başparmakları saten teninde gezinirken onu ayırdı. Kız zaten uyarılmaktan kayganlaşmıştı ve adam tadına bakmak için daha fazla beklemeye hazır değildi. Sahiplenici bir hırıltıyla başını eğdi ve diliyle kızın açıklığından klitorisine doğru uzun bir hamle yaptı. İnlemeleri aynı anda

Noah dilini tekrar tekrar onun üzerinde kaydırды, onun tadına doyamıyordu. Sonra bir parmağını derinlere kaydırды. Kahretsin, sıkı ve muhtaçtı, iç kasları içeri girdiğinde sıkılıyordu. Birkaç itişten sonra, onu parmağıyla okşamaya devam ederken bir parmağını daha içeri soktu.

Dilini. Summer'ın elleri adamın saçlarında kenetlendi ve kalçaları adamın ağzına .

Parmaklarını kızın içine sokup çıkarmaya devam ederken başını kaldırdı ve kızın gözlerini ona diktiğini, nefes nefese kalırken dudaklarını araladığını, elmacık kemiklerinin üzerinde o güne kadar gördüğü en güzel kızarıklığın yayıldığını gördü.

"Şimdi benim için boşalacaksın Summer," dedi, sesi sertti. "Ve bunu yaptığında, her bir damlasını yalayacağım. Ve durmayacağım, seni parmaklarımla becermeye devam edeceğim ve tekrar boşalana kadar tatlı küçük klitorisini yalayacağım. Uzun zamandır senin tadına bakmadığım için bunun adil olduğunu düşünüyorum."

Keskin bir nefes aldı ve parmaklarını derine bastırdığında iç duvarları parmaklarının etrafında çırpındı. Çok yaklaşmıştı. Başını tekrar aşağı indirdi ve klitorisini dudaklarının arasına aldı, Summer haykırana kadar tekrar tekrar yaladı ve emdi, kalçaları ağzının etrafında kenetlenirken kekeledi.

Siktir. Noah gözlerini sıkarak kapattı ve biraz rahatlamak için sikini kanepeye dayadı. Sonunda koltuğa geri yaslandı, ama ona ne yapacağını söylemişti ve sözünün eri bir adam değildi. Devam etti, elini ve dilini yumuşattı ama vazgeçmedi.

"Noah." Sesi tatlı, boğuk bir törpüydü. "Yapamam..."

Ağzını klitorisinin hemen üzerine kaldırdı. "Yapabilirsin, Günişığı. Yapacaksın.

Çünkü daha fazlasına ihtiyacım var. Senden daha fazlasına ihtiyacım var."

Summer inledi ve tekrar onun etrafında kenetlenirken başını geriye attı. Dilini ve dudaklarını Summer'ın teninde gezdirerek, parmaklarını Summer'ın içinde gezdirerek ve onu her zaman çılgına çeviren o hassas noktaya bastırarak yavaş yavaş onu tekrar kendine getirdi.

Kısa süre sonra tekrar ellerinin altında eğildi, kalçaları ona doğru büküldü. Adam kızın yaklaştığını anlayınca parmaklarını kızın ön duvarına doğru kıvırdı ve dilini sertçe kızın klitorisine bastırdı. Bu sefer daha da şiddetli bir şekilde paramparça oldu; çığlıkları komşularının duyabileceği kadar yüksekti. Ve adam buna bayılmıştı. Onun zevkini duymayı, parmaklarının etrafında kasıldığını hissetmeyi, ellerinin saçlarını kavrayıp çekiştirmesini seviyordu.

Bu. Uzun zamandır hayatında eksik olan şey buydu. Onun. Onun tadı. Onun dokunuşu. Onun kokusu.

Sonunda aşağı indiğinde, parmaklarını geri çekti, klitorisine nazik bir öpücük kondurdu, sonra oturup onu içine almadan önce her iki uyluğun yumuşak derisine. Orada yatıyordu, gözleri kapalıydı, göğsü hızlı nefesleriyle yükselip alçalırken yanakları hâlâ kızarmıştı. Hâlâ bir kaya kadar sertti ve siktir et dememek, fermuarını açmamak ve ona sokulmamak için sahip olduğu her şeye mal oluyordu.

Ama bekledi ve sonunda gözlerini açtığında, yüzündeki puslu, zevk sarhoşu ifade onu tatmin etti. Sonra gözlerini kırptırdı, ifadesi netleşti ve üzerine çökmeyi beklediğini bildiği o şüpheler dudaklarında titreyerek dökülmeye hazır hale geldi.

Kendini buna hazırlamıştı. Hoşuna gitmemişti ama kendini hazırlamıştı. Çünkü ikisinin de her şeyi sindirmek için zamana ihtiyacı olduğunu biliyordu. Bunun ne anlama geldiğinden henüz emin değildi; hâlâ yanıtlanması gereken sorular vardı. Geleceğin ne getireceğini bilmiyordu. Ama bu gecenin her şeyin sonu olmadığını biliyordu. Doğru zaman geldiğinde, kendini onun bedeninde kaybedecekti. *Onun* her santimini yeniden ele geçirecek, Deacon'ın dokunuşuna dair her anıyı silecek ve ona yeniden adını haykırtacaktı.

Kız şüphelerini yüksek sesle dile getiremeden başını salladı. "Hayır, yapma," dedi. "Bunu sorgulama, Summer. Birbirimizi tekrar gördüğümüz andan itibaren her şeyi olduğu gibi kabul et - sikiş kaçınılmaz." Bunu özümsemesi için ona birkaç saniye verdi. "Şimdi eve gidiyorum. İkimizin de düşünmesi gereken çok şey var. Hâlâ konuşmamız gereken çok şey var. Ama bu, az önce olanlar? Bunun olması gerekiyordu."

Dudaklarını ıslattı ve başını salladı, gözleri onunkileri arıyordu.

Noah onu dik tuttu ve elbisesini düzeltmesine yardım etti. Ona tekrar baktığında, bakışlarında binlerce soru alev alev yanıyordu. Başparmağını alt dudağında gezdirdi, sonra elini çenesine götürdü ve yukarı kaldırdı, böylece gözleri onunkilere kilitlendi. "Bu konuda iyi olmanı istiyorum. Aramızda olacakların durdurulamaz olduğunu bilmeni istiyorum. Bu yüzden, bunu kafanda netleştirmek için biraz zaman ayır, tamam mı?"

Şaşırtıcı bir şekilde, ağzının kenarlarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. "Senin bu kadar otoriter olduğunu hatırlamıyorum."

Sesi hâlâ soluk soluğaydı ve adamın aletinin ihtiyaçla sarsılmasına neden oluyordu. Ama onu bastırdı ve bir kahkaha atmaya zorladı. "Bu kadar zor olduğunu hatırlamıyorum."

Onu tekrar öpmek istedi, dudaklarını kaşlarının arasındaki küçük kıvrıma bastırmak istedi. Bunun yerine, başparmağının dolgun alt dudağının üzerinde bir kez daha gezinmesine, yanağının pürüzsüzlüğü boyunca kaymasına izin verdi. Sonra keskin bir nefes alarak kendini ayağa kaldırdı. Aptalca bir şey yapıp her şeyi mahvetmeden önce gitmesi gerekiyordu. Ama davullarının bu gece çok çalışacağı kesindi.

Kendini ondan uzaklaştırmak, şimdiye kadar yapmak zorunda kaldığı en zor şeylerden biriydi. Ama yapılması gereken doğru şey buydu. Kız hamdı. Bunu gözlerindeki parıltıdan, vücudundaki yenilenmiş gerginlikten anlayabiliyordu.

Ve kendini aşınmış hissetti. Aralarındaki tüm bu şey aptal bir fotoğraf yüzünden olmuştu. Hayır, sadece bir fotoğraf değil, onun izni olmadan ağzını ona dayamaya hakkı olduğunu düşünen bir kadın ve sadece sahip olduğu şeyi isteyen ve bunu mümkün olan en alçak yollarla elde eden arkadan bıçaklayan, hilekâr bir arkadaş.

Nuh geri adım atıp elini kızın kolunda gezdirdiğinde kız ürperdi. Gözlerini onunkilere dikti ve yüzünü aydınlatan küçük gülümseme kayboldu. "Ne yapıyoruz, Noah?"

Adam sırtıttı, kadının tereddütü bir şekilde onun inancını daha da güçlendirmişti. "Sana söyledim Summer. Sorgulamak yok. Seni yakında göreğim. Bu bir söz."

Kanepede muhteşem ve darmadağınık oturan kadına son bir kez uzun uzun baktıktan sonra topuğunun üzerinde döndü ve aylardır olmadığı kadar hafiflemiş hissederek oradan ayrıldı.

Belki yıllar bile.

Bölüm 15

Summer düz beyaz kapının önünde durdu, kalbi göğsünde çok sert atıyordu. Nuh'un gerçeği açıklamasının üzerinden iki gün geçmişti. İki gün.

Günlerdir kalbini kırmasına yol açan olayları kafasında kurgulayıp duruyordu. Deacon'ın görünüşe göre yaptıklarını onunla ilgili anılarıyla bağdaştırmaya çalışırken duyguları allak bullak olmuştu.

Noah sözüne sadık kalmış, ona düşünmesi için zaman tanımış, kafasını toplamasına izin vermişti. Ve her ne kadar bir yanı o gece kalmasını, bedeninin kontrolünü ele geçirmesini, en azından birkaç saatliğine zihninden acıyı ve öfkeyi silmek için kendi bedenini kullanmasını istemiş olsa da, doğru şeyi yaptığını biliyordu. Bundan sonra olabileceklere hazır değildi. Duygularındaki değişime uyum sağlamak için zamana ve boşluğa ihtiyacı vardı.

Ve başka bir şeye ihtiyacı vardı. İşte bu yüzden şimdi buradaydı, bu düz, beyaz kapının önünde duruyordu.

Diyakoz'un kapısı.

Elini kaldırdı, elini sallayan ince titremeyi fark edince bir an tereddüt etti. Sonra derin bir nefes alarak kapıyı çaldı.

Summer yaklaşan ayak seslerini dinlerken endişeyle kıpırdandı, evde olduğu için minnettardı. programı her zaman oldukça olmuştu.

Tahmin edilebilirdi ama son birkaç ayda nelerin değişmiş olabileceğini kim bilebilirdi ve bunun boşa gitmiş bir yolculuk olmasını hiç istemezdi.

Kapı açıldığında Deacon ona baktı; yüz ifadesi önce şok olmuş, sonra da temkinli bir hal almıştı.

"Summer, bu ziyaret zevkini neye borçluyum? L.A. umduğun kadar iyi gitmedi mi?"

"İçeri girebilir miyim?" diye sordu, koridorda dururken onunla tartışmak istemiyordu.

Deacon geri çekildi, dudakları alaycı bir gülümsemeyle bükülerek alaycı bir hareketle onu içeri buyur etti. Kapıyı arkasından kapattı, sonra kanepeye doğru yürüdü ve oturdu, bir oyun konsolu kumandası aldı ve her ne oynuyorsa durdurdu. Onu oturmaya davet etmemişti ama sorun değildi. Zaten bu konuşma için ayakta olmak istiyordu.

"Deacon, konuşmamız gerek. Birkaç dakikalığına oynamayı bırakabilir misin?"

Adam başını kaldırıp ona baktı ve kadın adamın gözlerinin altındaki gölgeleri, saçlarının ne kadar dağınık görüldüğünü fark etti. Oyunu tekrar durdurdu ve kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Çok uzun sürmedi."

"Ne demek istiyorsun?"

"Sen ve Noah. Çoktan bitti, değil mi? Seni uyarmıştım, değil mi?" Adamın muzaffer ifadesi kadının midesini bulandırdı. Çünkü artık bu düşmanlığın nereden kaynaklandığını biliyordu.

Adamın kendini beğenmiş varsayımı zaten gergin olan sinirlerini daha da gerdi ve sesi titremesin diye kendini sakinleştirmeyi umarak derin bir nefes aldı. "Evet, beni uyardın, değil mi Deacon? Sen her zaman benim iyiliğimi düşündün. Tıpkı yıllar önce, ondan ayrılmadan önce Noah'ın neyin peşinde olduğu konusunda beni uyardığın gibi, değil mi? O zaman da benim iyiliğimi düşünmüştün, değil mi?"

Yüzünde temkinli bir şaşkınlık ifadesi belirdi. Kumandayı yanına bıraktı, gözleri onunkileri arıyordu. Cevap verdiğiğinde sesindeki kendini beğenmişliğin bir kısmı gitmişti. "Senin için her zaman en iyisini istedim Summie, bunu biliyorsun. Seni seviyorum, hatta sonra bile... Noah sana tekrar kazık attığında seni geri almayacağımı söylediğimi biliyorum, ama her zaman senin için burada olduğumu biliyorsun. Eminim bunu halledebiliriz."

Summer bir nefes verdi. Gerçekten bunun için mi burada olduğunu düşünüyordu? Tekrar bir araya gelmek için mi?

Başını iki yana salladı. "Hayır Deacon, bu değil. Noah ve ben birlikte değiliz. Ama konuşuyorduk ve bu çok garip bir şey. Aldattığına kanıt olarak bana gösterdiğin fotoğraf vardı ya? Bana gerçekte ne olduğunu açıkladı. Ve bana bunun gibi başka bir şey olmadığını söyledi. Ama bana onun başka gecelerde, başka kadınlarla başka fotoğraflarını gördüğünü söylediğini çok net hatırlıyorum."

Summer onu izliyor, söylediklerine vereceği tepkiyi okumaya çalışıyordu. İtiraf etmesini mi yoksa inkâr etmesini mi istediğini bilmiyordu. Hâlâ onun kendisini kasıtlı olarak aldatmış olabileceğine tam olarak inanamıyordu - yarı yarıya o zamanki niyetinin düşündüğü kadar masum olduğunu umuyordu. Ama gözlerindeki panik ifadesi ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu.

Ama yine de kabul etmedi. Bunun yerine alay etti. "Ve sana gerçeği söyleyeceğini mi sanıyorsun? Hadi ama Summer, bu kadar saf olamazsın."

"Bana doğruyu söylediğine inanıyorum. Bu yüzden buradayım, Deacon. Bana neden yalan söylediğini bilmek istiyorum. Beni neden kasten bu şekilde incittiğini bilmek istiyorum. Neden bana tam olarak ondan kaçmamı sağlayacak şeyi söyledin?"

Adamın gözlerindeki farkındalığı gördü; gerçeği biliyordu, artık saklamanın bir anlamı yoktu. Çenesi kırıldı. "Çünkü o seni hak etmiyordu! Onun için her şey çok kolaydı. Her şeye sahipti, grubu, arkadaşları, kızlar. Bay popüler."

Summer'ın tek yapabildiği gözlerini kocaman açarak ona bakmaktı. Bütün bunlar nereden çıkmıştı?

Deacon acı acı güldü. "Ve sonra sana sahip oldu. Ve ben seni istedim. Seni onunla ilk gördüğüm andan beri istiyordum. Bana gülümsedin ve ben de anladım. Ama lanet olası Noah Taylor'ın parlaklığının ötesini göremedin. O gittiğinde, sonunda bana bakmanı sağlamanın benim için bir şans olduğunu biliyordum."

Summer şok ve öfkeyle titredi. Deacon'ın kendisi hakkında böyle düşündüğünü hiç bilmiyordu. Noah gittikten sonra ona gösterdiği ilginin sadece onu kollamak için olduğuna inanmıştı. Evlendikten sonra Deacon sahiplenici ve açgözlü bir tavır takınmış, Noah'la yaşadıklarından sonra neredeyse rahatlamıştı -yapışan değil de yapışılan olmak. Onun muhtaçlığını hep parçalanmış bir aileden gelmesine bağlamıştı -anne ve babası o on yaşındayken boşanmıştı- ama belli ki bundan daha fazlası vardı. Noah'la arasında ondan başka kimsenin farkında olmadığı bir rekabet vardı. Ve her nedense Deacon onu görmüş ve aralarında hiç var olmayan bir bağ olduğunu hayal etmişti ve onları buraya getiren de buydu.

Deacon ayağa kalktı, ona dokunmak istercesine uzandı ama Summer başını salladı ve geri çekilerek kendine sarıldı.

Elini geri çekti ve gözlerini ovuşturdu. "Sana bir iyilik yapıyordum Summer. Turnede çuvalalayacağı belliydi; bu sadece bir zaman meselesiydi. Bu fotoğraf beni haklı çıkardı. Ve sen de bunu hak ettin.

Bundan daha iyi. O olmadan beni görebilseydin, birlikte mükemmel olacağımızı biliyordum. Ve gördün de. Sonunda beni gördün. O gece şenlik ateşinde. Beni gördün ve beni istedin, benim seni iki yıldır istediğim gibi. Ve aramızdaki şey doğrudu; bunu biliyorsun. Bu yüzden benimle evlendin."

Sözleri onu ne kadar kızdırsa da, arkasındaki çaresizliği hâlâ duyabiliyordu. Anlaması için duyulan acil ihtiyacı. Sanki mantığı bir şekilde bunu haklı çıkarabilirmiş gibi.

"Deacon, birlikte olduğumuz o ilk gece kalbim çok kırılmıştı, sarhoştum ve canım yanıyordu. Çünkü bana *yalan söyledin*. Ve sen beni teselli eden, bana göz kulak olan kişiydin. Aksi takdirde seninle asla yatmazdım ve o zaman bile bunu yapmamalıydım. Korkunç, sarhoşça bir hataydı. Ve Noah, benim için gelmişti. O gece oradaydı ve bizi gördü." Summer'ın kalbi, gördüklerini anlatırken Noah'nın gözlerindeki acıyı hatırlayınca yeniden sıkıştı.

"Ve bu konuda hiçbir şey yapmadı, değil mi? Bir korkak gibi arkasını dönüp gitti. Eğer seni benim sevdiğim gibi sevseydi, senin için savaşırdı. Benim senin için savaştığım gibi."

Summer'ın kulakları onun sözlerine kilitlendi. "Öyle mi..." Derin, soluk soluğa bir nefes çekti. "Orada olduğunu biliyor muydun, Deacon? Benim için eve geldiğini biliyor muydun?"

Deacon ona baktı, sonra yüzünü buruşturdu ve başını salladı ama inkâr etmedi. "Onu gördüm. Onu gördüm ve seninle olan şansımı mahvedeceğini biliyordum. Yaptıklarından sonra bile bir şekilde seni tatlı dille kollarına geri alabileceğini düşündüm. Ben de seni öptüm. kollarıma aldım ve öptüm. Ve sen beni öptün. Sen de istedin, sakın bana

yapmadım. Ve işe yaradı. Bir kez baktı ve çekip gitti. Sonra sen benimle eve geldin. Sonunda *benimleydin*."

Öfke, üzüntü ve suçluluk Summer'ın göğsünde birbiriyle savaşıyordu. O gece olanlar için hep kendini suçlamıştı. Başka türlü asla yapmayacağı bir şeyi ona yaptırdığı için kırık kalbini ve alkolü suçlamıştı. Rahatlamak için Deacon'ı kullandığı için. O tek gecenin hayatının akışını nasıl değiştireceğinden habersizdi. Şefkatli bir arkadaşına ait olduğunu düşündüğü tüm o küçük dokunuşları hatırladı. Ona o fotoğrafı göstermeden önce bile, kalbine şüphe tohumları ekmek için nasıl küçük şeyler söylemeye başlamıştı. Noah'nın turnede nasıl bir ayartmayla karşı karşıya kalacağını bildiği için zaten burkulmuş olan kalbine.

O gece Deacon'ın arkadaşlığından yararlandığı için kendini suçlamıştı ama yararlanan oydu. Bunu kasıtlı olarak, Noah'dan bir şey çalmak amacıyla yapmıştı. Onu çalmak.

Ve ona izin verdi.

Deacon'dan nefret etmek kolay olurdu. Parmağıyla işaret edip suçu onun ayaklarına atmak. Ama yapamazdı. Çünkü o da suç ortağıydı. Noah'nın kötülüğüne inanmaya çok istekliydi. Onu bile istememişti. Onunla ilişkisini kesmiş, güvensizliğinin kapısını çarparak kapatmış ve en kötüsü, sarhoş olup Deacon'ın kollarında teselli arayarak ona duyduğu sevgiye ihanet etmişti. Ani tepkileri -kötü karar üstüne kötü karar- üçünü de etkilemişti ve bunu düşündükçe midesi bulanıyordu. Ne yaptığını bile bile kendine bir daha nasıl güvenilebilirdi?

"Gitmem gerek Deacon," dedi, sesi boş çıkıyordu.

"Beni hiç sevdin mi?" Deacon ağzından kaçırıp ve Summer'ın kalbi sıkışmaya başladı. Öyle ya da böyle yalan söylemek kolay olacaktı.

Daha iyi hissetmek ya da gözlerindeki acıyı hafifletmek için. Ama bu işin kolayına kaçmak olurdu.

"Değer verdiğim -sevdiğim- adam beni asla bu şekilde manipüle etmezdi. Ben hiçbir zaman sana göre bir kadın olmadım Deacon, her ne kadar sen beni romantikleştirmiş olsan da. Başka birine bu kadar derinden aşıkken nasıl olabilirdim ki? Sahip olduklarımız, onca yıl birbirimize karşı hissettiklerimiz? Bu bir yanılsamaydı. Aşk değildi. Derin bir aşk değildi. Rahatlıktı, güvenlikti, ihtiyacımız olduğunu düşündüğümüz şeylerden bir şeyler yaratmaya çalışmaktı. Ve bu yüzden asla yürümeyecekti."

"Ona geri mi dönüyorsun?"

"Buna cevap veremem. Sadece size bu bilgiyi borçlu olmadığım için değil, aynı zamanda gelecekte ne olacağını gerçekten bilmediğim için. Bildiğim tek şey, kim olduğumu ve hayattan ne istediğimi yeniden keşfetmem gerektiği."

"Benden nefret mi ediyorsun?" Sesi bir törpü gibiydi.

"Tüm evliliğimiz bir yalan üzerine kuruluydu ve bunun için seni affedebileceğimden emin değilim. Ama senden nefret etmiyorum. Edemem. Hayatımda bununla yaşamak istemiyorum. Zaten kalbimde çok fazla pişmanlık taşıyorum."

Kendini toparladı. Buraya ne için geldiyse onu elde etmişti. Artık hayatının bu bölümünün kapısını kapatabilirdi. Olanları değiştirmek için çok geçti ama istediği geleceği inşa etmeye başlamak için çok geç değildi.

Summer dönüp kapıya doğru yürüdü ve kapıyı açtıktan sonra durup ona baktı. "Umarım bir gün birlikte mutlu olabileceğin birini bulursun Deacon. Seni sadece sen istediğin için değil, seni sevmemeyi hayal bile edemediği için seven birini."

Sonra da çekip gitti.

Eve dönüş yolculuğu boyunca Summer'ın düşünceleri ve duyguları kafasının içinde dönüp duruyor, suçluluk ve öfke arasında gidip geliyordu. Deacon'a, Noah'ya, hayatına tekrar girdiği ve bildiğini sandığı her şeyi karıştırdığı için, ama en çok da kendine.

O lanet fotoğrafı gördükten sonra neden Noah'nın telefonlarına cevap vermemiş, onunla konuşmamıştı? Eğer konuşsaydı, ona neler olduğunu anlattığında ona inanır mıydı?

Kendi kafasında bile bu soruya cevap veremiyordu. O zamanlar çok endişeliydi, kafası çok karışıktı. Ve Deacon onun şüphelerini beslemişti. Erkeklerin turnede neler yapacakları, tüm o hayranların ilgisini çekmek için yaygara koparmasının nasıl bir şey olduğu hakkında sıradan açıklamalar yapmıştı. Sonra da sanki sonradan aklına gelmiş gibi bir yorum yapmıştı: *Noah değil tabii ki. Sen varken bunu neden istesin ki?* Bu da her zaman onun bunu istemesini engellemek için yeterli olup olamayacağını sorgulamasına neden oldu.

Ve zaten en kötüsüne inanmaya hazırды. Annesi ne kadar uğraşırsa uğraşsın ondan saklayamadığı acı yüzünden. Babasının kaybıyla - anne ve babasının tartışmalarını dinlediği ve uyandığında babasının gittiğini gördüğü gece başlayan neredeyse kaçınılmaz sürüklenmeyle. Ailesine daha yakın olabilmek için küçük oğlu ve genç kız arkadaşıyla -daha sonra ikinci karısıyla- birlikte taşınmasıyla daha da pekişen bir kayıp. Onunla da uzun süre dayanamamıştı - görünüşe göre artık üçüncü karısıydı.

Summer'ın bağırsakları sıkıştı ve yuvarlandı, yaptığı şeyin nedenini öğrendiğinde Noah'nın yüz ifadesini hatırladı. İncinmekte ve öfkelenmekte sonuna kadar haklıydı. Çünkü eğer onu hak ettiği gibi sevseydi, Deacon'ın ona ulaşmasına asla izin vermezdi.

Ama vardı.

Noah geçen gece çekip gitmeliydi. Onu pmemeliydi. Onu uzun zamandır yaşamadığı türden bir zevkle doldurmamalıydı.

Summer'ın göğsü ve boğazı sıkıştı. Gözleri yandı ama yaş akmadı. Birkaç saat sonra evine döndüğünde duyguları o kadar karışıktı ki çığlık atabileceğini düşündü. ığlık atmak istiyordu. ığlık atmak, ağlamak, herkese ve her şeye öfkelenmek; üzerindeki baskıyı atmak. Ama gözyaşları gelmiyordu. Kendine bir kadeh şarap doldurup, bir film izleyerek dikkatini dağıtmayı umarak kanepeye oturana kadar, nihayet, *nihayet*, bariyer kırıldı. Bunu neyin tetiklediğini bilmiyordu ama önce gözlerinin arkasında bir yanma, sonra da yanağından aşağı süzülen tek bir damla yaşla başlamıştı. Gözyaşları yüzünden aşağı akmaya başlamadan önce elindeki bardağı yan masaya koyacak zamanı bile olmamıştı.

Başını ellerinin arasına aldı ve hıçkırır hıçkırır ağladı.

Bölüm 16

Noah Summer'ın kapısını çaldı. Ona birkaç gün vermişti - *ikisine* de birkaç gün vermişti - ve şimdi onu görmesi gerekiyordu. Dairesinden ayrıldığından beri onu düşünmeyi bırakmamıştı -onun dokunuşunu, tadını; lanet olsun, onun *tadını*-. Sabır onun için aşırı bir erdem değildi. ve sahip oldukları da tükenmek üzereydi.

Son birkaç gündür ses geçirmez kişisel müzik odasında saatlerce davul çalmış, vücudundan ter damlayana kadar durmamış, sarsılan duygularını yatıştırmak için ritme ihtiyaç duymuş, hemen o anda geri dönüp ona ait olanı alma arzusunu yatıştırmaya çalışmıştı - Deacon'a verdiklerini geri almıştı.

Aralarında ne olacağından emin değildi. Bir sonraki adımlarının ne olması gerektiğini bilmiyordu. Tek bildiği, onun tadına tekrar baktığı ve artık onsuz devam etmenin imkânsız olduğuydu. Hâlâ kafasında sorular vardı. Hem de çok fazla. Onu nasıl bu kadar çabuk takas edebildiğini hâlâ bilmiyordu. O zamanlar onun hakkında neler hissettiğini hayal ediyor olamazdı. Onu sevmişti, en az onun sevdiği kadar derinden. Buna inanıyordu. Peki Deacon'la nasıl bu kadar çabuk devam edebilmişti? Onunla nasıl *evlenebilmişti*?

O tanıdık acı içini doldurdu. Her ne kadar olanları kabullenmiş, onun neden anlamış olsa da, acısı hâlâ dinmemişti.

Affetmek ve unutmak çok farklı iki şeydi. Onu Deacon'ın kollarına sarılmış olarak gördüğü anıyı zihninden silebileceğinden emin değildi. Ama denemek istiyordu.

Kapıya yaklaşan ayak sesleri Noah'ı düşüncelerinden uzaklaştırdı. Muhtemelen gözetleme deliğinden gelenin kim olduğunu kontrol ettiği bir saniyenin ardından kapının kilidini açtı ve ona kapıyı açtı.

Ne oluyor be? Kadındaki gerginliği hemen fark etmişti, gözlerinde tanımlayamadığı duyguların çalkantılı bir girdabı vardı. Geçen gece onu terk etmesiyle şimdi arasında ne olmuştu? Bilmiyordu ama belli canı yanıyordu ve kendi duyguları ne kadar karışık olursa olsun, bu kabul edilemezdi. Ona doğru uzandı, onu kollarının arasına aldı ve kendine doğru çekti.

"Summer, sorun nedir?" Başını saçlarına yaslayıp nefesini içine çekerken bile elini sırtında aşağı yukarı gezdirdi. Aleti kot pantolonunun içinde kıpırdandı, bunun onu tekrar becermek için ilk adım olmadığını açıkça anlamamıştı.

"Ben iyiyim, Noah. Sadece zor bir gün geçirdim." Tereddüt etti, sonra kollarını geçici olarak ona doladı ve ona sarılma hissi hem çok tanıdık hem de çok yabancıydı, neredeyse ne yapacağını bilemiyordu.

"Ne oldu?" diye sordu nazıkçe.

İçini çekti, nefesi tişörtünün ince pamuğundan tenini ısıtıyordu.

"Bu sabah Chicago'ya geri döndüm."

Noah geri çekildi ve eliyle kızın yüzünü yukarı kaldırdı. "Gidip Deacon'ı mı gördün?"

Kadın başını salladı ve adam onun gözlerinde bir dünya duygu görebiliyordu. Şu anda ne hissediyor olabileceğini hayal bile edemiyordu ama her ne olduysa, belli ki onu etkilemişti.

Onu bıraktı ve kanepeye doğru yönlendirdi, oturdu ve sonra onu yanına çekti. "Anlat bakalım," dedi olabildiğince sakin bir şekilde. Bir yanı ona söylemeden Deacon'ı görmeye gitmiş olmasından nefret ediyordu; belki destek için onu da yanında isterdi diye umuyordu. Ama diğer yanı bunun muhtemelen kendi başına yapması gereken bir şey olduğunu fark etti. Hoşuna gitmese de, Deacon onun eski kocası değilmiş gibi davranamazdı. Summer'la Noah'nın parçası olmadığı bir geçmişi paylaştıklarını görmezden gelemezdi. Sadece ikisinin çözebileceği bir geçmiş. Her ne kadar orada olup Deacon'ın yüzünü dağıtmayı dilese de.

"Ona bunu neden yaptığını sordum."

Noah elini kızın saçlarının üzerinde gezdirdi. "Ne dedi?"

Güldü ama kırılgandı. "Bunu kasten yaptığını, beni... senden almak istediğini itiraf etti." Dudakları büküldü ve titredi.

Noah hiçbir şey söylemedi, sadece parmaklarını kızın saçlarında gezdirmeye devam etti ve kızın kendi hızında devam etmesine izin verdi.

"En kötüsü de, yaptığı şeyde hâlâ haklı olduğunu düşündüğünü görebiliyordum. Her ne kadar bencilce nedenlerle yapmış olsa da, dürüstçe bana bir iyilik yaptığına inanıyordu. Ve o fotoğrafın başından beri haklı olduğunun kanıtı olduğuna inanıyordu." Uzun bir süre gözlerini kapadı. "Sanırım bu her şeyi daha az siyah ve beyaz yapıyor. Keşke ondan nefret edebilseydim. Ama nasıl edebilirim ki? Yaptığı şey yanlıştı ama ben de bu karmaşaya katkıda bulundum. Eğer ben... olduğum gibi olmasaydım, asla benden istediği şekilde tepki vermezdim. Ve ben..." Sesi çatallaştı. "Sarhoş olmama izin veren *bendim*. Beni öpmesine izin veren de."

Ona karşı sarsıldı. "Onu öpen bendim. Ve onunla eve giden de bendim."

Summer ona baktı, soluk yeşil gözleri düşmeyen yaşlarla parıldıyordu. "Bana yalan söylediği için Deacon sorumlu olabilir ama seni incittiği için sorumlu olan benim Noah. Ve bunun için beni affedememeni anlıyorum. Kendimi affedip affedemeyeceğimden emin değilim."

Kahretsin, bunun olacağını tahmin etmeliydi. Kendini suçlayacağını. Ve her ne kadar bundan nefret etse de, küçük, acı bir parçası yardım edemedi ama onu da suçladı. O zamanlar, sahip oldukları şeyin kaya gibi sağlam olduğunu düşünmüştü. Birçok kez onunla bir gelecek hayal etmişti ama o hepsini bir kenara atmıştı. Bunu nasıl yapabildiğini anlamıyordu. Sadece bir zayıflık anında Deacon'ı öpmekle kalmamış, onunla yatmakla kalmamış, gerçi bu şimdi bile canını acıtıyordu ama sözde ona aşık olduktan hemen sonra Deacon'la *evlenmişti*.

Gerçeği öğrendiğinden beri kabullenmekte zorlandığı tek şey buydu. Muhtemelen son on yılda en çok bunu takıntı haline getirdiği için. Ve eğer bundan sonra ilerleyebilmeleri için herhangi bir şans varsa, bunu ele almaları gerekiyordu. Şimdi. Böylece umarım ikisi de geçmişini geride bırakabilirdi. Kadının dökülmemiş gözyaşlarıyla parlayan acı dolu gözlerine baktı ve on bir yıldır aklını kurcalayan soruyu sordu.

"Onunla nasıl evlenebildin, Summer? Nasıl olur da bana sırtını dönüp Deacon'la evlenirsin? Aramızda bir anlaşma olduğunu sanıyordum... Büyüdüğümüzde benim..." Sözleri kesildi, çenesi sıkıştı. "Sadece nasıl bu kadar çabuk devam edebildiğini anlamıyorum. Yaptığımı düşündüğün şeye rağmen."

Summer'ın gözleri karardı ve alt dudağı titredi. "Öyle bir şey değildi, Noah. Sadece"-duraksadı, sonra ondan uzaklaştı ve şakaklarını ovuşturdu-"o anda doğru şey gibi göründü."

Nuh'un uzun süredir bastırıldığı ıstırabının kalıntıları . Onun şu anda acı çektiğini kadar bilse de, kendi çektiği acıyı görmezden gelemezdi. "Nasıl! Bu nasıl doğru olabilir? *Aramızdaki* şey doğrudu. Seninle Deacon arasında nasıl doğru olabilirdi ki? Lütfen bana açıkla. Çünkü hayatım boyunca anlayamadım."

"Bunun hakkında konuşmak istemiyorum-"

"Ben biliyorum. Buna ihtiyacımız var Summer; aramızdaki havayı bir kez ve sonsuza dek temizlemeliyiz. Ve Tanrı biliyor ki birbirimize karşı dürüst olmamız gerekiyor. O yüzden şu lanet soruya cevap ver!"

Ona baktı, yüz hatlarını gerginleştiren bir kargaşa vardı. "Summer, cevap ver-"

"Hamileydim!" diye ağzından kaçırdı, sonra keskin bir nefes aldı. Noah'nın kalbi durdu. "Hamile miydin?"

Başını eğip başını salladı ve adam sanki birden yerde oynayan bir çocuk görecekmış gibi gülünç bir şekilde etrafına bakındı. "Nerede... Ne oldu?" diye sordu.

Summer tekrar ona baktığında yüz ifadesi boştu ama gözlerinde hatırladığı bir acının gölgesi titreşiyordu.

Anlamak için bir saniye bile geç kalmıştı. "Kahretsin, özür dilerim Summer. Ben bir aptalım."

Summer'ın boğazı düğümlendi ve ellerini kalçalarına sürttü. "Deacon ve ben bu yüzden nişanlandık. O gece şenlik ateşinden sonra... Biter bitmez yaptığım şeyden dolayı kendimi kötü hissettim. Deacon'a onunla birlikte olmakla... korkunç bir hata yaptığımı söylemek istemedim. Ama biliyordum.

Yapabileceğim en kötü hataydı. Seninle ilişkimiz bitmiş olsa da, ona karşı arkadaşlıktan öte bir şey hissetmediğimi biliyordum. Seni unutmamın uzun zaman alacağını biliyordum ve onu yönlendirmek yapmak istediğim bir şey değildi. Bu yüzden, o zamana kadar daha fazlasını istediği belli olsa da, sadece arkadaş olmaya geri dönmeye çalıştım. Ama o iki küçük çizgiyi gördüğümde planım suya düştü. Güvende olduğumuzu sanıyordum ama"- yüzü buruştu ve devam ederken sesi titredi-"ikimiz de sarhoştuk ve doğru düzgün düşünemiyorduk."

Summer titreyerek nefes aldı. "Hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım ama ondan sonra her şey çok hızlı gelişti. Evlenme teklif etti ve ben... korkmuştum ve kafam karışmıştı, bu yüzden kabul ettim. Ailesine söyledik ve babası ona Chicago'da emlak şirketinde iyi bir iş teklif etti. Üniversiteye gitmeyi ertelemeye karar verdim ve taşındık. Annem bu konuda mutlu değildi ama yapılacak en iyi şey bu gibi görünüyordu. Oraya vardktan kısa bir süre sonra... oldu. Doktorların söylediğine göre, o tür şeylerden biriymiş."

Kadının sesindeki acı Nuh'un göğsünü gerdi. Ses tonunu yumuşattı. "Özür dilerim Summer. Başına gelenler için üzgünüm."

Tekrar yutkundu ama ona zayıf bir gülümseme verdi. "değil. Uzun zaman önceydi."

Onu kollarına çekti ve birkaç dakika sessizce sarıldıktan sonra sordu: "Madem sadece hamilelik yüzünden evleniyordunuz, o zaman neden..." Noah durakladı, bunu söylemenin doğru yolunun ne olduğundan emin değildi. Kadının ifadesini tercih etti. "Bu olaydan sonra neden hâlâ onunla evlendin? Onu... seviyor muydun?"

İç çekti. "Hayır. En azından o zaman değil. Bebekten sonra... sonra, ilişkiyi bitirmesini bekledim. Başka bir sebepten dolayı bu işin içinde olduğunu hiç düşünmedim."

Yapılması gereken doğru şey olmasından çok. Sorumlu bir şey. Ama iptal etmedi. Düğüne devam etmek istediğini söyledi. Ve ben sadece... yalnızdım, evden uzaktaydım, kalbim kırılmıştı - birden fazla şekilde. Ve bana değer verildiğini, güvende olduğumu hissettirdi." Noah gerildi - görünüşe göre gerilmemişti. En azından sonunda.

"Ve zaten düğünü planlıyorduk," diye devam etti. "Devam etmek dikkatimi dağıtmama yardımcı oldu. Şimdi geriye dönüp baktığımda, bunun yapabileceğim en kötü şey olduğunu biliyorum - onu sevmediğim halde onunla asla evlenmemeliydim. Tanrım, o zamanlar bunu bildiğime eminim ama..." diye devam etti.

Bir tür mazoşist olmalı çünkü kendi kendine "Onu sevmeye mi başladın?" diye sorduğunu duydu.

Summer onu inceledi, yüzü dikkatle ifadesizdi. "Birkaç güzel yıl geçirdik ve onu önemsemeye başladım, sanırım onu sevmeye başladım. Ya da en azından onun olduğunu düşündüğüm kişiyi."

Bunu duymak midesini bulandırır da Noah yüz ifadesinin değişmesine izin vermedi. Ses tonunu eşit tuttu. "Hiç daha fazla çocuk yapmayı denedin mi?"

Summer kucağına baktı, bir parmağını kalçasında aşağı yukarı gezdirdikten sonra tekrar ona baktı. "Yapacağımızı söylemiştik. Bunu tartıştık ve doğru zaman geldiğinde tekrar deneyeceğimize karar verdik. Ama ikimiz için de doğru zaman hiç gelmedi. Ve birkaç yıl sonra, hiçbir şey doğru değildi. Evliliğin yürümesi için ne kadar uğraşırsam uğraşayım, asla yürümeyeceğini anlamam çok uzun sürdü. Bir bütün oluşturmak için kendimizi zorlamaya çalışan iki yanlış yarımдық. Uzun zaman önce boşanmalıydık."

Hastalıklı merakına engel olamıyor gibiydi. "Neden ?"

"Benim için bunun korku olduğunu düşünüyorum. Eskiden olduğum kişi gitmişti. Olacağımı düşündüğüm kişi hiç gerçekleşmemişti. Üniversite, hayalimdeki iş, hayal ettiğim gelecek" -gözleri bir an için ondan uzaklaştı, sonra tekrar onun bakışlarıyla buluştu- "her şey... gitmişti. Ve bunu her düşündüğümde kendimi suçlu hissediyordum çünkü bizi bu hale getirenin benim kötü seçimlerim olduğuna inanıyordum. Bana bu kadar iyi davrandıktan sonra onu terk etmek istemedim." Onun irkildiğini fark etmemiş gibiydi. "Bu yüzden çok çabaladım. Onun için olabileceğim en iyi eş olmaya çalıştım. Ama şimdi biliyorum ki onun istediği ben değildim. Gerçek ben değildim. Benim olduğumu hayal ettiği kişiyle evlenmişti. Ve ben de o olmaya çalışırken perişan oldum."

Noah bir soru daha sordu. "Onun adını hiç almadın mı?"

Başını iki yana salladı. "Bir gün yapabileceğimi düşünmüştüm ama her zaman beni engelleyen bir şey vardı."

"O da neydi?"

"Okul defterlerimin arkasına Summer Taylor yazmakla ilgili çok fazla anım var sanırım." Güldü ama sesinde en ufak bir mizah izi yoktu.

Noah onun söylediği her şeyi özümsemeye çalışırken aralarına sessizlik çöktü; duygularını sıralamaya çalıştı. İkisinin de hissettiği acıyı hafifletecek ne söyleyebileceğini bulmaya çalıştı. Summer her zaman onun acısını dindiren bir merhem olmuştu. Bunun nedeni o olduğunda ne yapacağını bilmiyordu. On bir yıl önce de bilmiyordu.

Uzandı, parmakları adamın yanağını zar zor sıyırdı. Sesi düzensiz çıkıyordu. "Bundan nefret ediyorum. Bunu yaptığımı bilmekten nefret ediyorum. Ve eğer gitmek istersen anlarım-"

Başka bir şey söyleyemedi çünkü adamın kasları gerildi ve zihni daha tepkisini algılayamadan önerisini reddetti. Kalbi

ve zihni kargaşa içinde olabilirdi ama bu onu hâlâ istemediği anlamına gelmiyordu. *Vücudunun* da ne istediği konusunda hiçbir şüphesi yoktu.

Cevap verdiğinde sesi boğuk ama kararlıydı. "Hiçbir yere gitmiyorum. Geçen gece ayrılmadan önce sana bunun kaçınılmaz olduğunu söylemiştim. Artık tüm kartlar masada. Artık sır yok. Seni bilmem ama ben konuşmaktan bıktım. Sana dokunmak istiyorum. Bana dokunmana ihtiyacım var. Lütfen sen de bunu istediğini söyle."

bir nefes titreyerek çıktı. "Bunu ben de istiyorum," dedi.

Bölüm 17

Summer'ın kalbi göğüs kafesine çarpıyordu. Nuh'un bakışlarındaki keskin açlık, damarlarında karşılık veren bir sıcaklık yarattı.

"Buraya gel Günişığı," diye homurdandı, kızın eline uzandı ve kucağına oturana kadar onu kendine doğru çekti. Burnunu onun boğazında gezdirdi, boynunun kıvrımına ulaştığında içine çektiği nefes vücudunda tüylerin diken diken olmasına neden oldu.

"Ne yapıyorsun?" sesi zayıftı.

"Seni içime çekiyorum." Dedi, dudakları teninde gezinerek onu ürpertti.

"Noah..."

"Bunun için uzun zamandır bekliyordum; acele etmiyorum."

Kaçmak isteyen sızlanmasını dizginledi ve bunun yerine ellerini onun saçlarına gömdü. Parmakları esnedi, tırnakları hafifçe kafa derisine sürtündü.

Noah inledi, sonra onun boynunu ısırdı. "Sabır hiçbir zaman senin güçlü yanın olmadı," diye mırıldandı.

"Sabırlı davrandım ama sana ihtiyacım var Noah. Uzun zamandır içimde olan tüm boşluğu doldurmana ihtiyacım var."

Başını kaldırıp ona baktı, göz bebekleri neredeyse gece mavisi olana kadar büyüdü. Uzanıp kızın saçlarından bir tutamı yumruğuna doladı ve başını geriye doğru çekerek boynunu kavislendirdi. "Merak etme,

Yazın. Seni tekrar tekrar dolduracağım. Seni öyle sert ve öyle derin dolduracağım ki, bir daha asla boş hissetmeyeceksin."

Bu sefer iniltisini durduramadı. Saçlarını bıraktı ve eliyle hafifçe boğazını kavradı. Summer çenesini ona doğru eğerek titrek bir nefes verdi ve Noah ağzını onunkinin üzerine kapatmadan önce tekrar hırladı.

Dili dudaklarının kenarında gezindi ve onun tadı içine dolduğunda bir iniltiyle dudaklarını araladı. Onu ne kadar özlediğini, tadını, parmak uçlarının altındaki tenini ne kadar özlediğini düşünmemek için kendini çok zorlamıştı. Ve şimdi bırakabilirdi, çünkü en azından bu gece için, o yine kendisine aitti. Vücudunun her tanıdık çizgisini haritalamak, uzun zamandır dudaklarını değdirmediği her santim derinin tadına bakmak, artık bir genç değil de bir erkek olduğu için onun şeklini yeniden öğrenmek istiyordu.

Ve sadece bu gece için, uzun zamandır içini dolduran suçluluk duygusunu unutmak istiyordu. Önce Deacon'a yaptığını düşündüğü şey için, şimdi de Noah'ya yaptığını bildiği şey için.

Elleri gömleğinin altından yukarı kaydı, parmakları karın kaslarının tepelerini ve vadilerini izledi, avuçlarının altında esnediklerini hissetti. Bu sırada ağzı onunkine doğru hareket etti, diliyle acıyı dindirmeden önce dişleri alt dudağını ısırdı.

Dudaklarını yanağında, sonra da boynunda gezdirdiğinde kadın ona karşı ürperdi. "Noah..." Sesi kesildi.

"Sana tam olarak ihtiyacın olanı vereceğim, Günışığı. Ama bunu kendi yöntemimle yapmalıyım. Çok uzun zaman oldu... çok uzun. Bunu yavaştan almalıyım. İhtiyacım var... İhtiyacım var..." İnledi. "Kahretsin, çok fazla ihtiyacım var."

Sesinin tonu kollarından aşağı tüylerinin diken diken olmasına neden oldu. En son birlikte olduklarında ikisi de gençti. Deli gibi aşıklardı,

tutkulu ama hala gençti. Şimdi o bir kadındı ve adam tam bir erkekti, iri, kaslı ve kendine çok güveniyordu. Eğer o zamanlar onu Őehvetten ıldırtmıősa, Şimdi ona yaptığı Şey yangın çıkarmaktan başka bir Şey değildi.

Elleri kızın teninde hafifçe gezinirken, parmakları hafif bir titremeyele sarsıldı. Bu sinir değildi. Kaslarındaki gerginlik ona kendini tuttuğunu, geri çekildiğini söylüyordu. Onu korkutmamak için mi, yoksa Şu anda ne yapabileceğinden emin olmadığı için mi, ya da belki de duyguları onunkiler kadar karışık olduğu için, emin değildi. Emin olduğu tek Şey, onun kendini tutmasını istemediğiydi. Her Şeyi hissetmek, her yoğun saniyeyi yaşamak istiyordu. Onun dokunuőunun anısını tenine kazımak, onun kokusunu, ellerinin altındaki kaslarını hissetmek istiyordu. Ve onun hissettiği her Şeyi deneyimlemek istiyordu. Çünkü yarının, iki hafta sonrasının, iki ay sonrasının onlar için ne getireceğini kim bilebilirdi ki? Şu anda sahip oldukları tek garanti bu geceydi, bu andı ve o hepsini istiyordu.

Summer kendisine dokunmasını engellemek için adamın ellerini tuttu ve kucağından indi, adamın gözleri mavi derinliklerinde parlayan çaresiz ihtiyaçla kendi gözlerine kaydığında ona güven verici bir gülümseme verdi.

Birkaç adım geri gittikten sonra arkasına uzandı ve styeninin kopasını açtı. Askılar omuzlarından kaydı ve styeni ayaklarının dibine, yere bıraktı. Gençken vücudu konusunda hep biraz güvensiz olmuştu; onun önünde çıplak durmaktan hiç hoőlanmamıőtı. Yeterli olamayacağından çok endişeleniyordu. Yıllar geçtikçe kendine güveni mi artmıştı, yoksa adamın gözlerindeki arzu mu güvensizliğinin üstesinden gelmeye yetmiőtı, bilmiyordu ama Şimdi ayakta durmuş, sırtını hafifçe dikleőtirmiő ve adamın onu içine almasını izliyordu. Gözleri göğüslerine kaydı, göğüs uçları sertleőtmiő ve ıkıktı ve küfrederek kot pantolonunun üzerinden sikini ovmak için uzandı.

Sadece o küçük ses ve o küçük hareket bile şehvet dalgasının içinden geçmesine neden oldu. İki adım attı ve tam onun önünde duruyordu. Başparmakları külotunun bel bandına takıldı ve külotu kalçalarının üzerinden aşağı kaydırıldı, tam kendini ona gösterecekken durdu. Nuh'un bakışları şimdi yanıyordu; gözleri, göğüsleri ve küçük saten parçasının cinsel organını zar zor örttüğü yer arasında gidip geliyordu.

"Ne yapıyorsun Summer?" diye homurdandı.

"Lütfen nasıl hissettiğini benden saklama. Bu konuda değil. Kendini bırakmana ihtiyacım var. Ve benim de... Benim de bırakmama yardım etmene ihtiyacım var. Bunu mu? Son birkaç gündür olan her şeyi mi? Bu çok fazla. Artık hiçbir şey hakkında nasıl hissedeceğimi bilmiyorum. Şu anda sadece seni hissetmek istiyorum Noah. Eğer bu gece beni istiyorsan, kendini tutmayacağına söz vermelisin. *İkimize* de tam olarak ihtiyacımız olanı vereceksin."

Nefes alış verişleri sert ve kesik kesikti, bakışları onu delip geçiyordu, gözlerinde tanımlayamayacağı kadar hızlı duygular yanıp sönüyordu. Sonra başıyla keskin bir selam verdi. "Tamam."

Gözlerini onunkilerle kilitli tutan Noah uzandı, ellerini onunkilerden uzaklaştırdı ve parmaklarını külotunun kenarlarına geçirdi. Kız yarı yarıya onun külotu yırtıp çıkarmasını bekliyordu ama adam onun yerine külotu aşağı indirdi ve karnının alt kısmına bir öpücük kondurdu. Adamın dili hassas derisi boyunca kayarken karın kasları titredi. Öpücüklerini gittikçe daha aşağıya doğru indirmeye devam etti, ağzı külotunu aşağıya doğru takip etti, sonunda ağzı klitorisinin hemen üzerinde gezindi.

Summer'ın nefesleri artık kesik kesik geliyor, kasları titriyordu. Kalçalarının arasındaki kayganlık, adamın onu ne kadar gerdiğinin kanıtıydı.

Sonunda Noah külotunu sonuna kadar sıyırdı ve yere d  şmesine izin verdi. Summer nefesini tutarak onun a zının ilk dokunuşunu bekledi ama o dokunuş gelmedi. Bunun yerine ellerini kalçalarına doladı ve ona baktı, parmakları teninde se iriyordu ve çenesindeki tik ona h    kendini dizginledi ini söylüyordu. Tam kız ona dokunması için yalvaracakken adam başını kaldırdı, gözlerinde daha önce hiç görmediği vahşî bir şey vardı. Şeytani sırıtış, seviştiklerinde her zaman orada bulunan yaramazlık pırıltısı gitmişti. Bu, şehvet, öfke, pişmanlık ve tam olarak adlandıramadığı bir şeyin birleşimiydi.

Kalçalarını tutarak onu aş ğı çekti, kucağında yatana kadar manevra yaptı, bir kolu onu kendisine doğru tutarken, ereksiyonunun sert çıkıntısı üst uyul una bastırdı. Boşta kalan eli kızın teninde geziniyor, parmakları dizinden uyul unun iç kısmına doğru ilerliyor ve tekrar aş ğı iniyordu. Bir dahaki sefere kalçasının üst kısmına , bacaklarını daha da açmak için durakladı, sonra parmak uçlarının cinsel organının dikişî boyunca yumuşakça kaymasına izin verdi, klitorisine sürtündü ama bastırmadı. Ona dokundukça nefesi derinleşmişti ama yine de kızın beklediği gibi acele etmedi, parmaklarını kızın üzerinde gezdirmeye devam etti.

Keşfetmek.

Yeniden
  renmek.

Gözlerini onunkilere dikti inde gözbebekleri büyümüş, çenesi sıkılmıştı. " nce parmaklarıma boşalmanı istiyorum, G n ş  ," dedi. Sesi h    gergindi, sözlerinin pürüzlü kenarlarında gerginlik h    belirgindi.

Summer dudaklarını ıslattı ve kalbi gümbür gümbür atarak başını salladı. O kadar tahrik olmuştu ki kal alarındaki ıslaklı ı hissedebiliyordu.

Gözleri elinin hâlâ hafifçe üzerinde gezindiği yere kaydı. Sonra, nihayet, hayal kırıklığından çılgılık atacağını düşündüğü anda, parmakları daha aşağıya, daha derine kaydı, bir tanesi içine kaymadan önce girişinin etrafında . Summer karnındaki çukurda ihtiyaç ve beklentiyle kıvrılırken inledi. Daha yeni başlamıştı ve şimdiden çok yaklaşılmıştı.

Parmağını kızın içine sokup çıkarmaya devam ederken, başını kızın göğüslerine doğru eğdi ve göğüs uçlarından birini ağzına aldı. Sertçe. Kadın inledi ve göğsünü ona doğru itti. Ağzının keskin çekiciliği ile parmağının yavaşça vuruşunun zıtlığı, kızın içinden kavurucu bir sıcaklık gönderdi.

Bir meme ucundan diğerine geçerek emdi ve yaladı, kız inleyene kadar dilini sert tepelerin etrafında yuvarladı. Parmağını içinden çıkardı ve klitorisinin etrafında önce yavaş, sonra hızlı bir şekilde, kız nefes nefese kalıp kendini eline doğru itene kadar dolaştırdı.

"Yakın mısın Summer?" dedi. Sesinde yine gerginlik vardı ama bu sefer tamamen şehvetti. Daha önce sesini dolduran kargaşanın hiçbiri yoktu.

Başını salladı. "Evet. Tanrım, evet."

Klitorisini devam etmek yerine, parmağını tekrar içine daldırdı. Birkaç yavaş, durgun vuruştan sonra, bir parmağını daha içeri soktu, iç duvarına doğru kıvırdı, tüm vücudunu sarsan o noktayı buldu. Kendini onun eline doğru bastırdı; Noah'nın ona vermek için acele etmediği anlaşılan bir serbest bırakma için çaresizdi.

Summer'ın sırtı kavislendi. Parmakları girip çıktıkça damarlarında sıvı bir ateş dolaşıyor, içindeki basınç onu düşünme yeteneğinden yoksun bırakana kadar artıyordu. Ona yaptıklarından başka bir şey hissetme yeteneğini elinden aldı. Suçluluk yok, acı yok, öfke yok. Sadece o vardı.

Nabzı boğazında atıyor, açlık ve ihtiyaç içinde kabarıyordu. Ama Noah'nın hareketleri hiç hızlanmadı. Artık parmaklarında titreme yoktu. Gözleri, ara sıra kadının gözlerine ve dudaklarına kaymak dışında, elinin yaptığı şeye kilitlenmişti. Tamamen ona, onun zevkine odaklandığı için daha önce içinde bulunduğu kargaşa yok olmuştu. Sanki ihtiyacı olan şey buydu; onun kendisi için parçalandığını görmek. Ona yaptığı şey karşısında kaybolduğunu bilmek. Ona her zaman yaptığı şeye.

Sanki aklını okumuş gibi gözleri onunkilerle buluştu. "Sana dokunuşum hoşuna gidiyor mu Summer? Ellerimin tekrar üzerinde olmasından hoşlanıyor musun?"

"E-evet." Adam başparmağını klitorisine sürttüğünde kızın cevabı boğuktu.

"Seni duymadım, Günişığı."

Summer ona karşı kıvrandı, sakladığı şeye açlık duyuyordu. "Evet," diye nefes aldı. "Bayıldım."

Boğazından alçak bir ses çıkardı, gözleri memnuniyetle parlıyordu.

"Neyi sevdiğimi biliyor musun?" diye sordu.

Adamın durmak bilmeyen dokunuşu sonunda kalçaları adamın eline karşı sarsılana ve kadın nefes nefese kalana kadar hızlandı; adamın başparmağının ara sıra klitorisine değmesi onu sınıra yaklaştırıyor ama aşmasına izin vermiyordu.

"Sana bir soru sordum, Summer. Neyi sevdiğimi biliyor musun?"

Summer onun sesine odaklanabilmek için kendini zorlamak zorunda kaldı. "Neyi seviyorsun?"

Üçüncü bir parmak ekledi ve hızını artırarak onu daha da yukarı itti. yaptığı çok hafif dokunuşlar, içinden küçük şimşek patlamaları gönderiyordu; başparmağı tam olarak doğru miktarda bastırıyordu

onu bıçağın ucunda dengede tutmak için baskı yapıyordu. Çünkü ona nasıl dokunacağını biliyordu. Onun vücudunu tanıyordu.

Hala.

"Ne kadar sıkı ve ıslak olduğunu seviyorum," diye cevap verdi. "Aminin parmaklarımın etrafında kenetlenmesini seviyorum, boşalmaya çok yakınsın. Ve eğer bunu yaparsam..." -sonunda başparmağını klitorisinin üzerinde sert ve hızlı bir şekilde okşadı, ta ki kız haykırana kadar, keskin ve parlak zevk içinde patlarken kalçaları çaresizce kıpırdandı- "benim için çok ama çok güzel boşalacaksın."

Noah parmaklarını kızın içine sokup çıkarmaya devam etti, hiç durmadı, kız yığılıp ona karşı titreyene kadar doruk noktasını dışarı çekti. Ancak o zaman parmaklarını içinden çekip ağzına götürdü ve dudaklarının arasından geçirdi. Kadının bakışlarını üzerinde tutarken dilini onların etrafında dolaştırdı. "Ve tadının her zaman bu kadar tatlı olmasına bayılıyorum."

Onu tadarken yüzünde beliren ifade Summer'ın içini yeniden ısıttı, gözleri yarı kapalı, vücudu uyarılmışlıkla gerilmişti. Şimdi adamın onu sadece olacaklar için ısıttığını biliyordu ve vücudunun -ve kalbinin- geceyi sağ salim atlatıp atlatamayacağını merak ediyordu.

Bölüm 18

Noah ona, kokusuna, tadına, saten teninin parmaklarının altındaki hissine doyamıyordu. Onun için gelişi, başı

Geriye atılmış, gözleri kapalı, kalçaları ellerine çarpıyor.

Kahretsin, tam o anda boşalabilirdi.

Onu izlemek -onun dokunuşuyla paramparça oluşunu görmek- ruhunun sivri uçlarını yatıştırmıştı. Buna ihtiyacı vardı, bunu sisteminden atması gerekiyordu, böylece daha onun içine girmeden binlerce parçaya ayrılmayacaktı. Ve kadın ona tam da söylediği gibi ihtiyacı olan şeyi vermişti. Ve şimdi ona ihtiyacı olan şeyi verecekti. Ve o da bunun her saniyesini sevecekti.

Onu etrafında döndürdü, böylece ona bindi, dolgun dudaklarını öptü ve onu horozuna karşı sallamak için ellerini kalçalarında kullandı. Gömleğini başından çekip omzunun üzerinden attı, sonra parmaklarını yavaşça göğsünün üzerinde gezdirdi, gözleri parmaklarını karın kaslarının üzerinden aşağı doğru kaydırırken izledikleri yolu takip etti. Tırnaklarının derisi üzerindeki sıyrıkları, açlık ve ihtiyacın kıvılcımlanmasına neden oldu ve onun içinde büküldü, canlı bir tel gibi sıcak ve keskin. Bu çok fazlaydı. İhtiyacı olan şey çok yakındı. Bir kaya kadar sertti; ona duyduğu arzu onu yakıp kavuruyordu.

Onu kendine doğru çekerek ayağa kalktı, sonra ayakları yere değene kadar aşağı kaymasına izin verdi. Elini cebine soktu ve bir tane

Gelmeden önce oraya sıkıştırdığı prezervatifler. Aleti fermuarını zorluyordu ve kot pantolonunun düğmelerini açıp boxer külotuyla birlikte çıkarırken Summer'ın bakışlarını üzerinde tuttu. Summer'ın gözleri düştü ve küçük bir inilti çıkardı, onu içine alırken dili dudaklarını ıslatmak için dışarı fırladı.

Aleti tepki olarak sarsıldı. "*Siktir*," diye inledi, avucunun içine aldı ve acıyı hafifletmek için sert bir vuruş yaptı. Kadının ağzını üzerinde hissetmek istiyordu ama artık onun etrafına gelmesini beklemekten bıkmıştı.

Prezervatif paketini yırtıp açtıktan sonra, hızlıca boyundan aşağı yuvarladı ve sonra tekrar kanepeye uzandı. Onu da kendisiyle birlikte çekti, böylece kadın tekrar ona sarıldı, bu sefer onları ayıran ince bir lateks bariyerden başka bir şey yoktu.

Elini kalçasına koyarak onu yukarı kaldırdı, iki parmağını içine sokabileceği kadar kaldırdı, başparmağı klitorisine bastırırken içeri ve dışarı okşadı, ta ki kız tırnaklarını derisine geçirip inleyene kadar, başı omzuna düştü. Sonra, aşağı uzandı ve sikini girişine yerleştirdi, onu üzerine indirirken kalbi güm güm atıyordu.

Vücudu ona uyacak şekilde gerilirken, sıkı, ıslak sıcaklığı onu derinlere gömülene kadar içine alırken Noah'ın gözleri neredeyse kafasının içinde geri yuvarlanıyordu. Tam burası mı? Bu coşkuydu. Onunla yeniden birlikte olmak, daha önce birlikte olduğu diğer tüm kadınların anılarını sanki hiç var olmamışlar gibi sildi. Bu. Var olan tek şey buydu. Şimdiye kadar olan her şey ve olmasını istediği her şey. Geleceklerinin ne getireceğini bilmiyordu ama bir şekilde çözeceklerdi.

Yapmak zorundaydılar.

Summer hâlâ alnını Noah'ın omzuna dayamıştı ve nefes nefese aldığı nefesler Noah'ın teninde dalgalanıyordu. Onun içinde hareket etmeyi arzulayan Noah

Ellerini onun k  na doladı ve onu yavaşça sikinin   zerinde a  ağı yukarı kayd  rdı. Her durgun ini  te kal  alarını onun i  ine doğru esnetti, boğazının derinliklerinde al  ak sesle inlerken ba  ı geriye d    t  . Summer bu alay karşısında inledi ve doğruldu, hareketi devraldı. G  zleri cam gibi oldu, kendini onun   zerine iterken dudakları ayrıldı, daha sert ve daha hızlı bir   ekilde ona bindi.

"Bu   ok iyi.   ok g  zel. Unuturdum...." Kız bir iniltiyle sustu ve adam kendini dizginlemek i  in di  lerini sıkarak bir elini kızın kal  asından klitorisini aramak i  in hareket ettirdi. Hızlı ve hafif daireler   izerek ovdu, diğer eliyle de sıkıca sıvrılttığı meme u  larından birini   imdikle-di ve   eki  tirdi. Nefes nefese kaldı ve onun etrafında sıkı  tı. Noah yemin etti; kontrol   elden kayıyordu. Onu sakinle  tirmek i  in kal  alarını tekrar kavradı, sonra yukarı kaldırdı, sert  e i  ine girdi, i  inde basın   arttı  a teninde bir ısı dalgası diken diken oldu.

D  nerek Summer'ın sırt   st   yatmasını ve kendisinin de onun   st  nde olmasını sağladı. Ellerini ba  ının yanında birle  tirdi ve i  ine pompalamaya devam etti. Summer'ın onun altında yayıldığını, kal  alarının onun it    lerini kar  ılamak i  in sallandığını g  rmek, i  inde alevlenen a  lığı bir orman yangınına d  n    t  rd  .

"Sikeyim Summer'ı, bak nasıl da i  ime giriyorsun," diye bağırdı. Eğilerek ağzını onunkine yapı  tırdı, sert ve talepk  r. Dilinin her kayı  ında, sikinin her vuru  unda onu geri kazanıyordu. Bir elini a  ağı kayd  rdı ve ba  parmağını klitorisinin   zerinde gezdirdi, ta ki kadın haykırıp etrafını sıkıla  tırana dek. Tırnakları kaburgalarını tırmaladı ve homurdanarak bir dirseğinin   zerine d    t  , b  ylece elini sa  larına dolayabildi. Diğer eliyle kal  asına bastırarak tekrar tekrar i  ine girdi.

"Tanrım, Noah!" diye haykırdı ve onun etrafında kasıldı.

Noah geri çekildi, böylece boşalırken onu izleyebilecekti. Nefes nefese kaldığında dudakları aralanmıştı, yanakları kızarmış, gözbebekleri büyümüştü, altında kıvranıyor, ona öyle sıkı sarılıyordu ki Noah kendini kaybetti.

"*Siktir.* Geliyorum," diye homurdandı. Isı ve zevk, patlayana kadar omurgasının tabanında daha sıkı ve daha sıkı çekti, orgazmı onun içinden patladı. Son bir sert hamleyle, neredeyse acı verici bir coşku dalgası içinden geçerken kendini kabzasına kadar gömdü.

Sonunda hafiflemeye başladığında, Noah ağzını Summer'inkiyle birleştirdi, kalan titremeleri atlatırken kendini sığ bir şekilde itmekten alıkoyamadı. Dili Summer'ın ağzının içinde uyumlu bir ilerledi, ta ki dudaklarını Summer'ın dudaklarına son bir kez sertçe bastırıp ondan ayrılana dek.

Prezervatifi çıkardı, sonra ondan daha fazla uzak kalmak istemediği için hızla kanepeden yuvarlandı ve prezervatifi attı. Tekrar yanına kayarak onu kollarıyla sardı. Nabzının hâlâ boğazında şiddetle attığını görebiliyordu ve onu çenesinin altına sıkıştırdı. "İnanılmazsın, Günişığı. Bu inanılmazdı."

Yumuşak bir şekilde güldü. ". Bütün gece öyleydi."

Gülümsedi ve dudaklarını onun saçlarının yumuşak ipeğine bastırdı. Kollarını ona dolayarak öylece uzandı, onu içine çekti, kalp atışları yavaşladı. İkisi de konuşmuyordu ve o bunu sorun etmiyordu. Kadının yumuşak teninin kendi tenine değdiği andan itibaren içinden akıp giden huzurla daha da iyiydi.

Noah yattığı yerde Summer'ı ve olabilecekleri düşünürken zihni sürüklendi; geçmiş ve sahip oldukları şeyleri hatırladı. Onu ailesiyle tanıştırmaması ve annesinin gözlerindeki bilmiş bakışı görmesi; ona davul çalmayı öğretmeye çalışması ve ne kadar koordinasyonsuz olduğuna gülmeleri; pikabının kabininde oturup onu dinlemeleri

müzik eşliğinde öpüştü; onunla ilk kez sevişti. Ve ona karşı ne kadar çok şey hissettiğini ilk kez gerçekten anlamıştı...

Zor bir gün geçirmişti. Soğukkanlılığını koruyor, anne babasının ve Eden'in yanında olmak için elinden geleni yapıyordu. Kilisede cesur bir yüz ifadesi takınmış, küçük bedeni gözyaşlarıyla sarsılırken kolunu kız kardeşine dolamıştı. Mezarlıkta anne ve babalarının yanında durup büyükbabalarının toprağa verilişini izlerken onun elini tutmuştu. Ve şimdi, cenaze töreninde, kırmızı çerçeveli gözlerle oturup konuklara babasının ne kadar harika bir insan olduğunu anlatırken annesinin ihtiyacı olan şeyleri aldığından emin oluyordu.

Summer'in yanında olması ona yardımcı olmuştu. Üç aydır çıkıyorlardı ve onu görmek kısa sürede her günün en güzel yanı haline gelmişti. Büyükbabasıyla sadece iki kez görüşmüştü ama tören sırasında o da gözyaşı dökmüştü, çünkü o böyle biriydi.

Şu anda mutfak masasında Eden'in yanında oturuyor, insanlar aile odasında dolaşırken dikkatini dağıtmak için onunla boyama yapıyordu. Noah'nın göğsündeki ağrı, son birkaç saattir -hatta huzurevinden büyükbabasının kalp krizi geçirdiği haberini aldıklarından beri son birkaç gündür- bastırmaya çalıştığı ağrı daha da artmıştı. Sonunda, sadece beş dakikalığına, kendine nefes alma ve kendini kontrol etme şansı vermek için izin isteyip yatak odasına gitti.

Pencere kenarındaki koltuğunda oturmuş arka bahçeyi seyrederken kapıya hafifçe vuruldu. Onun yumuşak sesini duymadan önce bile gelen kişinin o olduğunu biliyordu. "Ben Summer. İçeri girmemin bir sakıncası var mı?"

Biraz yalnız kalmaya ihtiyacı olduğunu düşünmüştü ama şimdi tek istediği Summer'in varlığının sıcaklığıydı. "İçeri gel, Günışığı."

Kapı gıcırdayarak açıldı ve kadın içeri girerek kapıyı arkasından kapattı. "Arkadaş isteyebileceğini düşündüm. Ama yalnız kalmak istersen aşağıya inebilirim."

Elini ona doğru uzattı ve o da ona yumuşak bir gülümseme vererek yere geçti. Yeterince yaklaştığında, kolunu beline doladı ve onu aşağı çekti, göğsüne doğru kıvrılması için kucağına oturttu. "Seni orada tek başına bıraktığım için özür dilerim," dedi.

Başını iki yana salladı. "Olma, ben iyiydim. Sadece şu anda yalnız kalmak istemeyebileceğini düşündüm."

Başını onun omzuna yasladı, eli göğsündeydi, parmakları yavaşça tişörtünün üzerinde rahatlatıcı daireler çiziyordu. Birkaç dakika sessizlik içinde oturdular. Sonunda tekrar konuştu. "Büyükbabanı iyi tanımadığımı biliyorum ama onu severdim. Keşke onunla daha fazla zaman geçirebilseydim."

Noah gülümsedi, ancak göğsü hâlâ dökülmemiş gözyaşlarıyla ağrıyordu. "O en iyisiydi."

"Bana ondan bahsedebilir misin?"

Noah boğazındaki yumruyu yutkunarak geçiştirdi. "Tamam," dedi. Kendini toparlamak için bir an durdu, sonra ona davul çalmaya başladığında büyükbabasının zaman gelse 'lanet gürültüden' şikayet ettiğini anlattı. Ama Noah'nın annesi ona dedesinin arkadaşlarına müzisyen torunuyla övündüğünü duyduğunu anlatmıştı. Ve bir gün Noah onu yarı açık garaj kapısında dolanırken görmüş, çalarken onu dinlerken yüzünde bir sırıtma belirmiş. Noah onu içeri davet etmiş ve ona bir ders vermişti ve o andan itibaren, ne zaman ziyarete gelse, ikisinin garaja gidip onun takımıyla uğraşması onların olayı haline gelmişti.

Ona büyükbabasının bir gün sokakta yürürken hayatının aşkı Noah ve Eden'in büyükannesi Lily ile nasıl tanıştığını anlattığını söyledi. Lily onun ve arkadaş grubunun yanından geçerken gözüne çarpmış, o da dönüp peşinden gitmiş, arkadaşlarının kendisine kahkahalarla gülmesini umursamadan ona çıkma teklif etmişti. Noah'a, onu görür görmez onun kendisi için doğru kız olduğunu anladığını söylemişti.

Noah, beş yıl önce karısı vefat ettiğinde büyükbabasının ne kadar zorlandığını hâlâ hatırlıyordu. Adam ağlarken onu çaresizce izlediğini hatırlıyordu. Ama yine de Noah'nın elini okşamış ve gözyaşları arasında ona Lily ile paylaştıkları gibi bir aşkın asla ölmeyeceğini ve gitme sırası ona geldiğinde Lily'nin onu bekleyeceğini söylemişti.

" ki yeniden birlikteler," dedi Summer ve sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu.

Noah, gözlerinin arkası yanmasına rağmen başını salladı. Konuşmaya devam etti, başka anılarını anlattı. Büyükbabaları ne zaman ziyarete gelse, Noah'nın ve Eden'in kulaklarının arkasında sihirli bir şekilde bir bozuk para bulması gibi, Noah numarayı anlayacak kadar büyüdükten sonra bile. Ergenlik çağına geldiğinde bile gözlerini devirir ve tüm bu olanlardan sıkılmış gibi davranırdı. Büyükbabası sadece güler, parayı ona uzatır ve "Hayatında biraz sihir için asla çok yaşlı değilsin" derdi. Ve Noah parayı cebine atar, dudaklarında isteksiz bir gülümseme belirirdi.

Noah konuştuğu sürece Summer'ın eli göğsünü yatıştırıcı bir şekilde okşadı. Sesi çatladığında durmadı; gözyaşları nihayet geldiğinde durmadı. Göğsündeki ağrı hafifleyene, gözyaşları akmayı kesene ve kelimeleri kuruyana kadar konuşmasına izin verdi.

Ancak o zaman ve kucağına oturana kadar kucağında döndü. Normalde bu pozisyonu çok tahrik edici bulurdu ama bu sefer her şey

Düşünebildiği tek şey ona bakan iri yeşil gözlerindeki sıcaklık ve şefkatti.

Yanaklarını avuçladı, gözyaşlarını başparmaklarıyla düzeltti, sonra öne eğildi ve dudaklarını nazikçe onunkilere bastırdı. Tekrar yerine oturduğunda, saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı ve "Senden hoşlandığını biliyorsun," dedi.

Yüz hatlarında okunamayan bir şey belirdi ama o sadece gülümsedi ve "Çok çekiciydi, eminim tüm kız arkadaşlarından hoşlanmıştır" dedi.

"Onunla tanıştırdığım tek kişi sensin. Onu ilk gördüğümde, seni onunla tanıştırmaya getireceğimi söylediğim anda senin özel biri olduğunu anladığını söyledi. Seninle tanıştıktan sonra da haklı olduğunu anladı."

Summer gülümsedi ve güzelce kızardı ama Noah yüzünde sinsî bir gülümsemeyle büyükbabasının başka neler söylediğini ona anlatmadı. "Bana çekmişsin belli. Düştüğün zaman sert düşüyorsun".

Ve tam o anda, Summer kucığında otururken, Noah biliyordu ki, eğer büyükbabası yukarıda bir yerlerde ona bakıyor olsaydı, Noah'nın onu haklı çıkardığını bilerek yüzünde kendini beğenmiş bir gülümseme olurdu.

Üzerinde fazla düşünmeden başını geriye doğru eğdi. "Seni seviyorum, Summer." Kızın gözleri büyüdü, dudakları şaşkınlıkla aralandı. Adam ona gülümsedi. "Sorun değil, karşılık vermek zorunda değilsin. Sadece bunu bilmeni istedim.

-"

Ağzı yine onunkinin üzerindeydi, elleri gömleğini kavrarken tadı duyularını alevlendiriyordu. Ve her ikisi de nefes nefese kaldığında, kalpleri birbiriyle aynı anda çarptığında, dudaklarına fısıldayacak kadar geri çekildi. "Ben de seni seviyorum."

Noah, Summer nihayet kollarına geri dönmüşken karanlıkta öylece yatarken büyükbabasının sözlerini düşündü. O zamanlar, Summer'la sadece birkaç ay geçirdikten sonra, çok kötü düşmüştü. Aslında, bu onu hafife almaktı. Sadece düşmemişti. Kendini uçurumun kenarından aşağı atmıştı.

Summer iç çekip göğsüne sokuldu ve Noah'nın kalp atışları hızlandı. Şimdi onu yeniden kollarına aldığına göre, yeniden düşüyor olabileceğini düşündü.

Asla duramayacağını hissediyordu.

Bölüm 19

Tabah güneşi Summer'ı uyandırdı ve yatağında olduğunu ve göğsünün üzerindeki ağır kolun Noah'a ait olduğunu fark etmeden önce gözlerini kırıştırdı. Kırpırdamadan durdu, onun çıplak bedeninin yanında olmasının verdiği sarhoş edici his önceki gecenin anılarını geri getirdi - ve Yıllar öncesinden.

Başını eğdi, gözleri onun mükemmel profilini izledi, elmacık kemiklerine değen uzun altın kirpiklerinde durdu ve kalbi göğsünde fırıl fırıl döndü. Ona tekrar aşık olmak, daha önce sahip oldukları şeye geri dönmek çok kolay olurdu. Ama hiçbir şey değişmemişti. Şu anda her şey ne kadar sıcak ve bulanık olsa da, bu uzun sürmeyecekti. Duygusal açıdan Noah'ın hayatını idare edebilecek kadar güçlü olmadığını çoktan kanıtlamıştı. Deacon onu sabote etmese bile, zihninin çalışma şekliyle onun bir rock yıldızı olarak kariyerini idare edebilme olasılığı neydi? Onun turneye çıkacağını, kadınların ona akın edeceğini düşünmek bile göğsünün sıkışmasına neden oluyordu.

Ve Noah... şey, bundan daha fazlasını istediğini hiç söylememişti. Son seferinde ona yaptıklarını düşününce neden istesin ki? Suçluluğun tanıdık asit yanığı içinden akıp geçti. Nasıl bu kadar aptal olabilmişti? Noah'ya güvenmezken Deacon'a güvenmişti.

O düşüncelerinin bataklığına daha fazla gömülmeden Noah bir iç çekip ona doğru yuvarlandı, mavi mavi gözleri fal taşı gibi açıldı. Yatakta kiminle birlikte olduğunu fark etmeden önce gözlerinde bir anlığına şaşkınlık parladı. Yüzünde pişmanlık yazıp yazmadığını merak ederken vücudu bir endişe dalgasıyla sarsıldı. Aralarındaki şeyin ne olduğunu bilmiyor olabilirdi ama bunun bitmesine hazır olmadığını biliyordu. En azından şu an için.

Bu yüzden, adamın ağzı yavaş ve baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle yukarı kalktığında, kadın rahat bir nefes aldı ve ona gülümsedi. Sıcaklık damarlarında dolaştı, uzuvlarını yaladı, kanını ısıttı. Ve adam onun üzerine yuvarlandığında, kadın onu kollarını açarak karşıladı.

* * *

Summer Noah'nın kahvaltısını bitirmesini izledi. Onunla aynı masada oturmak, ona gülümsemesi, onunla alay etmesi, ona dokunmak için elini uzatması çok gerçeküstüydü. Gerçeküstü ve fazlasıyla bağımlılık yapıcıydı.

"Peki, bugün için ne planladın?" diye sordu ona yaptığı son çırpılmış yumurta parçasını sıyrırken.

"Pek bir şey değil aslında. Yeni bir mikrodalga fırın almak için alışverişe çıkacaktım, zira daireyle birlikte gelen mikrodalga biraz vurdulu kırdılı."

Noah yemek yedikleri küçük ön odaya baktı ve ifadesi karardı. "Burayı sevmedim. Harika bir yerde değil ve şimdi de bana aletlerin çalışmadığını söylüyorsun."

Summer güldü. "Noah. Yükseklerde yaşamaya çok alışmışsın. Bu daire oldukça standart." Tereddüt etti, sonra sanki cevabı onu etkilemeyecekmiş gibi hafifçe sormaya zorladı kendini. "Sanırım sen her zaman

onların evine gitmektense kendi evine dönersin. Aksi takdirde böyle daireler görmeye alışkın olurdunuz."

Noah kahve fincanını yavaşça yere bıraktı, gözleri onunkilere odaklanmıştı. Summer onun bakışları altında kıpırdandı. Belki de istediği kadar rahat konuşmamıştı.

"Kadınları evime geri götürmem."

"Oh, tamam. Evimin gayet normal olduğunu biliyorsunuzdur. Çok şey görmüş olmalısın..."

"Summer, kes şunu." Noah'nın sesi sakindi ama gözleri fırtınalıydı. "Bunu yapmayacağız."

Tekrar denedi, parmakları titriyor olsa da sesine küstah bir ton katmaya zorladı. "Hiçbir şey yapmıyorum. Sadece sohbet ediyorduk. Ben... niyetim..."

"Evet, . Ve bunu aşmamız gerekiyor. *Sizin* bunu aşmanız gerekiyor."

Summer'ın omuzları gerildi ve bu konuyu hiç açmamış olmayı diledi. Noah'yla birlikte olduğu tüm kadınlar hakkında konuşmak berbat bir fikirdi. "Hiçbir şey söylememeliydim. Lütfen, konuyu değiştirelim. Gerçekten bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Bu konuyu konuşmamız gerek Summer. Sorunumuzun yarısı bu konuda konuşmamaktı. Belki ben turneye çıkmadan önce neler hissettiğin hakkında daha fazla konuşsaydık, olanlar olmazdı. Ve ben yokken seninle daha fazla konuşup sana güven verseydim, belki bir şey yapmayacağıma dair bana güvenebilirdin."

Summer'ın çenesi titredi ve bir huzursuzluk damlası omurgasından aşağıya doğru süzüldü. Her şey yanlış gidiyordu. Bu konuda konuşmak istemiyordu. Ya da duymak.

Nuh'un çenesinde bir kas titreşti ve gözleri kıza dikildi. Kız cevap vermeyince sertçe başını salladı, sonra elini yüzünde gezdirdi. "Evet, pek çok kadınla birlikte oldum Summer. Muhtemelen hayal ettiğin kadar çok değil, ama senin rahat edebileceğinden daha fazla. Bunu değiştiremem. Ve bunu söylemekten nefret ediyorum ama eğer benimle konuşmadan ayrılmış olmasaydın, hiçbiriyle birlikte olmayacaktım."

Summer alışkanlıkla başını sallayıp söylediklerini inkâr etmek için ağzını açtığında, adam elini havada gezdirerek onun sözünü kesti. "Ne düşündüğün umurunda değil, gerçek bu. Hâlâ birlikte olsaydık asla başka bir kadına dokunmazdım. Ama bunun seni nasıl hissettirdiğini anlayabiliyorum. Gerçekten anlıyorum. Senin başkalarıyla yattığını düşünmekten nefret ediyorum. Bekârsan bunu yapamaman gerektiği için değil, ben yapamazken onların sana dokunabilmesini *kıskanacağım* için."

"Ama ne var biliyor musunuz? Kulağa ne kadar klişe gelse de, o kadınlar, o karşılaşmalar sadece fizikseldi. Son on yılda bir ilişkiyi sürdürebileceğimi düşünerek kendimi kandırdığım birkaç olayda bile, asla sürmedi. Çünkü duygusal olarak orada değildim. Bunu biliyordum, onlar da biliyordu. Onları hiç evime getirmedi, geceyi onlarda geçirmedim, kollarıma alıp kulaklarına tatlı sözler fısıldamadım. Ama sen..."

Çenesinde bir kas titreşti ve başını sertçe salladı. "Bunca yıldır onu öptüğünü, onunla seviştiğini, değer verdiğin, *sevdiğin* bir adamı düşünmek zorundaydım. Seni onun etrafında kıvrılmış, kalplerin senkronize bir şekilde atarken, onun kokusu seni sararken, seni seninkine değerken, onun kalbi senin ellerindeyken ve seninki onunkindeyken uykuya dalarken düşünmek zorundaydım. Ve inan bana, bunu düşündüm. Sağlıklı olandan çok daha sık."

Noah'nın gözlerindeki acı Summer'ın gözlerinin dolmasına neden oldu. Yüzü asılmıştı, masanın üzerinde duran yumruklarını o kadar sıkılmıştı ki, sesi titreyerek devam ederken parmak eklemleri bembeyazdı. "O ben olmalıydım, Summer! O ben olmalıydım. Seninle kollarında uyuyakalacak, tenini parmak uçlarında hissedecek, seni sevdiğini söyleyecek tek erkek ben olmalıydım. Ama sen bunu benden aldın ve ona verdin! Bunu bilmek tam bir işkenceydi. İkinizi birlikte gördükten sonra aylarca içmekten, davul çalmaktan ve düşünmemeye çalışmaktan başka bir şey yapmadım. Ve ilk kez başka bir kadına dokunduğumu biliyor musun? Senin ve Deacon'ın taşınıp evlendiğiniz haberini aldığım gün. Çünkü o zaman bana geri dönmeyeceğini biliyordum ve seni zihnimden silmek için yapacak başka bir şey düşünemiyordum. Mesele seni beklemek değildi. Bir gün tekrar benim olacağına dair bir umuda tutunmuyordum. Elimde başka ne vardı ki? Evet, birçok kadınla birlikte olduğumu bilmenin senin için neden zor olduğunu anlayabiliyorum ama sevdiğin, benim yerime seçtiğin *-evlendiğin-* bir adamla birlikte olduğunu bilmek son on bir yılda beni binlerce kez öldürdü."

Ona sertçe baktı, yüzüne derin bir acı kazınmıştı. "Yani, eğer geçmişim senin için bir anlaşma bozucuysa, o zaman sanırım şansım yok çünkü bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok. Zamanda geriye gidip verdiğim kararları değiştiremem. Tıpkı *senin* verdiğin kararları değiştiremeyeceğin gibi. Ve eğer gerçekten geçmişi göremiyorsan, o zaman bana şimdi çekip gitmemi söylemelisin, çünkü her sabah bana *-bize-* ikinci *bir* şans vereceğin gün olmasını umarak uyanmak istemiyorum."

Summer nefes almakta zorlandı, ona söylemesi gereken kelimeleri bulmakta zorlandı. Islak yanaklarını sildi ve hızla çarpan kalbini sakinleştirmeyi umarak derin bir nefes aldı. "Yemin ederim Noah, seni asla o şekilde incitmek istemedim."

"Umursayacağını hiç düşünmemiştim" -başını salladı, alt dudağı titriyordu- "Umursayacağını düşünmemiştim." Adamın bu söz üzerine çıkardığı hırıltıyı duymazdan geldi, sadece kelimeleri çıkarması gerekiyordu. "Ama senin de bir şeyi bilmeni istiyorum. Deacon için hiçbir zaman senin için hissettiklerimi hissetmedim. Onu sevdiğimi sandığım zamanlarda bile. Sadece soluk bir taklitti. Ve bunun için kendimden nefret ettim. Ona karşı böyle hissetmek için çok uğraştım. Mükemmel bir eş olmak, onun her açıdan ihtiyaç duyduğu kişi olmak için çok çabaladım, çünkü her ne kadar gerçek olmasını istemesem de kalbimin başkasına ait olduğunu biliyordum."

Ona bakarken Noah'nın gözlerinin mavisini alev alev yanıyordu. Summer onun yüzündeki tanıdık ama yine de yabancı çizgileri, çenesinin gergin açısını fark etti. Bunun ötesini görebilir miydi? Pek çok kadın bunu yapabiliirdi. Pek çok kadın onun tereddütleriyle alay ederdi.

Şakaklarını ovuşturdu. Tanrım, bazen zihninin çalışma şeklinden nefret ediyordu. Ona güvenmek istiyordu. Onun ilgisini çekmeye yeteceğine inanmak istiyordu. Bu onun için neden bu kadar zordu? Ve eğer Noah ile yeniden bir şeyler yaşamaya başlarsa, ya onun yaptığı masum bir şeye aşırı tepki verir ve onu tekrar incitirse? Bu düşünce kaburgalarının arasına saplanmış bir bıçak gibiydi.

Summer kendini toparlamaya çalışarak derin bir nefes aldı. "Anlıyorum Noah. Böyle hissettiğin için seni suçlamıyorum. Nasıl suçlayabilirim ki? Ve seninle tekrar vakit geçirmek istiyorum, gerçekten. Ama aynı zamanda tamamen dürüst olmam gerekiyor. Senin hayatınla başa çıkabilecek miyim bilmiyorum ve aynı şeyleri tekrar yapmaktan korkuyorum. Sadece nasıl yapacağımı bilmiyorum..." Başını iki yana salladı. "Olmamı istediğin kadın nasıl olunur bilmiyorum."

"Peki, ne söylemeye çalışıyorsun?"

Onu incelerken dudağını çiğnedi. "Belki... Belki bunu öylesine yapabiliriz, söz vermeden, taahhütte bulunmadan-"

"Taahhüt yok mu?" Noah hırladı. "Bu da ne demek oluyor? Çünkü biz başka birine dokunmayı planlamadığımdan eminim. Ve eğer planladığın buysa-"

Summer başını geriye doğru salladı. "Tanrım, hayır. Hayır, ben sadece her günü geldiği gibi kabul edelim demek istedim. Başka kimse olmayacak. Ama işler kötüye gitmeye başlarsa, o zaman çekip gideriz, zarar yok, faul yok."

"Peki ya ben turnedeyken?"

Nefesi titreyerek kesildi ve onun gözlerinin içine bakarak anlaması için yalvardı. "Bununla başa çıkabilecek miyim bilmiyorum, Noah. Gerçekten bilmiyorum. Ve tutamayacağım sözler vermek istemiyorum."

Noah'nın kaşları düştü. "Yani ne diyorsun, ben gidince bu işi bitirelim mi?"

Summer'ın kalbi bu düşünce karşısında sıkıştı. "Bilemiyorum. Sanırım diyorum ki belki de nasıl gideceğini görmeliyiz. Çünkü bunu tekrar yaşayabileceğimden emin değilim. Ve sana da bunu yaşatmaya dayanamam."

Ellerini birbirine kenetledi. "Ve Eden ile çalışmayı seviyorum. Eğer aramız bozulursa ve ayrılmak zorunda kalırsam ne yaparım bilmiyorum. Seninle bunu isteyerek bencillik ettiğimi biliyorum ve bana bunu unutmamı söylemelisin. Ama seni özledim, bizi özledim. Ve belki de bu haftaları birbirimizle geçirirsek, bunun kalıcı olmasını bekleme baskısı olmadan, o zaman birlikte geçirdiğimiz zamanın tadını çıkarabiliriz. Ve eğer yürümüyorsa ve bitirmemiz gerekiyorsa, o zaman en azından ikimizin de ihtiyacı olan kapanışı yapmış oluruz."

Summer Noah'ın yüz ifadesini okuyamadı. Onun konuşması sırasında ağzı incelmış, gözlerinin etrafındaki deri gerilmişti ama bağırılmamıştı. Ayağa kalkıp dışarı çıkmadı. Sadece onu inceledi, kasları gergindi, omuzlarındaki gerginlik tişörtünün dikişlerini zorluyor gibiydi. Sonra sertlik aniden vücudunu terk etti ve sanki bir karar vermiş gibi sandalyesine rahatladı. "Tamam."

Summer'ın kaşları kalktı. Ne beklediğinden emin değildi ama bu tek kelimelik cevap o değildi. "Tamam mı? Bunu sıradan bir şekilde sürdürmek senin için sorun değil mi?"

Noah omuz silkti. "Haklısın. İkimiz de bir daha böyle bir şey yaşamak istemiyoruz. Öyleyse neden ciddi bir şeye atlayalım? Nasıl gideceğini görürüz." Kupasını kaldırdı ve bir yudum aldı, gözleri birdenbire Noah'ın alışık olduğu o tanıdık muziplikle parladı.

"Doğru. Tamam." Summer ona belli belirsiz bir gülümseme verdi ve adam kadeh kaldırmak için kahve bardağını kaldırdığında, Summer da şaşkınlıkla onun yolundan gitti.

"Hiçbir bağlılığa." Noah'nın gülümsemesi sakindi ama gözleri hâlâ parlıyordu. Summer yaptığı şeyin akıllıca mı yoksa aptalca mı olduğundan emin değildi ama bunu öğreneceğini tahmin ediyordu.

Bölüm 20

Noah, Summer'ın yüzünde beliren kararsızlığı izledi ama sakın ifadesinin kaybolmasına izin vermedi. Bunun görmemiş gibi değildi, tereddüt edeceğini, geri çekileceğini biliyordu. Onunla birlikte olma düşüncesinin başa çıkılması zor bir şey olduğunu anlıyordu. Özellikle de Summer gibi, o olay yerine gelmeden çok önce güveni çoktan sarsılmış biri için.

Anlıyordu ama bu hoşuna gitmesi gerektiği anlamına gelmiyordu. Onun da kendisine ve aralarındaki ilişkiye daha fazla güvenmesini diliyordu. Ama bunun onun için bir mücadele olacağını biliyordu. Ona asla başka birini istemeyeceğini kanıtlaması gerekiyordu. Ama eğer sözleri onu ikna etmeye yetmiyorsa, eylemleri yeterli .

Bu yüzden şimdilik onun söz vermeme, taahhütte bulunmama planına uyuyormuş gibi yapacaktı. Bu ona, Fractured turundan önce, burada kalacağını kanıtlaması için bir buçuk aydan biraz fazla bir süre veriyordu. Ve onu kendisine güvenebileceğine ikna ettikten sonra, kendisine olan inancını bir daha asla kaybetmemesini sağlayacaktı.

Kahvesinin geri kalanını bitirdikten sonra ayağa kalktı ve mutfığa doğru yürüdü, boş fincanı lavaboya koyduktan sonra ona döndü ve tezgâha yaslandı. Kollarını kavuşturdu ve kızın gözleri farkında olmadan tişörtünün kollarını geren pazularına kayınca kendini beğenmiş bir gülümsemeyi bastırdı.

"Bugün benimle gelsen ve yarın sana yeni bir mikrodalga almaya baksak nasıl olur?" dedi.

"Neden, bugün ne yapıyorsunuz?" diye sordu.

"İkimiz sörf yapmaya gidiyoruz."

Summer'ın gözleri büyüdü. "Nasıl sörf yapılacağını bilmiyorum!" "Bir şeyi nasıl yapacağını bilmemek seni neden durdursun ki?"

Cevap vermek için ağzını açtı ama sonra dudaklarını ayırarak durakladı. Noah onun kafasındaki çarkların döndüğünü neredeyse görebiliyordu ve ağzını kapattı. Summer'ın muhteşem gülümsemesi yüzüne yayılırken Noah'nın sırtışı da büyüdü. "Kesinlikle haklısın. Bu beni neden durdursun ki?" Durakladı ve başını eğdi, gözleri parlıyordu. "Bana nasıl yapılacağını göstereceksin, değil mi?"

Noah ona göz kırptı. "Sana her şeyi göstereceğim, Günışığı."

Onun yüzündeki o güzel kaygısız gülümsemenin kalbinin göğsünde neredeyse acıyla çarpmasına neden olmasına izin vermemek için elinden geleni yaptı. Bu işi yürütmeye ne kadar kararlı olduğunu henüz öğrenmesini istemiyordu, öğrenirse muhtemelen tepelere doğru kaçacaktı. Bunun yerine kendini tezgâhtan aşağı itti ve onun elinden tutarak oturduğu yerden kaldırdı. "Hadi yapalım o zaman."

* * *

Summer bikinisini giydikten sonra Noah onları Malibu'daki evine geri götürdü. Geniş araba yolu ve etkileyici çift ahşap giriş kapısıyla parlak güneş ışığında neredeyse kör edici beyazlıkta parlayan büyük evini ilk gördüğünde ağzı açık kaldığında utandı mı yoksa gurur mu duydu emin değildi.

Onu fuayeye götürdüğünde durdu ve iki kat boyunca uzanan havadar, ışık dolu alanı görmek için olduğu yerde döndü. Ona döndü ve gülümsedi. "Bu muhteşem, Noah."

Ama onu durduran, evin arkası boyunca uzanan tavandan tabana pencerelerden okyanusa bakan manzaraydı. Uzun, birkaç dakika boyunca ufka kadar uzanan suyun derin maviliğine baktı ve çarpık bir gülümsemeyle ona döndü. "Gerçekten başardın, değil mi?"

Güldü. "Ne yani, konserimizdeki on binlerce çığlık atan hayran sana bunu söylemedi mi?"

Tekrar manzaraya baktı, yüzünde hüzünlü bir ifade belirdi. "Neden bilmiyorum ama bu her şeyi daha gerçek kılıyor."

Onun da kendisiyle aynı şeyi düşünüp düşünmediğini merak etti, eğer aralarında bir şeyler ters gitmeseydi, burayı birlikte satın alabilirlerdi. Burası onun da evi olabilirdi.

Birkaç dakika daha manzarayı seyrettikten sonra döndü ve gülümsedi. "Peki, bana bu devin geri kalanını gezdirecek misin?"

Ona hızlı bir tur attıktan sonra en sevdiği sörf tahtasını ve Summer için yedek bir longboard çıkardı ve onu evin üzerinde bulunduğu özel plaja götürdü. Tahtaları kuma serdikten sonra, nasıl cilalanacaklarını gösterdi, sonra da tahta hareketsizken doğru duruş ve kalkış alıştırmaları yaptırdı.

Summer'la ilgili planı -tabii buna plan denebilirse- olabildiğince basitti. Onunla mümkün olduğunca çok zaman geçirmek, kendine ve ona olan güvenini artırmak. İhtiyacı olan tek şeyin o olduğunu ona kanıtlamak. Böylece turneye çıkma zamanı geldiğinde, onunla birlikte bu adımı atmaya istekli olacaktı.

Yine de belki de onunla vakit geçirme planı, srf dersinden biraz daha az dikkat dağıtıcı bir Şeyle başlamalıydı. O zamanlar iyi bir fikir gibi görünmüştü. Ona eskiden birlikte yaşadıkları tüm eğlenceyi hatırlatıyordu. Aralarındaki ilişkinin ne kadar kolay ve iyi olduğunu. Ama Summer'ı seksi su rengi bikinisinin içinde, pürüzsüz tenini yalayan güneşin altında görmek karşı konulamayacak kadar zordu. Sadece onu izlerken bile yarı yarıya sertleşmişti.

Ama yine de neden direnmek zorundaydı ki? Aralarında hâlâ cızırdayan kimyadan faydalanmamak için hiçbir neden yoktu. Her dokunuş, her öpücük onu kendisine daha sıkı bağlayacak, böylece bir daha çekip gidemeyecekti.

ne doğru bir adım attı ve pozisyonunu ayarlıyormuş gibi yaparak ellerini kızın beline doladı, parmaklarının altındaki kızın teninin sıcaklığı damarlarında karşılık veren bir sıcaklık yarattı.

"Böyle mi?" dedi, ayaklarına bakarken sa tellerini kulaklarının arkasına sıkıştırdı.

Noah öne doğru eğildi ve burnunu Summer'ın boynunun derisine dayadı. Summer usulca güldü ama elini karnının yumuşak derisinden aşağı kaydırıp parmaklarının uçlarını bikini altının st hemen altından geçirerek yavaşça bel bandının çizgisi boyunca gezdirdiğinde gülüşü kesildi.

Kıpırdamadan durdu, içinden bir ürperti geçti. "Noah, ne yapıyorsun?" Sesi alçak ve boğuktu.

"Sana dokunuyorum."

"Beni srfe götüreceğini sanıyordum." Kadının nefessiz sesi adamın sikinin tamamen sertleşmesine neden oldu ve adam nefesini kadının boynuna doğru verdi, nefesinin değdiği yerde tüyleri diken diken olmuştu.

"Yapacağım. Ama önce bunu yapmak istiyorum," dedi ve bir parmağını yavaşça kasık kemiğinin üzerinde gezdirip kaygan sıcağının içine kaydırđı.

Summer keskin bir nefes aldı. "Ya biri görürse?" diye sordu, sesi hem gergin hem de tahrik olmuştu.

"Yapmayacaklar."

Noah parmağını kızın klitorisinin üzerinde gezdirdi ve ikisi de inledi. Diğer elini yukarı kaydırды ve bikinisinin üstünü aşağı çekti, böylece göğsünü avuçlayabildi, ama içindeki gerginliği hâlâ hissedebiliyordu. "Bana güveniyor musun Summer?"

Yüklü bir soruydu ama onun söylediğini duymaya ihtiyacı vardı. Sadece şu anda ona yaptıklarından bahsettiğini düşünse bile.

Nefes verdi ve ona doğru gevşedi. "Evet."

Noah rahatlayarak gülümsedi ve kızın başına bir öpücük kondurdu. Meme ucu sivrilmiş ve sertleşmişti, daha da sıkılaşıp kadar parmağıyla daireler çizdi ve sonra hafifçe çimdikledi. Summer başını omzuna yasladı, parmağını klitorisinin üzerinde tekrar tekrar gezdirmeye devam ederken gözleri kapandı, ta ki kalçaları eline karşı titreşene kadar. Sonra daha aşağıya inerek bir parmağını içine kaydırды.

"Tanrım, Noah," diye inledi nefes nefese.

"Damlatıyorsun, Günlüşüğü. Benim için gelecek misin?"

"devam edersen," diye mırıldandı, başı adama doğru eğilmişti, kirpikleri elmacık kemiklerinin kavisine çarpıyordu.

kadar sertleşmişti ki şortunun içinde çelik bir çubuk varmış gibi hissediyordu ve kendini onun sırtının küçük kısmına bastırarak ona sürtündü.

"Bu iyi, çünkü bir kez yaptığında, sikimi o dar, ıslak amına sokacağım ve seni tekrar boşaltacağım."

Bir parmağını daha içine soktu ve ikisini de içeri ve dışarı pompaladı, başparmağı klitorisine karşı sabit bir ritim tutarken, diğer eli

ve meme ucunu ekiştiriyordu. Summer titreyerek boşalıırken keskin bir nefes aldı, kalçaları sallandı, kanalı parmaklarının etrafında sertçe kenetlendi.

"Noah..." diye hülyalı hülyalı iç geçirdi ve bu küçük nefesli sesle adamın içinde öylesine bir sahiplenme duygusu kabardı ki, neredeyse onu sıcak kumların üzerine atacak ve o anda aletini içine sokacaktı. Ama bu teoride kulağa hoş gelse de, onun aşınmasını gerçekten istemiyordu.

Yine de su güzel ve serin olurdu. Onu kesinlikle suyun içinde becerebilirdi.

Ama adam onu kollarının arasına alıp aşağıya taşıyamadan, kadın döndü, parmak uçlarında yükseldi ve dudaklarını onunkilere bastırdı. Dili ağzına kayarken inledi, parmakları ensesindeki saçlarda kıvrıldı. Ellerini sırtından aşağıya ve kıcının kıvrımına doğru uzattı, sert küreleri yoğurdu ve kalçalarını kendine doğru çekti, böylece sert horozuna karşı öğütebilirdi.

"Summer," diye homurdandı.

Dudaklarını son bir kez yaladıktan sonra kumun üzerinde dizlerinin üzerine çöktü.

"Ne yapıyorsun, Günişığı?" diye sordu, sesi kısık bir hırıltıydı, ellerini kızın uzun ipek saçlarında gezdirirken, üzerlerine vuran güneşten dolayı sıcaktı.

Gözlerindeki ışıltı adamın nefesini . "Bir kadınla birlikte olmayalı o kadar uzun zaman oldu ki, önünde diz çökmesinin ne anlama geldiğini unuttuğunu söyleme bana."

Summer'ın yüzündeki o ifadeyle ona bakması öylesine tahrik ediciydi ki, ereksiyonu zonkladı ve şortunun içine doğru gerildi. Aynı zamanda içinden bir umut dalgasının neden oldu. Eğer Summer

başka kadınlar hakkında şaka yapabiliyordu, belki de onun geçmişiyle yüzleşmeye başlamıştı.

Summer parmaklarını adamın şortuna geçirdi ve çekiştirerek indirdi. O kadar sertleşmişti ki, malzeme ereksiyonunu temizlediğinde yukarı sıçradı ve alt karın kaslarına çarptı.

"Hmm," Summer onun ağrıyan aletine bakarken alt dudağına dokundu. "Bu biraz acı verici görünüyor, Noah." Uzun kirpiklerinin arasından ona baktı, dudakları köşelerden yukarı kıvrıldı ve lanet olsun, yüzündeki seksi, sahte masum ifadeden biraz daha sertleşmiş olabileceğini düşündü. "Belki sana bu konuda yardımcı olabilirim."

Çenesini kavradı, başını eğerek bakışlarını tam olarak karşılamasını sağladı, ağzı daha genç oldukları zamanlardan hatırladığı şakacılığa takıldı. "Bunu yapabilecek tek kişi sensin, Günışığı. Şimdi o güzel dudaklarını aç ve her şeyi daha iyi yap."

Onun sözlerine sıırttı ama itaatkâr bir şekilde dudaklarını açtı ve onu içine alarak ağzının ıslak sıcaklığına hapsetti.

Dilini geri çekip başının etrafında döndürmeden önce sikinin alt tarafını okşarken Noah nefesinin altında küfretti. Bir eliyle onu dibinden kavradı, dudaklarını ucunun üzerinde gezdirdi, dili onu tekrar ağzına almadan önce kucaklamak için dışarı fırladı. Derisi karıncalandı ve onu boğazının arkasına götürürken derin, düzensiz bir nefes verdi, emerken yanakları çukurlaştı, yumuşak bir inilti onun etrafında titreşti. Ağzıyla ve eliyle onu çalıştırırken, dişlerinin bir sıyrığı ve ardından dilinin yatıştırıcı vuruşuyla onu kızdırırken inanılmaz derecede sertleşti.

Lanet olsun. Kız onu öldürüyordu. Kendini durduramayan adam saçlarını tek yumruğunda topladı ve kalçaları sık bir şekilde hareket etmeye başlarken onu yerinde tuttu.

Pompalar. Güneş sırtında sıcaktı, tenini dışarıdan ısıtırken, ağzının onun üzerindeki kaygan hareketi, tüm vücudu yanıyormuş gibi yanana kadar onu içeriden ısıtıyordu.

"Ağzın çok iyi hissettiriyor, Günişığı. Sonuna kadar dayanamayacağım," dedi, kelimeler sert çıkıyordu.

Başını kaldırdı, dudakları ona sımsıkı sarılmıştı, iri yeşil gözleri sanki onun kadar tahrik olmuş gibi yarı kapalı ve donuktu.

Ve bu onun işi bitmişti. Noah'nın tüm kasları gerildi ve orgazmı patladığında uzun, gırtlaktan gelen bir inilti çıkarmadan önce gelmekte olduğuna dair bir uyarı homurdanması için zar zor zamanı oldu, coşkunun şok dalgaları onu çarptı. Summer geri çekilmek için hiçbir hamle yapmamıştı, bu yüzden elini saçlarında kullanarak başını biraz daha içeri girmesine izin verecek kadar geriye yatırdı ve ağzının içine boşaldı, dili onu okşamaya devam ederken dişlerini sıkarak küfretti.

Artçı sarsıntılar hafiflemeye başladığında Summer onu üzerinden çekti ve yutkundu, ona nazlı bir gülümseme vermeden önce dudaklarını nazikçe yaladı. Yanakları kızarmış, gözleri parlıyordu ve Summer'ın kaçmasına neden olacağını düşünmese, hemen o anda dizlerinin üzerine çöküp ona dünyaları vaat edebilirdi.

Yine de dizlerinin üzerine çöktü. Ama ondan sonsuza dek kendisinin olmasını istemek yerine, dudaklarını onunkilere yapıştırdı, başka türlü sahiplenmek için çok erken olsa bile onu ağzıyla sahiplendi.

Sonunda ikisi de birbirlerinden ayrıldıklarında, Noah nefesleri durulana kadar alnını onunkine yasladı.

"Noah?" diye sordu

sonunda. "Evet."

"Hâlâ sörf yapmayı öğrenmeyi çok istiyorum."

Güldü. "Hadi seni suya sokalım o zaman."

Ve daha sonra, onun tahtanın üzerinde yüzükoyun yatışını, küçük bir dalgaya doğru kürek çekerken yüzündeki küçük bir konsantrasyon çatlağını izlerken, içinde bir güven dalgası kaynadı. Bu plan işe yarayacaktı.

Olmak zorundaydı.

Bölüm 21

Eden oldu gezinme üzerinde Summer's Omuz, yapmak o zor konsantre olmak için. Her ne kadar sinir bozucu olsa da Summer ağzının kenarlarında beliren gülümsemeye engel olamadı. Birkaç saniye daha karıştırdıktan sonra Summer yazarken durakladı ve arkadaşına döndü. "Özür dilerim, bir şey mi istemiştiniz?"

Eden bir an dondu kaldı ve sonra yakalandığı için pişmanlık duymadan sırtıttı. "Madem ara verdin, biraz dedikodu yapmaya ne dersin?"

Summer gözlerini devirmekten kaçındı. "Ünlü dedikodusu mu demek istiyorsun?" diye lafı dolandırdı.

Eden kaşlarını kaldırdı, gözlerindeki muzip parıltı Summer'a Noah'yı hatırlatıyordu. "Sanırım öyle diyebilirsin. Çok ünlü bir rock yıldızı hakkında ilginç söylentiler duydum, senin de fikrini almak isterim." Sırıttığı sinsiliğe dönüştü.

Summer dudağını ısırdı. Ona ne kadarını anlatmalıydı? Belli ki Eden zaten en azından bir kısmını biliyordu. Ya da tahmin etmişti, çünkü Noah'yla birdenbire birlikte önemli miktarda zaman geçirmeye başlamışlardı. Ama o bu konuda ne düşünürdü? Summer'a başlangıçta yaptığı uyarıyı göz önünde bulundurursak, Summer'ın tekrar ilişkiye girmesine kızar mıydı?

kardeşiyle yatakta? Bunun öylesine olması durumu daha iyi mi yoksa daha kötü mü yapardı?

Eden, Summer'ın masasının diğeri tarafına bir sandalye çekti. "Peki, beni bilgilendirmek istediğini bir şey var mı?" Gülümsemesi bu kez daha sorgulayıcıydı, gözlerindeki soru açıktı. *Kardeşimle tam olarak ne yapıyorsun?* Muhtemelen hemen ardından *bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyor musun?*

Summer, Noah ile yaptıklarından utanmıyordu ve kız kardeşinin onun patronu olduğunu düşünürsek, muhtemelen bilmeye hakkı vardı. Ne de olsa işler kötüye giderse, bu kesinlikle iş ilişkilerini etkileyebilirdi. Endişe göğsünü sıkıyordu. Eden nasıl tepki verecekti?

Boğazını temizledi ve tırnaklarını gergin bir şekilde masaya vurdu. "Tamam, belli ki Noah ile aramda bir şeyler olduğunu biliyorsun."

Eden gülümsedi ama bu gülümseme gözlerine tam olarak yansımamıştı. "Belli ki. İkiniz birlikte biraz zaman geçirmişsiniz. Ve Noah'yı bir süredir bu kadar rahat görmemiştim. En azından seni Chicago'da gördüğünden beri." Başını eğdi ve düşünceli bir ifadeyle Summer'a baktı. "Belki ondan önce bile."

Summer'ın yanakları ısındı. Noah son zamanlarda onun yanında kesinlikle daha iyi bir ruh halindeydi ama gerginliğinin diğeri herkes tarafından da fark edildiğini fark etmemişti. Bir kalem aldı ve Eden'in bakışlarıyla karşılaştığında kalemle oynamaya başladı. "Biz sadece... eğleniyoruz. Sıradan takılıyoruz, anlıyor musun?"

Eden'in dudakları aşağı doğru seğıirdi. "Sıradan mı?"

Summer kalemi bıraktı ve parmağının ucuyla masanın üzerinde bir dikiş izi sürdü. "Evet, bilirsin, ciddi bir şey değil, sadece Noah gitmeden önce birbirimizle vakit geçiriyoruz."

"Yani bunu sadece o turneye çıkana kadar mı yapıyorsun?" Summer, Eden'in ses tonunda onaylamama olup olmadığını tam olarak anlayamadı.

"Şey, bu... havada kaldı, sanırım. O yokken bir şeyleri devam ettirmenin iyi bir fikir olduğundan emin değilim."

"Neden olmasın? Sadece iki ay."

Summer ona baktı. "Şey, çünkü bu... bunun ne olduğunu bilmiyoruz. Ve geçen seferden sonra, bu... bu muhtemelen iyi bir fikir değil." Summer'ın kalbi hızlandı, hatırladığı endişe midesinin huzursuzca çalkalanmasına neden oldu.

"Bekle, yani ikiniz de o turneye çıkana kadar kaşınıyorsunuz diye mi sıradan bir ilişki yaşıyorsunuz? Yoksa turneye çıkacağı için mi öylesine?"

Summer'ın kaşları çatıldı. "Fark eder mi?"

Eden ona deliymiş gibi baktı. "Tabii ki önemli! Eğer Noah ile aranızdaki gerilimi biraz olsun azaltıyorsanız ve daha derin duygular söz konusu değilse, bunu anlayabilirim; bir zaman sınırı koymak mantıklı sanırım. Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum ama ikiniz de yetişkinsiniz, bu sizin seçiminiz. Ama eğer ikiniz de duygusal bir bağ kurduysanız ve sadece onun turnede olmasını kaldıramayacağınızı düşündüğünüz için bu ilişkiyi öylesine sürdürüyorsanız, o zaman bence bela arıyorsunuz demektir. Peki, hangisi?"

"Bilmiyorum. Bunu söylemek için çok erken." Eden ona sabit bir şekilde baktı. "Öyle mi?"

Summer başını salladı ama tedirginliği omurgasını titretiyordu.

Eden iç çekti. "Summer, eğer kardeşime karşı bir şeyler hissediyorsan ya da o sana karşı bir şeyler hissediyorsa, sırf sen istiyorsun diye o turneye çıktığında bunlar sihirli bir şekilde ortadan kalkmayacak. Bu seni incitecek. İkiniz de. Kendinize, eğer ayrılırsanız, etrafının hayranları ve kudurmuş hayranlarıyla çevrili olduğunu bilmenin üstesinden gelebileceğinizi söyleyebilirsiniz, çünkü sahip olduğunuz şey

ama kalplerimiz böyle çalışmaz. Ve eğer Noah'ın sana tekrar aşık olmasına izin verirsen ve sonra tur otobüsü uzaklaşırken el sallayarak veda edersen, onu mahvedeceksin. İkinci kez. Ve tam da yolda geçireceği yorucu iki aydan önce. Bunun ne kadar kötü bir fikir olduğunu göremiyor musun?"

Summer'ın göğsü daha da daraldı. Eden'in söylediklerinin doğru olduğunu biliyordu. Ama ikisinin de kalbini riske atmadan arzuladığı şeyin tadına başka nasıl bakabileceğini bilmiyordu. Sadece, eğer ilişkilerini bitirirlerse ve Noah uzakta ve etrafı kadınlarla çevrili olursa gerçekten nasıl hissedeceğini düşünmesine izin vermiyordu.

Ama Noah'nın kalbinin güvende olduğundan emindi. İlişkilerini sıradan tutmalarını önerdiğinde hiç karşı çıkmamıştı, bu yüzden onun için sorun olmadığına inanmak zorundaydı. Ne de olsa geçen sefer yaptıkları için onu affedip affetmediğinden bile emin değildi. Belki de o uzaktayken onun için endişelenmek zorunda kalmamak bile onu rahatlatabilirdi.

Artık çok geçti, her ne kadar bir parçası kararını açıkladığı anda pişmanlık duymaya başlamış olsa da. Artık bir yatırım yapmıştı. Geri çekilmek bir seçenek değildi. Noah'la tekrar birlikte olmak... inanılmazdı. Neredeyse eski haline dönmüştü, neşeliydi, sanki hayatı olasılıklarla doluymuş gibi hissediyordu. Ve bunun ne zaman ya da nasıl sona erebileceğini çok fazla düşünmediği sürece, o zaman iyi olacaktı. Eğer o gittiğinde yollarını ayırırlarsa, bu canını yakacaktı ama bununla başa çıkması gerekiyordu. Bunu daha önce de yapmıştı, yine yapabilirdi. Ve en azından bu sefer kimse için sürpriz olmazdı.

Summer Eden'in bakışlarıyla karşılaştı. "Ne demek istediğini anlıyorum. Belki akıllıca değil ama haklısın, Noah ve ben artık birer yetişkiniz ve kendimize uygun kararlar alıyoruz. Noah için endişelendiğini biliyorum ama

Onun için sorun değil. Gerçekten. Eğer o gittiğinde her şey biterse, onun kalbini kırmayacağım, söz veriyorum."

Eden'in gözlerinde şüphecilik parlıyordu ama konuyu tartışmadı, sadece içini çekti. "Tamam. Eğer bir şey hakkında konuşmak istersen, ben buradayım, tamam mı? Noah benim kardeşim ve sen de benim arkadaşımsın. İkinizin de incinmesini istemiyorum."

Sıcaklık Summer'ın göğsünü doldurdu. Ayağa kalktı ve masanın etrafından dolaşarak Eden'ı kucakladı. "Teşekkür ederim. Yeniden bir araya gelme şansını yakaladığımız için çok mutluyum. Her şey yoluna girecek, bekle ve gör."

Eden da ona sarıldı, sonra sevgiyle gülümseyerek gitmesine izin verdi. Masasına geri dönmek için döndü ama omzunun üzerinden sırtarak, "İyi, çünkü kardeşimin kalbini tekrar kırdığın için kışına tekme basmak zorunda kalmaktan nefret ederim," dedi.

Summer gülümsedi ama sandalyesine geri çöktüğünde gülümsemesi soldu. Böyle bir şey olmayacaktı. Olmayacak mıydı?

Bölüm 22

"**I** yükseklikten korkuyorum, Noah." Bu, Noah'nın Summer'ın ağzından o güne kadar duyduğu en yakın sızlanmaydı. Belli ki o da duymuştu, Çünkü yanaklarında bir kızarma oldu ve gözlerini ondan ayırıp önlerindeki sahte kaya duvara baktı.

"Biliyorum, ama bu tamamen güvenli. Sana bağlı bir ip olacak, böylece kayarsan düşmeyeceksin. Ve ben de sana eşlik edeceğim."

Summer dönüp tekrar ona baktı, yeşil gözleri onu inceliyordu ve adam ona sırtarak göz kırptı. Summer gözlerini devirdi, sonra tekrar duvara döndü ve yakınlarda sabırla bekleyen, elinden bir koşum takımı sarkan eğitmene baktı.

"Bu sabah bana rahat kıyafetler giymemi söylediğinde yürüyüşe çıkacağımızı sanmıştım," diye mırıldandı.

"Güven bana Summer," dedi Noah, bunu onunla birlikte yapmasına ihtiyacı vardı. Onu bugün buraya getirmesinin nedenlerinden biri de buydu. Planının bir parçasıydı. Tur yaklaşıyordu ve onun henüz olması gereken yerde olup olmadığından emin değildi. Tek bildiği nerede durduğuydu. Onunla geçirdiği son birkaç hafta içinde bir şeyleri doldurmuştu. Bittiklerini söyleyen mesajını dinlediği o korkunç sabahtan beri boş duran bir şey.

Derin bir nefes aldı. "Tamam," dedi, bileğinden çıkardığı elastik bantla saçlarını düşük bir at kuyruğu yapmak için kaldırdığında elleri titrese bile.

Noah'nın kendine güveni artmaya devam etti. Eğer bunu yapması için ona güvenebilirse, belki de her zaman yanında olması için ona güvenebilirdi. Turne öncesinde fişi çekmeye karar vermeden önce bunun gerçekleşmesine ihtiyacı vardı.

Noah eğitmene başıyla onay verdi. Buraya o kadar sık geliyordu ki çalışanlar ve müşterilerin çoğu ona aşınaydı. İlk geldiği birkaç seferde bir sürü imza imzalamış ve fotoğraf çektirmişti ama o zamandan beri işler sakinleşmişti. Bugünlerde çoğunlukla kendi işini yapması için yalnız bırakılıyordu. Koruması bir kenarda oturuyordu; Summer'la işini şansa bırakmıyordu.

Eğitmen yanına geldi ve ona koşum takımını nasıl takacağını anlattı. Onu bağladıktan sonra, Noah devraldı ve ona kuşak sistemini açıkladı. Gecikme sertifikası olduğu için, tırmanırken ona bağlı olan ipi tutacaktı. Eğer kayarsa, onun ağırlığı düşmesini engelleyecekti. Kız zorlukla yutkundu ama başıyla onayladı. Bundan sonra, tırmanırken daha iyi kavramasını sağlamak için ellerini tebeşirle tutmasını sağladı.

Gergin olduğu belliydi, yüzü normalden biraz daha soluk, gözleri biraz daha genişti. Ama onun ve eğitmenin söylediği her şeyi yaptı. Göğsünde bir gurur kabarmıştı. Kız bunu yapacaktı ve o da kızın tüm bu süre boyunca kendini güvende hissetmesini sağlayacaktı.

Kız hazır olduğunda, ona ipin duvardaki bir çapadan nasıl geçeceğini ve kızın altında yerde dururken takacağı koşum takımına nasıl takılacağını gösterdi. Kız tırmandıkça kendisinin de ipin gevşekliğini alıp bırakacağını, böylece kızın düşme ihtimaline karşı onu halatla yakalayacağı için çok uzağa düşmeyeceğini anlattı.

Ona göğsünü daraltan bir bakış fırlattı; gözleri iriydi, alt dudağı dişlerinin arasına sıkışmıştı. Gerçekten korkmuştu. Adam bir adım öne çıktı ve başparmağıyla kızın yüzünü kavrayarak dudağını dişlerinin arasından çekip çıkardı. Ağzını hafifçe şişmiş etin üzerinde gezdirdi, sonra fısıldadı, "Düşersen seni tutarım. Her seferinde, tamam mı?"

Summer'ın bakışları onunkilere karıştı ve zaman bir anlığına durdu. Ona ne söylediğini anladığını umuyordu ama Summer sadece nefesini verdi ve bir saniyeliğine gözlerini kapattı. Gözlerini tekrar açtığında, orada bir kararlılık vardı; Summer'ın görmeyi sevdiği ateş parıltısı.

"Tamam, hadi yapalım şunu," dedi ve gülümsedi. Zorla da olsa, yine de göğsünün sıkışmasına neden oldu. Daha önce de şüphelenmişti ama artık biliyordu. Onu sevmekten asla vazgeçmemişti. Onu Deacon'la gördükten sonraki en karanlık anlarında bile. Nişanlı olduklarını öğrendikten sonra. Kör kütük sarhoşken ve herkesin rock yıldızlarının yapmasını beklediği şeyleri yaparken. Hiç durmamıştı. Sadece eninde sonunda yok olacağı ve onu unutabileceği umuduyla onu olabildiğince derine gömmüştü. Her zaman yaptığı şeyi yapmaya, mutlu bir yüz takınmaya, dünyada hiçbir şeyi umursamayan, hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin onu üzmesine izin vermeyen biri rolünü oynamaya geri dönmüştü.

En azından onu tekrar görene kadar öyleydi ve kaybettiği her şeyin anısı onu kör etmişti. Ama daha önce yanlış giden şeyi düzeltecekti. Onu sonsuza dek kendisine ait kılacaktı.

Ama önce onu bu duvardan güvenli bir şekilde çıkaracaktı.

"Tamam Günişığı, hadi başlayalım," dedi. "Önce birkaç metre yukarı tırman, sonra kendini bırakmanı istiyorum, böylece kayarsan seni yakalayabileceğimi biliyorsun."

Ona bir bakış attı, sonra tekrar duvara döndü. "Tamam." Derin bir nefes aldı. "Tamam, bunu yapabilirim."

Sonra, onun talimatlarına uyarak, duvardan biraz yukarı tırmanmak için tutamakları kullandı. Adam ona arkasına yaslanmasını ve tutamağı bırakmasını söylediğinde de bunu yaptı ve kayış kalçalarına ve uyluklarına dolandığında küçük bir ciyıklama sesi çıkardı.

Onu tekrar harekete geçirdi ve kız yavaşça ve tereddütle duvara doğru ilerledi. Onun nasıl yaptığına dikkat etmeye özen gösteriyordu ama ara sıra giydiği dar yoga pantolonunun içinde kıcının ne kadar seksi olduğuna dikkat etmekten kendini alamıyordu. Bir dayanaktan diğerine geçerken kıcının esneme şekli.

Aleti seğirdi, öksürdü ve ayaklarını sürüyerek yan tarafta duran eğitmene bir bakış attı. Adam ona kaşlarını çatı ve Noah başını sallayarak Summer'ın duvarın tepesine yaklaştığı yere baktı.

Kız yukarı doğru tırmanırken cesaretlendirmek için seslendi, yorgunluk ve muhtemelen sinirler devreye girdikçe hareketleri yavaşlıyordu. Ama uzattığı eli tepeye ulaşana kadar devam etti.

"Noah, !" diye seslendi heyecanla. "!" "Hiç şüphem yoktu, Sunshine."

Bir duraklama. "Um, Noah? Aşağıya nasıl ineceğim?"

"Daha önceki gibi bırak. Seni kuşakla yakalayacağım," diye seslendi ona.

"Çok yüksekteyim. Delirdin mi sen?" diye çığlık attı.

"Aşağıya nasıl ineceğini sanıyordun?" "Bilmiyorum.

Tırmanmak mı?"

"Kolların nasıl? Sence geri tırmanışı kaldırabilecekler mi?"

Geldiğinde sesi kısıktı. "Hayır." "O zaman sanırım gitmesine izin veriyorsun."

"Buraya tırmanmadan önce bunun olacağını bana söylemeliydin."

"Sana söyleseydim yapar mıydın?" Sessiz kaldı. "Belki?"

"Gerçekten ikna edici, Summer. Ama şu anda senin için tek bir iniş yolu var, o yüzden bana güvenmen gerek. Seni yakalayacağımı söylemiştim. Bana inanıyor musun?"

Sinirli bir şekilde . "O da neydi?"

"Evet." Onu zar zor duydu.

"Özür dilerim, sizi tam olarak duyamadım? Bana güveniyor musun diye sordum?" "Evet," diye seslendi ona, bu kez daha yüksek sesle.

"O zaman geriye yaslan ve bırak, tıpkı önceki gibi. Tuttum seni."

Bıraktığında çılgılık atmasını, bağırmasını ya da başka bir şey yapmasını bekliyordu ama yapmadı. Bunun yerine keskin bir nefes aldı, sonra ellerini açtı ve o güzel, cesur kadın gibi arkasına yaslandı. Ve adam onu yakaladı, tıpkı söz verdiği gibi.

Onu yere indirdiğinde, yüzündeki gülümseme onu aydınlattı. "Beni gördün mü?" diye sordu.

"Seni gördüm, güzelim. Seni hep gördüm."

Gülümsemesi saf bir başarıdan başka bir şeyle dolu bir gülümsemeye dönüştü. Bu sıcaklık, vaat ve vahşi bir mutluluktan ve kalbine ulaşıp bir daha asla nefes alamayacağını düşündüğü kadar sıkı bir şekilde sıktı.

"Tamam, burada işimiz bitti," dedi ve bir adım öne çıkıp kızın kemerini çözdü, sonra da kızın kemerden çıkabilmesi için koşum takımını çözdü. Sonra da kendi kemerini çözdü.

"Noah!" diye güldü onun aceleciliğine, eğitmene ekipman fırlatmamak için kendini zor tutarken.

"Gitmemiz gerekiyor. Hemen şimdi," dedi ve kızın elinden tutup onu çıkışa doğru çekti, koruması da onları takip etmek için yerinden sıçradı.

"Acelen ne?" diye sordu nefes nefese.

Noah durdu ve onu kendine doğru çekti, yüzünü ellerinin arasına aldı ve başparmakları elmacık kemikleri üzerinde gezinirken gözlerinin içine baktı.

"Seni eve götüreceğim," dedi, sonra sesini sadece duyabileceği şekilde alçalttı. "Ve sonra o dar pantolonunu, adımı haykırana kadar seni becerebileceğim kadar aşağı çekeceğim." Kızın gözbebekleri arzuyla irileşince sııttı.

Ve sonra acele eden tek kişi o değildi.

Bölüm 23

WNoah' davul çalması, özellikle de şu anda üzerinde gömleği yokken, hayatın en büyük zevklerinden biri olmalıydı.

Adamın pazuları ve göğüs kasları, sopalarının deriye her vuruşunda tekrar tekrar esneyince Summer kendini yelpazelemek istedi. Onu Fractured'ın plak şirketine ait müzik stüdyosundaki bir alıştırma seansını izlemeye davet etmişti. Hem Eden hem de Lexie meşguldü, bu yüzden çocuklar yaklaşan turne için set listesinin tam bir çalışmasını yaparken tek izleyici oydu. Konuşacak başka insanlar olmadığı için, setin sonuna geldiklerinde Summer neredeyse bastırılmış şehvetle titriyordu. Noah'yı sevdiği işi büyük bir tutku ve beceriyle yaparken görmek her zaman libidosunu tavan yaptırmıştı. Sevişirken onun üzerinde hareket etmesinden sonra dünyadaki en seksi ikinci şeydi bu.

Ne düşündüğünü fark etti ve zihinsel olarak geri adım attı. *Seks yaptıkları* zaman. Sevişmiyorlardı. Sadece iki genç, sağlıklı insan birbirlerinin vücutlarının tadını çıkarıyordu, hepsi bu.

Summer'ın nefesi daraldı. Tanrım, bu şekilde düşünmesine hiç gerek yoktu, özellikle de turun başlangıcına yaklaşırken. Son dört hafta boyunca birlikte o kadar çok zaman geçirmişlerdi ki, aralarındaki her neyse bunun devam edebileceği düşüncesine kapılmak çok kolaydı. Eskiden hayal ettiği gelecek hâlâ gerçek olabilirdi.

Ve bu tehlikeliydi.

Çünkü Noah ile aralarındaki bu şeyin kalıcı olabileceğini düşünmeye başladıkça, Noah gittiğinde ne olacağına dair endişesiyle daha fazla yüzleşmek zorunda kalıyordu. Bu düşünce karşısında ürperdi. Belki de geri çekilmesi, biraz mesafe alması, biraz perspektif kazanması gerekiyordu.

Ama onu görmeyi bırakma fikri acı vericiydi. Daha da acı vericiydi çünkü yaptıkları şeyin olası bitiş tarihinin yaklaşmakta olduğunu biliyordu. Sırf endişeleri yüzünden Noah'la geçirdiği değerli zamanı boşa harcamak istemiyordu.

Hayır, devam edecekti. Henüz karar vermek zorunda değildi; turun başlamasına daha birkaç hafta vardı. Noah bu konuyu açmamıştı, bu yüzden onun bu durumdan memnun olduğunu biliyordu. Şimdiden aşırı tepki göstermeye gerek yoktu.

Karar verildi; Summer özel gösterinin sonunun tadını çıkarmak için kendini koltuğuna geri yaslanmaya zorladı.

Tex'in son bir gitar riff'i ile işleri bitmişti. Çocuklar birbirlerine sırtıyordu ve bunun için iyi bir nedenleri vardı. Konser muhteşem olacaktı, her bir şarkı o kadar duygu doluydu ki ister istemez her birinin içine çekiliyordunuz.

Enstrümanlarını topladıktan sonra birkaç bira aldılar ve kanepede ona katıldılar. Noah bar buzdolabından fazladan bir şişe çıkardı ve isteyip istemediğini kontrol etmek için ona doğru uzattı. Summer başını sallayıp ona gülümsedi ve o da yanına gidip şişenin kapağını açarak ona uzattı.

"Teşekkür ederim," dedi, jestin tanıdıklığı bir şekilde olması gerekenden daha fazla anlam kazandığından boğazı sıkıştı.

"Benim için zevkti, Günişığı. Son bir buçuk saattir beni süzdükten sonra sakinleşmeye ihtiyacın olabileceğini düşündüm." Ona sıırttı ve kaslarını esnetti.

"Çok mütevazı." Gözlerini devirdi ama adam kanepede yanına otururken dudaklarında beliren gülümsemeye engel olamadı. Şişeyi arkaya yatırdı ve bir yudum aldı, biranın serin ve gevrek tadının keyfini çıkardı.

Summer, Noah'nın yanına yaslanarak rahatladı ve adamlar seansın nasıl geçtiğini konuşurken onları dinledi. Birkaç dakika sonra Noah birasını masaya bıraktı ve onu kucağına çekti. Yakında yollarını ayırabilecekken, grup arkadaşlarının önünde bu kadar açık bir şekilde sevgi göstermesinin iyi bir fikir olduğundan emin olmasa da direnmedi. Ama onun boynuna sokulduğunda ve diğerlerinin bakışlarını gördüğünde, kendini onun üzerinden itmedi. Eğer tekrar kamu malı olmadan önce onunla yaşayacağı tek şey bu olacaksa, o zaman vermeye istekli olduğu her şeyi alacak ve sonuçlarıyla daha sonra uğraşacaktı.

"Yarın gece bizimle geliyor musun Summer?" Connor sordu ve Summer dikkatini tekrar konuşmaya verdi.

"Yarın gece ne olacak?" diye sordu ve Noah onun altında gerildi.

"Valley'de açılan yeni kulübe gidiyoruz. Beau ve Devon'ın arkadaşları ziyarete geliyor ve hepimizin onlarla birlikte şehre inmemizi istiyorlar."

Dönüp Noah'ya baktı, onun mavi gözleriyle buluştuğunda içinden bir endişe geçti. "Uh, emin değilim. Bu konuda hiçbir şey bilmiyordum." Göğsü daraldı. Noah onun bilmesini istememiş miydi? Gitmeyi ve ona söylememeyi mi planlıyordu? Onu orada istememesinin bir nedeni var mıydı?

Sorular gözlerinde ışıl ışıl parlıyor olmalıydı çünkü Noah elini onun kalçasına koyarak kulağına yaklaştı. "Özür dilerim Summer. Gerçekten her şeyi unutmuşum. Denemeye o kadar dalmıştım ki-" Sözüünü kesti. "Sadece tur için hazırlanıyordum. Arkadaşlarının bu hafta sonu geleceğini unutmuşum."

Summer'ın nabzı hızla atmaya başladı. Doğruyu mu söylüyordu? şu anki anlaşmalarının sıradan olması gerektiğı düşünülürse, söylemese de fark eder miydi? Belki de sadece bir geceliğine ondan uzaklaşmaya ihtiyacı vardı. Son zamanlarda neredeyse her gün birlikteydiler; biraz yalnız kalmaya ihtiyaç duyması mantıklı olabilirdi. Ve eğer durum buysa, kendisini de davet etmek zorundaymış gibi hissetmesini istemiyordu. Ne de olsa, ilişkilerini sıradan tutmak istediğini söyleyen kendisiydi. Noah'nın ondan özür dilemesi ya da yapmak istediğı herhangi bir şey için kendini suçlu hissetmesi için hiçbir neden yoktu.

Yüzüne bir gülümseme yerleştirdi. "Hayır, sorun değıl. Muhtemelen bir gece dinlenmeye ihtiyacın var. Biraz stres atmak için. Bu hafta sonu evde yapmam gereken bazı şeyler var, o yüzden... bunu yapacağım." Rahat ses tonunun kendisine olduğı kadar başkalarına da zorlama gelmediğini umuyordu.

Noah sesini alçalttı, böylece onu duyabilen tek kişi o oldu. "Eğer senden ayrı bir gece geçirmeye ihtiyacım olduğunu ima ediyorsan, bu gerçeklerden olabildiğince uzak. Ve stres atmaya gelince, senin orada olmaman buna yardımcı olmaz. Her ne düşünüyorsan, Summer, bu o değıl. Unutmuşum, hepsi bu." Adamın eli kızın sırtında bir aşağı bir yukarı gezindi. "Seni orada istiyorum. Lütfen benimle gel."

Summer tereddüt etti. Adamın onsuz bir gece dışarı çıkmak isteyebileceğı düşüncesine bile bu kadar kötü tepki veriyorsa, adam iki aylığına turneye çıktığında bununla nasıl başa çıkabilirdi ki? Önceden olsalar bile Eden, Summer'ın bir daha onunla birlikte olamayacağını söylerken haklıydı.

duygularını bu kadar kolay kapatamazdı. Noah'yı her partiden sonra, eğer teklif ederse onunla bir gece geçirmekten mutluluk duyacak kadınlarla çevrili olarak hayal etmek zorunda kalmak kalbini parçalara ayıracaktı.

Noah onu inceledi, yüz ifadesini okurken gözlerinin etrafındaki deri gerildi. Birdenbire onu kucağından kanepeye kaydırıp ve ayağa kalktı, sonra da elinden tutup dik durmasını sağladı. Gözlerini kızıdan ayırmadan, onlara eğlence ile endişe arasında değişen ifadelerle bakan diğer adamlara seslendi.

"Summer ve benim biraz konuşmamız gerekiyor."

Bununla birlikte, onu odanın diğer ucundaki yan kapıya götürdü, kapıyı açtı ve onu da yanına çekerek dışarı çıktı. Kapı, stüdyonun arkasındaki bir ucu kapılı, diğer ucunda küçük bir park alanı olan bir yola açılıyordu. Noah onu çevirerek duvara yasladı, tuğlalar giydiği ince tişörtün üzerinden tenine baskı yapıyordu.

Bir eli kızın omzundaydı, diğer eliyle yüzünü ovarken onu duvara yasladı. Onun bakışlarıyla karşılaştığında gözleri kısılmıştı, hayal kırıklığı ağzının kenarlarını aşağı çekiyordu. "Ne oldu?

-" diye başladı ama adam sözünü kesti.

"Bunu yapmayı bırakmalısın," dedi.

Summer başını salladı. "Ne yapmayı?"

"Bir varsayımda bulundunuz ve duvarlarınız yerle bir oldu. Bunun olduğunu gördüm, Summer. Yarın geceyi sana bilerek söylemediğimi mi düşünüyorsun? Böylece diğer çocuklarla -ve *Eden* ve *Lexie*'yle- dışarı çıkabilecektim. Rastgele bir ilişki yaşamak için mi? Tanrı aşkına, Summer. Bunun öylesine olduğunu biliyorum" -kelimeyi tükürdü- "ama sana bunu yapacağımı düşünmen çok acı verici. Yine de. Son birkaç haftadır konuştuğumuz onca şeyden sonra. En azından bana biraz güvenmeye başladığını düşünmüştüm."

Summer'ın ağızı açık kaldı. "I..." Bunun saçma olduğunu biliyordu. Mantıksız davrandığını biliyordu ve bunun içgüdüsel bir tepki olmasından nefret ediyordu. Utanç, yanakları yanana kadar sıcak bir dalga halinde boynuna doğru ilerledi. Gözlerinin yaşlarla dolmasını engellemek için gözlerini kırptırdı. Konu Noah olduğunda neden hemen en kötü senaryoya atlıyordu? Lexie ve Eden'ın Connor ve Tex'e güvendikleri gibi o da neden sadece ona güvenemiyordu?

Gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı, içinde çalkalanan endişeyi yatıştırmaya çalıştı. Bu kötü bir fikirdi; daha iyi bilmeliydi. Noah'ya bir iyilik yapmalı ve gitmesine izin vermeliydi. Kendi akıl sağlığı için.

Gözlerini açmadan, "Bu bir hataydı, Noah" diye fısıldadı. "Hayır, değildi."

Sesi öfkeyle çatallaştı. "*değil*. Bu bir İkimizin de ihtiyacı olan şey. Şimdi durmanın beni mutlu edeceğini mi sanıyorsun? Etmeyecek. Senin için her şeyi daha iyi yapacağını düşünüyorsan, yapmayacak. Aramızdaki şeyi inkar edemezsin, Summer. Bu hep vardı. Şimdi çekip gitmek onu kapatmayacak."

"Muhtemelen iki hafta içinde çekip gideceğiz zaten. Ne fark eder ki?"

Noah bir kahkaha attı. Bir şey söyleyecekmiş gibi ağızını açtı, sonra tekrar kapattı ve başını salladı. "Birbirimize ayırabileceğimiz iki hafta daha var. Ve sırf sen bir güven bunalımı yaşadın diye bu iki haftayı çöpe atmayı düşünmüyorum." Öne doğru eğildi, gözleri tekrar kısıldı, sesi sertleşti. "Bunu kabullenmelisin, Günışığı. Bana iki hafta daha güvenebilirsin, değil mi?" Ona bakarken gözleri şiddetle parlıyordu.

Summer onun çenesindeki kasların esnemesini, dolgun dudaklarının birbirine yapışmasını fark etti ve nabızı yavaşlamaya, endişesi azalmaya başladı. Kadın

derin bir nefes aldı, sonra nefesini verdi. "Evet."

"Güzel," dedi Noah. Sesini daha da alçaltarak neredeyse kızın kulağına fısıldamaya başladı. "Şimdi eteğini ve külotunu çıkar, arkanı dön ve ellerini duvara koy."

"Ne?"

"Beni duydun," diye hırladı.

Summer dudaklarını yaladı ve onun ciddi mi yoksa sadece dalga mı geçtiğini kontrol etmek için gözlerinin içine baktı. Gözleri soğukkanlı ve tereddütsüzdü. Okyanus mavisi derinliklerinde yaramaz bir parıltı yoktu. O ciddiydi.

Summer etrafına bakındı. Burada başka kimse yoktu, alanı yüksek bir duvar çevreliyordu ve yolun bir ucunda sağlam bir kapı vardı. Ama duvara monte edilmiş bir güvenlik kamerası doğrudan kapının yanında durdukları yeri gösteriyordu.

"Noah-"

Adam onun bakışlarını takip etti. "Yerinde izleyen kimse yok ve kimsenin görmesine fırsat vermeden kaydın silindiğinden emin olacağım." Onları kameranın işaret ettiği yerden uzaklaştırmayı teklif edebilirdi ama yapmadı.

"Ya diğer adamlardan biri çıkarsa?" Sırıttı.

"," dedi tek söylediği.

Summer'ın ağzı kurudu. Doğru ya. Çünkü muhtemelen burada ne olacağı hakkında iyi bir fikirleri vardı. Belki tam olarak ne olacağı hakkında değil; Noah'nın ne planladığını bile bilmediğini düşünürsek. Onun bu yönünü sert, daha otoriter yönünü- ancak hayatına geri döndüğünden beri tecrübe etmişti. Noah

Daha önce birlikte olduklarında kesinlikle ondan böyle bir şey yapmasını istememişti.

Noah'nın gözleri onun yüzünü aradı, ifadesi yumuşadı. Uzandı ve onun yanağını okşadı. "Gergin olduğunu biliyorum, Günışığı. Ama senden şu anda bana güvenmeni istiyorum. İkimizin de daha iyi hissetmesi için bana güven."

Summer'ın içinde sıkışmış olan bir şey gevşemeye başladı ve nefesini vererek ona titrek bir gülümseme ve küçük bir baş sallama hareketi yaptı.

Ondan bir adım geri çekildi ve kollarını kavuşturarak beklemeye başladı.

Summer kameraya son bir kez bakarak eteğini bacaklarından aşağı itti, sonra da külotunu sıyrarak çıkardı. Noah külotu ondan aldı ve yanında durdukları kapının koluna doğru sarkıttı. Summer'ın tüyleri dalga dalga diken diken oldu, dönüp öne doğru eğilerek ellerini tuğla duvara dayadığında gergin bir titreme onu sarstı.

Sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir süre boyunca Summer, Noah'nın hareket etmesini, konuşmasını, bir şeyler yapmasını beklerken kalbi gümbür gümbür atıyordu. Beklediği süre uzadıkça, gözleri parmaklarını dayadığı tuğla duvara odaklandıkça, diğer her şey zihninden siliniyordu. Cildi sıcak, ağırlı ve gergin hissediyordu. Beklenti ve onun ellerinin üzerinde olması, vücudunun sırtına yaslanması ihtiyacı içini sardı. Göğsünde yavaş yavaş çözülmemekte olan gerginlik düğümü, yerini tamamen karnının altındaki sıcak bir açlık nabzına bıraktı.

Sonunda, ayakkabılarının sürtünmesi ve arkasındaki varlığının sıcaklığı ona beklemeyi bitirdiğini söyledi. Çıplak tenine değen vücut ısı, uzun bir süre boyunca o kadar açıkta kalmış gibi görünen elinin dokunuşu gibiydi.

Ona gerçekten dokunduğunda, parmakları sırtının altından geçip kıcının kıvrımına doğru indiğinde, bu onun heyecanla ürpermesine neden oldu.

Omurga. Ve onun etini kavrayıp yoğurduktan sonra serbest bıraktığında, vücuduna hızla bir sıcaklık yayıldı. Parmaklarının tenine değdiği her fırçayla, ağrıyan, boş çekirdeğine daha da yaklaştı.

Summer'ın nefes alış verişleri daha da düzensizleşti, bacakları titremeye başladı. Beklenti içinde canlı bir tel gibi uğuldadığında, parmaklarının bacaklarının arasında kaymasına izin verdi. Diğer eli, tek bir parmağını içine sokmadan hemen önce kalçasının etrafında kıvrıldı. Kadının alçak sesle, titreyerek inlemesi ona hazırdan da öte olduğunu söylemiş olmalıydı, çünkü hemen ikinci bir parmağını sokarak onu doldurdu ve içindeki acıyı hafifletmek için ihtiyaç duyduğu basıncı verdi.

"Çok güzelsin, Günişığı," diye mırıldandı onu okşarken. Bu, ona güvenmesini istediğinden beri söylediği ilk sözlerdi. Kalçasında olan eliyle ön tarafına uzandı, parmakları klitorisinin etrafında dolaştı ve bu sefer daha yüksek sesle tekrar inledi.

Kısa bir süre için onu duyan biri olup olmadığını ve eğer varsa ne düşüneceklerini merak etti. Ama bu düşünce kafasında uzun süre kalmadı çünkü adamın iki eli de artık senkronize bir şekilde hareket ediyordu, ikiz hisler onu sert bir şekilde orgazma doğru itiyordu. Kayıt stüdyosunun hemen dışında onu boşaltacaktı ve bu umurunda değildi. Çünkü bu iyiydi. Çok iyiydi. Sırtını kamburlaştırıyor ve ona daha iyi erişim sağlamak için kalçalarını eğiyordu. İç kasları adamın parmaklarının etrafında çırpınırken, adamın adı dudaklarından bir iniltiyle döküldü.

Çok yakındı, çok yakındı. "Noah, lütfen," diye yalvardı.

Adam ellerinin hareketini durdurdu ve parmakları geri çekilirken kadın haykırdı. Ama daha fazla itiraz edemedi. Fermuarın indirilme sesi duyuldu. Aman Tanrım, onu tam burada becerecekti. Ve küçük bir hıçkırık çıkardı çünkü buna ihtiyacı vardı. Hem de çok. *Ona* ihtiyacı vardı.

Şüpheleri -en azından şimdilik- ortadan kalkmıştı ve onu tekrar içine almak için yanıp tutuşuyordu. Tanrı'ya şükür ki RİA'sı vardı ve güvenlik tartışmasını çoktan yapmışlardı çünkü şimdi durmasını istemesine imkân yoktu.

Aletin küt başı girişine bastırırken, ellerinden biri tekrar kıcının üzerinde gezindi. Hiçbir şey söylemedi, sadece kalçasını kavradı ve içine çarptı, onu ileri doğru sarstı, elleri duvara bastırırken şoku emdi. Adam dibe vurduğunda ciğerlerindeki nefes boşaldı ve birkaç saniye ses çıkaramadı. Tek yapabildiği kendini ona doğru itmek ve onu hareket etmeye zorlamaktı.

Çekip gittiğinde, bu dayanılmaz derecede yavaş bir hareketti. Kız, adamın kendisine daha fazla işkence edeceğinden endişelenmeye fırsat bulamadan, adam tekrar içine girerek onu nefessiz bıraktı. Kot pantolonu kalçalarının arkasına sertçe sürtünüyordu ve pantolonunu tamamen indirmediğini, kelimenin tam anlamıyla kendini dışarı çekip içine girdiğini bilmek, onu hayal edebileceğinden daha kısa sürede tekrar orgazmın eşiğine getirdi.

Avuçlarının altındaki duvar, onu ittikçe sertleşiyordu. Nefesleri kısa, keskin pantolonlarla geliyordu, vücudu tekrar tekrar ona doğru sallanırken nabızı kulaklarında çarpıyordu. Onu her yerinde hissedebiliyor, sikiinin her darbesi tenini yalayarak zevk veriyordu. Hıçkırarak ağladı. "Durma. Durma, Noah."

Kalçalarını o kadar sert soktu ki kız haykırdı ve tekrar öne doğru sallandı. "İhtiyacın olan bu mu, Günışığı?"

"Evet, evet, evet," diye mırıldanırken, her güçlü sürüşü almak için kalçalarını eğdi.

Noah onun üzerine eğildi, bir eliyle atletinin yakasını kavradı, hızlı bir hareketle onu ve sütyenini aşağı çekerek göğüslerinden birini serbest bıraktı. Sert, sivri meme ucunu parmaklarının arasında yuvarladı, sonra sıkıştırdı, his doğrudan çekirdeğine cızırdadı.

Diğer elinin parmaklarını bacaklarının arasına kaydırarak, klitorisinin etrafında sıkı daireler çizdi, içinden ısı ve zevk fışkırdı. Parmaklarını daha aşağıya daldırdı, onu kapladığı yerden uyarılmasının bir kısmını topladı ve parmaklarının o hassas sinir demeti üzerindeki hareketini kolaylaştırmak için kullandı.

Summer'ın bacakları titriyor, kalbi durmaksızın inleyene kadar onu inşa ederken . Adamın etine bastıran elleri onu sabitlerken, zihni adamın içinde ne kadar iyi hissettiğinden, onu ne kadar iyi hissettirdiğinden, onu ne kadar istediğinden, onu *her zaman* ne kadar istediğinden başka bir şeye odaklanmıyordu. O anda ne endişe, ne korku, ne geçmiş için pişmanlık, de gelecek için endişe vardı. Sadece o vardı.

Sadece parmaklarının birkaç darbesi, sikinin birkaç sert daha yetti ve kadın paramparça oldu. Kendini tekrar adamın üzerine iterken kolları tamamen düzleşti, zevk içinde patlarken vücudu eğildi. Zevk vücudunda sekti ve hepsini içinde tutamayarak başını geriye attı. Tam zamanında, Noah elini göğsünden çekti ve ağzını kapatarak çığlıklarını boğdu. Diğer eli klitorisini çalıştırmaya devam etti, horozu hala ona pompalıyordu; o sertçe küfrederken bile etrafında sıkıştı.

Vücudundaki gerginlik azalır azalmaz, Noah onun ağzını bıraktı ve her iki kalçasını da kavradı, vahşi bir hırıltı çıkarırken onu kendine doğru çekti

ve onun içine zonkladı. Adam işini bitirdiğinde ikisi de nefes nefese kalmıştı.

Summer başını omuzlarının arasına bıraktı, kolları ve bacakları titriyordu. İçinden çıkmadan önce Noah öne doğru eğildi, eliyle çenesini kavradı ve yüzünü kendisine doğru çevirdi. Onun yüz ifadesini inceledi, gözlerini memnuniyet dolduruyordu. Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Beni delirtiyorsun," diye mırıldandı ağzını onunkine bastırmadan önce.

Kadının içinden yavaşça çıktı, sonra onu ayağa kaldırdı. Kendini toparlayıp kot pantolonunu düzelttikten sonra onu kendine doğru çekti ve kollarını ona doladı. Elleri sırtında aşağı yukarı gezindi ve Summer başını onun göğsüne yasladı, tamamen doymuş bir halde ona doğru sarktı. Noah onun başına bir öpücük kondurdu, sonra külotunu ve eteğini topladı ve çömelerek ayaklarının üzerinden geçirmesine yardım etti ve her ikisini de bacaklarından yukarı çekti.

Ayağa kalktı, sonra kızın çenesini tekrar yukarı kaldırdı ve gözlerini inceledi. "Peki, yarın gece benimle geliyor ?"

Summer boğuk bir kahkaha attı. "Evet, sanırım öyleyim."

Noah yine sırtıttı, gözlerindeki o çok sevdiği ışıltı geri gelmişti. "Güzel." Onları işaret eden kameraya baktı. "Şimdi gidip silecek bir video bulmam gerekiyor."

Bölüm 24

Summer'in sıcak kahkahası kulübü dolduran müziğin gürültülü, gümbür gümbür bas seslerini kesiyordu ve Noah ona bakarken gülümsemeye başlamıştı bile

Lexie ve Eden'la birlikte bir bar masasında oturuyordu. Uzun, çıplak bacaklarını ortaya çıkaran kısa, gümüş rengi elbisesi içinde göz alıcı görünüyordu. İpeksi kumaş tüm kıvrımlarını sarıyor, VIP bölümündeki dans pistinden gelen ışık parıltılarını yakaladıkça parlıyordu. Elbise cehennem kadar seksiydi ama tek düşünebildiği onu özel bir yere götürmek, soymak ve o uzun bacaklarını etrafına sarmasını sağlamaktı.

yanında oturmasını ya da daha iyisi kucağında olmasını isterdi. Ama Eden ve Lexie ile bağ kurması da iyi olmuştu. O uzaktayken bu destek sistemine sahip olması onun için önemli olacaktı, böylece başa çıkmasına yardımcı olacaktı.

Tex dirseğiyle onu yanından dürterek Summer'a duyduğu hayranlıktan uzaklaştırdı. Başını Devon ve Beau'nun, arkadaşları Shae ile birlikte aralarındaki kanepede oturdukları yere doğru salladı. "Hepsinin sadece arkadaş olduğundan emin misin?"

İki iri adam, o akşam ilk kez tanıştıkları güzel esmerin yanında cüce gibi kalıyordu. Başlangıçta biraz şaşkındı ama kısa sürede rahatlamıştı ve şimdi Devon'la hararetli bir şekilde sohbet ederken Beau kolunu rahatça omuzlarına dolamıştı.

"İkisi de öyle dedi," diye yanıtladı Zac, karşılarında oturan rahat üçlüye bakarak.

"Beni kandırabilirdin." Devon eğilip Shae'nin kulağına bir şeyler fısıldarken Tex sırttı.

Noah yine de emin değildi. Shae'nin iri kahverengi gözlerinin sürekli Zac'e doğru kaydığını gözden kaçırmamıştı. Zac fark etmemiş gibi görünüyordu.

"Evet, sanırım başçılardan hoşlanıyor olabilir," dedi öylesine. Crossfire'ın başçısı Beau'ya gülümserken Zac'in başı ona doğru döndü.

Noah sırttı. "Seni baktırdım," dedi ve Zac bakışlarını ona doğru çevirdi. "Ama cidden dostum, bence senden hoşlanıyor. Çocuklar ne kadardır burada olduğunu söylediler?"

"Sadece bu hafta sonu. Ve grup arkadaşlarımdan ikisinin en iyi arkadaşını becermek bela aramaktır. Yani, ben iyiyim. Yine de önerin için teşekkürler."

Noah güldü ve ellerini kaldırdı. "Hey, sadece bir arkadaşına yardım etmeye çalışıyorum. Son zamanlarda oldukça kurak bir dönem geçirdin. Ya da belki de geçirmedi; seninle bunu söylemek imkânsız."

Zac başını salladı ama ağzının kenarları kalktı. "Ben gidip bir içki daha alacağım. Siz iyi misiniz?"

Noah, Tex ve Connor başlarıyla onayladılar ve Zac ayağa kalkıp bara doğru yürüdü. Noah eğlenerek homurdandı, çünkü oraya vardktan yaklaşık beş saniye sonra bir grup kadın etrafını sarmıştı.

Bir an için Zac'i izledi ve bunun sadece kendi hayal gücü mü olduğunu yoksa Zac'in normalden daha mı çekingen olduğunu merak etti. Şey, eğer

Bir şey onu rahatsız ediyordu, umarım kendi kafasından çıkmayı başarır başarmaz onlardan biriyle bu konuda konuşurdu.

Dikkatini uzun süre ondan uzak tutamayan Noah tekrar Summer'a baktı ve onunla göz göze gelmek istedi. Ama o diğer iki kadınla derin bir sohbete dalmıştı.

"Sizce ne konuşuyorlar?" diye sordu Connor ve Tex'e, başını kızların oturduğu yere doğru sallayarak.

Tam bunu söylediği sırada Lexie ellerini on santim kadar açarak kaldırdı ve üçü de güldü.

"Bence bu oldukça açık, değil ?" Connor'ın sesi beğenmişti.

Noah tam yorum yapacaktı ki Summer ellerini birbirinden sadece on santim kadar ayırarak Connor ve Tex'in kahkahalara boğulmasına neden oldu.

Noah hiç şaşırmadan sırtıttı ve sandalyesinde arkasına yaslanıp bacaklarını uzattı. "Evet, gül bakalım. Genişlikten bahsediyor."

Arkadaşları kıkırdadı ve Noah tekrar Summer'ın bakışlarını yakalamaya çalıştı, onun gülümsemesini, gözlerinin üzerinde olmasını istiyordu. Sanki bakışlarını hissetmiş gibi başını çevirdi ama istediği gülümsemeyi alamadan iki vücut görüşünü engelledi. Sinirlenerek başını kaldırdığında önünde duran, parlak, heyecanlı gözlerle ve yüzlerinde kocaman gülümsemelerle ona bakan iki kadın gördü. Her ikisi de aynı şekilde giyinmiş, askılı yaka üstler ve kalçalarının üstünü zar zor örten etekler giymişlerdi. İçlerinden biri elinde telefonunu tutuyordu.

"Aman Tanrım, gerçekten sen olduğuna inanamıyorum," diye ciyakladı telefonu tutan kişi. "Lütfen, lütfen seninle bir fotoğraf çektirebilir miyiz, Noah? Sen bizim favorimizsin." Gözlerini Tex ve Connor'a çevirdi. "Biz de sizi seviyoruz ama..." Omuzlarını silkti ve başını Eden ve Lexie'nin Summer'la birlikte oturduğu masaya doğru eğdi.

Evet, diğerk ikisinin aksine onun bekâr olduğunu düşündükleri için favorileri olduğunu tahmin etti. Bunun müzisyenlikteki çılgın yeteneklerinden ya da ışıltılı kişiliğinden kaynaklanmadığını bilmek güzeldi. Gözlerini devirmek için duyduğu dürtüyü bastırarak iç çekti. En iyisi bu işi bir an önce bitirmektir.

"Evet, tabii," dedi. Onlarla hızlı bir selfie çekmek için ayağı kalkmayı planlıyordu ama buna fırsat bulamadan iki yanında kanepeye çöktüler. Dar bir yerdi, bu yüzden yanına sıkışmak zorunda kaldılar ve alışkanlıktan dolayı kollarını ikisine de doladı ve kameraya gülümsedi. Arkadaşı fotoğrafı çekmeden önce, sağındaki kız bir elini göğsüne koydu ve başını omzuna koydu ve lanet olsun, bunun nasıl görüneceğini zaten biliyordu.

Dişlerini sıkarak, gülümsemesinin fotoğrafta hiç de dostça görünmeyeceğinden emin bir şekilde, solundaki kızın fotoğrafı çekmesini bekledi. Sonunda çektiğinde, kollarını hızla geri çekti ve kalkıp gitmelerini bekledi. Summer'ın izleyip izlemediğini kontrol etmek için ona bakmaya çalıştı ama şimdi aralarında biri duruyordu ve onu göremiyordu.

Kızların hâlâ hareket etmediğini fark etti ve birinden diğerine baktı. İkisi de ona gülümsüyordu, sağındaki kızın eli hâlâ göğsündeydi.

"Tamam, sanırım işimiz bitti," dedi, yüzlerinin düştüğünü izliyordu ama Summer'ın tepkisinden endişelendiği için kaba görünüp görünmediğini umursamıyordu.

Kızlar ayağı kalktı ve fotoğraf için teşekkür etti, hala ayrılmaya isteksiz görünüyorlardı ama o sadece kibarca gülümseyip başını sallayınca dönüp .

Sonunda Summer'ı görmesini engelleyen kişi hareket etti ve Noah'nın kalbi sıkıştı. İzlediği gülen, mutlu kadın

gitmişti. Onun yerine kaskatı oturmuş, gözlerini önündeki içkiye dikmiş, pipetle oynuyordu.

Kahretsin, belli ki görmüştü. Connor'ın alçak sesi onu durdurduğunda, onu rahatlatmak için ayağa fırlayıp oraya gitmek üzereydi.

"Yapma."

Noah başını iki yana salladı. "Ne?" diye tersledi.

"Her üzüldüğünde ona koşmaya devam edemezsin." "Neden olmasın?"

Cevap veren Tex oldu. "Çünkü bunu yapmak için her zaman yanında olmayacaksın Noah. Eğer aranızdaki ilişkinin yürümesi için bir şans varsa, bunu kendi başına halledebilmeli."

"Elimden gelen her şeyi yaptığımı bilmesi gerekiyor."

"Elinizden gelen her şeyi yapıyorsunuz. Bak, diğer insanların hareketlerini kontrol edemezsin. Hayranlarını ve hayranlarını kontrol edemezsin. Davulculuğu bırakmadığın sürece onlar hiçbir yere gitmeyecek. Onları, sizden ne istediklerini, yaptıkları ve söyledikleri şeyleri kontrol edemezsiniz ve Summer'ın buna tepkisini kontrol edemezsiniz. Kontrol edebileceğin tek kişi sensin. Ve zaten yapabileceğiniz tek şeyi yapıyorsunuz; hayranlarınızı kabul etmek, destekleri için onlara teşekkür etmek ve onlara başka özgürlükler *tanımamak*. Bu durum üzerinde sahip olduğun tek kontrol bu. Şimdi Summer öne çıkmalı ve *elinden* geleni yapmalı. Bunun için ikinizin de mücadele etmesi gerekecek; sadece siz olamazsınız."

Noah dişlerini birbirine geçirdi, ona gitme, onu kollarına alma, dudaklarını onunkilere bastırma ve endişelenecek bir şey olmadığını söyleme dürtüsüyle savaştı. Ama Tex ve Connor haklıydı, eğer adam tam karşısındayken ve hiçbir şey olmadığını görebiliyorken bunu , o zaman adam her yerdeyken bunu kaldırmasının imkânı yoktu.

ülkenin öbür ucuna. Bir sonraki adımı atması gerekiyordu. Ve eğer atamazsa... kalbi parçalanacaktı. Eğer , o zaman ne kadar isterse istesin, onlar için bir gelecek olmayacaktı.

Onun da kendisiyle aynı bağı hissediyor olması gerektiğini biliyordu. Ona baktığında gözlerindeki parıltıyı görebiliyor, dokunuşundaki aciliyeti hissedebiliyordu. Aralarındaki ilişkinin sıradan olmasını istediğini söylemişti ama bu sıradan bir ilişki gibi gelmiyordu. Sanki ona doyamıyormuş gibi hissediyordu, tıpkı onun da ona doyamadığı gibi.

Summer, bir nefesle diğeri arasında, zahmetsizce hayatına ve kalbine geri dönmüştü. Onsuz yaşadığı hayat, davul sesi olmayan bir şarkı gibiydi; bazılarını iyi gelebilirdi ama ona göre her zaman eksik kalacaktı. Aradan geçen yılları onun bıraktığı boşluğu doldurmaya çalışarak, kendini hep daha fazla zorlayarak, daha fazlasını yaparak, kaybettiklerini düşünecek zamanı olmadığından emin olarak geçirmişti. Şimdi şarkısı yeniden ritim tutuyordu ama rahatlayamıyordu çünkü şarkı bitene kadar ne kadar zaman geçeceğini bilmiyordu.

Noah birasına uzandı ve uzun bir yudum aldı. Hissettiği her neyse onunla başa çıkması için ona birkaç dakika verecek, sonra arkadaşlarının tavsiyesini boş verecekti; oraya gidiyordu.

Bölüm 25

Summer, Lexie'nin ona ve Eden'a anlattığı komik bir hikâyeye güldü. Damarlarında dolaşan alkol onu yumuşak ve rahat bir hale getirmişti.

iki kadınla birlikte yüksek yuvarlak masaya oturdu. Connor ve Tex'le birlikte bir kanepede oturan Noah'ya baktı. Connor'ın ona anlattığı şeye kahkahalarla gülüyordu ve göğsüne pekmez gibi ılık bir şey yayıldı. Dudaklarında bir gülümseme belirdi ve gözlerini tekrar yanında oturan kadınlara çevirdiğinde onların ortak sırtışını yakaladı.

Kendi kendine homurdandı; duygularını kontrol berbat bir iş çıkarıyordu. Hissettiği kadar aşk acısı çekiyor gibi mi görünüyordu? Neredeyse adamın bakışlarını üzerinde hissedecekmiş gibi, Summer'ın gözleri tekrar ona doğru kaydı. Ancak bu kez önünde iki muhteşem, zar zor giyinmiş kadın duruyordu ve onun görüşünü engelliyordu. İçlerinden biri telefonunu uzatmıştı ve Summer fotoğraf çekirmek istediklerini tahmin etti. İkisi de onun iki yanındaki koltuğa çökerken gerilmemeye çalıştı. Kollarını omuzlarına doladı ve ikisi de eğildi, göğüsleri neredeyse üstlerinden fırlayacaktı. Endişe göğsünü ısrarla tırmalıyordu ama o bunu bastırmak için elinden geleni yaptı. Telefonu tutmayan kız elini Nuh'un göğsüne, başını da omzuna koyarak sanki tamamen yabancı değil de sevgili gibi bir görüntü verdiğinde, gözlerinin arkasındaki karıncalanma ona mücadeleyi kaybettiğini söyledi.

Bir erkeğin kadar ayartıcı şey vardır... Kelimeler

On

u. Summer bardağına baktı ve pipetiyle oynarken nefes alıp vermeye konsantre oldu. Saçmalıyordu; saçmaladığını biliyordu. Noah ondan şüphe etmesini gerektirecek hiçbir şey yapmamıştı. Ama yine de... Sertçe yutkundu. İşte bu yüzden Noah'la uzun süre birlikte olamazdı. Onu bir kulüpte birkaç hayranıyla fotoğraf çektirirken görmeye zar zor katlanabiliyordu, turneye çıktığında nasıl olacağını bildiği şeylerle asla başa çıkamazdı.

Alkolün sıcaklığı azalırken Summer gözlerini tekrar yukarı kaldırdı ve Eden'in bakışlarıyla buluştu. Arkadaşının kaşlarının arasındaki kırıksıklık onun tepkisini gördüğünü anlamasını sağladı ve yanakları yandı. Tex orada Noah'ın yanındaydı, ilgili kadınlardan aynı muameleyi görüyordu ve Eden yine de endişeli görünmüyordu. O bunu nasıl yapmıştı? Lexie nasıl yaptı? Ve neden, *neden* yapamıyordu?

Eden bardağından zarif bir yudum aldı, sonra tekrar masaya koydu. "İsterseniz bana kendi işime bakmamı söyleyebilirsiniz ama bir şey söyleyebilir miyim?"

Summer başını salladı ve Eden devam etti.

"Noah benim kardeşim ama onun piyasadaki en iyi erkeklerden biri olduğunu söylerken önyargılı davranmıyorum. Son derece sadıktır ve sevdiği zaman tüm kalbiyle sever. Sevdiği birini incitecek bir şeyi asla yapmaz."

Summer nefesini dışarı verdi. Eden'in söylediği her şey doğrudu, Noah bunların hepsiydi ve hayranlarıyla fotoğraf çekirmek işinin bir parçasıydı. Her zamanki gibi mantıksız davranıyordu. Keşke bunu bilmek ve durdurmak aynı şey olsaydı. Noah ile geçirebileceği zamanın çoğunu çoktan boşa harcamıştı.

Korkusu yüzünden bu zamanı da boşa harcama düşüncesine katlanamıyordu. Özellikle de geriye çok fazla zaman kalmamışken.

Summer iki yeni arkadaşına küçük de olsa içten bir gülümseme verdi ve onlara sahip olduğu için kendini şanslı saydı. Noah'yla aralarındaki bu şey sona erdiğinde onları kaybetmemeyi umuyordu.

Noah.

Gözlerini tekrar ona çevirdiğinde kızların gittiğini ve adamın bakışlarının kendisine odaklandığını gördü, gözleri gölgeli, çenesi gergindi. Onun bu güvensizlik anını görmemiş olmasını umuyordu; bu onu incitebilirdi ve onu zaten incittiğinden daha fazla incitmek istemiyordu. Sadece onu istiyordu. Artık ona sahip olamayana kadar ondan alabileceği her şeyi istiyordu. Bu yüzden, ona karşı hissettiği her şeyin -olmaması gerektiğini bildiği halde on bir yıldır onu istemesinin- gülümsemesinde kendini göstermesine izin verdi ve adamın yüzündeki gerginliğin gitmesini ve gözlerinin ısınmasını izledi.

Tex'in onunla konuşmanın tam ortasındayken aniden ayağa kalkıp öne doğru yürüdüğünden emindi. Adam ona doğru gelirken Summer'ın kalp atışları hızlandı ve bir kez olsun bunun tadını çıkarmasına izin verdi, kafasının içinde ona asla yetemeyeceğini söyleyen sesi bastırdı. *O benim. Bu gece, onun istediği tek kişi benim.*

Ona ulaştığında Lexie'ye ya da kız kardeşine bakmadı. Sadece ona baktı. Parmaklarını onun bileğine doladı ve ona doğru eğildi. "Benimle dans et, Günışığı." Alçak sesi kızın tüylerini ürperti ve başını sallayarak sandalyesinden kaydı ve adam onu peşinden sürüklemeyi önce diğer iki kadına gözlerini kocaman açarak baktı. Küçük VIP bölümünün dans pistine geldiklerinde, adam onu kendine doğru çekti, büyük elleri kalçalarında onu yakın tuttu, kolları beline dolandı.

Bir süre orada birlikte sallandılar. Kalpleri aynı anda atıyor, nefesleri senkronize oluyordu. Summer onun vücudunun sıcaklığında, ellerinin altındaki kaslarının sertliğinde, o anda içini dolduran güvende kendini kaybetti ve sonsuza dek o anda kalabilmeyi diledi.

Ellerinden biri kalçasından ayrılıp beline doğru , göğsünün yan tarafını sıyırdı, köprücük kemiğinin üzerinden geçti ve avucu yüzünü kavrayana kadar boynundan yukarı çıktı, başparmağı çenesinin altındaydı ve başını geriye doğru eğdi. Ona, tam olarak okuyamadığı bir duyguyla parlayan gözlerine baktı.

Çenesi sertleşti, kararlılık yüz hatlarını sıkılaştırdı. "Summer..." diye mırıldandı ve kız birden korktu. Duymaya dayanamayacağı bir şey söyleyecek diye korkmuştu. Onu sevdiğini. Bunun kalıcı bir şey olmasını istediğini. Ya da tam tersi. Bunun asla yürümeyeceğini. Buna bir son vermeleri gerektiğini.

Bu yüzden daha fazla konuşmasına izin vermek yerine parmak uçlarına kalktı ve ağzını onunkine doğru eğdi, kollarını onun belinden çözdü ve parmaklarını onun saçlarına gömdü, sanki bir şekilde onu olduğundan daha fazla yaklaştırabilecekmiş gibi çekiştirdi. Noah inledi, dili dudaklarını sıyırmak için dışarı fırladı ve kadın ona açıldı. Onun istilasını istiyordu, onun her parçasını sahiplenmesini istiyordu, böylece bir gün son on bir yıldır anılarını gölgeleyen acı ve öfke olmadan geriye dönüp bakabilecek ve onun olduğunu söyleyebilecekti. Şu anda, o onundu ve o da onun ve hiç kimse, o bile, bunu elinden alamazdı.

Sonunda öpüşmeyi kesip topuklarının üzerine geri çöktüğünde, Noah'nın gözleri alev alev yanıyor, sert boyu karnına doğru bastırıyordu. Noah ne söylemek üzere olduğunu hatırlayamadan kadın konuştu. "Beni eve götür, Noah. Sana ihtiyacım var, lütfen beni eve götür."

Gözlerinde bir gölge parladı ve onun dikkatini dağıtmaya çalıştığından şüphelenip şüphelenmediğini merak etti. Ama bu bir yalan değildi. Ona gerçekten ihtiyacı vardı. Ona ne kadar çok ihtiyacı olduğu için canı yanıyordu. Adam bunu görmüş olmalıydı çünkü hiçbir şey söylemedi, sadece dudaklarını bir kez daha sertçe onunkilere bastırdı, sonra elini sıktı ve onu dans pistinden çıkardı.

Bölüm 26

T Noah'nın Fractured turnesi için yola çıkmasına sadece bir hafta kalmıştı ve Summer dayanılmaz derecede gergindi. Gerçekten bu noktaya geleceğini ve Noah'yı bırakıp bırakmamaya sakince karar verebileceğini düşünmüş müydü? Gerçekten bunun olacağını düşünmüş müydü? Hayır, o kadar aptal değildi. Sadece çaresizdi. Sonsuza kadar sürmeyecek olsa bile ona tekrar sahip olmak için yanıp tutuşuyordu. Endişesi her geçen gün artıyordu ve aklında sürekli şu sorular dönüp durduğu için uyumakta güçlük çekiyordu ne yapması gerektiğini.

Ortaya çıkıp onun tur otobüsüne binmesini izleyecek, sonra da el sallayıp her şeyin eskisi gibi olmasına geri mi dönecekti? Daha fazlasını istemeyi düşünebilir miydi? Bunu kaldırabilir miydi? Ondan kendisiyle birlikte bu riski almasını istemesinin bir yolu var mıydı?

O iki aylığına uzaktayken bu mutluluğa tutunabilmesi imkânsız görünüyordu. Zihninin nasıl çalıştığını biliyordu; bunu daha önce de yaşamıştı, sürekli stres, endişe. Kendini tekrar bu duruma sokabilir miydi? Ona bunu yaşatabilir miydi?

Summer inledi ve yorgun gözlerini ovuşturdu, kim bilir ne kadar zamandır zihni bu durumla çalkalanırken gözlerini kırpmadan bilgisayar ekranına baktığını fark etti.

"Orada iyi misin?"

Summer Eden'in masasına baktı ve arkadaşının endişeli mavi gözleriyle karşılaştı. Gerçekten biriyle konuşmaya ihtiyacı vardı ama Noah'nın kız kardeşiyle, onunla şimdi ayrılmanın mı daha iyi olacağını yoksa başa çıkamayacağı ortaya çıkarsa turunun yarısında ayrılma ihtimalinin mi olduğunu konuşmak pek iyi bir fikir gibi görünmüyordu.

Summer ona söyleyecek başka bir şey bulamadan Eden, "Sanırım Noah'yla aranızdaki şu şey," dedi.

Neşesiz bir kahkaha attı. "Nasıl tahmin ettin?"

"Sen ve Noah tekrar bir araya gelmeden önce, onun adını her andığımda yüzünde o asık ifade belirirdi."

Eden kafasında neler olup bittiğini zaten bildiğinden, Summer ona açılma riskini almaya karar verdi. Yüzünü tamamen Eden'a döndü. "Ne yapmam gerektiğinden emin değilim. Bunu sıradan bir şekilde turne buraya ulaştığında bunu bir kenara bırakacağımız konusunda ama şu anda o kadar çok çelişkili duygum var ki ne yapmam gerektiğine karar veremiyorum."

Eden onu dikkatle inceledi. "Bir kahve içip bu konu hakkında konuşmak ister misin?"

Summer nefesini dışarı üfledi. "Evet, teşekkür . Bunu çok isterim."

Çantalarını topladılar ve Eden ofis kapısını arkalarından kilitledi. İki blok ötede küçük, sevimli bir kafe vardı, oraya doğru gittiler. Neyse ki günün o saatinde çoğunlukla boştu. Kahvelerini sipariş ettiler ve diğer tek müşteriden uzakta, köşedeki bir masaya oturdular.

Eden kahvesinden bir yudum aldı ve Summer da onu izledi. İkisi de fincanlarını yere koyduktan sonra Eden ona baktı. "Tamamen tarafsız olacağıma söz veremem ama elimden geleni yapacağım, tamam mı?"

Summer'ın isteyebileceği tek şey buydu. Nefes verdi. "Son birkaç haftadır Noah'la birlikte olmak... inanılmazdı. Gitme vakti geldiğinde ne yapmam gerektiğinin belli olacağını düşünmüştüm ama... değilmiş."

"Gerçekten bu kadar kolay olacağına inanıyor muydun?" Eden sordu.

Summer şakaklarını ovuşturdu. "Sanırım umutluydum. Ya da belki de onunla birlikte olmak için bir bahanem olsun diye öyle olacağını düşünerek kandırdım. Ama Noah, o..." Başını iki yana salladı, boğazı düğümlendi. "Tanrım, yıllar önce öldüğünü sandığım o kadar çok duygum var ki. Ama gerçekten hepsini tekrar yapabilir miyim bilmiyorum. Noah'yı da incitmek istemiyorum." Durdu ve bir kahkaha attı. "Ve tabii ki tüm bunlar tamamen onun bundan daha fazlasını isteyip istemediğine bağlı."

Eden'in dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Noah'nın daha fazlasını istediğine dair pek çok değerli şey üzerine bahse girerim. Ona sormama bile gerek yok, seninle birlikteyken yüzündeki ifadeyi gördüm. Bu bakışı en son on bir yıl önce tur otobüsüne ilk binmeden önce seni kollarına aldığı anda görmüştüm. Sanki tüm hayalleri gerçek olmuştu. Sanki o anda dünyada ondan daha şanslı bir adam yokmuş gibi."

"Rock yıldızı olma hayalini gerçekleştirme yolundaydı. Dünyanın en şanslı adamlarından biriydi."

Eden'in gülümsemesi soldu. "Bile bile cahil kalmamalısın Summer, konu kardeşim olunca olmaz. Bahsettiğim şeyin bu olmadığını biliyorsun. Ya da sadece benim bahsettiğim şey değil. Evet, davul çalmak her zaman hayalinin bir parçasıydı, ama sen diğer parçasıydın. Sonra sen gittin ve ona kalan tek şey davul çalmak oldu." Uzandı ve Summer'ın elini tuttu.

yalvaran bir ifade. "Bunu ona bir daha yapma. Lütfen mi? Seni incitecek bir şey yapmayacağını bilecek kadar iyi tanıyor olmalısın onu."

Summer'ın göğsü gerildi. "Kasıtlı olarak bir şey yapmayacağını biliyorum. Ama olur böyle şeyler. Bu kadar cazibe varken insanlar hata yapar..." Eden'in onun nereden geldiğini anlamamasından duyduğu hayal kırıklığıyla başını salladı. "Hiç endişelenmedin mi? Yani, kadınlar tıpkı Noah için yaptıkları gibi Tex için de çıldırıyorlar." Bunu nasıl ifade edeceğini düşünerek dudağını ısırды. "Hiç onun... ne bileyim, hata yapacağından korkmadın mı?" Tanrım, bu çok yüklü bir soruydu. Eden'a Tex'in onu aldatıp aldatmayacağını hiç düşünüp düşünmediğini soruyordu.

Hakkını yemeyelim, Eden sinirlenmiş gibi görünmüyordu. Cevap vermeden önce Summer'ın sorusunu dikkatle değerlendirdi. "Seninle aynı geçmişe sahip olmadığımı biliyorum Summer. Annemle babam hâlâ birlikteler ve birbirleri için deli oluyorlar. İkisi de asla sadakatsizlik etmezdi. Onlar büyürken sağlıklı bir ilişki için örnek aldığımız kişilerdi, bu yüzden en kötüsünü beklemeye yatkın değilim. Ama daha önce de beni aldatan biri olmuştu, bu yüzden başlangıçta bu konuda gergin olmadığımı söyleyemem. Nasıl olabileceğini gördüm. Onun yatağında bir gece geçirmek için her şeyi yapabilecek bazı kadınlar olduğunu biliyorum. Ama Tex'i de tanıyorum. Kalbini biliyorum. Ruhunu biliyorum. Belki başka biriyle olsam daha fazla endişelenirdim ama Tex'le böyle bir şey yapmanın onun için dayanılmaz olacağına gerçekten inanıyorum - beni kıracağını bildiği bir şey."

Summer Eden'a gülümsedi, yüreği sızladı. Tanrım, birine bu kadar derin bir inanç duymanın nasıl bir şey olduğunu merak ediyordu. Gülümsemesi duraksadı. Bunu hak eden biri varsa o da Noah'tı.

Eden uzandı ve Summer'ın elini sıktı. "Ama Summer, Noah'nın da senin için aynı şeyleri hissettiğine gerçekten inanıyorum."

"Dürüst olmak gerekirse, benim hakkımda ne hissettiğini bilmiyorum."

"Öyle değil mi? Benim için çok açık. Herkes için. Keşke gözlerini açıp önünde ne olduğunu görebilsen."

Eden bunu çok basitmiş gibi anlattı. Noah'ın ona değer verdiğini biliyordu. Onun iyi bir adam olduğunu biliyordu. Peki neden ona güvenmek için atması gereken son adımdan kaçıyordu?

Eden içini çekti. "Bak, son bir şey söyleyeceğim ve sonra bu konuyu kapatacağım. Ve bu kulağa şirretçe gelebilir ama gerçekten öyle demek istemedim, tamam mı?"

Summer ona ihtiyatla baktı. "Tamam."

Eden onun gözlerinin içine baktı. "İkinizin arasında sadece biriniz diğerinin kalbini kırdı. O da Noah değildi."

Summer itiraz etmek için ağzını açtı, sonra tekrar kapattı. Çünkü buna itiraz edemezdi. Noah onu incitecek hiçbir şey yapmamıştı, hepsini kendisi yapmış ve bu süreçte onun kalbini kırmıştı. Eğer bu ilişkide güvenilmez biri varsa, tüm işaretler onun olduğunu gösteriyordu.

Eden'a, onun gözlerini kaplayan sempatiye baktı ve sulu bir gülümseme takındı. "Haklısın. Sanırım bu hikâyedeki kötü adam benim."

"Hayır, kastettiğim bu değildi. Burada kimse kötü adam değil." Dudakları hafifçe yukarı doğru eğildi. "Ama belki de anti-kahraman?" Summer güldü, sonra Eden devam etti. "Ondan vazgeçersen neleri kaçıracağını bir düşün. Tüm sevgiyi, tüm eğlenceyi, belki bir gün beni baldızın olarak görmeyi." Summer'a arsızca sırıttı. Sonra sesi yumuşadı. "Bir baba olarak Noah..."

Summer'ın nefesi boğazında düğümlendi, Nuh'u omuzlarına binmiş ya da kucağına oturmuş küçük sarışın bir oğlan ya da kız çocuğuna davula nasıl vurulacağını gösterirken hayal etti. Gözlerinin arkası yaşlarla doldu. Tanrım, o da bunu *istiyordu*.

Ve belki, belki yeterince cesur olabilirse, ona sahip olma şansı vardı.

Bölüm 27

"S o, Noah, Fractured ile iki yıl sonra ilk kez turneye çıkmaya hazırlanıyorsunuz; tekrar sahneye çıkmak konusunda ne hissediyorsunuz?

Bu adamlarla yol mu?" Erkek radyo spikeri ses panelinin üstünden ona bakarken, kadın meslektaşı çapkın gülümsemesini ve gözlerinin Noah'nın göğsünde gezinmesini gizlemek için hiçbir çaba sarf etmedi.

"Kendimi iyi hissediyorum. Uzun zamandır bekliyordum ve arkadaşlarınızla birlikte sahneye çıkıp kalabalığın kükremesini duymak gibisi yok." Noah'nın dizi sallanıyordu ve spikerlerle arasındaki panel tarafından gizlenen sağ eli huzursuzca kalçasına vuruyordu. Bugün burada yalnızdı. Genellikle, o ve diğer çocuklar röportajları birlikte yaparlardı. Ancak bazen program çakışmaları olur ve iptal etmek yerine içlerinden biri gelmek için çaba sarf ederdi.

Bugün sıra ondaydı ve ilgili ve hevesli olmaya çalışıyordu ama bu zordu. Hayatında ilk kez turneye çıkacağı için heyecanlı değildi. Bu konuda konuşmak, bir hafta sonra bir tur otobüsüne binip sevdiği tek kadından uzaklaşacağı gerçeğini daha da pekiştiriyordu. Ve geri döndüğünde onu bekliyor olmama ihtimali çok yüksekti.

Zaman tükeniyordu ve bu son birkaç günü Summer'ı, onun kendisine ait olduğuna şüpheye yer bırakmayacak şekilde ikna ederek geçirmeliydi.

Bu radyo stüdyosunda sıkışıp kalmış, daha önce yüzlerce kez cevapladığı aynı soruları cevaplayan biri değil.

"Yakın zamanda Crossfire ile bir turneyi bitirdiniz. Sizce bu turne nasıl olacak?" Kadın spiker konuşurken öne doğru eğildi, dikkatle onun gözlerinin içine baktı ve saçlarıyla oynadı.

"İkisi birbirinden çok farklı. Crossfire daha yeni yeni oturuyor, ne alacaklarını bilmeyen bir kalabalıktan aldığınız bir enerji var. Kendinizi yeni hayranlara kanıtlamak zorunda olduğunuzda bir tür adrenalın patlaması yaşıyorsunuz. Fractured ile hayranlarımız bizi tanıyor, sahnede bizden ne bekleyeceklerini biliyorlar, kalabalıktan bize yönelen enerji ve sevgi olağanüstü. Bu başka hiçbir şeye benzemiyor. Bu tur biraz daha farklı olacak, daha küçük mekânlar, daha samimi kalabalıklar. Tabii on bin kişiye samimi diyebilirsiniz." Her iki spiker de güldü. "Çocuklarla tekrar yola çıkmak, hayranlarımızla yeniden bağlantı kurmak, eve dönmek gibi olacak."

"Bu turnede hiç stadyum konseri vermeyeceksiniz. Nedenmiş o?"

"Stadyum konserleri muhteşemdir; elli bin kişilik bir denize bakmak artı hayranlar her seferinde aklınızı başınızdan alacak. Ama bir dezavantajı var. Daha az bağlantı var ve biz bu turnenin daha samimi olmasını istedik. *Hurt to Love* çok duygusal bir albüm, muhtemelen şimdiye kadar ürettiğimiz en duygusal albüm ve bu duyguyu hayranlarımızla paylaşmak istedik. Bir stadyumun en arkasında oturan insanlara bu tür yoğun ve samimi duyguları yansıtmak çok daha zor. Konserlerimizden birine gelen herkesle bağlantı kurmak istiyoruz, sadece ön tarafa en yakın olanlarla değil."

"Eminim sizinle samimi bir bağ kurmaktan mutluluk duyacak birkaç hayranınız daha olacaktır." Kadın spikerin dudakları çapkınca kıvrıldı

Noah sadece bu ima karşısında değil, albüm ve turne hakkında söyledikleri hakkında yorum yapma zahmetine bile girmediği için gerildi.

Ardından erkek spiker söze girdi. "Bayanlar arasında çok popüler olduğun inkar edilemez, Noah. Yine de son zamanlarda aynı kadınla birkaç kez görüldüğüne dair söylentiler var. Sonunda piyasadan çekilip çekilmediğini bize burada ve şimdi doğrulamaya ne dersin?"

"Peki bu, birçok kadın hayranınızı bu turnede hayal kırıklığına uğratacağınız anlamına mı geliyor?" Kadın sunucu ona suratını asarak, bir ilişkisi olduğunu söylediğinde kendisini hayal kırıklığına uğrayacaklardan biri olarak gördüğünden şüphe duymamasını sağladı.

Noah dişlerini birbirine geçirdi. Bu insanlar bu saçmalıktan bahsederek nereye çalışıyorlardı? Sanki ülkenin dört bir yanına yayılmış bir kadın haremi vardı. Evet, hepsi gibi o da yıllar içinde kendini şımartmıştı - neredeyse tüm bekâr rock yıldızları gibi ve ne yazık ki bazıları o kadar da bekâr değildi. Ama lanet olsun, hayatının o kısmı hakkında konuşmak istemiyordu. Bitmişti artık. Şimdi Summer vardı ve ihtiyacı olan tek kadın oydu. Her zaman ihtiyaç duyacağı tek kadın.

Şu anda onu dinlemediğini umuyordu; korkup kaçmasını istemiyordu. Aralarındaki bu ilişkiyi kalıcı hale getirme konusunu hâlâ açmamıştı. Bu zor bir konuşma olacaktı ve onun hakkında ne hissettiğini söyleme fırsatı bile bulamadan atılmasını istemiyordu. Şu anda halka açık bir radyoda bir kız arkadaşı olduğunu açıklayabilirdi ama Summer'ın bunu söylediğinde ne hissedeceğini bilmiyordu.

"Konserlerimiz söz konusu olduğunda, hiçbir hayranımızı hayal kırıklığına uğratmadık. Bu sefer de böyle bir şey yapmayı planlamıyoruz."

Kadın spiker soruyu geçiştirdiği için sinirlenmiş görünürken, erkek spiker güldü. "Demek istediğimiz tam olarak bu değildi; ama sorun değil, ipucunu anladık. O zaman devam edelim."

Noah onlara başını salladı ve sıkı bir gülümseme verdi. Lanet olsun ki devam edebilirlerdi.

Birkaç dakika sonra oradan çıktı ve istasyon ekibinden birkaç kişiye imza vermek için durduktan sonra arabasına binip eve doğru yola koyuldu. Arabayı sürerken parmakları direksiyona tık tık tık tık vuruyor, zihni röportajı tekrar gözden geçiriyordu. Soruyu yeterince iyi idare ettiğini düşünüyordu; Summer'ı üzme riskine girmeden başka ne söyleyebileceğinden emin değildi. Ama bu, onu kilit tutma ihtiyacını pekiştirmişti. şu anda hâlâ kaçma riski taşıyordu ve mülakatçılar ona böyle aptalca sorular sorduğu için çıldırmasını istemiyordu.

Damarlarında aciliyet hissi dolaşıyordu. Gerçekten de daha fazla beklemek istemiyordu. Bu belirsizlik onu öldürüyordu. Ama bu gece evine gelecekti ve onu oturtacak, kalbini, tüm umutlarını ve hayallerini masaya yatıracak ve Tanrı'ya, onunla her zaman güvende olacağına ikna etmek için yeterince şey yapmış olması için dua edecekti.

* * *

O akşam Noah'nın kapı zili çaldığında nabız atışları hızlandı. Kapıyı açmadan önce derin ve sakin bir nefes aldı, gözleri her zamanki gibi onu bir aşağı bir yukarı süzdü, yeniden hayatının bir parçası olduğunu bilmek onu enayi yerine koydu.

Ama yüzündeki ağırbaşlı ifade görmeyi umduğu şey değildi. Kalbi sıkıştı. Bugünkü röportajını duymuş muydu, yoksa başka bir şey mi vardı?

Gözlerindeki gölgenin sebebi ne?

Elini uzattı ve onu kendine doğru çekti. Adam daha kapıyı arkasından itip kapatmaya fırsat bulamadan, kadın kollarını adamın boynuna dolamış ve öpmek için başını geriye doğru eğmişti. Göğsündeki gerginlik biraz hafifledi. Bu ifadeye neden olan her neyse, en azından ona kızgın görünmüyordu. Öpücüğü derinleştirmeden önce dudaklarını alaycı bir şekilde onunkilere değdirdi, dili kızın ağzına girdi ve onunkilerle sarmaş dolaş oldu.

Sonunda birbirlerinden ayrıldıklarında, gül sarısı saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırırken ona gülümsedi. Ama o gölge hâlâ gözlerindeydi ve içini yine gerginlik kapladı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu, bakışları onunkileri ararken. Summer dudaklarını yaladı.

"Sanırım konuşmamız gerek."

Noah'ın midesi sıkıştı ve yutkundu. Sertçe. *Kahretsin*, 'konuşmamız gerek' diye başlayan bir konuşmadan hiç iyi bir şey çıkar mıydı? Yine de endişesini belli etmemek için elinden geleni yaptı. "Tamam, hadi gidip oturalım. İçecek bir şey ister misin?"

Summer başını salladı, sonra döndü ve giriş fuayesinin hemen dışında bulunan oturma odasına doğru ilerledi. Kanepeye oturdu ve adam yanına oturduğunda ona doğru eğildi.

Hâlâ ses tonunu hafif tutmaya çalışarak, "Ne hakkında konuşmak istiyorsun, Günişığı?" diye sordu.

Summer bir an için alt dudağını dişlerinin arasına aldı, sonra serbest bıraktı. "Turunuza sadece bir hafta kaldı ve sanırım bundan sonra ne olacağını konuşmamız gerekiyor." Sesindeki titreme sözlerinin sakinliğini yalanlıyordu.

"Aslında ben de seninle bu konuda konuşmak istiyordum."

Bakışları adamın gözlerinin arasında gezindi. "Oh, peki, önce sen gitmek ister misin?"

Başını salladı. İlk o gitmek istiyordu. Ya ona şansını denemek istediğini söyleyecekti ki bu durumda onun söyleyeceklerini duymaktan çok mutlu olacaktı. Ya da ona bu ilişkiyi bitirmeleri gerektiğini düşündüğünü söyleyecekti ki bu durumda da adam daha o söylemeye fırsat bulamadan onu yanıltığına ikna edecekti.

"Summer, son haftalarda seninle birlikte olmanın her saniyesini çok sevdim. Sanki son on yıldır eksik olan hayatımın bir parçası -kalbimin bir parçası- geri gelmiş gibi hissediyorum. Bunun nereye varacağından emin olmadığını biliyorum ama bilmelisin ki seni hayatımda istiyorum. Şimdi istiyorum. Ben turnedeyken. Ve seni ne kadar tutmama izin verirsen."

Summer'ın gözleri irileşmiş, dudakları hafifçe aralanmıştı. Şaşkın görünüyordu. "Noah," diye nefes aldı.

Boynunun arkasını kavradı. "Siktir, Summer. Lütfen bana aynı şeyi söyleyeceğini söyle."

Ona göz kırptı, yüzünde bir gülümseme belirdi. "Şey, . Sadece uzun zamandır bu kadar mutlu olmadığımı ve bundan sonra ne yapmamız gerektiğini tam olarak bilmediğimi söyleyecektim. Sen turneye çıktığında yollarımızı ayırmamak konusunda nasıl hissedeceğinden emin değildim. Ama Noah, bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Bugünkü röportajını dinledim."

Noah yüzünü buruşturdu. "Aptalca bir soruydu Summer. Aptalca yorumlar. Böyle olmayacak, tamam mı?"

Başını iki yana salladı. "Aptalca olduğunu biliyorum. Ama yine de o söylediğinde panikledim. Ve endişeliyim, bunu mahvedeceğimden çok endişeliyim. İkimiz için de. Çünkü bu tür şeylere verdiğim tepkiler berbat."

Noah onu kollarının arasına aldı ama bu hâlâ yeterince yakın değildi. Onu kalçalarına yaslanana kadar üzerinde sürükledi. Onun içine baktı

güzel gözler. "Her seferinde bir gün yaşayabiliriz, Günışığı, tamam mı? Kolay olmayacağını biliyorum ama bunun üzerinde çalışabiliriz. Sen ve ben birlikte. Sana ihtiyacım var Summer. Sen yanımda olmadığında kendimi bütün hissetmiyorum." Dudaklarını onunkilere değdirdi, daha sert bastırdı, öpüşmeyi derinleştirdi, ağzını yaladı ve karşılık verdiğinde inledi. Sonunda geri çekildiğinde alnını onunkine yasladı, gözleri kapalıydı. "Ve siktir et, davul çalmakla iyi bir iş çıkardım. Eğer senin için çok zorlaşırsa, o zaman her zaman emekli olabilirim." Bunu söylerken gülümsedi, ama kelimeler ağzından çıkarken bile gerçekleri biliyordu. İhtiyacı olandan daha fazla parası, geriye dönüp baktığında görebileceği inanılmaz bir kariyeri vardı. Sahip olmadığı tek şey Summer'dı ve o da ona aitti. Birbirlerine aitlerdi.

Ama Summer onun kollarında kaskatı kesildi ve çekildi. Kafası karışan adam onun şaşkın ifadesine baktı, gözleri irileşmiş ve yüzü solmuştu.

"Ne?" diye sordu, kızın gözlerindeki korku kaşlarını birbirine yaklaştırmıştı. "Summer, ne oldu?"

"Noah... Lütfen bana bunun bir şaka olduğunu söyle."

Davul çalmayı bırakmak mı? Boynunun arkasını ovuşturdu. "Hayır, ben ciddiylim. Bunu artık sensiz yapmak istemiyorum. Ama bu iyi bir şey, değil mi? Sen benim için davul çalmaktan daha önemlisin."

Summer başını çılgınca salladı. "Hayır, Noah, bu hiç iyi değil. Bu hiç de iyi değil. Bunu istemiyorum. Davul çalmayı seviyorsun. Bu senin hayatın. Bu senin kim olduğun. Bunu senden almanın sorumlusu olmak istemiyorum."

Kendini üzerinden itti ve aceleyle ayağa kalktı, kaygı dalgaları üzerinden yuvarlanıyordu. Noah koltuktan sıçrayarak kalktı ve onun koluna uzandı. Cevap veren bir gerginlik omurgasını kavradı ve kafatasına donuk bir ağrı gönderdi. O da

bir şekilde batırmıştı ve bunu düzeltmek zorundaydı. "Summer, bunun için endişelenme. Sadece bu işi yürütmeye konsantre olmamız gerekiyor."

Ama başını tekrar salladı, elleri gömleğinin eteklerini tutuyordu. "Hayır Noah, bu kötü bir fikir. Kariyerini riske atmak istemiyorum; buna dayanamam. Bence... Bence belki de buna bir son vermeliyiz. Şimdi. Daha fazla derine inmeden."

Damarlarına buz doldu. "Sikeyim hayır. Bunu ikimiz de istiyoruz Summer. Şu anda mantıksız davranıyorsun."

Gözleri tekrar onunkilerle buluşmak için parladı, geniş ve kederliydi. Yanlış bir şey söylediğini fark etti. Tekrar. "Eminim muhtemelen öyleyimdir. Ama sorun da bu Noah. Bu konuda mantıksız *davranıyorum*. Konu sen olunca doğru kararlar vereceğim konusunda kendime güvenmiyorum. Geçen sefer olanlardan sonra olmaz. Ve zaten yapamayacağımı kanıtladığım bir şeyle başa çıkma yeteneğime bağlı olan kariyerinin baskısını kaldıramam."

"Deacon bunca zamandır kulağına fısıldıyordu. Bu sefer Eden ve Lexie sana yardım edecek. Ve ben varım. Geçen sefer yaptığım gibi topu düşürmeyeceğim. Ben yokken her gün yanında olacağım."

Ama o yine başını sallamaya devam etti, ağzı titriyor, gözleri kapanıyordu. Onu kaybetmekte olduğunu biliyordu. Adrenalin pompalanmaya başladı ve bu işin nasıl olup da elinden kaçtığına haykırabileceğini düşündü. "Summer, Tanrı aşkına. Buraya bana bu işi yürütmek istediğini söylemeye geldin. Söylediklerimi unut. Geri alıyorum, tamam mı?"

Geniş, yeşil gözleri onunkilerle buluştu ve gözlerindeki kararlılık adamın omurgasında buz pateni yaptırdı. Kendini onun elinden kurtardı.

"Üzgünüm, Noah. Gitmem gerek."

Bölüm 28

Summer'ın kalbi göğsünde gümbürdüyordu. Tüm vücudu savaş ya da kaç modundaydı. Bunu yapamazdı. Bunun sorumlusu o olamazdı.

kariyerinin geleceği. Varsayımlarda bulunma ve onu incitme konusundaki kötü geçmişiyle değil. Onun davul çalmasını riske atmasına imkan yoktu. Buna değmezdi. Ağzı titredi ve arkasını döndü.

Noah onu tekrar kolundan tutarak kendisine doğru döndürdü. "Bana bak, Summer. Dur ve bana bak!"

Diğer kolunu kavradı ve onu kendine çekti. Kız ona bakarken gözlerinde acı ve öfke parlıyordu, kalbi kaburgalarına çarpıyordu.

"Bunu yapmayın. Bir daha yapma. Seni seviyorum. Seni *hep* sevdim. Seni bir daha göremeyeceğimi düşündüğümde bile, seni sevmekten vazgeçemedim. İstediğim tek şey sensin. *İsteyeceğim* tek şey. Sadece bana güvenmen gerek. Başka kimseyi istemiyorum. *Asla* başkasını istemeyeceğim."

Noah ellerini kızın kollarından çekip saçlarının arasından geçirdi. "Benim için o sensin, Summer. Senin için her şeyden vazgeçebileceğimi söyleyerek seni korkuttuysam özür dilerim ama gerçek bu. Benim için ne kadar önemli olduğunu bilmeni istiyorum. Ve eğer bu seni rahatsız eden bir durumdan kendimi uzaklaştırmamı gerektiriyorsa, o zaman bunu yapacağım. Sadece bana bir şans vermeni istiyorum. Sanırım bunu hak ediyorum."

Summer'ın içinde keder kabardı, ucsuz bucaksız ve dipsiz görünüyordu. Yeterince cesur olabileceğini düşünmüştü ama kendini kandırıyordu. Ve şimdi korkaklığı onu tekrar incitiyordu. Tanrım, neden onun için daha iyi bir insan, daha güvenilir bir insan olamıyordu? Ve tüm bunların en üzücü yanı, şu anda güvenmediği kişi o değil, kendisiydi. Gözyaşları gözlerinden taşı ve yanaklarından aşağı damladı.

"Tanrım, Noah, sen... çok daha fazlasını hak ediyorsun." "*Seni* hak ediyorum," dedi, sesi şiddetliydi.

Gözyaşları boğazını tıkadı, görüşünü bulanıklaştırdı. "Keşke senin için o kadın olabilseydim. Ama olamam. Olamam. Çok güvensizim, çok muhtacım. Eğer davul çalmayı senden alırsam kendimi asla affetmem, sen busun."

Noah başını sallıyordu. "Bunu yapma, Summer. Bir daha yapma. Zaten çok fazla zaman harcadık."

Sözlerini kaplayan acı sinirlerini yaktı, kalbini dağladı. Boğazındaki cam kırıklarıyla kaplı yumrudan güçlkle konuşabildi. "Bunu sana yapamam. Ben de kendime yapamam. Biz birlikte olamayız. Birbirimize uygun değiliz."

"Saçmalık. Biz her yönden uyumluyuz. Sadece bana güvenmen gerek. Neden bana güvenmiyorsun?"

Çaresizce ona baktı. Onu nasıl bu kadar çok, bu kadar bütünüyle sevebildiğini açıklayamıyordu ve yine de ondan uzaklaştığında, kafasının içindeki o sinsî sesin kontrolü ele alacağını biliyordu. O ses ona, etrafını saran onca kadın ona doğru atıldığında ona karşı koyamayacağını söylüyordu. Kafasında anılar canlandı. Hâlâ göğsünü daraltan sözlerin söylendiği anılar. Şimdi bile. Bunca yıl sonra bile.

Ve bir tanesi onu diğerlerinden daha fazla pençeledi.

Beni sevdiğini sanmıştım! Onun için yeterli olduğumu düşünmüştüm. Ama değildim. Yeterli değildim.

Summer keskin ve acı dolu bir nefes çekti. Çünkü asıl korku , değil mi? Tıpkı annesi gibi, o da yeterli olamayacaktı. Onun ilgisini sonsuza dek çekemeyecekti. Ve bir gün bu gerçeği öğrenme korkusu onu yenecek ve bunun onları tekrar yok etmesine izin verecekti. Bunu ona yapmayı reddetti. Onun sevdiği hayatı yaşamasına izin verecekti. O geri gelip her şeyi mahvetmeden önce yaşadığı ve sevdiği hayatı.

Bir adım öne çıktı ve kollarını ona dolayarak yanağını göğsüne yasladı. Kolları otomatik olarak ona dolanırken, kulağının dibinde kalbinin çift zamanlı gümbürtüsünü duyabiliyordu. Dudaklarını başının tepesine bastırdı ve göğsüne doğru konuştu. "Seni seviyorum, Noah. Seni her zaman seveceğim. Ama seninle birlikteyken dönüştüğüm kişiyi sevmiyorum. Ve bu benim suçum, senin değil. Ve benim için kim olduğunu değiştirmeni istemiyorum. Cevap bu değil. Bunu söylemek beni ne kadar öldürse de, dışarıda senin için daha iyi biri olduğunu biliyorum ve onu bulabilmen için gitmene izin vermeliyim."

Adam ondan uzaklaştı, yüz hatları öfkeyle gerilmişti. "Bu saçmalık, Summer. Sadece korkuyorsun ve korkularınla yüzleşmeyi reddediyorsun. Zor olduğunu biliyorum ama en azından denemelisin. devam edemezsin. Bir aşamada, kendi ayaklarının üzerinde durman ve istediğin şey için, sevdiğin şey için savaşman gerekecek. Sevdiğin *kişi için*." Vücudu kaskatı, çenesi gergindi ama gözleri yalvarıyordu.

"Özür dilerim," diye fısıldadı, "Tehlikede olan çok şey var."

Noah'nın gözleri kapandı, yüzündeki tüm ifade silindi. "İşte zaman uğruna savaşmaya değer bir şey olduğunu anlarsın. Ama sorun değil, Summer. I

Sanırım duygularını açıkça ifade ettin. Gitmene izin vereceğim. Benim için savaşımayan biri için savaşmaya devam etmeyeceğim. Belki hayatının gelecek bir yılını harcayacak başka bir Deacon bulabilirsin. Cesur olmak zorunda olmadığın biri çünkü onu umursayacak kadar sevmiyorsun." Adam ona baktı, bakışlarındaki buz onu iliklerine kadar ürpertti.

Summer kollarını karnına doladı ve ses tonunun sertliğine karşı yutkundu. Bunu hak ettiğini tahmin ediyordu ama yine de duyması daha kolay olmamıştı. Bunu onun için yaptığını bilmiyor muydu? Noah davul çalarak yaşıyor ve nefes alıyordu; kendisi ve güvensizlikleri yüzünden her şeyi bir kenara atmaya teklif etmesine izin veremezdi. Kendisiyle asla yaşayamazdı.

Bu yüzden ona doğru atılmak ve kendisini affetmesi, kollarına alıp sonsuza dek yanında tutması için yalvarmak yerine, derin nefesler alıp verdi, bacaklarının çalışmasını, dönmesini ve ondan uzaklaşmak için ilk adımı atmasını istedi.

Ve sonunda, yaptılar.

Bölüm 29

TKalabalığın bozulmuştu; ses neredeyse boğuktu -sanki gürültü önleyici kulaklık takıyormuş gibi. Noah'nın bakışları

Tribünler, cep telefonları taraftar denizini aydınlatıyor, takdirlerini kükrerken ağızları açık kalıyordu. Normalde her şeyi içine çeker, adrenalin damarlarında dolaşana kadar enerjinin onu doldurmasına izin verirdi. Ama iki hafta önce Summer onu ikinci kez terk ettiğinde etrafında oluşan görünmez bariyeri hiçbir şey delip geçemiyor gibiydi.

Uyuşmuş hissetti.

Noah şarkıyı bitirmek için sopalarını zillere patlayıcı bir vuruşla vurdu. Gömleğini kaldırdı ve kalabalığın içindeki kadınların çığlıkları arasında alındaki teri silerken karın kaslarını gösterdi. Sırıttı ama bu gülümsemeden çok dişlerini göstermeye benziyordu. Davul setinin yanındaki şişeye uzanarak bir sonraki şarkı başlamadan hemen önce bir yudum burbon aldı. Neredeyse sırasını kaçıırıyordu ve Connor ona bir bakış attı. Noah soğukkanlılıkla arkasına bakarak kendini tekrar müziğe bıraktı ve müziğin onu, var olan tek şeyin ritim, vuruş ve damarlarında yanan alkol olduğu bir yere götürmesine izin verdi.

Nihayet bislerinin ardından sahneden ayrıldıklarında, neredeyse yere uzanan bir kabloya takılıp düşüyordu ve esprisiz bir kahkaha attı.

Connor geri çekilerek onun yanında yürümeye başladı. "Ne yapıyorsun dostum? Böyle saçmalamak için çok yaşlısın."

"Haklısın," dedi Noah, gözlerini dikmiş önüne bakarken.

Connor'ın yeşil gözlerinin başının yan tarafını deldiğini hissedebiliyordu. "Tamam.... Kafanı kışından çıkaracak mısın?"

Omuz silkti. "Muhtemelen hayır."

Connor Noah'nın kolunu tuttu ve onu da durmaya zorlayarak durdu. "Acı çektiğini biliyorum ama kendine çeki düzen vermelisin. Bu şekilde işleri berbat ederek kimseye iyilik yapmıyorsun. Kendine zarar veriyorsun, gruba zarar veriyorsun ve hayranlarına büyük bir kötülük yapıyorsun. Ve bu, kendinden nefret etmen dışında hiçbir şeyi değiştirmeyecek." Parmağını Noah'nın göğsüne sapladı. "Sırala. Bunu. Dışarı."

Döndü ve sinsice uzaklaştı.

Noah göğsünü ovuşturdu, sonra omuzlarını yuvarladı ve yürümeye devam etti. Connor bu konuda ne biliyordu ki? Onun için deli olan bir kadınla evliydi. Bakışları birkaç adım önde yürüyen Tex'e takıldı ve kaşlarını çatı. Ve lanet olası Tex, Noah'nın öz kız kardeşine kendini beğenmiş bir şekilde aşıktı; o da aynı derecede kötüydü. Zac'in gözleriyle karşılaştı ve kaşlarını kaldırdı. Zac ona baktı, gözlerinin hafifçe kısılması dışında yüz ifadesi değişmemişti. İlk kez kendini rahatsız hisseden Noah gözlerini kaçırdı. Duş ve parti sonrası için vakit gelmişti. Kafasını dağıtmak için tam da ihtiyacı olan şeydi.

* * *

Noah üçüncü birasının sonuncusunu da içti ve boş şişeyi koruması Will'e uzattı, Will hiçbir şey söylemedi, yüz ifadesi o kadar dikkatliydi ki

neredeyse aşığlayıcıydı.

"Her neyse," diye mırıldandı Noah nefesinin altında. Hayranlarının çoğuna imzasını atmış, şakalaşıp gülüyordu ama gülümsemesi o kadar sabitti ki yanakları acımaya başlamıştı. Baş ı çarpıyor, parfüm ve alkolün iğrenç kokusu midesini bulandırıyordu.

Başka bir kadın ona yaklaştı, gözleri kocaman ve heyecanlıydı. Güzeldi, biraz Summer'a benziyordu. Kadının uzun kıvıl-sarı dalgalarına bakarken Noah'ın kalbi hızlandı. Gözleri yeşil yerine maviydi ama benzer bir soluk tondaydılar. Kız utangaç bir tavırla imzalaması için ona bir tişört uzattı, o da imzalayıp göz kırparak geri verdi. Kızın telefonunu çıkarıp fotoğraf çektiirmek istemesi onu şaşırtmadı. Kolunu onun beline doladı ve ikisini de kadrja almak için telefonunu havaya kaldırırken onu kendine doğru çekti.

Noah'nın puslu bakışları ekranda ikisinin oluşturduğu resmi inceledi. Gözlerini kısarsa, neredeyse yanında duran Summer'mış gibi davranabilirdi. İçindeki kızgın ve incinmiş parça, partiden sonra onu odasına davet ederse rol yapmaya devam edip edemeyeceğini merak ediyordu.

Garip bir şekilde, bu düşünce zihnindeki sarhoş sisini temizledi ve mide bulantısı tekrar içine doldu. Summer onu incitmiş olabilirdi; ona kızgın olabilirdi ama bu sefer numara yapmayacağını biliyordu. Artık lanet olası bir çocuk değildi, yalnızdı, kalbi kırılmıştı ve rock yıldızı hayatının ortasına, onu bağlayacak hiçbir şey olmadan düşmüştü. Onu son kaybettiğinde kullandığı başa çıkma stratejilerine geri dönmek işe yaramayacaktı. Tıpkı o zaman yardımcı olmadığı gibi. Sarhoşken kısaca düşündüğü şeyi yaparsa, kendine duyduğu tiksinti muhtemelen onu asla içinden çıkamayacağı bir sarmala sokacaktı.

Kadının gitmesine izin verdi, ona son bir kez gülümsedi ve arkasını dönerken Zac'in ela gözleriyle onu tekrar fark etti. Noah omurgasını sertleştirdi

ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Ne?" diye homurdandı.

Zac başını salladı ve Noah onun cevap vermeyeceğini düşündü. Başçı elini yüzüne sürüp "Neyiniz var lan sizin?" diye mırıldandığında şaşırdı.

"Bu da ne demek oluyor?"

Zac iç çekti. "Biliyor musun, belki de bunu kendi başına çözmen gerekiyordur." Elindeki boş bira şişesini Noah'nın yanındaki masaya vurdu ve uzaklaştı.

Noah arkasından kaşlarını çattı. Onun sorunu neydi? Kadını onu istemeyen o değildi. Hayatının geri kalanında yalnız kalmakla ya da rastgele, anlamsız ilişkilere boyun eğmekle karşı karşıya olan o değildi.

Yanına başka bir kadın yanaştı ama bu sefer etkileşime girmeye hiç niyeti yoktu.

"Seninle bir fotoğraf çektirmeyi çok isterim," diye mırıldandı, eli adamın koluna değdi. Dönüp ona baktı, gözleri simsiyah saçlarını, dumanlı kedi gözlerini ve kırmızı dudaklarını aldı.

Heyecansızlığını gizlemek için gülümseyerek, "Elbette," dedi ve ona yaklaştı. Telefonunu çıkardı ve parmak uçlarında ayağa kalktı, kolunu onun boynuna doladı ve telefonu tutarken yanağını onunkine bastırdı.

Noah bir tek gülümsemesi gergindi. "Sadece bir tane daha," dedi ve o da başını salladı. Ama parmağı düğmeye dokunmadan bir saniye önce başını çevirdi ve dudaklarını Noah'ın ağzının köşesine bastırdı. Noah geri çekildi, içinden öfke akıyordu.

Bakışlarını kızın ışıltılı gözlerine dikti, ağzını muhtemelen baştan çıkarıcı bir dudak büküşle kapattı, sanki bu ona kızmasına engel olacaktı gibi. Sanki kim olduğu yüzünden, davet edilmeden dudaklarını ona değdirmeye hakkı varmış gibi. Tüm öfkesi, tüm incinmişliği ve hayal kırıklığı yüzeye çıktı ve ağır, dövmeli bir kol omuzlarına indiğinde ona tam olarak ne düşündüğünü söylemek için ağzını açtı.

"Hey dostum, seninle bir saniye konuşmam lazım," dedi Tex, sonra önlerinde duran kadına döndü, suratı asılırken gözleri ikisi arasında gidip geliyor, heyecanlı bir gülümsemeye dönüşüyordu. Belki de bir fiyatına iki tane alacağını düşünüyordu. "Üzgünüm tatlım, konuşmamız gereken önemli bir grup meselesi var. Zac ile fotoğraf çektirdin mi? Eğer hızlı hareket edersen, onu kendi başınayken yakalayabilirsin. Yine de gitsen iyi olur, büyük bir grup liseli kız ona doğru geliyor."

Bakmak için döndüğünde, Tex Noah'ı uzaklaştırdı. "İyi misin dostum? Kafasını koparacakmış gibi görünüyordun."

Noah titriyordu; düşünceleri baş döndürücü bir hızla akıp gidiyordu. Bu, on bir yıl önce olan ve ona Summer'ı en başta kaybettiren şeyin aynısıydı. Burada ne işi vardı? Bu odada, onun üzerinde hakları olduğunu düşünen bu insanlarla çevriliydi. Ona dokunmaya hakkı olan tek kişi binlerce kilometre uzaktayken ve artık *ona* dokunmaya hakkı yokken.

Tex durdu ve elini Noah'ın omzuna koyarak yüzünü ona çevirdi. "Kendini toparlamalısın, Noah. Bunu senin ve Summer'ın iyiliği için söylüyorum. O hâlâ senin hayatında; senin hikâyen henüz bitmedi. Sonsuza dek mutlu olmak her zaman kolay değildir; bazen canın çok yanar. Ve bazen onlar için savaşmanız gerekir. Eğer , tekrar ayağa kalkarsın.

ve savaşmaya devam et. Böyle kazanırsın. Ama şu anda kazanmak için mücadele etmediğiniz gibi, yenilgiyi kabul ediyorsunuz."

Noah arkadaşının endişeli ifadesine baktı ve göğsünün içinde gergin ve sert bir şekilde çekilmiş bir şey gevşedi. Sadece birazcık.

Summer son kez kalbini kırdığında ne kadar acı çektiğini kimseye söylememişti. Yaşadıklarının gerçek boyutunu arkadaşlarının bilmesine asla izin vermemişti. O zamanlar, onu Deacon'ı öperken gördüğünü bile söylememişti.

Bunun yerine, her şeyi alkol, davul alma ve bir rock yıldızının hayatını yaşamaya boğmuştu. O zamanlar bunun işe yaradığını, bu deneyimden yara almadan kurtulduğunu düşünmüştü. Ama bu doğru değildi. Çünkü onu tekrar gördüğü anda her şey geri gelmişti. Ve bunu tekrar yaşamak istemiyordu. Tek başına değil. Her şeyi bastırmaya devam edip, geçip gitmesini ummak istemiyordu.

Çünkü olmayacağını zaten biliyordu.

Noah iki elini saçlarında gezdirdi, sonra ellerini ensesinde birleştirdi. Ağır bir şekilde nefes verdi. "ok acıyor, Tex. şu anda kalbim göğsümden sök÷lmüş gibi hissediyorum. Ona ihtiyacım var. Ona hayatımda ihtiyacım var, ama denemeye devam edersem ve o beni tekrar iterse, bu benim için son olacak, geri dönüşü olmayacak diye korkuyorum."

"Anlıyorum dostum. Anladığımı herkesten çok sen bilmelisin."

Nuh, Tex ve Eden arasında olanlarda kendi rolünü hatırlayınca yüzünü buruşturdu. Ama bu doğruydı. Nasıl hissettiğini anlayan biri varsa, o da
Tex'ti.

Yine de sonunda ikisi için de her şey yoluna girmişti. İş başa düştüğünde, ikisi de vazgeememişti.

Noah dondu kaldı, zihni çalışıyordu.

Summer'dan ona güvenmesini istiyordu. Kalbini onun ellerine bırakmasını ve gitmesine izin vermeyeceğine güvenmesini. Her zaman onun yanında olacağına dair söz vermesini istemişti. Ama daha ilk engelde düşmüştü. Onu bırakmıştı.

Tekrar.

Ne yapıyordu, kendine acıyarak ortalıkta dolanıyor muydu? Summer'a her zaman onun yanında olacağını kanıtlaması gerekiyordu. Ne olursa olsun. Ve aralarındaki her neyse ona güvenmesi gerekiyordu. Çünkü aralarındaki bağ? Lanet olası on bir yıl sürmüştü. Aralarında ne olursa olsun kopmamıştı. İkisi de ne kadar kötü yaralanmış olursa olsun, bu bağ kopmamıştı. Başka hiçbir şey olmasa bile buna güvenmesi gerekiyordu.

Turdan önce Summer'a söylediği sözler kafasında yankılanıyordu: *Bir aşamada kendini savunmak ve savaşmak zorunda kalacaksın....*

Summer onu sevmiyorsa, kararını kabul edip çekip gidebilirdi. Ama o seviyordu. Sevdığını biliyordu. Korkup kaçıyordu, hepsi bu. Bu da havlu atması gerektiği anlamına *gelmiyordu*. Tek anlamı daha sıkı savaşması gerektiğiydi. Bu yüzden savaşacak ve hiç umut kalmayana kadar savaşmaya devam edecekti.

Tex'in gözleri onunkileri arıyordu ve gördüğü şey karşısında sırtıttı. "Görünüşe göre bir şey bulmuşsun."

Noah yüzünde gerçek bir gülümseme belirmesine izin verdi. Kızın kapısından çıkıp gitmesinden bu yana geçen iki hafta içinde ilk kez. "Beni itip kaksa bile onun için burada olacağımı ona kanıtlayacağım. O benim için sevişiyor. Ve hayatımın geri kalanında tek elde edeceğim şey onun arkadaşı olmak olsa bile, o zaman sahip olduğu en iyi arkadaşı olacağım."

Tex başını eğdi, dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Onun en iyi arkadaşı mı olacaksın?"

Noah ona baktı, sonra elini yüzüne sürdü ve güldü. "Hayır, siktir et. Onun arkadaşı olmayacağım. Hoşuna gitse de gitmese de hayatının aşkı olacağım."

Bölüm 30

I Noah'yı tekrar hayatında görememek, yoksunluk acısı çekmek gibiydi. Daha önce çektiği acıları tekrar çektiği için mazoşist olmalıydı. Onu istemek göğsünde sürekli bir sızı, kemiklerini titreten bir ihtiyaç, sürekli gözyaşı tehdidiyle gözlerinin arkasını yakan bir özlem. Geceleri, Noah'nın ne yapıyor olabileceğini düşünmemek için umutsuzca çabalarken, bedeni kadar zihni de huzursuz bir şekilde dönüp duruyordu. Bazen de orada yatar, bunun adaletsizliği karşısında öfkeden titrerdi; kalbinin ve ruhunun onu en çok korkutan kişi için.

Noah'la ilişkisini bitirdikten iki hafta sonra Summer küçük balkonunda oturmuş, okyanusun enginliğinde kendini söndüren güneşin alev alev batışını izliyordu. Dairesinden görünmeyen ama yine de orada olan bir okyanus; içindeki pişmanlık kadar engin ve derin. Kendine bir kadeh şarap doldurmuştu ama henüz bir yudum bile almamıştı, sadece elinde tutarak gül sarısına boyanmış ufka bakıyor ve zihninin acı dolu anılara dalmasına izin vermemek için çok çaba sarf ediyordu.

Yanındaki küçük masanın üzerinde duran telefonu çaldı ve dikkatini kararan gökyüzünden uzaklaştırdı. Aşağı baktı ve bardak neredeyse elinden kayıyordu. Ekranda Noah'ın adı yazıyordu.

Summer'ın ağız kurudu, kalbi küt küt atmaya başladı. Aniden titreyen eliyle bardağı masaya bırakırken şarap kadehi yüksek sesle masada şingırdadı. Telefonu eline aldı, parmağı ekranın üzerinde gezinirken bilinçsizce dudağını ısırdı. Ona ne hakkında mesaj atıyor olabilirdi ki? Titreyen parmaklarıyla ekranı kaydırды, gözleri kelimelerin üzerinde geziniyordu.

Noah: Tucson'da, sahneye çıkmak üzere. Bana şans diler misin?

Summer şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. Mesaj çok sıradan, çok gündelikti. Sanki iki hafta önce ikisinin de kalbini paramparça etmemişti. Kaşları birbirine çarptı. Bu mesajı yanlışlıkla ona mı göndermişti? Başka biri için mi göndermişti, belki Eden için?

Ne yapacağını düşünerek alt dudağına vurdu. Eğer mektubu başka birine göndermek istediye, yanlış kişiye gönderdiğini ona bildirmek olurdu.

Summer: Bunu bana mı gönderecektin?

Birkaç saniye geçti ve Summer sabırsızca kıpırdandı.

Evet.

Summer nefesini aceleyle dışarı verdi. Tamam. Belki de bu onun uzattığı bir zeytin dalıydı. Ne de olsa Eden için çalışmaya devam edecekse, birbirleriyle iyi geçinmeleri gerekiyordu. Belki de uzanarak yaptığı şey buydu.

İlk mesajına bakakaldı. Aptalcaydı; sözleri içinde bulundukları berbat durumla ilgili hiçbir şeyi değiştirmiyordu. Ama o anda hâlâ onu düşündüğünü bilmek, ondan uzaklaştığından beri göğsünü dolduran buzları biraz olsun eritmişti. Onu hak etmiyordu. Onun arkadaşlığını hak etmemişti. Boğazındaki sıkıntıyı bastırıp yutkunabilmesi için bir saniye geçmesi gerekti. Çünkü bu buydu. Arkadaşlar arasında bir mesaj. Olabilecek tek şey buydu.

Hızlı bir cevap verdi.

Summer: Sana şans dilerdim ama ikimiz de buna ihtiyacın olmadığını biliyoruz.

Birkaç dakika nefesini tutarak bekledi ama cevap gelmedi. Belki de çoktan sahneye çıkmıştı. En azından öyle olmasını ve kendisine mesaj atıp atmadığını sorgulayarak onu istemeden de olsa üzmemiş olmayı umuyordu. Telefonunu bıraktı ve şarabından bir yudum aldı, gözlerini kapadı ve Noah'yı sahnede hayal etti, yüzünde her zaman onu aydınlatan o gülümseme vardı. İki haftadır ilk kez kalbi biraz daha hafiflemişti.

Birkaç saat sonra, televizyonun karşısında kıvrılmış, bir romantik komedi izleyerek kendine işkence ederken, telefonu tekrar çaldı. Adamın adı çıktığında yaşadığı adrenalin patlaması, onunla konuşarak kendini şımartmanın muhtemelen iyi bir fikir olmadığını söyledi. Ama ne yazdığını okumak için hemen ekranı kaydırmaktan kendini alamadı.

Noah: Haklıydın, onu öldürdüm ;)

Son birkaç haftadır bu ifadeyi pek takınmadığı düşünöldüğünde Summer'ın gülümsemesi yüzünde tuhaf bir his uyandırdı.

Summer: Yapacağını biliyordum. Devam et evlat, bir gün büyük işler başarabilirsin.

Noah: Sadece parti sonrasını atlatmam lazım, sonra da yatabilirim. Yaşlanıyor olmalıyım; eskisi gibi parti yapamıyorum.

Summer'ın eli, onu partiden sonra hayal ederken titredi. Gözleri sıkıca kapandı ve derin bir nefes aldı. Bu konuda endişelenemezdi. Bu konuda endişelenmemek için ondan ayrılmıştı. Ne yapmaya çalıştığından tam olarak emin değildi - bu gece yatağa yalnız gideceğine dair ona güvence mi veriyordu? Ama ona bunu borçlu değildi. Özellikle de ilişkiyi bitirme şeklinden sonra. Summer hızlıca bir cevap yazdı.

Yaz için: Eminim oraya gittiğinde enerjini geri kazanacaksın.

Mesajına cevap gelmedi ve Summer dudağını kemirdi. Tanrım, tam bir aptaldı. Adam iyi bir şey yapmaya çalışıyordu ve o da bunu yüzüne vurmuştu. Gözyaşları gözlerini yaktı; tam bir karmaşaydı.

O gece yatağında her zamanki gibi dönüp dururken, Noah'nın mesajlarının ne anlama geldiğini ve ona tekrar mesaj atarsa ne yapması gerektiğini düşündü. Ondan durmasını isteyip istemeyeceğini, ikisine de iyileşmeleri için daha fazla zaman verip vermeyeceğini merak ediyordu. Uykuya dalması uzun zaman aldı.

Ertesi gün ofiste otururken Summer'ın gözleri sürekli telefonuna kayıyor, yeni bir mesaj alıp almayacağını merak ediyordu. Şöyle bir baktı

Noah'nın ne yaptığını sorup soramayacağını düşünerek Eden'a baktı. Noah'la ayrıldıklarından beri ofiste hiçbir şey eskisi gibi olmamıştı. Eden ertesi sabah Summer'ın şişmiş, kırmızı çerçeveli gözlerini gördüğünde aralarındaki ilişkinin bittiğini hemen tahmin etmişti.

Summer'a sarılıp bu konuda konuşmak isteyip istemediğini sormuş, Summer dudakları titreyerek başını salladığında sadece başını sallayıp elini sıkırmıştı. Çok geçmeden Eden bir süreliğine ortadan kayboldu ve Summer onun kardeşiyle konuştuğunu hissetti, çünkü ondan sonra Summer'a her baktığında kaşlarının arasında küçük bir kırıksıklık oluşuyordu.

İyi haber, Summer'ı kovmamış, Noah'ya zarar verirse Summer'ın kıkına tekme basacağına dair verdiği sözü tutmamıştı. Ama ofisteki atmosfer değişmişti ve Summer bunun nedenini tam olarak anlayamıyordu, çünkü Eden ona eskisi gibi davranıyor gibiydi. Ya da belki de her şey kafasının içindeydi, suçluluk duygusunun bir tezahürüydü. Her iki durumda da Summer, Eden'la durum hakkında konuşabilecekmiş gibi hissetmiyordu. Bunun yerine, en azından ofisteyken, dikkatini dağıtmak ve aşırı düşüncelerini bir kenara itmek için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştı.

Ama o gece, kafasını dağıtmak için bir kitapla rahatlamaya çalışırken, telefonunun bip sesi onu ayağa kaldırdı. Kendi kendine arayanın o olmayacağını söyledi ama telefonu almak için çabalarken elleri titriyordu.

Seyircilerin sesi bu gece çılgınca geliyor. Güvenliğimden endişe ediyorum.

Summer yüzüne yayılmak isteyen durdurmak için alt dudağını dişlerinin arasına aldı.

Yazın: Umarım sen olmak mümkün için fendonlar kapalı ile bagetlerin.

Bekledi ama cevap gelmedi.

Summer sinirli bir nefes verdi, sonra da bu konu hakkında çok fazla düşünmeden işine devam etmeye çalıştı. Ama birkaç saat sonra mesaj bildirimi geldiğinde kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Telefonuna koşmadı - gerçekten koşmadı- ama ekrandaki ismi görünce dudaklarında bir gülümseme belirdi.

Noah: Setin yarısında sopamı kırdım.

Yazın: Belki de sopanı bu kadar sert vurmaya bırakmalısın. Noah: İş

sopama vurmaya gelince, ya sert vururum ya da eve giderim.

Summer yüksek sesle güldü.

Parti sonrasına gidiyoruz.

Dudağını ısırды, Nuh'un etrafının kadınlarla çevrili olduğu düşüncesinden hâlâ nefret ediyordu. Ne söyleyeceğinden emin olamayınca fazla bir şey söylememeye karar verdi.

Yaz: İyi eğlenceler.

Cevap gelmedi ve Summer telefonunu tutan elinin kucağına izin verdi. Burada ne işi vardı gerçekten? Bu sadece acısını arttırmıyor muydu? Ona mesaj atmayı bırakmasını mı söylemeliydi, yoksa bu küçük anlara tutunup dayanmaya mı çalışmalıydı?

Summer televizyona bakıyor, başparmağı telefonunun ekranında gezinirken ne oynadığını görmüyordu. Bir buçuk saat sonra telefonu tekrar çaldı. Kaydırarak açtı ve adamın gönderdiği fotoğrafa baktı. Kendisinin ve diğer üç adamın tur otobüsündeki deri koltuklarda otururken çekilmiş bir fotoğrafıydı. Hepsi kameraya gülümsüyordu ve Summer fotoğrafı çekenin Lexie olması gerektiğini düşündü. Fotoğrafla birlikte gelen mesajda sadece "yola devam ve bir sonraki şehre doğru yola çıkıyoruz" yazıyordu.

Summer gözlerini kırıştırdı, yutkundu, sonra gözleri dolunca tekrar kırıştırdı. Bunu neden yapıyordu? İki kez onun kalbini kırmıştı. İki kez güvensizliğinin onu incitmesine izin vermişti. Ve hâlâ ona karşı nazik davranıyordu. Gözyaşları yanaklarından kontrolsüzce süzülürken, yüzü ekranı doldurana kadar fotoğrafı büyüttü, mavi gözleri parlıyordu, geniş sırtışı ağlarken bile gülümsemek istemesine neden oluyordu. Bir parmağını yüzünde gezdirdi, serseri bir gözyaşı cama sıçradı. Mutlu görünüyordu. Tam olarak olması gereken yerdeymiş gibi görünüyordu. Ait olduğu yerde.

Gitmesine izin vermek yapılacak en doğru şeydi. Ve belki şimdi geçmişten gelen acılarını çözdüklerine göre, belki de hayatını paylaşabileceği birini bulabilirdi. Onu tam da seilmeyi hak ettiği gibi sevebilecek birini. Tüm kalbiyle, korkmadan, onu incitmeden.

Vücudu hıçkırıklarla sarsıldı. Noah için en iyisi bu olabilirdi ama onun başka birini sevdiği düşüncesi kalbine bıçak gibi saplanmıştı. Ve

En kötüsü de bunu ona yapanın Noah bile olmamasıydı. Bunu kendine yapıyordu. Kendini bir ömür boyu buna bırakabilir miydi? İncinme ihtimaline karşı kendini asla fazla zorlamamaya. Tıpkı onun söylediği gibi birini asla umursayacak kadar sevmemeye?

Titreyerek derin bir nefes aldı, gözyaşları nihayet dindi.

Hızlıca bir mesaj yazdı.

Yazın: İyi geceler, Noah.

Ama gözyaşları yanaklarında kuruyarak orada otururken, zihni hayatında geriye doğru gitti ve o önemli anları tekrar oynattı. Anne babasının kavgasını dinlediği ve ihanet hakkında her şeyi öğrendiği gece; Noah'nın onu ilk öptüğü ve kalbinin göğsünden fırlayacağını düşünecek kadar sert attığı gece; ilk kez bir kızın onun önünde onunla flört ettiğini gördüğü ve kendi kalbinin de kolayca paramparça olabileceğini fark ettiği gece; Deacon ona o fotoğrafı gösterdiğinde yaşadığı acı ve buna sorgusuz sualsiz nasıl inandığı; Deacon'ın onu öpmesi; hamilelik testi; Deacon'ın evlenme teklif etmesi ve onun evet demesi; bebeği kaybetmek; düğün; boşanma. Yine Noah.

Noah ve Deacon, her ikisinin de hayatı üzerinde çok büyük etkileri olmuştu. Deacon yaptığı şeyi yapmamış olsaydı her şeyin nasıl sonuçlanacağını merak ediyordu. Noah ile hâlâ birlikte olurlar mıydı, yoksa yine de ilişkilerini sabote etmiş olur muydu?

Bedeni uyuşmuştu ama zihni dönüp duruyordu. Deacon'ı suçlamak, parmağıyla işaret etmek ve o olmasaydı her şeyin farklı olacağını söylemek kolaydı. Ama farklı olmayacaktı çünkü *o* farklı değildi. Deacon yanlış bir şey yapmıştı, buna hiç şüphe yoktu. Ama o buna izin vermişti.

onu. Neredeyse emindi ki Deacon konuyu zorlamasaydı, çekip gitmek için başka bir neden bulacaktı. Çünkü en çok sevdiğin insanlara her zaman güvenemeyeceğini erkenden öğrenmiş olsa da, bu modelin tekrarlanmasını bekleyerek hayatını boşa harcayan kendisiydi. Ve eğer sağlıklı, tatmin edici bir ilişki istiyorsa, bu konuda bir şeyler yapabilecek tek kişi kendisiydi.

Noah'ın sözlerini hatırladı: *Kaçmaya devam edemezsin. Bir aşamada, kendi ayaklarının üzerinde durman ve istediğin şey için savaşman gerekecek.*

Ani bir netlikle ona çarptı. Adam haklıydı. Şimdiye kadar yaptığı tek şey kaçmaktı. İsteddiği şey için savaşmayı öğrenmesi gerekiyordu. İsteddiği gelecek için. Bu gelecek Noah'yı içermeyebilirdi; onu sevmek ve incitmek vazgeçmesi gereken kötü bir alışkanlıktı. Ama bu şekilde yaşamak ya da daha doğrusu yaşamamak artık bir seçenek değildi.

Summer'ın içinden garip bir huzur aktı ve gözleri kapandı. Başka kimsenin yapabileceği bir şey yoktu; her şey ona bağlıydı.

Bölüm 31

Summer biraz fazla sert deri koltuğa oturmuş, gergin bir şekilde görülmeyi bekliyordu. Resepsiyonun etrafına, duvarlardaki posterlere, güler yüzlü resepsiyon görevlisine, ofisin uzak tarafındaki büyük resim penceresinden görünen parlak mavi gökyüzüne baktı. Gergindi ama umutluydu. Sonunda bir şeyleri doğru yaptığı için umutluydu. Her şeyi etmeye devam ediyordu ve kendinden başka suçlayacak kimsesi yoktu. Kendi sorumluluğunu alması gerekiyordu ve belki bir gün sonunda istediği kişi olabilirdi.

olmak.

Noah ona her gün mesaj atmaya devam ediyordu. Her ne kadar durması gerektiğini bilse de ondan durmasını isteyecek kadar güçlü değildi. Her gün onun mesajlarını bekleyerek yaşıyor olması muhtemelen duygusal açıdan en sağlıklı düşünce tarzı değildi. Ama belki ileride yapılması gerekeni yapabilecekti.

Summer bir dergi aldı ve beklerken dikkati dağınık bir şekilde dergiyi karıştırdı. Resepsiyon görevlisi nihayet adını söylediğinde, başını kaldırdığında kibar görümlü, yaşlı bir kadının ofisinin kapısından kendisini izlediğini gördü. Ayağa kalktı, endişeyle eteğini düzeltti ve ona doğru yürüdü.

Kadın elini uzattı. "Merhaba Summer. Ben Dr. Jameson. Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum."

El sıkıştıktan sonra doktor Summer'ı aydınlık, havadar ofisine götürdü ve küçük ahşap bir sehpanın iki yanındaki rahat görünümlü iki koltuktan birini işaret etti.

Summer yere çöktü, gergin bir şekilde kıpırdanma dürtüsünü durdurmak için ellerini birbirine bağladı ve kucağına koydu.

Dr. Jameson şık bir metal sürahidten iki bardağa su doldurdu ve her ikisini de sehpanın üzerindeki bardak altlıklarının üzerine koydu. Sonra deri ciltli küçük bir defterle bir kalem aldı ve Summer'ın karşısındaki diğer sandalyeye oturdu.

Gözlüklerini düzelteren terapist Summer'a sıcak bir gülümseme verdi. "Şimdi Summer, randevunu alırken Claire'e telefonda ne söylediğini biliyorum ama sana nasıl yardımcı olabileceğimi kendi cümlelerinle bana anlatmaya ne dersin?"

Summer kuru dudaklarını ıslattı ve sandalyesinde kayd. "Pekâlâ. Sanırım güven sorunlarım olduğunu söyleyebilirsiniz, bu da ilişkilerimi sabote etmeme neden oluyor. Bu şekilde devam edersem asla uzun süreli, sevgi dolu bir ilişki yaşayamayacağımdan endişeleniyorum."

Dr. Jameson başıyla onayladı. "Doğru olanı yapıyorsun Summer. Güven, sağlıklı bir ilişkinin hayati bir bileşenidir ve bu konuda senden başka kimsenin yapabileceği bir şey yoktur. Bunu düzeltmenin size bağlı kabul etmek, sorunu ele almanın ilk adımıdır."

Not defterine bir şeyler yazdı, sonra tekrar Summer'a baktı. "Şimdi bana biraz önceki ilişkilerinden ve sorunlarının onları nasıl etkilediğinden bahsedebilir misin?"

Summer derin bir nefes aldı ve tereddütle Noah ve Deacon'la olanları anlattı. Noah ve Deacon'la olanları.

yeniden bağlandık. Ve nasıl sona erdiğini. Dr. Jameson'ın daha da teşvik etmesiyle, ebeveynleri arasında olanları da anlattı. Anne babasının boşanmasının kendisini nasıl hissettirdiği hakkında hiç kimseyle ayrıntılı olarak konuşmamıştı. Noah'ya olanları en ince ayrıntısına kadar anlatmıştı ama kulak misafiri olduğu şeyleri hiç kimseye, annesine bile açıklamamıştı. Konuşurken gözyaşları yanaklarından süzölmeye başlayınca Summer şaşırđı. Onları uzaklaştırmaya çalıştı. "Özür dilerim," fısıldadı, öyle bir şey için ağladığı için utanmıştı ki

Uzun zaman önce.

Dr. Jameson Summer'a bir kutu mendil uzattı, yüz ifadesi sempatikti. "Özür dileme Summer, duygusal bir travmayı yeniden yaşadığında bu şekilde tepki vermen oldukça normal. Ve beni yanlış anlama, çocukken yaşadığın şey bir travmaydı."

Summer burnunu sildi ve doktor ona nazik bir gülümseme verdi. "Bilmeni istediğim en önemli şey, ailenle yaşadıklarına verdiğin tepkinin olağandışı olmadığı. Senin gibi sadakatsizlikten etkilenmiş çocukların yakınlık ve güven sorunları yaşaması son derece yaygındır. Aslında bu, ebeveyn sadakatsizliğinin uyuyan etkilerinden biri olarak kabul edilir. Ve sizin de keşfettiğiniz gibi, en kötü etkiler genellikle ancak kendiniz yakın ilişkiler kurmaya başladığınızda ortaya çıkar. Annenizin yaşadığına tanık olduğunuz acıyı yaşamaktan kaçınma arzusu, bilinçaltınızda kendinizi benzer şekilde savunmasız kalmaktan korumak için ne gerekiyorsa yapacağınız anlamına gelir. Tüm bunlar mantıklı mı?"

"Evet, öyle. Bu şekilde hissetmenin alışılmadık bir şey olmadığını bilmek beni daha az... kırılmış hissettiriyor sanırım."

"Hiç de alışılmadık bir durum değil. Ama bu başa kolaylaştırmıyor." Gözlüklerinin üstünden Summer'a baktı. "Aklında tutman gereken şey, Summer, bazen ne kadar imkânsız gelse de, *her zaman* güvenme seçeneğine sahip olduğun. Daha önce ihanete uğramış olsan bile. Ancak güven inşa etmek çok zaman, bağlılık ve en önemlisi kırılganlık gerektirir. Kendinizi savunmasız bırakmak için bilinçli bir karar vermelisiniz - incinme olasılığını kabul etmelisiniz - böylece kendinizi sürekli olarak bundan korumaya çalışmayı bırakabilirsiniz. Sonunda, bir partnerle daha fazla zaman geçirdikçe, oluşturduğunuz sağlam temel üzerine inşa etmeye devam edebileceksiniz ve kendinizi daha güvende hissedeceksiniz."

Summer alt dudağını dişlerinin arasına alarak başını salladı. Dr. Jameson ona sabit bir şekilde baktı. "Şu ana kadar söylediklerimle ilgili herhangi bir sorunuz var mı?"

Bir nefes verdi. "Her şey mantıklı. Ve bunu yapabilmek istiyorum. Ama olan her küçük şeye aşırı tepki vermekten kendimi nasıl alıkoyacağımdan emin değilim."

"Evet, tabii ki. Teoride kulağa kolay geliyor ama pratikte o kadar kolay değil." Dr. Jameson kalemini not defterine vurdu. "Yapmanız gereken ilk şey, yıllar boyunca kaygınızla başa çıkmak için geliştirdiğiniz çeşitli bilinçdışı stratejilerin sağlıklı stratejiler olmadığını kabul etmektir. Bunlar aslında sizi acıdan korumuyor."

Summer sulu bir kahkaha attı. "Hayır. Öyle değil."

"Bunun farkına varmak, bu etkisiz stratejileri ne zaman kullandığınızı fark etme olasılığınızın daha yüksek olduğu anlamına gelir. Daha sonra bunları kaygınızı yönetmenin daha etkili yollarıyla değiştirebilirsiniz. Kulağa klişe gelebilir, ancak farkındalık pratiği bu noktada inanılmaz derecede yardımcı olabilir. Kaygınızı uzakta tutmanıza yardımcı olabilir, çünkü bu sayede

incinebileceğiniz bir gelecek hakkında endişelenmek yerine şu anı düşünün. Anladın mı?"

Summer boğazındaki yumruyu yuttu, göğsünde bir umut belirdi. "Evet."

"Summer, seninle birlikte yapacağımız şey, bir şey kaygını tetiklediğinde paniğe kapılıp bir şeyleri kırıp dökme şeklindeki diz çökme tepkini durdurmak için çalışmak. Bunun yerine, üzerinde çalışacağımız çeşitli farkındalık stratejilerini kullanarak kendine nefes alma, duraklama ve etraflıca düşünme fırsatı tanıyacaksın. Daha sonra durumu rasyonel bir şekilde değerlendirebilecek ve güvenmek için bilinçli bir karar vermeye devam edebileceksiniz. Bu şekilde, her seferinde bir gün, birlikte olmak istediğiniz kişiye gerçek güvenin gelişmesine yetecek kadar uzun süre tutunabileceksiniz."

Summer'a gülümsedi. "Bu kulağa iyi bir yol gibi mu?"

Rahatlama hissi Summer'ın damarlarında dolaştı; ağzının kenarlarında umut dolu bir gülümseme belirdi. "Evet. Öyle."

Bölüm 32

T İki hafta geçmişti, Dr. Jameson'la iki seans. İşe yarayıp yaramadığını söylemek için henüz çok erkendi ama en azından Summer'ın artık umudu vardı. Kendini güvene açabileceği umudu. Umarım bir gün Bir erkeğin gözlerindeki sevgiyi görebilmek ve korkuyu .

Terapiye başlamanın yanı sıra, Eden ile yaptığı bir görüşmenin ardından Summer, işine yardımcı olacak ve ona her zaman istediği nitelikleri kazandıracak Halkla İlişkiler alanında online üniversite derslerine başlamak için kayıt yaptırdı.

Noah'ın mesajları devam etti. Daha fazla fotoğraf da göndermeye başlamıştı. Bazen dördünün, bazen de sadece onun fotoğraflarını. Bunları almayı seviyordu, çoğu zaman onu bir an görebilmek için çaresiz kalıyordu. Dr. Jameson'a ne yapması gerektiğini sormuştu ama terapisti Summer'ın Noah'yla iletişimini sürdürmesinde bir sorun görmüyordu, tabii onu üzmediği sürece. Ve ikisi de birbirini yönlendirmediği sürece. İkisi de dostça şakalaşmanın ötesine geçmedikleri için Summer, ne kadar acı verse de ikisinin de durumun değişmediğini anladığını düşündü.

Bu yüzden, bir akşam geç saatlerde yatağında oturmuş kitap okurken telefonu çaldığında, ekranda yanıp sönen isme şok içinde baktı.

Cevap verirken elleri titriyordu. "Noah, her şey yolunda mı?" diye sordu nefes nefese.

"Evet, asansörde odama dönüyordum. Arayıp bu gece ne yapacağını öğreneyim dedim." Sesi rahattı ama yine de içinde bir yorgunluk vardı.

"Bu gece otobüste değil misiniz?"

"Hayır, bir otelde kalacağız."

"Ara vermen iyi oldu."

"Evet, buna ihtiyacımız var." Derin bir nefes verdi. "Peki, sen ne yapıyorsun?" "Ah, Doğru." O güldü bilinçli bir şekilde. "Sadece Okuyorum, hiçbir şey heyecan verici."

"Ne okuyorsun?" Tereddüt

etti. "Uh..."

Noah güldü. "Böyle bir tereddütle, tahmin ediyorum ki bu senin *buharlı* kitaplar."

Summer dudaklarının kenarları yukarı kalkarken bile yanaklarının neden bilmiyordu. "Adı Atılğan Dük."

Noah tekrar güldü ve kadın otelin kapısının açılıp kapanma sesini duydu. "Seni bir saniyeliğine hoparlöre alıyorum," dedi.

"Tamam."

"Yani, öyle mi?" Noah sordu.

Noah soyunuyormuş gibi çıkan sesler Summer'ın dikkatini dağıttı. Onun soyunduğunu düşününce içinden bir ürperti geçti. Altın rengi teni ve belirgin kaslarının anısı, vücudunun tepki vermemesi için zihninde hâlâ çok tazeydi. "Mmm?"

"Dük," dedi Noah. "Gösterişli biri mi?"

Doğru ya, kitap. Gülümserken bile dudağını ısırıldı. "Neden, evet. *Çok* gösterişli biri."

Summer'ın kalbi onunla tekrar konuşmanın heyecanıyla kaburgalarına çarpıyordu. Ona mesaj atmak bir şeydi, ama telefonun diğer ucunda onun derin sesini dinlemek, gözlerini kapatıp onu yanında hayal edebilmek, neredeyse dayanabileceğinden daha fazlaydı.

Ama bu kesinlikle işleri daha da karıştırıyordu? Niyeti arkadaşlıklarını yeniden inşa etmek olabilirdi ama şu anda bunu yapabileceğinden emin değildi. Ona sadece bir arkadaş olarak davranıp davranamayacağından da emin değildi. Onun sesini duymaktan, ona hâlâ umutsuzca aşık değilmiş gibi davranamayacak kadar keyif alıyordu. Belki de yapılacak en iyi şey onunla birkaç dakika konuşmak ve konuşmanın sonunda bu şekilde konuşmaya devam etmelerinin iyi bir fikir olduğunu düşünmediğini söylemekti.

"Bana biraz okuyabilir misin?" diye

sordu. Kızın gözleri büyüdü. "Ne?"

Kıkırdadı. "Bana bir bölüm oku. Bu gece uyumama yardımcı olabilir."

"Uyumakta zorlanıyor musun?"

"Sadece son birkaç hafta." İlişkilerini bitirdiğinden beri mi demek istemişti yoksa çok mu abartmıştı? Sesi kızgın ya da suçlayıcı gelmiyordu, belki de sadece turnede olduğu için uyuması zorlaşmıştı. Elindeki kitaba baktı. O kadar ilerlememişti ve biraz yavaş ilerliyordu, bu yüzden henüz herhangi bir seks sahnesine ulaşmamıştı; muhtemelen onu biraz okumak iyi olurdu. Bunu yapabileceğini sanmıyordu.

ona yüksek sesle seksi bir şeyler okumaya çalışıyorum. "Tamam."

"Harika, bırak da yerleşeyim," dedi ve çarşaf hışırtısına benzer bir ses duydu. Gözlerini kapadı ve Nuh'un yatağının üzerinde oturduğunu hayal etti.

bir otel odasındaki yatağında, kaslı göğsü tümüyle gözler önündeydi. Onun konuştuğunu fark etmesi bir saniyesini aldı.

"Pardon, neydi o?"

"Masal dinlemeye hazırım dedim."

Güldü. "Tamam." Başlamadan önce, kitapta o ana kadar neler olduğunu kısaca özetledi. Sonra da başladığı bölümün başından devam etti. "Dük koridorda ağır adımlarla yürüyordu, çizmelerinin çıkardığı ağır ses sıkıntısını vurguluyordu. Penelope ona yetişmek için neredeyse koşmak zorunda kaldı, uzun etekleri hızla hareket eden ayaklarının etrafında dalgalanıyordu. 'Benim vasım olarak senden örnek bir şekilde davranmanı bekliyorum. Ve her gün bir talipler sürüsünün kapıma dayanmasına müsamaha göstermeyeceğim. Penelope, Dük'ün bu ani huysuzluğunun nedenini anlayamamıştı; Dük'ün onu bir an önce evlendirmek isteyeceğini düşünmüştü."

Garip bir şekilde başladı, ama devam ettikçe rahatladı, ara sıra Noah'ın sorularını yanıtlamak ya da daha saçma olay örgüsü noktalarına gülmesine karşılık vermek için durdu. Nuh'un bundan gerçekten zevk alıyor gibi görünmesi onu şaşırtmıştı. Ve onun sesini duymaktan muhtemelen kendisi için iyi olandan çok daha fazla keyif alıyordu. Ne olduğunu anlamadan bir saattir telefonda konuştuklarını fark etti.

"Şey, muhtemelen orayı bitirmeliyim," dedi. "Sence şimdi uyuyabilecek misin?"

Sesi alçak, boğuk bir mırıltıya dönüştü. "Sanırım öyle. Teşekkürler Günışığı, bu gece buna ihtiyacım vardı."

"Uyumanıza yardımcı olacak bir şeye ihtiyacınız olursa, telefonunuza her zaman kitap indirebilirsiniz."

"Kitaptan bahsetmiyorum," dedi ve Summer tereddüt etti, ne demek istediğinden emin değildi. Bu gece onunla konuşması gerektiğini mi söylemek istemişti?

Noah, onun daha fazla düşünmesine fırsat vermeden tekrar konuştu. "Tamam, bayılmak üzereyim, gitsem iyi olacak. Ama belki bunu tekrar yapabiliriz."

"Elbette," dedi Summer. "Sesini duymak çok güzel, Noah."

Durakladı. "Seninki de, Günişığı. Senin de." Bu sözleri söylerken sesinde farklı bir vardı ama ne olduğundan tam olarak emin değildi.

"İyi geceler, Noah," dedi, göğsü ağrıyordu. "İyi geceler, Summer."

Telefonu kapattı, ardından telefonunu ve kitabını komodinin üzerine koydu. Işığı kapattıktan sonra uzandı ama hemen gözlerini kapatmadı. Karanlık tavana bakarak konuşmayı kafasında tekrar tekrar gözden geçirdi. Hissettiği sıcaklık ona tehlikeli bir oyun oynadığını söylüyordu ama o anda bunu dert edemeyecek kadar yorgundu.

Sadece uyku battaniyesinin altına çekilirken, ona muhtemelen artık onu aramamasını söylemeyi planladığını hatırladı.

* * *

Noah düzenli olarak mesajlaşmaya devam etmesine rağmen birkaç gün daha onu aramadı. Gece geç saatlerde yaptığı birkaç konuşmadan sonra, Noah'ın genellikle otobüste değil de otelde kaldığı zamanlarda aradığını fark etti. O zamana kadar kendini onunla telefonda konuşmanın yanlış bir şey olmadığına ikna etmeyi başarmıştı. Ve eğer uyumasına yardım ediyorsa, bunu ondan almak isteyeceği son şeydi.

Hâlâ haftada bir terapistiyle görüşüyor ve her gün farkındalık tekniklerini uyguluyordu. Ayrıca Noah'ın onu götürdüğü kaya tırmanışı merkezine gitmeye başlamak için kendini zorluyor, Noah onu yakalamak için orada olmasa bile gerginliğini aşmak için kendini zorluyordu. Çünkü korku, suçluluk ve pişmanlıkla yaşamaktan bıkmıştı. Bu duygular son on yıldır hayatını şekillendirmiş; olmak istediği kişiyi almış ve olduğu kişinin çamurundan farklı bir insan çıkarmıştı. Kendini yeniden başka birine dönüştürmek istiyordu. Bir zamanlar gençken olmayı hayal ettiği kişi değil, dolu dolu ve tatmin edici bir hayat yaşayabilecek biri.

Kalbi hâlâ Noah için sızlarken, yavaş yavaş kendi iplerini topluyor ve elinden onları yeniden örüyordu. Telefonunun ekranında onun adı her geçtiğinde kalbi heyecanla çarpıyordu. Ve onunla konuştuktan sonra telefonu her kapattığında boğazı düğümleniyor, gözleri doluyor ve yanaklarından aşağı yaşlar süzülüyordu. Terapiyle bir gün tatmin edici bir ilişki yaşayabileceğini umarken, bunun Noah ile olamayacağını bilmek canını yakıyordu. Güven sorunlarının devreye girip girmeyeceğini çok geç olana kadar bilemeyecekti ve onu tekrar incitme ya da kariyerini mahvedecek bir şey yapma riskini asla göze alamazdı.

Summer kendine bir kadeh şarap doldurup kanepeye kıvrılırken içini çekti. İşte iyi bir hafta geçirmişti. İlgilenen birkaç kayıt sanatçısını kaydetme konusunda önemli bir ilerleme kaydetmişlerdi ve artık desteğe ihtiyaç duyan geniş bir hayır kurumu havuzuna sahiplerdi. Mutlu olmalıydı; sonunda hayatını toparlıyordu.

Yine de tek düşünebildiği, Noah'nın bugün ona mesaj atmadığı ya da aramadığıydı. Bu tam da Noah'ın onu aramadığından beri kaçınmaya çalıştığı şeydi.

Onu tekrar terk etmişti, endişeleniyordu, sürekli ne yaptığını merak ediyordu. Onunla konuşmasına asla izin vermemeli, kendisini rahatlatması için onun iletişimine güvenmeye başlamamalıydı. Adam onun değildi; kadın da onun değildi ve onun zamanı üzerinde hiçbir hakkı yoktu. Bunu hatırlaması gerekiyordu.

Gözü duvardaki saate takıldı ve uzaktan kumandaya uzanarak televizyonu açtı. Eden bu akşam erken saatlerde bir televizyon programı için grupta röportaj yapıldığından ve bölümün yayınlanmak üzere olduğundan bahsetmişti. İzlememesi gerektiğini biliyordu ama yine de izlemekten kendini alamadı - sağlıklı Noah bağımlılığının tadını çıkarıyordu.

Sunucu nihayet Fractured'ı tanıtmadan önce her zamanki komedi monologu ve birkaç skeç boyunca oturdu. Grup sahneye çıktı ve Summer'ın kalbi Noah'ın gülümseyen yüzünü, dar beyaz tişörtü ve yırtık kot pantolonuyla sergilediği iri, kaslı vücudunu görünce durdu. Davul setinin arkasındaki yerini aldı, sopalarını döndürdü ve grubun şu anki hit şarkısına başlamadan önce arkadaşlarına sıırttı.

Summer onu oynarken izlerken göğsünü ovuşturdu, ritmin içinde kaybolurken yüzünün aydınlanmasını izledi ve onu tekrar bırakarak doğru şeyi yaptığını biliyordu. Bunu kaybetme riskini göze alamazdı. Kendisi için değil.

Şarkıyı bitirdikten sonra çocuklar kanepelere doğru ilerlediler ve albüm ve turne hakkında birkaç soru sormaya başlayan sunucuyla sohbet etmek için oturdular. Summer her şeyi içine çekti; Noah'yla tek bağlantısının telefonu olduğu onca haftadan sonra onu gülerken ve hararetli bir şekilde konuşurken görmenin açlığını yaşıyordu.

Birkaç soru daha sorulduktan sonra sunucu, konuklardan biraz daha kalmalarını istedi ve bir sonraki konuğu, Hollywood'un şu anki 'It Girl'ü Miranda Dawes'i tanıttı.

Göz kamaştırıcı g zelliikteki kadın kasıla kasıla sahneye gelip m kemm l vücudunu Noah'nın yanındaki kanepeye yerleştirdiğinde Summer'ın gülümsemesi yavaşça soldu. Gülümseyerek sunucuyu selamladı, ardından erkeklere döndü ve dördüne de merhaba demek için öne doğru eğildi. Parlak gülümsemesi en son Nuh'un yüzünde belirdi.

Güzel, hayat dolu kadın erkeklerle gülüp sohbet ederken Summer'ın nabzı boğazında düğümlendi, ev sahibiyle şakalaşırken Noah'ya doğru eğildi. Bir aşamada, Noah onun son filmiyle ilgili anlattığı komik bir hik yeyi yorumladığında, kadın elini rahatça onun kalçasına koydu ve sıktı. Garip bir şekilde samimi bir hareketti ama Summer bunun daha önce samimi oldukları anlamına mı geldiğini yoksa Hollywood insanların böyle mi olduğunu bilmiyordu. Ama Noah ona gülümseyip gamzesi parlayınca Summer televizyonu kapattı ve göğsünde bir sızı belirdi.

Saat neredeyse gece birdi ve Noah'dan hâlâ haber alamamıştı. Bu programların akşamın erken saatlerinde çekildiğini ve daha sonra yayınlandığını biliyordu, yani Noah hâlâ çekimlere yetişememiş olabilir. Ona bir şey borçlu olduğundan değil, sadece ondan haber almaya alışmıştı. Ve birlikte olmasalar bile, kalbinin her parçasını hâlâ onun işgal ettiği bu garip araf dünyasına düşmesine izin vermişti.

Summer masa lambasını söndürdü ve yatak odasına gidip dişlerini fır aladıktan sonra yatağına uzandı. Aktrisin bacağındaki elini ve ona gülümseyişini düşünürken gözlerini tavana dikti. Ve röportajın saatler önce bitmiş olması ve Noah'nın kendisiyle iletişime geçmemiş olması gerçeğini.

O kadar derin düşüncelere dalmıştı ki telefonu çaldığında irkildi. Telefonu eline alıp Noah'ın mesajını gördüğünde göğsündeki ağrı daha da arttı.

Ekrandaki isim. Alt dudağını çiğnedi, sonra mesajı kaydirdi.

Noah: Uyanık mısın?

Summer birkaç saniye tereddüt ettikten sonra bir cevap yazdı.

Yazın: Evet

Birkaç saniye sonra telefonu çaldı.

"Merhaba, Noah," dedi.

"Summer," sesi yorgunluktan pürüzlüydü. "Seni uyandırmak istemedim ama sesini duymaya gerçekten ihtiyacım vardı."

Sızı büyüdü, özlemin donuk zonklaması vücuduna yayıldı. "Her şey yolunda mı?"

"Evet, bütün gece devam ettik. Seni daha erken aramayı planlıyordum ama Drew arka arkaya tanıtımlara çıkmamızı planlamıştı. Seninle konuşmak için yeterince uzun bir ara vermeyi umuyordum ama saatin ne kadar geç olduğunu fark edince sabaha bırakmam gerektiğini düşündüm."

"Ama sen yapmadın."

Yorgun bir şekilde kıkırdadı. "Ama ben yapmadım." Nefes verdi. "Şimdi neredesin?"

Telefonun diğer ucunda bir kapı açılıp kapandı. "Odama dönüyorum."

"Sana kitap okumamı ister misin?"

"Muhtemelen sen birkaç cümle okuyana kadar ben uyumuş olurum. Uyuyacağım ama" -sessizce güldü- "artık otobüste olmadığım zamanlarda uyumadan önce sesini duymaya çok alıştım."

Summer başparmağının ucunu ısırdı, korkmuş, savunmasız yanı onu soruyu sormaya itiyordu. Aktris hakkında soru sormaya. Ama gözlerini kapadı, nefes aldı ve onun yerine yeni keşfettiği parçasını dinlemeye çalıştı. Bu parça ona doğru olduğunu bildiği şeylere odaklanmasını söylüyordu. Geçmişte onunla birlikte olup olmadığının onu ilgilendirmediğini. Belli ki bu gece onunla birlikte olmamıştı. Çünkü Noah hakkında bildiği bir şey varsa, o da onun yalancı olmadığını - eğer tanıtımlarla meşgul olduğunu söylediyse, o zaman yaptığı şey buydu. O ve Noah bir çift değildi; Noah onu terk etmişti. Tekrar söylüyorum. Onu aramak gibi bir zorunluluğu yoktu ama yine aradı. Yorgun olmasına rağmen.

Summer boğazındaki acı dolu yumruyu yutkunarak geçiştirdi. "Aradığına sevindim." Tüm söyleyebildiği buydu.

"Geç olduğunu biliyorum; gitmene izin vermeliyim," dedi

Noah. "Evet, ben de uyumak üzereyim."

"İyi geceler o zaman, Sunshine." "İyi geceler, Noah."

Summer telefonu kapattı ve komodinin üzerine geri koydu. Yan döndü ve gözlerini kapattı, ancak kalbinin göğsünde çarpma şekliyle yakın zamanda uykuya dalması değildi.

Bu şekilde devam edemezdi. Hayatında değişiklikler yapmaya başlamıştı, işleri yoluna koymaya çalışıyordu. Ama Noah'la yaşadıkları bu şey -bu garip ilişkisizlik- doğru değildi. O daha iyisini hak ediyordu. O da öyle.

Yapabileceği tek bir şey vardı, sadece bunu yapacak güce sahip olduğunu umuyordu.

Bölüm 33

Noah'ın gözleri kalabalığın üzerinde geziniyor, bagetlerini tomaların üzerinde gezdirirken tüm vücudu çağılayan ritimle zonkluyordu.

Zillerinin patlayıcı sesi kulaklarında çınlıyordu. Ama normalde kapalı gişe çalarken hissettiği neşeyi hissetmiyordu. Summer son iki mesajına cevap vermemişti. Birini konser başlamadan birkaç saat önce, diğerini de sahneye çıkmadan on beş dakika önce göndermişti. Ama hiç yanıt gelmemişti.

Endişelenmemesi gerektiğini biliyordu. Ona geri dönmemesinin pek çok nedeni olabilirdi. Ama bir şeylerin değiştiği hissinden kurtulamıyordu ve endişesi omurgasına tırmanıyordu.

Summer turnedeyken de böyle mi hissetmişti? Sürekli böyle diken üstünde, her şeyin dağılmasını mı bekliyordu? Ona bunları yaşatmakla hata mı ediyordu? Bencillik mi yapıyordu? Onun istediği gibi gitmesine izin mi vermeliydi?

Hayır. Onlar için bir gelecek olduğuna inanmak zorundaydı. Çünkü onun için başka kimseyle bir gelecek . Onun için savaşıacağını söylemişti ve savaşıacaktı da. Savaşımıştı da. Beş hafta önce ona gönderdiği o ilk zararsız kısa mesajdan başlayarak; cevabını beklerken telefonu o kadar sert tutmuştu ki, elinde ezmediğine şaşırılmıştı.

Çok fazla değildi. Ama hâlâ turnedeyken ona her zaman aklında olduğunu göstermekten başka yapabileceği pek bir şey yoktu. O kadar kolay çekip gitmeyeceğini göstermek.

Bunu platonik tutmak zor olmuştu. Özellikle de onu aramaya başladıktan sonra. Onun sesini her duyduğunda, onu kanepeye kıvrılmış ya da yatağa uzanmış olarak hayal ediyor ve onu itmek, sesini alçaltmak ve ona yapmak istediği her şeyi söylemek istiyordu. Onun kendisine yapmasını istediği her şeyi. Onun ne giydiğini hayal ederdi. Ona soyunmasını ve kulağına ona dokunmak istediği her şeyi fısıldarken kendine dokunmasını söylediğini hayal ederdi.

Ama yapmamıştı. Dostça davranmaya özen göstermiş, ona gerçekten ihtiyaç duyduğu şeyi vermişti. Başka bir şey yaparsa, bu sorunu onunla birlikte çözmek için yanında olmadığında onu korkutup kaçırma riski vardı.

Bu yüzden eve gidene kadar mesajlara ve telefon görüşmelerine devam edecekti. Ama otobüsten indikten sonra ilk durağının onun dairesi olacağından emindi. Sonra da ona güvenmesi ne kadar sürerse sürsün, hiçbir yere gitmeyeceğini bilmesini sağlayacaktı.

Noah'nın bakışları tekrar kalabalığı taradı ve gözleri çukurun önündeki Lexie'ye takıldı. Gözleri onun yanından geçti, sonra geri çekildi. Eden'in bu gece burada ne işi vardı? Daha geçen hafta sonu gelmişti. Turne bitmeden tekrar ziyaret etmeyi planladığını düşünmemişti. Sonra bir renk parıltısı dikkatini çekti ve bir an için gözlerinin onu aldattığını düşündü. Summer'ı görme arzusu o kadar güçlüydü ki, onu Chicago'da gördükten sonra yaptığı gibi hayalinde canlandırmıştı. Ama bu oydu, Eden'in yanında duruyordu, yüzünde gergin bir gülümsemenin titreşimi *vardı*.

Gözleri onunkilerle buluştuğunda kalbinin durmasını engelleyen tek şey yılların verdiği tecrübeydi. Kalbi göğsünde tekledi ve sekti,

tamamen ritimsizdi. Ama bu, onu içine çekerken yüzüne yayılan sırıtışı durdurmadı. Onu görmeyeli yedi hafta olmuştu. Yedi haftadır onu özliyor ve döndüğünde orada olup olmayacağını merak ediyordu.

Ama şimdi buradaydı. Sadece otuz adım ötede. Ve lanet olsun, bu lanet konserin bitmesini bekleyemiyordu, böylece onu kollarına alabilecek, ona her santimiyle onu sevdiğini söyleyebilecekti. Setin geri kalanı boyunca gözlerini ondan ayırmadı. Ve son şarkının son vuruşunu yapar yapmaz, sopalarını yere attı, yükselticiden atladı, sahnenin önüne doğru yürüdü ve çukurun önündeki güvenli alana atladı - kalabalığın heyecanı ve insanları geri tutmak için ellerinden gelenin en iyisini yapan güvenlik görevlilerinin dehşeti.

İki uzun adımda ona ulaştı ve onu kendine doğru çekti. Onun orada olmasının onlar için ne anlama geldiğini sormayı bırakmadan, o anda umursamadan, dudaklarını onun dudaklarına çarptı, dili ağzının içinde gezindi, onun tadıyla sarhoş oldu. Dudakları onunkilerin üzerinde gezinirken, dilleri birbirine dolanırken diğer her şey yok olup gitti. Kız da onu öpüyordu, elleri gömleğini kavırıyor, onu daha yakına çekiyordu.

Sonunda nefes nefese birbirlerinden ayrıldıklarında, Noah onun omuzlarını sıktı. "Summer, lütfen bana burada olmanın bir anlamı olduğunu söyle. Lütfen bana bize bir şans daha vermek istediğini söyle. Çünkü sana ihtiyacım var, Sunshine. Sana her zaman ihtiyacım vardı. Sen yanımda değilken ben bir bütün değilim. Seni seviyorum. Seni gençken sevmiştim. Seni şimdi de seviyorum ve yaşlanıp saçlarım ağardığında da seveceğim."

Summer güldü. "Bir şans daha istiyorum Noah. Artık kaçıp durmak istemiyorum. Ben de seni seviyorum; her parçanı. Ve tekrar gitmene izin vermeyeceğim. Bu sefer dayanacağım. Söz veriyorum."

Onu tekrar öptü; çığlıklar, kamera flaşları, ondan başka hiçbir şey kalmayana kadar kaybolup gitti.

Hâlâ ona sormak, söylemek ve yapmak istediği o kadar çok şey vardı ki. Ama burası yeri değildi. Onu kucağına aldı ve döndü, sahneye kaldırdı, sonra da arkasından atladı. Tex ve Connor oradaydı, kafalarını sallıyor ve sırtıyorlardı. Ama onlar da aşağı atlayıp Eden ve Lexie'yi kendilerine katılmaları için sahneye kaldırarak onu şaşırttılar.

Tex kalabalığa el sallayıp Eden'ı kaldırarak bacaklarını beline dolamasını sağlarken ona alaycı bir ifadeyle "Bizi göstermene izin veremeyiz," dedi ve ağzını Lexie'nin ağzına dayamadan önce sahneden inmelerini bile beklemeden uzaklaştı. Connor gözlerini devirdi ama altta kalmamak için Lexie'nin kamerasının güvende olduğundan emin olduktan sonra onu kollarına aldı ve Tex'i takip etti.

Beklenmedik gösteride kalabalıktan gelen çığlıklar ve bağırışlar kulakları sağır ediyordu. Summer yüzünü Noah'nın göğsüne yaslamış, kollarını ona dolamıştı, binlerce insanın önünde sahneye çıkmaktan bunaldığı belliydi ama vücudu titriyordu, gülüyordu ve Noah daha güzel bir şey duyduğunu sanmıyordu.

Zac onun yanından geçti ve omzuna içten bir tokat attı. "Ne diye hâlâ burada dikiliyorsun, çıkar onu buradan. Parti sonrası için endişelenme, bence bunu es geçebilirsin."

Kahretsin, Zac haklıydı. Summer'la baş başa bir yerde olmak varken hâlâ orada ne işi vardı? Kalabalığa sırtarak iki parmak selam verdikten sonra Summer'a sahneden inmesi için rehberlik etti.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu adam onu birkaç koridorda gezdirirken.

"Otobüsün kalkmasına dört saat var, yani seni otele götürecektir vaktimiz yok. Ama sana dokunmayı ertelemem mümkün değil, bu yüzden umarım yeniden bir araya gelmemiz için nispeten geniş bir ranzaya aldırılmazsın." Adam ona gülümsedi ve gözlerindeki parıltıyı sevdi.

"Senin olduğun her yerde mutluyum, Noah. Çok uzun zaman oldu. Konuşmamız gerek ama bu bekleyebilir çünkü şu anda benim de sana ihtiyacım var."

Hay sikeyim. Hızlandı ve sonunda güvenli park alanına açılan çıkışa vardılar. Uzattığı koluyla çıkış kapısına vurdu ve dışarı fırladılar, kimsenin mekândan gizlice çıkıp otobüse binmeye çalışmadığından emin olmak için hemen yan tarafta duran iri adamı ürküttüler. Noah, Summer'ı yanından geçirirken adama başıyla selam verdi ve yüzündeki sırıtışı görmezden geldi.

Yaklaştıklarında büyük siyah tur otobüsünün kapısı açıldı ve Will tek kaşını kaldırarak merdivenlerden indi. İfadesinin değişmesine izin vermeyecek kadar iyi eğitilmişti ama Noah adamın kara gözlerinde bir parıltı gördüğünü düşündü.

Noah'nın bir şey söylemesine fırsat kalmadan Will, "Ben'i kapıdan alıp parti sonrasına yardım etmesi için içeri göndereceğim," dedi.

Summer'ın başı öne düştü ve saçları yüzünün etrafına döküldü. Noah, gül sarısı saçlarını geriye atsa yanaklarının pembeleşeceğini biliyordu ama utanacak bir şey yoktu. Will onun bir hayran olmadığını biliyordu ve dünyada onun durumunda olup da kadınıyla yalnız kalmak istemeyecek bir erkek yoktu. Ama hiçbir şey söylemedi, sadece Will'e minnettar bir gülümseme fırlattı.

Kapı arkalarından kapanır kapanmaz Noah ellerini kızın saçlarına gömdü. Ağzı onunkinin üzerindeydi, dili dudaklarının arasında kayarken bile onu yaşam alanına giden kısa koridora, oradan da uyku alanına götürdü. Parmaklarını kaydırırken onun iniltilerini içine çekti.

Bir elini narin köprücük kemiğinin üzerinden göğsünün kabarıklığına doğru uzattı. Meme ucu avucunun içinde elmas sertliğindeydi. *Hay sikeyim. Sütyen giymiyordu.*

Onu kalçalarına doğru çekti, Summer çılgınca tişörtünü yukarı çekerken sikini ona sürttü, parmak eklemleri üzerlerinde gezinirken karın kasları esnedi. Kot pantolonuna uzandı, onu açtı ve fermuarını indirdi.

Noah dudaklarını onun boynunun derisinde gezdirdi; diline çarptığını hissedene kadar yaladı ve ısırıldı. Summer'ın gömleğini başından çekip kenara atmasına yardım edebilmek için ondan ayrılmak zorunda kaldı. Gömleği çıkarır çıkarmaz Summer parmaklarını onun göğsünde gezdirdi, sonra tırnaklarını onun omuzlarına geçirdi ve kendini ona doğru kaldırdı.

"Siktir, Summer." Nefesleri kesik kesik geliyordu, gözleri kocaman siyah havuzların etrafındaki ince soluk yeşil halkalardı. Onu böyle görmek, kendisi için olduğu kadar onun için de çıldırmak, omurgasında bir sıcaklık patlamasına yol açtı. Onun derinliklerinde olmaya ihtiyacı vardı. Onun etrafında çözüldüğünü hissetmeye ihtiyacı vardı.

Elbisesinin eteklerini kavradı ve tek seferde yukarı çekip üzerinden çıkardı, onu sadece dantel külotuyla açıkta bıraktı. Kadının ağız sulandıran pembe meme uçları sertleşip çıkıntı yapmıştı ve bir iniltiyle ona uzandı. Başparmağı sıkı bir tepe noktasına dokundu, parmaklarının arasında okşadı ve yuvarladı, ondan düşük bir inilti çekti.

Bir kolunu beline dolayarak elini kalçalarının arasında gezdirdi, parmakları külotunun zaten ıslanmış kumaşına bastırdı. Boğazının derinliklerinden gırtlaktan bir ses çıkardı. "Beni öldürüyorsun, Günışığı."

Avucunun topuğunu kızın klitorisine bastırdı.

"Noah," diye nefes nefese kaldı. "Lütfen. Sana çok ihtiyacım var."

Parmaklarını onun üzerinde gezdirdi ve kadın ürperdi. "Uzakta olduğum süre boyunca bunu ne kadar sık düşündüğümü anlatamam. Parmaklarım senin içinde, sikim seni dolduruyor. Bu beni deli ediyor."

Bacaklarının arasındaki ıslak kumaşı kenara itti ve parmağını girişinin etrafında gezdirdi, bir parmağını içine bastırırken onu kendisine karşı hareketsiz tuttu. Kadın inledi, yüzü adamın göğsüne bastırılmıştı, ses adamın içinde titreşiyordu. "İstediğin bu, değil mi?" diye homurdandı.

Kadın anlaşılmaz bir ses çıkardı, sonra adam bir parmağını daha içine sokarken keskin bir nefes aldı. Onu orada tutmak isterdi, parmakları kollarında parçalanana kadar içine girip çıkıyordu ama çok sabırsızdı. Bunun yerine, onu geri çekip ranzasına yatırdı, sonra da henüz çıkarmaya fırsat bulamadığı kot pantolonunu giyerek üzerine çıktı.

Noah göğsünün kabarıklığı üzerinde bir iz yaladı, sonra ağzına çekmeden önce dilinin ucuyla sert meme ucunu daire içine aldı. Summer kıvranıyor, parmaklarını içinde gezdirmeye devam ederken onun altında sıkışıp kalıyor, başparmağı klitorisine doğru titreşiyordu.

Adam onu ısırduğunda nefesi kesildi ve adama doğru eğildi. "Noah. Oh, Tanrım." Ve sonra, bir anda boşaldı, kalçaları sarsıldı, tırnakları sırtına batarken vücudu parmaklarının etrafında kenetlendi.

Noah uzun ve derin bir şekilde inledi. "Tekrar boşalmanı hissetmek için ölüyordum. Buna ihtiyacım vardı. Sana ihtiyacım var, Summer. Sana ihtiyacım var."

Adam parmaklarını çekerken tekrar haykırdı, adam kot pantolonunu ve iç çamaşırını hızla çıkarırken sersemlemiş ve nefes nefese yatıyordu. Sonra külotunun yanlarını kavradı ve uzun, pürüzsüz bacaklarından aşağı sürükledi.

Ranzasına uzanmış, saçları başının etrafında bir hale oluşturmuş ve yanakları pembeye boyanmış olan Summer, her erkeğin ıslak rüyası gibi görünüyordu. Noah'ın onu alması gerekiyordu.

Sikini avucunun içine aldı ve içinde oluşan çaresiz, hararetli gerilimi hafifletmek için kendine birkaç sert vuruş yaptı.

Kendini onun kalçalarının arasına yerleştirdi, sonra girişine doğru çentik attı. Kendine daha fazla yer açmak için dizlerinden birini geriye iterek ileri atıldı, durmak zorunda kalmadan önce sadece yarısına kadar girebildi. Kadının vücudu onun etrafında sıkılaştıkça bir iniltiyi ısırdı. "Benim için rahatlamalısın, Günişığı."

İnledi, sonra adamın pazularını kavrarken birkaç düzensiz nefes aldı. Adamın kaslarının titrediğini hissedebildiğinden emindi, çünkü onu sadece evine sokmak için değil, vücudunun talep ettiği şekilde sertçe becermek için de çaba harcıyordu. Ama aradan haftalar geçmişti ve istediği son şey, tekrar içine girmek için acele ederken onu incitmekti. Kadın gevşediğinde, vücudundaki kavrama nihayet onun etrafında gevşediğinde, adam daha derine itti. Sonra tekrar ve tekrar, ta ki içine gömülene kadar.

Noah dişlerini sıktı. "Ne kadar iyi hissettiğin hakkında bir fikrin var mı?"

Summer dirseklerinin üzerinde doğrulup birleştikleri yere baktı, bu da onun etrafında esnemesine neden oldu. Aleti zonkluyordu ve uzun süre dayanamayacağını biliyordu.

Noah geri çekildi, uzun ve dayanılmaz derecede yavaş bir hareketti bu, alevler tenini yalıyordu. Summer başının geriye düşmesine izin verdi, kalçaları ona doğru yuvarlandı. "Daha fazla, Noah. Daha fazlasına ihtiyacım var," diye nefes nefese kaldı.

Noah acı dolu bir kahkaha attı. "Ne sorduğunu bilmiyorsun. Başlamadan bitmiş olacak."

Buna karşılık kadın onu öyle bir sıktı ki, adam tısladı. "Lanet olsun, beni öldüreceksin." Ama adam onun istediğini yaptı, çekildi ve sonra tekrar ona çarptı. Summer tekrar yatağa uzandı, diğer bacağını kaldırdı ve adamın kalçalarına doladı. Topukları

Ona doğru bastırđı ve tüm kısıtlamalarını kaybetti. Vuruşları hızlı, itici bir ritim aldı. Summer haykırdı, neredeyse hıçkırana kadar onu serbest bırakmanın kenarında tutarken sesi daha da yükseldi.

Noah'nın içinde alçak ve derin bir gerilim oluştu, ısı vücuduna hızla yayıldı. Parmakları kızın kalçasına saplandı. "Benim için boşalmanı istiyorum Summer."

Noah eğildi ve derinlere çekmeden önce dilini meme ucunun etrafında döndürdü. Vücudu altında bir yay gibi gerilene kadar ona pompaladı, sonra dişlerini sert tepe üzerinde gezdirdi ve paramparça oldu. Kadının iç kasları adamın etrafında kasıldı ve adam daha da hızlı bir şekilde kadının içine girdi, ta ki bir lanetle kalçalarını ileri savurup, erimiş zevk damarlarında hiç bitmeyecekmiş gibi bir dalgayla kavrulurken kadına çarpana kadar.

Ağzını onunkine yaptırdı, kadın etrafında titrerken dili derinlere doğru ilerliyordu. Nabızı çılgınca atmaktan nihayet yavaşladığında, ona bakmak için geri çekildi. Dudakları onun parlayan, ağır ağır kapanan gözlerini görünce yukarı kıvrıldı. Hâlâ yarı sert haldeyken birkaç kez yavaşça pompaladı, kız refleks olarak onun etrafında sıkılaşıırken uzun ve derin inledi. Sonra eğildi ve dudaklarına doğru fısıldadı. "Daha yeni başlıyoruz."

* * *

"Giyinmem gerek Noah. Uçağıma yetişmek için birazdan yola çıkmam gerekiyor," diye iç geçirdi Summer.

Noah homurdandı ve kolunu ona daha sıkı doladı. "Benimle kalamaz mısın? Turnenin bitmesine sadece iki hafta kaldı; bizimle gelebilirsin. Connor ve Lexie otobüsün arkasındaki yatak odasını aldılar ama ranza da çok kötü değil. Bunu başarabiliriz."

Summer parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. "İnan bana, önümüzdeki iki haftayı seninle geçirmeyi çok isterdim ama işe dönmem gerekiyor. Eden ve ben sadece bu gece için uçtuk, sadece seninle yüz yüze konuşabilmek için ve o da Tex'i tekrar görmek istedi."

Bir dirseğinin üzerinde doğrulup kıza baktı, gözleri kızın yüzünde geziniyor, kızın tok ifadesine kendini beğenmiş bir şekilde sırtıma isteğini bastırıyordu. "Şikayet ettiğimden değil ama neden fikrini değiştirdin? Bütün planım Los Angeles'a dönüp seni acımasızca takip edene kadar hâlâ seninle olduğumu bilmeni sağlamaktı." Gülümsedi, başparmağını öpücüklerinden şişmiş alt dudağının üzerinde gezdirdi. Sonra daha da ciddileşti. "Peki her şeyin yolunda gideceğinden emin misin? Çünkü daha önce söylediklerim geçerli. Eğer bunu geride bırakmamı istersen, bırakırım. Çekip ve pişman olmayacağım çünkü sana sahip olacağım." Elini indirdi, böylece göğüslerinin yumuşak derisi üzerinde desenler çizebildi, cevabını duymayı beklerken parmağı sıkılaştıran meme ucuna gittikçe yaklaştı.

Gözlerini ona doğru çevirdi ve yüzüne dokunmak için uzandı. "Bunu senden asla almayacağım, Noah. Kendimle yaşayamam." Durakladı. "Ve bir terapistle gidiyorum. Benim... sorunlarım hakkında. Güvensizliklerim henüz geçmedi; tamamen geçeceklerinden de emin değilim. Ama aynı hataları tekrar yapmamak için her gün bunun üzerinde çalışıyorum. Seni incittim, kendimi incittim ve benim yüzümden on bir yıl kaybettik."

Derin, ürpertici bir nefes aldı. "Şimdi benim de kendime yeniden güvenmeyi öğrenmem gerekiyor. Ama öğreneceğim. Ve sana tutunmak için her gün savaşıacağım. Hayatımın sonuna kadar almadığım şanslar için pişmanlık duymak istemiyorum. çok fazla pişmanlığım var. Kalbimi sana verdiğimi bilmek istiyorum.

çekincesiz. Korkmadan, her şeyimle sevdiğimi bilmek istiyorum. Ve bunu yapmak istediğim tek erkek sensin."

Dudaklarını onunkilere bastırđı, dili ağzının içinde gezinerek onunkilere sürtündü. Sonra geri çekildi, ağzının bir köşesi birleşti. "Yani bu resmi olarak yeniden kız arkadaşım olduğun anlamına mı geliyor?"

Kirpiklerini ona doğru kırıştırdı. "Benden seninle birlikte olmamı mı istiyorsun Noah Taylor?"

Sırıtsı daha da büyüdü. "Senden benim olmanı istiyorum. Bana katlanabildiğın sürece."

"Ben her zaman senin oldum," dedi, gözlerinde yumuşak bir kırılganlık vardı. Noah başparmağın kızın çenesinde gezdirdikten sonra alt dudağının üzerinde gezdirdi.

"Bunu duyduğuma sevindim, Günişığı. Çünkü bana sahipsın. İlk tanıştığımız andan beri sahipsın." Gözleri parladı ve adam başının arkasını kavrayarak uzun, yakıcı bir öpücük için onu kendine çekti. Sonra onu kendine yaklaştıarak burnunu boynunun kıvrımlarına gömdü ve nefesini içine çekti. Kahretsin, onun gitmesini istemiyordu. Onu tekrar görmek için iki hafta daha beklemek zorunda kalacağı düşüncesinden nefret ediyordu.

Umduğundan daha kısa bir süre sonra, kadın iç çekip uzaklaştı. Ranzadan çıktı ve giysilerini topladı, sonra hızla giyindi. Adam da onun ardından çıktı ve kot pantolonunu çekti. Tam zamanında çünkü otobüsün yan tarafından büyük bir gümbürtü duyuldu ve birkaç saniye sonra kapı açıldı ve Connor, Zac, Tex, Lexie ve Eden içeri doluştu. Connor ona göz kırptı. "Seni uyarmamız gerektiğini düşündük,"

"Minnettarız." Noah gömleğini kafasına bitirirken sırtıttı.

Kız kardeşi ona doğru yürüdü ve kollarını ona doladı. O da ona sarıldı. "Onu getirdiğın için teşekkürler, kısa şeyler."

Mavi gözleri ışıldayarak ona baktı. "Benim için zevkti. Her şeyin en iyi şekilde sonuçlanmasına sevindim. Siz ikiniz birbiriniz için yaratılmışsınız."

Summer'ın Connor ve Lexie'yle sohbet ettiği yere baktı ve sinirlerinin titremesine engel olamadı. "Umarım bu konuda gerçekten iyi olur. Şu anladığımdan dönmem arasında fikrini değiştirmesinden korkuyorum. İstifa etmeyi teklif ettim ama o istemedi."

Eden'in kaşları havaya kalktı. "Davul çalmayı bırakmayı mı teklif ettin?"

Noah ensesini ovuşturdu. "Evet, ben ayrılmadan önce ayrılmasına neden olan şey buydu. İhtiyacı olan şey buysa, hâlâ gözümü kırpmadan yaparım."

Eden başını iki yana salladı. "Vay canına," diye nefes aldı. "Nereden geldiğini anlıyorum. Senin kalbini kırdığı kısmı değil. Ama bırakmanı istememesi konusunda yüzde yüz ona katılıyorum. Summer da en az benim kadar biliyor ki davulculuk senin kim olduğun. Eğer bırakırsan, onunla birlikte olmanın seni sen yapan şeylerin bir kısmını kaybetmen anlamına geldiğini bilerek yaşamak zorunda kalacak. Bunun Summer gibi bir insanı gerçekten mutlu edeceğini düşünüyor musun?"

"Sadece benimle güvende olduğunu bilmesini istiyorum. Yola çıkmazsam bizim hakkımızda daha iyi hissedeceğini düşündüm."

"Noah, onun korkularını yatıştırmak için sevdiğin şeyden vazgeçemezsin. Yapabileceğin tek şey onun yanında olmak. Hayatında başka ne olursa olsun, onun senin önceliğin olduğunu ona göstermek. Ve evet, sizin işiniz Connor, Lexie, ben ve Tex'ten bile daha zor çünkü Fractured ve Crossfire ile turneye çıkıyorsunuz. Ama ona bir bakın." Summer'ın diğerleriyle vedalaştığı oturma alanını boydan boya işaret etti. "O burada, senin kim olduğunu ve bunun onun için ne anlama geldiğini biliyor ve burada

Her neyse, istediği Şey için savaşıyor; savaşması gereken tek kişi kendisi olsa bile."

Noah, Summer'ın yüzünde sıcak bir gülümsemeyle Lexie'ye sarılışını izledi ve kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. Eden haklıydı; davul çalmayı bırakmak çözüm değildi. O bir davulcuydu, ritim ve vuruş onun bir parçasıydı, kemiklerine işlemişti. Ama Summer onun kalbiydi, damarlarında akan kandı, ciğerlerini dolduran havaydı. Eğer davul çalmayı bırakmasını istemeseydi, bırakmazdı. Ama ne yapması gerektiğini, ne yapmak istediğini çok iyi biliyordu.

Summer ona bakmak için döndüğünde, Drew onun bakışlarıyla karşılaştı ve gülümseyerek Summer'dan cevap niteliğinde bir gülümseme aldı. Drew içeri girip arabanın dışarıda olduğunu, onu ve Eden'ı havaalanına götürmeye hazır olduğunu söylediği sırada ona doğru geldi.

Noah, Summer'ı kollarıyla sarmadan önce Drew'a başıyla onay işareti yaptı. "İki hafta, Gnişığım. İki hafta ve sonra benim olduğun için ne kadar mutlu olduğumu sana tekrar göstereceğim."

Dudakları adamınkilerin altında ayrıldı ve tırnaklarını adamın sırt kaslarına geçirdi. Adam inledi ve sonra . "Tamam. Hadi seni arabaya bindirelim, böylece geri dönüp yatabilirim ve sana kavuşmaya bir gece daha yaklaşmış olurum."

Güldü, parmak uçlarına kalkıp dudaklarını onunkilere bastırdı, sonra döndü ve nden yürüyerek otobüsten ıktı. Eden, Tex ve diğerleri de onları takip etti. Otobüsün yanında siyah bir limuzin bekliyordu ve çok kısa süren son bir öpücükle Summer ve Eden arabaya bindiler.

Arka lambalar otoparkın dışında kayboldu ve Noah içini çekerek diğerlerini otobüse kadar takip etti. Yaşam alanına girdikten sonra Noah

Zac'in küçük mutfak masasına oturduğu yere doğru ilerledi. Noah onun karşısındaki koltuğa kaydı ve Zac telefonundan başını kaldırdı.

"Hey, dostum," diye başladı Noah ve Zac'in yüz hatlarında bir anlık bir istifa ifadesi belirdi. İfade o kadar çabuk düzeldi ki Noah başlangıçta orada olduğundan bile emin değildi. "Konuşmamız gerek."

Zac koltuğunda arkasına yaslandı ve onu düşündü. "Dışarıdasın, değil mi?"

Noah gözlerini kırptırdı. "Ah, evet. Sen nasıl..."

Zac omuz silkti. "Summer'la daha fazla zaman geçirmek istiyorsun, . İki grupta birden olmak, evde seni bekleyen kimse olmadığında işe yarıyor. İki kat fazla turneye çıktığında ve her gün birini özlediğinde biraz daha zor oluyor."

Noah, Zac'in anlayış göstermesiyle rahatlayarak nefesini dışarı verdi. "Crossfire'da olmayı çok sevdiğimi biliyorsun, bunu seninle birlikte sıfırdan inşa etmek, Beau ve Devon'la takılmak, harikaydı. Ama senin için olduğu gibi benim önceliğim değil. Fractured gibi değil, ve kesinlikle Summer gibi değil. Onunla kaçırdığımız yılları telafi etmek istiyorum ve hiç evde olmazsam bunu yapamam."

Zac'in dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. "Bizimle olmanı özlemeyeceğimi söyleyemem. Yerine kimi getireceğimiz konusunda da en ufak bir fikrim yok ama bir yolunu buluruz. İkinizin sonunda aynı fikirde olmanıza sevindim." Gülümsemesi tam bir sırtışa dönüştü. "Bir süredir çekilmez biriydin."

Noah sahte bir aşağılamayla kendini işaret etti. "*Moi?* Neden bahsettiğinizi anlamıyorum. Etrafımda olmak her zaman bir zevktir."

İkisi de güldü ama Noah'nın ifadesi ciddileşti. "Bu konuda bu kadar sakin olmanı takdir ediyorum. Ve seni zor durumda bırakmayacağım."

Crossfire'a yeni bir davulcu bulana kadar buralarda olacağım. Kim olursa olsun benim kadar iyi olamayacağı kesin. Ama size mümkün olduğunca yakın birini bulacağız."

"Döndüğümüzde Devon ve Beau'ya bu haberi vermemiz gerekecek. Sanırım Devon davulcu bir arkadaşı olduğundan bahsetmişti. Yine de bunu hayranlarımıza duyurmanın bir yolunu bulmamız gerekecek."

Noah başını salladı ama akıllı çoktan Summer'a dönmüştü. Onunla nasıl ikinci bir şans yakaladığına. İşlerin bu şekilde yürümesinin ne kadar komik olduğunu. Eskiden ikisinin birlikte olması gerektiğini düşünürdü. Bir şekilde kaderlerinde varmış. Son on bir yılda bu fikre olan inancını kaybetmişti ama belki de başından beri haklıydı. Belki de kaderi, onunla ilk konuştuğu andan itibaren belirlenmişti. O anı dün gibi hatırlıyordu.

Kampüste yürüyordu, uzun çilek sarısı saçları hafif esintiyle omuzlarında dalgalanıyordu. Onu ilk kez fark etmiyordu ama bu konuda ilk kez bir şey yapabiliyordu; son kız arkadaşından bir ay önce ayrılmıştı.

Birlikte yürüdüğü arkadaşlarını geride bırakarak koşmaya başladı. "Hey, bekleyin!" diye seslendi.

Döndü, yüzünde bir belirsizlik belirdi. Onunla konuştuğundan emin değilmiş etrafına bakındı ve adam önünde durduğunda sırtıttı. "Evet, seninle konuşuyorum."

Gözlerini kırptırdı, gözleri büyümüştü. "Uh..." Dostum, yakından daha da sevimliydi.

Daha geniş sırtıttı. "Sadece merhaba demek ve kendimi tanıtmak istedim. Ben Noah." Kızın boğazının düğümlenmesinden onun kim olduğunu bildiği belliydi. "Sen Summer'sın, değil mi?"

Yanaklarının derisi hafifçe kızardı. "Evet?" diye cevap verdi.

Kızın sesindeki soruya güldü, gözleri kızın dudaklarına kayd. Sonunda onu öpebildiğinde tadının nasıl olacağını merak etti. Bunu düşünmek için çok mu erkendi? "Sesin o kadar da emin gelmiyor," dedi.

Gözle görülür bir şekilde kendini toparladı. "Merhaba. Evet, ben Summer. Bir şeye ihtiyacınız var mı?"

Kahretsin, muhteşemdi. Gergin ve kızarmıştı ama bunu belli etmemek için elinden geleni yapıyordu. Gözleri saçlarına gitti ve görüldüğü kadar yumuşak ve ipeksi olup olmadığını görmek için uzanıp parmaklarını saçlarında gezdirme isteğiyle savaştı. Renk ona gökyüzünün pembeler ve altınlarla parladığı bir yaz günbatımını hatırlattı. Kendi kendine başını salladı. Kendini tutması gerekiyordu. Dikkatli olmazsa, kafasında bu lirik saçmalıklarla şarkı yazmaya çalışarak gruptaki diğer çocukları korkutacaktı. "Biliyor musun, adın sana çok yakışıyor," diye ağzından kaçırdı kızın sorusuna cevap vermek yerine.

Başını ona doğru eğdi. "Öyle mi?"

Noah sadece başını salladı. Ağzını açıp kızın saç rengiyle ilgili düşüncelerinin ortaya dökülmesine izin verirse aptal gibi görünecekti. "Evet. Belki bir süre çıktıktan sonra neden böyle düşündüğümü sana anlatırım."

Dudakları şaşkınlıkla aralandı. "Ne?"

Ama tam o anda emin olmuştu. Nasıl bildiğini bilmiyordu ama biliyordu; bu kız onun olacaktı. Daha önce hiç aşık olmamıştı, aşık olduğunda nasıl hissedeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Ama şimdi onu izlerken, narin yüz hatlarında oynayan duyguları görürken, bir şeyler hissedebiliyordu. Onu ele geçirmek, parçalara ayırmak ve tekrar bir araya getirmek için bekleyen büyük bir şey tekrar tamamen farklı bir şekilde. Sanki , sonra bu bir

hayatı asla eskisi gibi olmayabilir. Sanki asla eskisi gibi olamayacakmış gibi.

Yine de omuz silkişini sıradan tuttu; onu korkutmak istemiyordu. Ama onunla çıkma konusunda ciddi olduğunu bildiğinden emin olmak istiyordu. "Yani, tamam, henüz ilk çıkmadık ama şimdiden iyi gideceğini hissedebiliyorum. O yüzden evet, bir süre çıktıktan sonra sana nedenini söyleyeceğim."

Ağzını bir çırpıda kapattı, gözleri onunkileri aradı. Hoşuna giden bir şey görmüş çünkü kızarması derinleşirken bile dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. "Tamam, Noah Taylor. Nedenini duymak için sabırsızlanıyorum. Tabii eğer bana gerçekten çıkma teklif edecek olursan." Uzun kirpiklerinin arasından ona baktı ve sanki daha da büyük bir gülümsemeyi zapt etmeye çalışıyormuş gibi dolgun alt dudağını ısırıldı. Ve adamın işi bitmişti.

"Ben... uh, ben..." Kahretsin, daha önce bir kızın karşısında ne diyeceğini bilememişti.

İçinde tuttuğu gülümseme dışarı taşıtı ve neredeyse şok olmuş bir sevinçle güldü - sanki onun tepkisine inanamıyormuş gibi. Adam büyülenmiş gibi ona bakıyordu.

"Peki, sormaya hazır olduğunda bana haber ver. Adımı öğrenmeyi gerçekten çok isterim," dedi ve topuklarının üzerinde dönerek omzunun üzerinden ona bir gülümseme daha fırlattı; bu gülümseme utangaçlık ve onu suskun bıraktığını bilmenin verdiği yeni keşfedilmiş özgüvenin sarhoş edici bir karışımıydı.

Başını arkaya yatırdı, mavi gökyüzüne baktı ve inledi. Bu kız onu çıldırtacaktı; bunu şimdiden hissedebiliyordu. Ve bundan hoşlanabileceğini düşündü.

Nefesini üfleyerek tekrar aşağı baktı ve geri çekilen kıza seslendi. "Bekle! Summer, bekle!"

Otobüs altından gümbür gümbür geçerken Noah koltuğunda arkasına yaslandı ve dudaklarını buruk bir glmsemi kapladı. O zamanlar haklıydı. Ondan sonra asla eskisi gibi olmamıştı.

Bölüm 34

"İ dayanamıyorum Eden, nasıl bu kadar sakinsin?" Summer gözlerini masalarının arasındaki duvarda asılı duran saate dikerek sordu.

"Sakinlik zannettiğiniz şey aslında benim 'Tex bu gece geri döndüğü için ne kadar heyecanlı olduğumu biraz bile belli edemem, çünkü önümüzdeki üç saat boyunca duvarlardan zıplayacağım ve tamamen işe yaramaz olacağım' ifadem."

Summer güldü, gözleri tekrar saate kaydı. Noah'yla onu görmeye gittiğinden beri her gece konuşmuşlardı ama her gün sesini duymak bile yetmiyordu. Onu görmek, kollarını ona dolamak, dudaklarını onunkilere bastırmak ve yanaklarında onun tüylerini hissetmek için yanıp tutuşuyordu. Onu her yerde hissetmek... Ürperdi. Zavallı adama geri döndükten sonra üzerine atlamadan önce birkaç saat rahatlama için zaman tanınması gerekiyordu.

Gülümsemesi soldu. Bu iki hafta zor geçmişti; kalbini tekrar tehlikeye atmak zordu. Bu kez Noah'nın kalbini de riske attığını biliyordu. Her şeyi konuşmak için Dr. Jameson'la her hafta fazladan bir seans ayarlamıştı. Ama ne kadar zor olsa da, gençliğinden hatırladığı kadar kötü değildi. Bunun terapiden mi, daha olgunlaşmış olmasından mı, yoksa zamanın sihrini göstermiş olmasından mı -ya da Noah'ın sihrini göstermiş olmasından- kaynaklandığını bilmiyordu. Her iki durumda da bunu bir zafer olarak kabul edecekti. Yapabileceğinin kanıtı

Her zaman olmak istediği kişi olabileceğini. O ve Noah bir zamanlar hayalini kurdukları geleceğe sahip olabiliirlerdi.

Derin bir nefes vererek başını salladı. Sadece önümüzdeki üç saati atlatması gerekiyordu ve sonra yine onun kollarında olacaktı. Neyse ki arka arkaya gelen birkaç telefon onu meşgul etti ve dikkatini dağıttı. Eden ona baktığında, gülümsemesi parlak ve heyecanlıydı, Summer saate baktı, sonra gülümseyerek karşılık verdi, sinirleri nabzını hızlandırıyoru.

Eden kalktı. ", gidelim."

Summer ayağa fırladı, çantasını aldı ve Eden'ı kapıdan çıkarken takip etti. Kendi arabasını kullanıyordu, böylece daha sonra Noah'ı doğruca eve götürebilecekti. Artık resmen bir ilişki içinde olduklarına göre, işlerin nasıl yürüyeceğinden emin değildi. Gece kalmasını isteyip istemeyeceğini ya da iki ay boyunca üç erkekle birlikte bir tur otobüsünde tıkış tıkış kaldıktan sonra biraz yalnız kalmak isteyip istemeyeceğini bilmiyordu. Bu yüzden onun yönlendirmesine ve neye ihtiyacı olduğunu söylemesine izin verecek ve her iki durumda da mutlu olmak için elinden geleni yapacaktı. şu anda onun evde olmasından dolayı çok mutluydu.

Tur konvoyunun varacağı deponun otoparkına girdiler. Arabalarını kilitledikten sonra Summer ve Eden binanın gölgesinde durup beklemeye başladılar. Noah daha önce Summer'a mesaj atarak zamanında geldiklerini bildirmişti, bu yüzden onu tekrar görmesi sadece birkaç dakika sürecekti.

Summer, Eden'la normal bir şekilde sohbet etmek için elinden geleni yaptı ama ikisinin de birbirleri kadar dikkatlerinin dağınık olduğu düşünülürse, sohbetleri pek de heyecan verici değildi. Güvenlik görevlisi büyük kapının tıkırdayarak açılmasını sağlayan düğmeye bastığında ve ilk otobüs otoparka girdiğinde, Summer heyecan ve sinirden güçlkle nefes alabiliyordu.

Otobüsler ardı ardına otoparka giriyor, havayı sıcak ve keskin mazot kokusuyla dolduruyordu. Yan tarafında mavi yazılar olan büyük siyah otobüs yanaştığında, ekip üyeleri diğerlerini indirmeye, bagajları ve ekipmanları boşaltmaya başlamıştı. İnsanlar etrafta dolanırken bağırışlar ve kahkahalar etrafını sarmıştı ama Summer'ın bakışları grubun otobüsüne sabitlenmişti ve otobüs Summer'la birlikte durdukları yerden çok da uzak olmayan bir yerde durdu. Sıkıştırma frenlerinin sesini hemen ardından kapının vınlayarak açılması izledi.

Bilinçli bir irade olmaksızın Summer'ın ayakları hareket ediyordu, Noah otobüsten ilk inen olduğunda rahatlama ve mutluluk damarlarında şarkı söylüyordu. Göz göze geldiklerinde ayakları durdu, Noah'nın bakışlarındaki yoğunluk onu olduğu yerde dondurdu. Taşıdığı çantayı bıraktı, iki uzun adım attı ve ellerini kızın saçlarına gömdü. Sonra dudakları onunkilerin üzerindeydi, sıcak ve ısrarcıydı. Kız inledi, sevinç, şehvet ve aşk göğsünde kabarıyordu, onunla tekrar birlikte olduğu için patlamaya hazırды.

Fısıldayacak kadar geri çekildi, "Buradasın. On bir yıl sonra buradasın."

Anlayış Summer'a çarptı ve duyguları onu boğdu. On bir yıl önce, onun ilk turuna çıkışını ayakta izlemişti ama döndüğünde onu beklemiyordu. Ve şimdi buradaydılar. Birlikteydiler. Sonunda.

Ağzını tekrar onunkine bastırdı. Bu sefer yumuşak bir öpücük. Umut dolu bir öpücük.

Sonunda ayrıldılar ve Noah onun yanağını okşadı. "Seni çok özledim Summer."

"Ben de seni özledim. Hem de çok."

Park taradı. "Araban yanında mı?" "Evet, Eden ve ben ayrı ayrı geldik."

"Mükemmel, hadi gidelim."

"Oh, diğer arkadaşla merhaba demem gerekmez mi-"

"Hayır, yarın ya da ertesi gün ya da ne zaman hava almana izin verirsem o zaman merhaba diyebilirsin."

Onun sesindeki aceleciliğe güldü. "Tamam, hadi gidelim."

Neredeyse konuşmasını bitirmeden önce, çantasını alıyor ve onu elinden tutup arabasını park ettiği yere doğru çekiyordu. Kendi coşkulu buluşmalarına dalmış oldukları için onları zar zor fark eden Eden ve Tex'e el salladı. Lexie gülümseyip el salladı ve Connor, Noah onu arkasından çekerken gülümsemesini bile esirgemedi. Zac ayakta Drew'la konuşuyordu ve ona başıyla veda etti. O daha ne olduğunu anlamadan Noah arabasının yolcu kapısını açmıştı.

"Bu benim arabam, benim gerekmez mi?" "Ben daha hızlı sürerim," dedi.

Kadın gülerek içeri girdi, adam da çantasını arkaya attı ve arabaya binip sürücü koltuğuna oturdu.

Eve dönüş yolculuğu hızlıydı. Konuşmayı sürdürmek olması gerekenden daha zordu çünkü çok heyecanlıydı. Araba yoluna girdiklerinde, neredeyse heyecandan titriyordu.

Kız kendi kapısını açmaya fırsat bulamadan, adam dışarı çıkıp kızın yanına ve kapıyı onun için açtı. Elini tuttu ve onu dışarı çekti, ağzını başka bir derin, sarhoş edici öpücükle aldı. Sonra onu aceleyle merdivenlerden yukarı çıkardı, sadece giriş kodunu girecek kadar uzun süre ondan uzaklaştı.

"Noah," diye güldü. "Çantan ne olacak?"

"Sonra alırım. Senin içinde olmam gerek. Şimdi."

Buna itiraz edecek değildi. Onu büyük ahşap kapıya doğru çekti ve arkalarından tekmeleyerek kapattı. Sonra onu tekrar doğru itti. Ağzı yine kızın ağzındaydı, elleri saçlarının arasında dolaşüyor, sert vücudu ona doğru bastırıyordu. Summer kollarını adamın göğsüne doladı ve ona doğru eğildi.

Tek istediği buydu işte. Bu sefer bunun ne anlama geldiğiyle başa çıkabilecek kadar güçlü olması için dua etti, çünkü bir daha asla onsuz olmak istemiyordu. Ama eli önce elbisesinin yakasını, sonra sütyenini çekiştirip ağzını aşağı indirdiğinde, tüm düşünceleri pencereden uçup gitti ve odaklanabildiği tek şey o oldu.

* * *

Bir saat sonra Summer mümkün olan en iyi şekilde yorulmuştu. Oturma odasındaki büyük kanepede Noah'nın üzerine uzanmış yatıyordu. Yatak odasına bile gidememişlerdi. Adam onu önce kapıya yaslamış, sonra da yavaşlayacak kadar gevşemeden tekrar kanepeye yatırmıştı.

Şimdi nihayet hareketsizdi. Parmak uçları hariç her şey... Parmak uçları kadının sırtında durgun bir şekilde aşağı yukarı geziniyordu.

O da tamamen hareketsizdi, zihni sessizdi, sadece onun bedeninin altında olmanın tadını çıkarıyor, yakınlığın tadını çıkarıyordu. Gözleri kapalı yatıyordu ama tekrar yüzüne baktığında gözleri onunkilerle buluştu. Ürpererek nefesini içine çekti. O kadar sıcak, o kadar sevgi doluydular ki neredeyse dayanamayacaktı. Tanrım, ya onu tekrar incitirse, ya-

Summer terapide öğrendiklerini hatırlayarak kendini durdurdu. Şu anda bulunduğunuz yere odaklanın ve keşkeleri unutun. Bugün önünüzde ne olduğuna odaklanın, gelecek için endişelenebilirsiniz

başka bir zaman. Ve karşısındaki Noah'tı. Sevdığı adam. Onu seven adam. Tam burada ve şu anda, sadece onlar vardı, sadece onun teninin sıcaklığı, sadece onu saran kollarının gücü, sadece gözlerindeki sıcaklık.

Summer'ın kaslarındaki gerginlik azaldı ve Noah uzanıp onun çenesini kavradı, başparmağı yanağını okşadı. Tüm bu süre boyunca bakışlarını ondan ayırmamıştı ve onun gözlerindeki kargaşayı görmüş olmalıydı ama ne düşündüğü konusunda onu sorguya çekmek için araya girmemişti. Ona kendi başına, ihtiyaç duyduğu şekilde çözmesi için zaman vermişti. Ama şimdi konuştu.

"Sen ve ben birlikte olduğumuz sürece her şeyin üstesinden , Summer. Yeter ki nasıl hissettiğimiz konusunda birbirimize karşı her zaman dürüst olalım, tamam mı?"

Yutkundu, kalbi göğsünde daha da şişti. "Tamam."

"Unutma, seni seviyorum ve benden istediğin her şeyi yapacağım." Gözleri onunkileri aradı. "Terapi seanslarına gitmemin bir faydası olur mu?"

Boğazı düğümlendi. Tanrım, onu hak edecek ne yapmıştı ki? "Belki bir gün. Teklifin için teşekkür ederim, Noah. Benim için anlamı çok büyük."

Başını salladı, sonra parmaklarını saçlarında gezdirdi. Adam onu inceledi ve kız onun biraz gergin görüldüğünü düşündü. "Seninle bir şey hakkında konuşmam gerekiyor," dedi.

"Tamam, ne ?"

"Sen beni turnede görmeye geldikten sonra bir karar verdim. Sana söylemeden önce, bunun seninle değil benimle ilgili olduğunu bilmeni istiyorum, tamam mı?"

İçinde bir gerginlik yankısı çınladı ama sadece başını salladı ve gözlerini onunkilere sabitledi.

Nefes verdi. "Davul çalmayı bırakmamı istemediğinizi biliyorum, bunu anlıyorum ve takdir ediyorum, çünkü haklısınız, seviyorum. En az

Seni seviyorum ama evet, bu benim kim olduğumun büyük bir parçası."

Onu dikkatle izledi. Bununla nereye varacaktı?

"Aslında Eden'ın söylediği bir şeydi. Crossfire yüzünden iki kat daha fazla turneye çıkacağım için bunun ikimiz için de daha zor olacağından bahsetti. Ben de bunu istemediğimi fark ettim. Fractured ile turneye çıkarken senden kalma düşüncesi bile yeterince zorken Crossfire yüzünden senden daha da uzak kalmak çok fazla. Bunu yapamam ve yapmayacağım. Bu yüzden Zac'e Crossfire'ı bıraktığımı söyledim."

Summer irkilerek ayağa kalktı, içinde alarm dalgaları yükseliyordu. "Noah, Crossfire'ı seviyorsun. Bana Zac'le grubu bir araya getirmenin ne kadar iyi olduğunu söylemiştin."

Noah da kendini yukarı itti ve onun ellerini tutup sıkıca kavradı. "Evet, Crossfire'ı *çok sevdim*. Ama anlamalısın Summer. Crossfire ihtiyacım olduğunda yanımdaydı. Fractured ara verdiğinde nedenini anladım. Yoğun bir kaç yıl olmuştu ve çocukların bir molaya ihtiyacı vardı. Ama benim yoktu. Ya da en azından ben istemiyordum. Son on bir yılımı her boş anımı dağıtacak bir şeyle, herhangi bir şeyle doldurmaya çalışarak geçirmiştım. Hayatımın olduğu gibi mükemmel olduğuna ve hiçbir şeyin ya da *hiç kimsenin* eksik olmadığına beni ikna etmek için. Ara vermek ve yapacak hiçbir şeyimin olmaması düşüncesi beni çok korkutuyordu. Bu yüzden Zac'e destek olma fırsatını kaçırmadım. Beau ve Devon'u bulmak, sound'umuzu geliştirmek, yeniden küçük bir başlangıç yapmanın heyecanı, kendimizi hayranlara kanıtlamak zorunda olmak harikaydı. Çok eğlenceliydi. Ama hepsi bu kadardı. Hoşuma gitti ama Fractured her zaman önceliğim olacak. Kalbim orada yatıyor.

"Ve şimdi yine sen varsın ve birdenbire dikkatimin dağılmasına gerek kalmadı. Her boş anımı doldurmak zorunda değilim, çünkü o anları seninle doldurmak istiyorum. Seninle olmak varken ülke ülke dolaşmak istemiyorum.

Burada. Antrenmanlarda ya da ekstra halkla ilişkiler etkinliklerinde olmak istemiyorum. Bu hayatı uzun süre yanımda sen olmadan yaşadım. Bunu o zaman da istemedim, şimdi de istemiyorum. Seninle birlikte yaşamak istiyorum. Ve eğer hiç burada olmazsam bunu yapamam. Yani, bu kararı kendim için verdiğimi söylerken ciddiydim, senin için değil. Senin bunu kaldıramayacağını düşündüğüm için değil, ben kaldıramayacağım için."

"Noah," diye fısıldadı, gözyaşları kabarmış ve taşmıştı. Ona söylemek istediği her şeyi ifade edemiyordu, bu yüzden çaresizce gevezelik etmek yerine öne doğru eğildi ve dudaklarını onunkilere bastırdı.

Noah onun ellerini bıraktı ve başını kucakladı, onu daha derinden öpmek için ağzını eğdi. Altında sertleştiğinde, aşağı uzandı ve ağzını onunkinden ayırmadan kendini yukarı kaldırdı ve onu girişine yerleştirdi, sonra üzerine kaydı.

Noah'nın iniltisini yuttu, onu ne kadar çok sevdiğini gösterirken kalçaları Noah'ninkilere karşı sallandı.

Daha sonra, tekrar ona sarıldığında, "Zac üzgün müydü?" diye sordu.

Noah tereddüt etti. "Dürüst olmak gerekirse emin değilim. İyi karşılaşmış gibi görünüyordu; sanki bunu bekliyormuş gibi. Aslında muhtemelen bekliyordu. Crossfire'ın benim için biraz eğlenceli olduğunu hep biliyordu. Bu onun hayaliydi, benim değil."

"olmayı mı kastediyorsun?"

"Evet."

"Crossfire ve Fractured arasında bir seçim yapmak zorunda kalsa ne yapardı sizce?"

Noah yüzünü buruşturdu, sonra içini çekti. "Bilmiyorum. Ve bunun beni endişelendirmediğini söyleyemem."

"Sanırım davulcu olarak senin yerini almayı planlıyorlar. Eğer Zac Fractured'dan ayrılırsa, onun yerine geçer misin?"

Noah'nın yüz ifadesi düşünceliydi ama başını yavaşça salladı. "Ben öyle düşünmüyorum. Diğerleri adına konuşamam ama Fractured'a başka biriyle devam etmeyi hayal bile edemiyorum. Aynı şey olmazdı. Aynı *hissettirmezdi.*"

Summer elini onun omzunun üzerinden geçirdi. "İşin o noktaya gelmeyeceğinden eminim zaten," dedi.

Çenesindeki gerginlik ve parmaklarının kalçasına vurmaya başlaması ikna olmadığını kanıtlıyordu. Onun yanağını okşadı ve gözleri kendi gözleriyle buluştuğunda gülümsedi. "Ya olursa diye endişelenme," dedi ona, öğrenmek için çok uğraştığı dersi tekrarlayarak.

Adam onu yavaş ve seksi bir gülümsemeyle ödüllendirdi, yüzündeki gerginlik kaybolmuştu. "Haklısın. Sen kollarımdayken, çırlıçıplakken neden hiç gerçekleşmeyecek bir şey için endişeleneyim ki?"

Adamın birdenbire çok açık bir şekilde ortaya çıkan uyarılma belirtisi karşısında gözleri fal taşı gibi açıldı. "Elbette yapamazsın..."

Güldü. "Konu sen olunca beni cidden hafife alıyorsun Summer. Ama artık evde olduğuma göre, dünya kadar vaktimiz var. Hadi, seni yatağa götürelim. Böylece yarın için güzel ve dinlenmiş olursun."

"Neden, yarın ne olacak?"

Sadece ona baktı, sonra elini tuttu ve ereksiyonunun üzerine koydu. "Bu. Bu yarın olacak. Hem de çok fazla."

Summer'ın kahkahası, Nuh hızla ayağa kalkıp eğilerek onu kollarının arasına aldığı anda bir çığlığa dönüştü. İkisini de çırlıçıplak evin içinde dolaştırıp merdivenlerden yatak odasına çıkarırken ona sıırttı. Yol boyunca kıkırdadı. Ama onu yatağa yatırdığında yüz ifadesi ciddileşti.

yatağa. "Seni seviyorum, Günışığı. İstedğim tek kadın sensin, isteyeceğim tek kadın. Lütfen bana inandığını söyle?"

Onun parlak mavi gözlerini, yüzünün açılarını ve düzlemlerini, baştan çıkarıcı dudaklarını inceledi ve başını salladı. "Sana inanıyorum Noah ve ben de seni seviyorum. Kalbimde her zaman sen vardın. Başka kimse değil, sadece sen."

Ve adam gülümseyip onunla birlikte yorganın altına girdiğinde, onu güçlü kollarıyla sardığında, bu sefer onu sevmeye ve onun tarafından sevmeye hazır olduğunu biliyordu, her ikisinin de hak ettiği şekilde.

Korkmadan.

Sonsöz

Noah arkadaşlarının gülümseyen yüzlerine baktı, sonra tekrar Summer'a döndü.

Bir omzundan sarkıyor, onu kendine çekmesini, böylece dudaklarını yumuşak tenine bastırmasını istiyordu. Ama bu beklemek zorundaydı, çünkü şu anda ızgaranın başındaydı ve masanın ortasındaki yiyecek yığınınına eklemek için birkaç hamburger bitiriyordu.

Herkes, Fractured'ın Amerikan Müzik Ödülleri'nde Favori Albüm ve Favori Sanatçı dahil olmak üzere birden fazla adaylık almasını kutlamak için onun ve Summer'ın evindeydi. Ayrıca gecede sahne almaları için davet edilmişlerdi. Bu, AMA'ya ilk adaylıkları değildi -daha önce de çeşitli kategorilerde kazanmışlardı- ama ilk kez Summer'la birlikte kutlama yapabilecekleri bir zamanda aday gösterilmişlerdi.

Onu kendisine bakarken yakaladı, deniz köpüğü yeşili gözleri sevinçle parlıyordu. Ona *seni seviyorum diye* bağırdı ve kalbi kabardı, ona olan aşkının ritmi o kadar derine işlemişti ki başka hiç kimse için atmayacağını biliyordu.

Ona sırtarak göz kırptı ve Tex'in söylediği bir şeye gülerek masaya geri döndü. Noah hamburgerleri bitirdiğinde,

Onları tabaklayıp masaya getirdi, sonra da Summer'ın yanındaki boş sandalyeye oturdu.

Artık o da aralarına katılmıştı ve herkes tabaklarını doldurmaya başladı. Masanın etrafında bolca kahkaha vardı, ancak Zac yemeğin sonunda oturduğu yerde biraz sessizdi. Crossfire bu yıl Favori Albüm de dahil olmak üzere iki kategoride aday gösterilmişti ve bu da onları Fractured ile doğrudan rekabete sokuyordu. Zac'i rahatsız eden şeyin bu olup olmadığını bilmiyordu. Rahatsız etmemeliydi, sonuçta bu sadece iki kat daha fazla ödül kazanma şansı olduğu anlamına geliyordu. Ve Crossfire onları yenerse kızacak değillerdi ya. Eğer yenerlerse çok iyi hak etmiş olacaktı. Yeni albümleri inanılmazdı. Bu yüzden Zac'in neden daha heyecanlı olmadığını anlayamıyordu.

Ama bu başka bir günün sorunuydu. Bu gece sadece sahip olduklarının, bu insanların, bu hayatın tadını çıkarmak istiyordu, başını çevirip Summer'a, bu *kadına* baktı.

O kadar güçlüydü ki, her zaman onun için savaştığı gibi o da onun için savaşıyor ve mücadele ediyordu. Geçen yıl boyunca bazı sarsıntılı anlar olmuştu ama dürüst davranmış ve ne zaman endişeli hissetse bunu ona belli etmişti. Adam da ona, onun kendisi için dünyadaki en önemli şey olduğunu ve her zaman da öyle kalacağını söylemekten, *göstermekten* hiç çekinmemişti. Ve bunu her atlattıklarında daha da yakınlaşmışlar, aşkları daha da derinleşmiş, onun güveni daha da güçlenmişti. Şimdi o anlar giderek birbirinden uzaklaşıyordu.

O da derslerine sıkı sıkıya bağlıydı ve bir dersi her bitirdiğinde onun heyecanını görmek hoşuna gidiyordu. Ders çalışmak ona göre değildi ama üniversiteye gidememenin onu üzdüğünü biliyordu, bu yüzden bu hayalin peşinden gitmeye karar vermesine sevinmişti.

Summer'ın yardımıyla Eden'ın işi . Hatta eşleştirilmek isteyen hayır kurumları ve kayıt sanatçılarına yetişebilmek için fazladan iki personel daha işe almak zorunda kalmışlardı. Eden ona Summer olmadan bunu başaramayacağını söylemişti ve o da onunla o kadar gurur duymuştu ki ne yapacağını bilememişti.

Yapana kadar.

Noah'nın kalbi göğüs kafesine çarptı ve birasından uzun bir yudum aldı, sonra boğazını temizledi, sandalyesini geriye itti ve ayağa kalktı. Tüm gözler ona çevrildi ve omuzları gergin bir şekilde düğümlemiş olsa da sırttı. "Sadece birkaç şey söylemek istiyorum," dedi, sesi onun için normalden çok daha resmi çıkıyordu. Adamın omurgasından boncuk boncuk ter damladı. Onun nesi vardı böyle? Düzenli olarak yüz bin kişiyi aşan kalabalıkların önünde sahne alıyordu ama bu gece on dört çift gözün üzerinde olması onu terletiyordu.

Özellikle bir çift göz. Başını yana eğmiş, güzel dudakları merakla yukarı kalkmış bir şekilde ona bakan Summer'a bakmak için döndü. Masaya geri dönmeden önce ona gülümsedi. "Biz şanslı orospu çocuklarıyız," dedi grup arkadaşları Lexie, Eden ve Drew'a bakarak. "Çoğu insanın asla yaşayamayacağı şeyler yaşadık. Dünyayı dolaştık, milyonlarca hayranın önünde sahne aldık, ödüllere aday gösterildik ve ödüller kazandık." Fractured'ın diğer üyeleri biralarını kaldırdı ve sırttı. Noah da sırttı, sonra bakışlarını Summer'a çevirdi. "Ama bu dünyada beni senin hayatımda olmandan daha şanslı kılan hiçbir şey yok, Summer." Kızın gözleri büyüdü, yanaklarına bir kızarıklık yayıldı. Tekrar ona bakmadan önce masada oturan diğerlerine bir bakış fırlattı.

"Seninle ilk konuştuğumda nutkum tutulmuştu. O zaman sana söylememiştim ama o andan itibaren hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını biliyordum. O gün düştüm ve o günden beri düşmeyi bırakmadım."

Summer'ın gözleri yaşlarla parlıyordu ve parmakları ağzını kapatmak için çırpınıyordu. Noah ona gülümsedi, elini arka cebine attı ve yüzüğü çıkardı. Masanın karşısından Eden'a ait olduğunu düşündüğü heyecanlı bir çığlık geldi ama gözlerini Summer'dan ayırmadı. Summer da gözlerini onunkilerden ayırmadı, yüzüğü kontrol etmek için bakışlarını kaçırmadı, bir damla gözyaşı alt kapağından dökülüp yanağında yol izlerken ona bakmaya devam etti.

Noah onun önünde dizlerinin üzerine çöktü. Bunu herkesin önünde mi yoksa özel olarak mı yapması gerektiğini tartışmıştı ama bu anı en yakın arkadaşlarıyla paylaşmak bir şekilde doğru hissettirmişti. İyi günde kötü günde, Summer'la geçirdiği yıllar boyunca ve onsuz geçirdiği boş yıllar boyunca onun yanında olanlarla.

Adam kızın eline uzandı ve kız da onun elini tutmasına izin verdi. Tanrı'ya şükür. Son birkaç haftadır onun elini tutmaya çalıştığı ve kızın ondan kaçtığı birkaç kâbus görmüştü. Evlenme teklif etmek üzereyken bunun normal olup olmadığını ya da onu daha önce kaybetmiş olmanın verdiği kaygıdan mı kaynaklandığını bilmiyordu. Ama şimdi bunun bir önemi yoktu, çünkü kızın elini tutuyordu ve kız ona gözlerinde o kadar büyük bir sevgiyle bakıyordu ki sinirleri boşalmıştı.

"Summer Mackenzie, sen benim hayatımın aşkıydın, öylesin ve hep öyle kalacaksın. Beni mümkün olan en iyi şekilde delirtiyorsun. Bu dünyada senden başka hayatımı paylaşmak istediğim kimse yok, *hiç kimse*. Bu yüzden, eğer benim sarhoşken mırıldanan, acı çeken, yalnız ve yaşlı bir davulcu olmamı istemiyorsan

Yaz günbatımını ne kadar çok sevdiğini rastgele insanlara anlatır, sonra lütfen, lütfen benim karım olacağını söyler."

Summer bunun üzerine sulu bir kahkaha attı, sonra sandalyesinden kayarak önünde dizlerinin üzerine çökerek onu şaşırttı. "Sana bir keresinde korkmadan sevmek istediğimi söylemiştim ve seninle birlikte olmak bunu gerçeğe dönüştürdü. İçinde senin olmadığın, yaşamaya değer bir hayat hayal edemiyorum. şanslı olduğunu söylüyorsun ama bugün buradaki en şanslı kişi benim. Bana ikinci bir şans verdin. *Bize* ikinci bir şans verdin ve seni hayatımın sonuna kadar her gün seveceğim. Ve bundan sonra bile seni unutmama izin vereceğinden şüpheliyim."

"Buna inansan iyi edersin," diye mırıldandı ve kadın güldü.

"Her ne kadar arkadaşlarının ve ailenin, sonunun insanlara sarhoşça mırıldanan yaşlı ve yalnız bir davulcu olmasına izin vermeyeceğinden emin olsam da, ben bu riski almaya hazır değilim. O yüzden evet Noah, kesinlikle ama kesinlikle senin karın olmaya evet diyorum."

Adam yüzüğü kızın parmağına taktığında masadakiler alkışa boğuldu ve kız ancak o zaman yüzüğü baktı. Adamın kendisi için seçtiği pembe altın telk ri ayarın içinde yer alan oval kesim pırlantayı görünce yumuşak ve mutlu bir i  çekiş, adamın üzerindeki son gerginliği de hafifletmişti.

"Bu çok güzel, Noah." Sesi boğuktu. "Senin kadar güzel değil."

Summer'ın bakışları tekrar onunkilere dolandı ve adam uzanıp yüzünün yan tarafını kavradı. "Seni seviyorum, G nışığım. Umarım kollarımda seninle mümkün olduğunca çok gün batımı izlemeyi planladığımı biliyorsundur."

Arkadaşlarının heyecanlı konuşmalarına aldırmadan Summer'ın dudakları onunkilerle buluştu ve Nuh'un etrafındaki her şey kayboldu, tek hissedebildiği ellerinin altındaki teninin satenliği ve tek duyabildiği kalbinin atışlarıydı.

Summer onun, o da Summer'ındı. Ve bu sefer, ikisi de
Git.

Son

Sevgili okuyucu,

Fractured Trust'ı okumaya zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederim!
Umarım siz de Noah ve Summer'ın hikâyesini yazarken benim kadar keyif
almışsınızdır. Sonsuza dek mutlu olmaları uzun zaman aldı, ama umarım
beklediğimize değdiğini kabul edersiniz!

Bağımsız bir yazarın başarısı sizin gibi okurlara bağlıdır! Lütfen zaman ayırıp
Amazon veya Goodreads'e yorum bırakarak düşüncelerinizi paylaşın.

Teşekkür ederim!

L.M. Dalglish'den daha fazlası

Ara sıra haberler ve güncellemelerin yanı sıra yeni çıkan kitaplar, satışlar ve ekilişlerden ilk siz haberdar olmak için www.lmdalgleish.com/contact adresindeki posta listeme katılın. Ya da herhangi bir haber bülteni almamayı tercih ediyorsanız, beni takip edebilir veya aşağıdan benimle iletişime geçebilirsiniz:

Bana ulaşın:

Web sitesi: www.lmdalgleish.com

Facebook: www.facebook.com/DalgleishAuthor

Instagram: www.instagram.com/lmdalgleishauthor

BookBub: www.bookbub.com/profile/l-m-dalgleish

Kitaplarım:

Parçalanmış

Kalpler

Parçalanmış

Hayaller

Parçalanmış

Güven

Daha fazlası yakında!

Yazar Hakkında

L. M. Dalglish, aşk romanlarına olan tutkusu ilk bebeğinin doğumunu takip eden uzun uykusuz gecelerde başlayan, hayat boyu kitap okuyan bir aşık. Aradan iki bebek daha geçti ve o hâlâ güçlü, şımarık kadın kahramanlara ve seksi ama duygusal olarak ulaşılmaz (en azından başlangıçta) kahramanlara aşık.

Canberra, Avustralya'da kocası, üç çocuğu ve çok büyük, çok tüylü bir köpeğiyle yaşıyor. Boş zamanlarında ailesiyle vakit geçirmekten, kitap okumaktan, çok fazla makarna yemekten ve korku filmi izlemekten hoşlanıyor.

Ayrıca L.M. Dalglish tarafından

Çatlak Rock Yıldızı

Fractured, dünyanın en büyük rock gruplarından biri.

Günah kadar seksi dört adam:

Connor, düşünceli, İrlanda aksanlı . Tex, seksi,
dövmeli baş gitarist.

Noah, sevecen, rahat davulcu. Zac, çekingen,
esrarengiz basçı.

Aşk dışında isteyebilecekleri ya da ihtiyaç duyabilecekleri her şeye sahipler.
Kalplerini çalacak ve onlara hak ettikleri sonsuza dek mutlu sonları yaşatacak
muhteşem kadınlarla tanışırken hikâyelerini takip edin.

Kırık Kalpler

<https://books2read.com/u/mYAWEW>

Bazı kalpler onarılamayacak kadar kırık mıdır?

Lexie Daniels üç yıl önce kocası trajik bir kazada öldüğünde hayatının aşkını kaybetti. Kendini fotoğrafçı olarak işine vermesi acıyla başa çıkmasına yardımcı oldu. Ama hayatına devam etmek? Henüz buna tam olarak hazır değil.

Ateşli Connor Byrne tarafından Fractured'ın turne fotoğrafçısı olarak işe alındığında, uzun süredir uykuda olan duyguları uyanır. Connor, aşka ilgi duymayan dünyaca ünlü bir rock yıldızıdır ama birlikte bir gece geçirme teklifi, vücudunu hayata döndürmek için tam da ihtiyacı olan şey olabilir. Ve sadece bir gece onun hâlâ kırık olan kalbini riske atmaz... değil mi?

Connor Byrne bırakın aşkı, ilişkileri bile sevmez. Ne de olsa aşkın sadece acı ve ihanete yol açtığını hayatının erken dönemlerinde öğrenmiştir. Zaten kimin ihtiyacı var ki? Dünyanın en popüler rock gruplarından birinin solisti olarak istediği her şeye sahiptir: müzik, milyonların hayranlığı ve ayaklarına kapanan istekli kadınlar.

Güzel ama kırık fotoğrafçı Lexieyi tanımak her şeyi değiştirebilir. Ve birlikte bir gece? Bu yeterli olmayabilir. Ama turun sonu hızla yaklaşırken ve kalbi hâlâ iyileşmemişken

Connor gerçekten ne istediğini sorgulayacak mı yoksa Lexie'nin sonsuza dek gitmesine izin mi verecek?

Çatlak Düşler

<https://books2read.com/u/bw70Ea>

Rock yıldızları kalp kırar.

Eden Taylor bu dersi zor yoldan öğrenmiştir. Kardeşiyle kalmak için şehri terk etmek, ayrılığının acısından kaçmak için mükemmel bir yol olmalıydı, ama sonunda evi kardeşinin en iyi arkadaşı -Fractured'ın baş gitaristi- Tex McLain ile paylaşmayı beklemiyordu. Onun ne kadar seksi olduğunu fark etmeyi beklemiyordu... ya da onun dokunuşunu arzulamaya başlamayı. Ve daha yeni öğrendiği dersi unutmayı kesinlikle beklemiyordu...

Tex, rock yıldızı yaşam tarzının getirdiği sıradan ilişkilerden bıkmıştır - bunların çoğunu yaşamıştır. Arasında bir bağ hissedeceği birini aramaktadır, bir kıvılcım. Sonunda bunu hissettiğinde, sahip olamayacağı tek kadınla birlikte olduğu için şanslıdır. Eden onun için çok genç, çok parlak gözlü ve hayallerle dolu. En iyi arkadaşının küçük kız kardeşinden bahsetmiyorum bile. Uzak durması gerekiyor...

Gerilim tırmanır, sınırlar aşılır ve kısa süre sonra geri dönüş yoktur. Ama rock yıldızlarının kalp kırdığı doğrudur. Bazen... kendi kalplerini.

Çatlak Güven

<https://books2read.com/u/3GwML8>

Summer Mackenzie'nin lise aşkı yıllar önce ona ihanet ederek kalbini paramparça etmiştir. Şimdi o dünyaca ünlü bir rock yıldızıdır ve hayatı paramparça olurken onu tekrar görmek isteyeceği son şeydir. Onun yaptıklarını unutmak imkânsızdır. Hâlâ ona hissettirdiklerini görmezden gelmek kaybedilmiş bir savaştır. Ona daha yakın yaşamak ve çalışmak anlamına gelecek bir can simidi attığında evet demek mi? Bu çılgınlık olurdu...

Noah Taylor son on yılını hayatı dolu dolu yaşayarak geçirdi. Fractured'ın davulcusu olarak, isteyebileceği her şeye sahiptir. Ama Summer'ı tekrar görmek ona, onun istediği her şey olduğu bir zamanı hatırlatır. Ta ki kalbini paramparça eden bir karar verene kadar. Onun hayatının mahvolmasını umursamamalıydı. Ona yardım etmeye çalışmamalı. Ve kesinlikle eskiden birlikte ne kadar iyi olduklarını hatırlamaya başlamamalıydı...

Aralarındaki kimya inkâr edilemez olabilir ama ikinci şanslar kolay gelmez. Sonuçta, paramparça olmuş kalpler onarılabilir ama bir kez kırılan güven sonsuza dek kırık kalabilir.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.sk

z-lib.gs

z-lib.fm

go-to-library.sk

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>